

# Filmgids 2010-2025



# Filmgids 2010-2025

Martin Kooistra



Schrijver: Martin Kooistra  
Coverontwerp: Martin Kooistra  
Fotografie: Eefje van Lierop/Eefje Fotografie  
ISBN: 9789403824529  
© Martin Kooistra  
Eerste editie, augustus 2025



# Inhoudsopgave

p. 7      Voorwoord + toelichting bij gebruik

p. 9      Recensies

p. 794   Films met 5 of 4½ sterren



### Voorwoord van de auteur

Een gat in de markt of een kansloze onderneming in dit digitale tijdperk? Wie heeft er nog interesse in *Robert Hoffmans Speelfilmencyclopedie*, *Leonard Maltin's Movie Guide*, *The Radio Times Guide To Film* of *The Video Hound Golden Retriever* als het Internet vol staat met filmrecensies? Nou, ik dus. En ik kan me niet voorstellen dat ik de enige ben. Het leek me een goed plan om mijn carrière als docent Engels een paar jaar te onderbreken om mezelf de vrijheid te geven om me te storten op andere passies. Eerder dit jaar verscheen van mijn hand al *Martins Filmcanon* met besprekingen van 250 filmklassiekers evenredig verdeeld over 25 filmgenres. De meest recente film in dat boek was *Lake Of Fire* uit 2006. Voor mij logisch omdat ik een film pas kan beschouwen als klassieker wanneer hij de tand des tijds heeft doorstaan.

*Martins Filmgids 2010-2025* bestaat uit ruim 6000 korte besprekingen van films met een officiële verschijningsdatum van 2010 of later. We zitten nu ruim halverwege 2025 dus dat komt neer op gemiddeld een kleine 400 films per jaar. Het bevat bijna alle films die vanaf 2010 in de Nederlandse bioscopen en filmhuizen te zien waren. De meesten heb ik op het grote scherm mogen zien. Onvergetelijk waren bijvoorbeeld *Still Life* (2013), *The Natural History Of Destruction* (2022) en *Toen We Van De Duitsers Verloren* (2023) waarbij ik alleen in de zaal zat. Laatstgenoemde film was voor mij als kersverse vijftiger een nostalgisch feest dat ik mocht aanschouwen in Zaal 3 van De Cacaofabriek in Helmond, de fijnste filmzaal die ik heb bezocht. De keuze voor een filmnaslagwerk dat niet verder terugkijkt dan 2010 is vanzelfsprekend. De naslagwerken van weleer zijn nog steeds verkrijgbaar. Bovendien zijn die geschreven door een team van filmjournalisten. *Martins Filmgids 2010-2025* is een eenmansproject. Ik heb me erbij neergelegd dat er titels ontbreken, maar durf met zekerheid zeggen dat u bijna alle relevante films kunt terugvinden. Ik hoop dat u me wijst op eventuele hiaten.

Ik geloof dat de argumentatie belangrijker is dan de mening. Alom geprezen films als *Oppenheimer* en *The Substance* krijgen van mij bijvoorbeeld de laagst mogelijke score. Ik houd van een compact verteld verhaal waarin de camera zich dienstbaar opstelt aan dat verhaal en de regisseur zo weinig mogelijk de aandacht naar zichzelf trekt. Dat is cinema in zijn meest pure vorm. Mijn allergieën zijn langdurige, nietszeggende stiltes, bibberend camerawerk en muziek als jumpscare –een jammerlijke plaag in horrorfilms. Ik noem deze voorbeelden omdat ik me tijdens het werken aan dit naslagwerk bewust ben geworden van mijn criteria en consequent wil zijn in het toepassen daarvan. Ik kijk liever naar een primitief ogende animatiefilm met een origineel verhaal dan naar een tot in de puntjes verzorgde bij elkaar gejatte werkje. Het aantal sterren is dus slechts een indicatie. Het is best mogelijk dat je met dezelfde argumenten tot een ander oordeel komt. Ik hoop echter dat u het met mijn analyse van de film eens bent, ook al verschilt het eindoordeel. Mijn grote hoop is dat ik u op het spoor breng van films die u zonder dit naslagwerk nooit zou hebben ontdekt en dat die films een verrijking je zijn, op emotioneel, mogelijk op intellectueel niveau. Voor mij is het belangrijkste dat dit werk bestaat.

### Toelichting bij gebruik

#### **Algemene informatie**

Sinds ik aan deze monsterklus begon, heb ik veel relatief kleine veranderingen aangebracht aan het concept dat ik oorspronkelijk in gedachten had. De recensies stonden vanaf het begin centraal en daarom is de algemene informatie beperkt gebleven tot de titel, het jaar van verschijning, eventuele alternatieve titels, de namen van de acteurs die de drie belangrijkste rollen spelen en de naam van de regisseur(s). Andere relevante castleden komen terug in de recensie, soms als voetnoot. Informatie als het land of de landen van herkomst, de gesproken ta(a)l(en), de speelduur e.d. heb ik achterwege gelaten. Het toevoegen van die informatie kost zoveel tijd, bovendien kun je voor die informatie altijd nog gebruik maken van de vele online databases. Datzelfde geldt voor de namen van producenten, scenaristen en camerapersonen. Alleen daar waar ik dat relevant vond, noem ik die bij naam.

#### **Gebruik**

De titels zijn gerangschikt op alfabetische volgorde (van 0 tot Z). Daarbij is het eerste woord van de titel leidend. *Age Of Shadows* komt daarom voor *Agent Game* en *On The Rocks* voor *Onbekende Soldaat: Erik Hazellhoff Roelfzema*. Veel films zijn onder verschillende titels uitgebracht. Nederlandse bioscopen zijn niet consequent in de taalkeuze: soms gebruiken ze de internationale (Engelse) titel, andere keren de titel waaronder de film in het land van herkomst is uitgebracht. Waar mogelijk heb ik gekozen voor de Engelse taal. Dat betekent dat de recensies van het veelvuldig bekroonde *Aus Dem Nichts en Dronningen* te vinden zijn onder hun internationale titels *In The Fade* en *Queen Of Hearts*. Als u toch zoekt op *Aus Dem Nichts* dan vindt u een verwijzing (zie: *In The Fade*). Er is ook een handjevol films dat geen internationale titel heeft. Daarvan heb ik vastgehouden aan de oorspronkelijke titel. Buitenlandse films voor de jeugd – waaronder veel animatiefilms – zijn in de Nederlandse bioscopen vaak te zien in zowel de originele versie als in de Nederlands gesproken versie. Tenzij anders aangegeven betreft de recensie de oorspronkelijk gesproken versie.

### Beoordeling: het sterrenstelsysteem

Hoewel ik privé gebruik maak van ouderwetse rapportcijfers, gebruik ik in dit boek het aloude vijfsterrenstelsysteem. De laagst mogelijke waardering staat gelijk aan een rapportcijfer van 4 of lager. Van de films met een waardering van \*\*\*\*½ of \*\*\*\*\* vind je een alfabetisch overzicht achterin dit boek.

- ½ Te allen tijde vermijden
- \* Zeer slecht, maar hier heb ik toch nog iets aardigs in kunnen ontdekken
- \*½ De paar goede elementen verbleken door de tekortkomingen.
- \*\* Aardig voor sommigen, maar niet iets om voor te gaan zitten.
- \*\*½ De kwaliteiten wegen niet op tegen de tekortkomingen.
- \*\*\* De kwaliteiten wegen op tegen de tekortkomingen.
- \*\*\*½ Een aanrader, ondanks enkele tekortkomingen.
- \*\*\*\* Prima amusement.
- \*\*\*\*½ Uitstekende film dat zich om minimaal één reden positief onderscheidt.
- \*\*\*\*\* In alle opzichten uitstekend. Deze film heeft met persoonlijk geraakt.
- ⌘ Een Nederlandse productie.

# Recensies



### #1 Cheerleader Camp (2010) ¼

**Alt. titel: Cheerleader Camp**

Komedie met Seth Cassel, Jay Gillespie, Erica Duke

Regie: Mark Quod

Halfnaakte tienermeisjes springen in slow-motion op een trampoline. Twee tieners, de ene hitsig en op een 'masturbatiedieet', de andere verlegen, vermaken zich met het begluren van de schaars geklede cheerleaders op het kamp waar ze werken. En dan voorziet het scenario ook nog eens van een excuus om een stel strippers/prostitutees in te huren om een team van cheerleaders te helpen. Stuitende sekskomedie presenteert alle vrouwen als lustobjecten, behalve de sullige 'beaver' dan. Vooral veel (vrouwelijke) konten en tietten. Zo niet dan duurt het maar even voor er een grap over masturbatie of homo's voorbijkomt. Het acteerwerk is bijna net zo slecht als het scenario.

**#211 (2018) \*\***

**Alt. titel: 211 – Cops Under Fire**

Misdadthriller met Nicolas Cage, Dwayne Cameron, Michael Rainey Jr.

Regie: York Alec Shackleton

Kenny [Michael Rainey Jr.] dreigt van school gestuurd te worden nadat hij zijn plaaggeest knock-out heeft geslagen. De school komt met een alternatieve straf die het gebrek aan geloofwaardigheid van deze actiethriller treft: hij moet een dag meereiden met agent Mike Chandler [Nicolas Cage] en diens partner en schoonzoon Steve [Dwayne Cameron]. Maar oeps, een groepje gewapende bandieten heeft zijn zinnen gezet op de plaatselijke bank in het anders zo rustige dorpje in Massachusetts. Vlotte, maar volstrekt belachelijke politiethriller inclusief geforceerde melodramatische verwickelingen.

**#Alive (2020) \*\*\*\***

**Alt. titel: #Saraitda**

Horrorfilm met Yoo Ah-in, Park Shin-Hye, Jeon Bae-soo

Regie: Il Cho

Bewoners van Seoul veranderen door een zich razendsnel verspreidende infectie in waanzinnige kannibalen. Na het uitvallen van alle communicatie vermoedt Oh Joon-Wo [Yoo Ah-in] dat hij de enige overlevende is in zijn appartementencomplex, en mogelijk in de stad. Verspilt geen moment aan een proloog of aan een uitleg, maar besteedt veel tijd aan de psychologische effecten van isolement en eenzaamheid waardoor je zo nu en dan vergeet welk gevaar buiten rondwaart. Sterk geschreven combinatie van horror en drama met effectieve make-up-effecten, een van de beteren in dit genre.

**#Anne Frank – Parallel Stories (2019) \*\*\***

**Alt. titel: #AnneFrank – Vite Parallele**

Historisch documentaire met Helen Mirren, Martina Gatti, Arianna Szorenyi

Regie: Sabina Fedeli, Anna Migotto

Deze documentaire spiegelt het verhaal van Anne Frank aan dat van vijf overlevenden van Holocaust, allemaal vrouwen die ongeveer even oud waren als Anne Frank. De fragmenten uit 'Het Dagboek van Anne Frank' spreken voor zich en verliezen iets van hun authenticiteit door Helen Mirren's theatrale voordracht, maar de raamvertelling rondom een tienermeisje dat verbinding zoekt met Anne Frank helpt om dit vaak vertelde verhaal meer toegankelijk te maken voor een generatie die hier nog niet (geheel) bekend mee is. Weinig nieuws onder de zon voor mensen met een bovengemiddelde interesse voor Anne Frank, maar niet onaardig.

**#AnneFrank – Vite Parallele (2019)**

zie: #Anne Frank – Parallel Stories

**#Horror (2015) \*\*\***

Horrorfilm met Sadie Seelert, Haley Murpy, Bridget McGarry

Regie: Tara Subkoff

Een groepje tienermeisjes heeft een pyjamafeest in het huis van Sophia [Bridget McGarry], vlak bij de plek waar haar vader Harry [Balthazar Getty] eerder die dag is vermoord. Met de voorkennis van een rondwarende seriemoordenaar volgt de kijker de "tienermeisje-melodrama's" die zich afspelen tussen de meiden en is er een belangrijke, maar pas later verklaarde link met het bizarre onlinespel waar de titel naar verwijst. Ondanks de lugubere proloog lijkt dit veel meer op een tienerdrama dat er beter dan menig film in slaagt om de gevoelswereld van 12 à 13-jarige meisjes bloot te leggen. Pas in de laatste twintig minuten

komen we in horrorgebied, maar Subkoff had dat misschien beter achterwege kunnen laten. Het resultaat is nu een vreemde mengelmoes van horror en tienerdrama, ook al is de jonge cast uitstekend. Chloë Sevigny en Timothy Hutton hebben belangrijke bijrollen als twee van de betrokken ouders.

**#Saraitda (2020)**

zie: #Alive

**0,03 Seconde (2017) \*\*½ ½**

Documentaire met Femke Heemskerk, Sharon van Rouwendaal, Marcel Wouda

Regie: Suzanne Raes

De titel van deze documentaire wekt min of meer de verwachting dat hier iemand op 0,03 seconde goud op de Olympische Spelen laat liggen, maar daar is geen sprake van. Suzanne Raes slaagt er niet in om enige spanning op te wekken, ook omdat ze bij wat het dramatische hoogtepunt zou moeten zijn (de Olympische Spelen) terugrijpt op archiefbeelden die niets toevoegen aan het beeld dat we al hebben. Raes richt zich vooral op de innemende Heemskerk, die besluit de overstap te maken naar de Fransman Philippe Lucas, die zijn pupillen keihard laat trainen. De grootste persoonlijke onthulling is dat Van Rouwendaal tijdens haar voorbereiding haar konijn in moest laten slapen, maar zelfs dat moment wekt geen emotie op. Als een 21e-eeuwse Leni Riefenstahl filmt Raes de afgetrainde atleten als Griekse goden. *0,03 Seconde* is echter op zijn best wanneer de camera Verschuuren of Heemskerk van dichtbij volgt tijdens een race en elke slag in close-up in beeld brengt. Deze visuele dynamiek wordt versterkt door de fraaie sound design van Alex Booy die daarmee eigenlijk de echte uitblinker is in deze goed gemaakte, maar oppervlakkige documentaire. Mijn respect en sympathie voor Heemskerk is wel toegenomen.

**1D: This Is Us (2013)**

zie: *One Direction: This Is Us*

**1D3D (2013)**

zie: *One Direction: This Is Us*

**2 Kleine Kleutertjes: Een Dag Om Nooit Te Vergeten (2022)**

\*\*\*\*½ ½

**Alt. titel: Tiny Toddlers: An Unforgettable Day**

Animatiefilm met de stemmen van Saar van Aken, Skip Michelsen, Ronnie Flex

Regie: Wip Vernooij

Ontwapenende, charmante avonturenfilm voor peuters is van begin tot einde een genot voor alle leeftijden. Papa [Jan Smit] en mama [Chantal Janzen] vragen oom Bob [Waylon] om hun kinderen Anna [Saar van Aken] en Joey [Skip Michelsen] mee te nemen naar de kinderboerderij omdat mama op het punt staat te bevallen. Joey raakt verknocht aan Hap [Ronnie Flex], een speels, nieuwsgierig geitje dat vooral houdt van eten. Joey helpt Hap om het terrein te verlaten om wat appels van de appelboom te schudden en voordat hij het weet raakt eerst Hap en daarna de weg kwijt. Anna gaat op zoek naar haar kleine broertje en krijgt daarbij hulp van knuffelaar Bo [Manou Jue Cardoso], poppenliefebber Pippa [Emma Smit] en voetballer Jayden [Frenky-Dean Steward]. Een verhaal over het ontdekken van de buitenwereld, het maken van vriendjes en het nut en de lol van samen spelen en samenwerken vol simpele, aanstekelijke liedjes en humor waar kinderen van alle leeftijden om kunnen lachen.

**2 Tone: The Sound Of Coventry (2022) \*\*\*½**

Muzikale documentaire met Jerry Dammers, Pauline Black, Pete Waterman

Regie: Nicola Silk

Jerry Dammers richtte eind jaren 70 het onafhankelijke platenlabel 2 Tone op. Hij verzamelde bewust muzikanten van verschillende etniciteit om onder de naam The Specials muziek op te nemen. Later voegden onder anderen The Selecter en Madness zich bij 2 Tone. Dammers wist met zijn politiek geëngageerde band (witte) skinheads en zwarte jongeren samen te laten komen in een tijd waarin sociale en raciale spanningen vaak zorgden voor gewelddadige confrontaties. En wist je dat Pete Waterman (van Stock, Aitken & Waterman) de eerste manager was van The Specials? Overtuigend (verder) bewijs voor de stelling dat muziek een sleutelrol kan spelen in het samenbrengen van mensen met verschillende achtergronden. Opvallende afwezigen: de mannen van Madness!

**Zoolander (2016)**

zie: *Zoolander 2*

**3 (2010)**

zie: *Toy Story 3*

**3 Days To Kill (2014) \*\*\*½**

*Thriller met Kevin Costner, Amber Heard, Zooey Renner*

Regie: McG

Als de naam van Luc Besson als producer en schrijver voorbijkomt, levert dat vaak een wat ongemakkelijke mix van snoeiharde actie en bizarre komedie op. *3 Days To Kill* is geen uitzondering. Costner speelt een huurling die, na 32 jaar dienst bij de CIA, hoopt de banden met zijn vrouw en zijn vervreemde dochter aan te halen. Dit in de wetenschap dat hij nog maar een paar maanden te leven heeft. Wanneer hij door geheim agente Vivi [Amber Heard] een experimenteel serum aangeboden krijgt in ruil voor nog één wederdienst voor de CIA, staat hij voor een duivels dilemma. Costner kan prima overweg met de combinatie van actiethriller en komedie, Heard is goed als de femme fatale en Connie Nielsen blijkt ook in haar 50e levensjaar nog steeds een getalenteerde en bijzonder mooie actrice te zijn. Je waardering hangt af van je bereidheid te accepteren dat dit een ongewone hybride van actie en romantiek is, waardoor de toon soms plotseling van gewelddadig overgaat in sentimenteel. Maar één ding is zeker: saai is het niet!

**3 Faces (2018) \*\*\*\*\***

**Alt. titel: *Se Rokh***

*Drama met Behnaz Jafari, Jafar Panahi, Marziyeh Rezaei*

Regie: Jafa Panahi

Wanneer actrice Behnaz Jafari een wanhoopskreet ontvangt van Marziyeh [Marziyeh Rezaei] in de vorm van een filmpje waarin het tienermeisje zelfmoord lijkt te plegen, besluit Behnaz samen met haar regisseur Jafar Panahi de set van haar nieuwste film te verlaten om te achterhalen wat er is gebeurd. De zoektocht naar Marziyeh brengt Behnaz en Jafar naar afgelegen dorpsgemeenschappen waar de verstikkende traditionele waarden van de bewoners al gauw duidelijk maken wat Marziyeh tot haar wanhoopsdaad bracht. Maar heeft ze nu werkelijk zelfmoord gepleegd? En waar is Marziyeh dan gebleven? Een fascinerende film over film waarin alle acteurs zichzelf spelen, inclusief de tientallen amateurs die de bergdorpjes bevolken. Panahi kiest er vaak voor de camera niet te richten op de actie, maar op de manier waarop één van de hoofdpersonen daarop reageert. Terwijl Panahi per telefoon probeert de producers van zijn film gerust te stellen, volgt de camera Behnaz die ongerust rondom de auto ijsbeert. Het is een ongebruikelijke en gewaagde manier van filmen die in het begin wat vervreemdend is en veel discipline vereist van de acteurs... maar het werkt! De aandacht voor de plaatselijke cultuur en gebruiken (de gastvrijheid, de communicatie via autotoeters) versterkt het documentaireachtige gevoel van dit meesterwerk waarin het humoristische eindshot de genialiteit van de hele onderneming bevestigt.

**3½ Minutes, 10 Bullets (2015) \*\*\***

*Documentaire met Lucia McBath, Ron Davis, Michael Dunn*

Regie: Marc Silver

In 2004 voerde de staat Florida de zogenaamde "Stand Your Ground"-regel in. Dit houdt in dat je iemand mag neerschieten uit zelfverdediging als er sprake is van een bedreigende situatie. In 2012 schoot Michael Dunn tien kogels af op een voertuig waarin vier zwarte jongeren zaten. Directe aanleiding was een woordenwisseling over de harde muziek die de jongens draaiden. De 17-jarige Jordan Davis stierf aan zijn verwondingen, maar in de rechtbank beweert de verdediging dat Dunn schoot omdat hij meende dat Jordan een wapen had. Volgens de wet moet de aanklager aantonen dat daar geen sprake van was, dus het is nog maar de vraag of de jury Dunn zal veroordelen wegens moord. Nog altijd zeer actueel, zowel vanwege het publieke debat over de wapenwet als het onderliggende racisme bij dit incident. Helaas kiest Silver voor een vrij kleurloze combinatie van beelden van de rechtszaak en interviews met Jordans familie en vrienden waardoor de emotionele impact uitblijft.

**4 Moons (2014)**

zie: *Four Moons*

**4x4 (2019) \*\*\***

*Thriller met Peter Lanzani, Dady Brieva, Luis Brandoni*

Regie: Mariano Cohn

Straatdiefiro [Peter Lanzani] weet zich toegang te verschaffen tot de 4x4 uit de titel met als doel waardevolle dingen te roven, maar raakt opgesloten. Geblindeerde, geluiddichte ramen maken het bovendien onmogelijk om hulp van voorbijgangers in te roepen. De eigenaar, een ziekenhuisdokter die al 28 slachtoffer is geweest van een misdaad, neemt via de telefoon in de auto contact op met Ciro in de hoop hem een lesje te leren. Volledig gefilmd binnen de auto en dus vooral geschikt voor een korter format. Het duurt dan ook enige tijd voordat het op gang komt, maar Cohns sociaal-maatschappelijke kritiek gaat niet ten koste van de spanning en Brieva is een intimiderende verschijning. In 2025 weinig succesvol opnieuw verfilmd als *Locked* met Alexander Skarsgård en Anthony Hopkins.

**5th Wave, The (2016) \*½**

**Alt. titel: *The Fifth Wave***

*SF-thriller met Chloë Grace Moretz, Gabriele Lopez, Nick Robinson*

Regie: J Blakeson

De komst van buitenaardse 'Others' leidt tot vier golven die elk rampspoed brengen. Enkele overlevenden besluiten zich te wapenen voordat de vijfde golf de aarde overspoelt en wat er resteert van de mensheid volledig vernietigt. Enkele tiener wordt op militaire wijze klaargestoomd, maar ontdekt geleidelijk dat hun training een meer sinister doel heeft. De weinig overtuigende special effecten bij de rampen in de opening van deze film maken duidelijk dat het budget nogal beperkt is. Dat verklaart ook waarom het acteerwerk bepaald niet is om over naar huis te schrijven en het verhaal, ondanks de prijzenswaardige pogingen van Moretz, maar niet wil boeien.

**5 Bloods, Da (2020) \*\*\*\*½**

Spike Lee toont aan nog steeds een gepassioneerde, betrokken en relevante stem te zijn in de bewustwording van Afrikaans-Amerikaanse cultuur en de strijd voor gelijke behandeling voor alle Amerikanen. Vijf zwarte soldaten aan het front in Vietnam sluiten in 1971 een pact nadat ze een grote hoeveelheid goud vinden. Ze begraven het en spreken af dat ze de buit na de oorlog opeisen en de opbrengst besteden aan 'The Black Cause'. Eén van hen [Chadwick Boseman] overleeft de oorlog echter niet en dus is het aan de vier overgebleven 'Bloods' om het goud op te sporen. De hereniging dwingt deze soldaten om hun oorlogsverleden onder ogen te komen en dat zorgt voor onderlinge spanningen die zich uitvergroten wanneer ze het goud vinden. Zoals altijd steekt Lee zijn sociaal-politieke boodschap niet onder stoelen of banken, maar die boodschap heeft deze keer meer weerklank omdat hij het conflict in Vietnam vanuit verschillende perspectieven bekijkt. De toost met enkele Vietcong-veteranen, Melvins ontmoeting met zijn onwettige dochter, het familieverhaal van de gids en de ontmoeting met de opportunistische Desroche [Jean Reno] zijn daar voorbeelden van, maar let ook op de ondertiteling wanneer een groep Noord-Vietnamese soldaten in een flashback door de jungle loopt. Een pluim voor de propagandateksten van Hanoi Hannah [Veronica Ngo], die 50 jaar daarna nog steeds erg effectief blijken te zijn, maar ook onderstrepen hoe moeilijk en hoe belangrijk het is om eenheid te bewaren in een tijd van conflict. Het acteerwerk is uitstekend, maar Delroy Lindo torent boven iedereen uit als de verbitterde veteraan die een lange, pijnlijke weg moet bewandelen voor hij zich kan verzoenen met zijn verleden en met zijn zoon [Jonathan Majors]. Het feit dat Boseman enkele maanden na de première stierf aan de gevolgen van darmkanker maakt de slotscène extra ontroerend. De vele verwijzingen naar John Hustons meesterwerk *The Treasure Of The Sierra Madre* zijn veelzeggend en vermakelijk.

**5 Broken Cameras (2011) \*\*\*\***

**Alt. titel: *Five Broken Cameras***

*Oorlogsdocumentaire met Emad Burnat, Soraya Burnat, Mohammed Burnat*

Regie: Emad Burnat, Guy Davidi

De Palestijnse Emad Burnat woont in Bil'in in de Gazastrook en legde het conflict dat ze dag in dag uit hebben met de Israëlische regering vast vanaf de geboorte van zijn vierde zoon Gibreel in 2005 tot het moment waarop die volgens Emad, zijn onschuld had verloren. De titel verwijst naar het feit dat Israëlische soldaten gedurende die periode vijf keer Emads camera vernielden. Een diepgaande blik op het conflict tussen Israël en Palestina, op

ontnuchterende wijze van commentaar voorzien door Emad en vol schokkende momenten waarvan je begrijpt dat het Israëlische leger die liever niet op film vastgelegd wil zien. Uiteraard is het eenzijdig, maar dit maakt hoe dan ook duidelijk hoe moeilijk het is om de verstandhouding tussen de Israëlische Zionisten en de Palestijnse bewoners te verbeteren.

**5 To 7 (2014) \*\*\*½**

*Romantisch drama met Anton Yelchin, Bérénice Marlohe, Olivia Thirlby*

*Regie: Victor Levin*

De 24-jarige Brian Bloom [Anton Yelchin] heeft zich volledig gestort op een carrière als schrijver, maar succes blijft uit, mede omdat door zijn kluzenaarsleven het contact met de buitenwereld is verwaterd. Daar komt verandering in wanneer hij op een middag een toevallig ontmoeting heeft met Arielle [Bérénice Marlohe] die hem na afloop uitdaagt om iedere vrijdagmiddag van 5 tot 7 met haar af te spreken op dezelfde plaats. Een vriendschap groeit uit tot meer en dat zorgt voor de nodige complicaties. Glenn Close en Frank Langella zijn amusant als Brians eigenzinnige ouders, maar ondanks de charmante hoofdrolspelers is er geen moment waarop deze romkom ontvlamt. Het suddert maar een beetje voort.

**6 Below: Miracle On The Mountain (2017) \***

*Alt. titel: Six Below*

*Avonturenfilm met Josh Hartnett, Mira Sorvino, Sarah Dumont*

*Regie: Scott Waugh*

De Ware Woensdagavondfilm is weer terug, inclusief de dubbele punt in de titel! Mijn alternatieve suggestie is *Miracle Man: The Eric Lamarque Story*. Hartnett doet een moedige poging in de hoofdrol, maar hij is niet expressief genoeg om zijn karakter te voorzien van de emotionele gelaagdheid die de rol vereist. De gefragmenteerde structuur van Madison Turners scenario geeft hem ook weinig kans. De flashbacks bestaan uit banale clichés: een veeleisende vader [Jason Cottle] en een liefhebbende moeder [Mira Sorvino], een simplistische uitleg over Erics drugsverslaving en meer van dat halfbakken werk. Deze flashbacks onderbreken bovendien het dramatische verhaal van Erics pogingen om te overleven in de bittere kou. Waugh besteedt te veel aandacht aan de pogingen van de moeder om Eric te vinden. Een andere structuur had dit een stuk beter kunnen maken, want het verhaal is boeiender dan deze spreekwoordelijk flashback naar de middelmatige tv-films die men in de VS zo'n 25 jaar geleden aan de lopende band in elkaar flanst. Het is wel de moeite waard om tijdens de credits te blijven zitten en een motiverende speech van de échte Eric Lamarque te horen... maar wel om de verkeerde redenen.

**6 Miranda Drive (2016)**

*zie: Darkness, The*

**6 Souls (2010) \*\***

*Alt. titel: Shelter*

*Thriller met Julianne Moore, Jonathan Rhys Meyers, Jeffrey DeMunn*

*Regie: Måns Mårild, Björn Stein*

Forensisch psychiater Cara Harding [Julianne Moore] ontdekt dat een schizofrene patiënt [Jonathan Rhys Meyers] de persoonlijkheden overneemt van enkele slachtoffers van moord. Begint veelbelovend, maar wordt steeds vager en uiteindelijk ronduit dwaas met hekserij en een link met de Spaanse griep. Pfff.

**6 Underground (2019) ½**

*Actiethriller met Ryan Reynolds, Mélanie Laurent, Manuel Garcia-Rulfo*

*Regie: Michael Bay*

Ondanks de populariteit van Ryan Reynolds kan zijn typerende humor best vermoeiend worden. Vooral als het scenario in vijf tegenspelers voorziet die eveneens grappig voor de dag proberen te komen! Je wordt hier doodgeslagen met grappig bedoelde opmerkingen die ook nog eens onderdeel uitmaken van eindeloze actiescènes die op de bekende spectaculaire manier zijn vormgegeven door Michael Bay. Het draait om een groep dood gewaande huurlingen (denk *Knight Rider*) die in het uiterste geheim gevaarlijke operaties verrichten. Er zal ongetwijfeld iets meer verhaal zijn geweest, maar ik had na 10 minuten al grote moeite om bij de les te blijven. Een stomvervelend onding.

**6.5 Toman Per Meter (2019)**

*zie: Law Of Tehran*

**7-Bean-Bang-Uit Seon-Mul (2013)**

*zie: Miracle in Cell No 7 (2013)*

**7 Days In Entebbe (2018)**

*zie: Entebbe*

**7-Kogustaki Mucize (2019)**

*zie: Miracle In Cell No 7 (2019)*

**7 Prisoners (2021) \*\*\*\***

*Alt. titel: 7 Prisioneiros*

*Drama met Christian Malheiros, Rodrigo Santoro, Lucas Oranmian*

*Regie: Alexandre Moratto*

In de hoop hun families te kunnen onderhouden trekken zeven jonge mannen naar Sao Paulo waar ze komen te werken voor Luca [Rodrigo Santoro]. Mateus [Christian Malheiros] kent de valkuilen en stelt direct kritische vragen over en eisen aan de arbeidsvoorwaarden. Toch kan ook hij niet voorkomen dat de jongens al snel tot slaaf worden gemaakt. Isaque [Lucas Oranmian] wil het liefst een fysieke confrontatie aangaan, maar Mateus denkt Luca te kunnen misleiden door diens vertrouwen te winnen. Het intelligente scenario van Moratto en Thayná Mantesso toont hoe gemakkelijk het kan zijn om in de val van slavernij te lopen, maar ook hoe mensen als Luca zijn 'slaven' tegen elkaar uitspeelt om de status quo te behouden.

**7 Prisioneiros (2021)**

*zie: 7 Prisoners*

**7 Wrekers (2022) ½**

*Alt. titel: Vengeful 7*

*Oorlogsthriller met Geoffrey Alkemade, Rick Kuitens, Bauke van Boheemen*

*Regie: Tristan van Doorn*

Kort na de invasie van Normandië stelt de Britse mr. French [Francis Cox] een eenheid samen bestaande uit 7 Nederlandse verzetssrijders. Hun opdracht: gezamenlijk een garnizoen binnendringen en een Duitse officier ontvoeren zodat die in Engeland kan worden verhoord over de locaties in Nederland van waaruit de Nazi's hun V1 Vliegende Bommen lanceren. Een beetje omslachtig, vindt joe niet? Maar verwacht geen actie, want al snel blijkt een van de zeven mensen een verrader te zijn. Tot zover de nauwkeurige screening. En wij zitten opgescheept met een saai spelletje 'zoek de verrader'. Van Doorn had waarschijnlijk een succesvolle mix van *Operation Crossbow*, *The Dirty Dozen* en *The Hateful Eight* voor ogen. Missie mislukt. En niet zo'n beetje ook!

**8 Minutes Idle (2012) \*\*\*\***

*Alt. titel: Eight Minutes Idle*

*Tragikomedie met Paul Kaye, Ophelia Lovibond, Antonia Thomas*

*Regie: Mark Simon Hewis*

Het gemakzuchtige leven van Steve [Paul Kaye] komt op zijn kop te staan wanneer zijn ouders ruzie krijgen over een verdwenen (winnend) loterijticket en besluiten uit elkaar te gaan. Want dat blijkt ook het moment waarop Steve niet langer meer thuis kan wonen en zijn eigen boontjes moet zien te doppen. Uit noodzaak 'woont' hij enige tijd in het Call Center waar hij werkt. Hewis' speelfilmdebuut beschrijft Steves perikelen op het werk en buiten kantooruren. Steve heeft een oogje op collega Teri [Ophelia Lovibond], maar zijn bitchy leidinggevende Alice [Montserrat Lombard] stelt hem voor een onmogelijke keuze: promotie als hij Teri vertelt dat ze is ontslagen, of zijn eigen ontslag. De onderkoelde humor en het vlotte tempo dragen bij aan een onderhoudende, vaak vermakelijke tragikomedie.

**Seraf (2021) ½**

*Alt. titel: Seraf: W817 De Film*

*Komedie met Jenne Decleir, Danny Timmermans, Machteld Timmermans*

*Regie: Pietje Horsten*

Vervolg op de Vlaamse comedyserie *W817* die van 1999 tot 2003 te zien was en onmogelijk slechter kan zijn geweest dan deze verschrikking. Wandelende clichés en schandalig overacten vormen de rode draad in deze erbarmelijk slecht geregisseerde komedie waarin Carlo [Jenne Decleir] zijn huisgenoten van weleer uitnodigt voor zijn huwelijk. Romantische gevoelens van weleer komen bovendrijven en een liefdesrobot dreigt de boel te versjteren, maar dat hebben Horsten en scenaristen Bram Renders en Bart Vaessen dan zelf allang gedaan.

**9/11: Life Under Attack (2021) \*\*\***

Documentaire met Jay Allan Zimmerman, Caroline Dries, Megan Hodges

Regie: Karen Edwards, Brook Lapping

Een schets van het verloop van 9 september 2001 in New York, de dag waarop twee gekeapte vliegtuigen de Twin Towers vernietigden, samengesteld aan de hand van beeldmateriaal van toeristen en bewoners van Manhattan – waaronder twee professionele filmmakers. Geeft een indruk van de verwarring die heerste in de eerste paar uur na de aanslag en de angst on onzekerheid die het teweeg bracht, maar voegt weinig toe aan de vele films en documentaires over hetzelfde onderwerp.

**9th Life Of Louis Drax, The (2016) \*\*\***

Thriller met Aiden Longworth, Sarah Gadon, Micael Adamthwaite

Regie: Alexandra Aja

Een complexe combinatie van fantasy, familiedrama en whodunit rondom de negenjarige Louis Drax [Aiden Longworth], die in zijn korte leven al acht keer is ontsnapt aan de dood. Wanneer hij van een klif valt ontsnapt hij ternauwernood aan de verdrinkingsdood, maar hij belandt in een diepe coma. Zijn dokter [Jamie Dornan] zet grote vraagtekens bij de oorzaak van dit bizarre ongeluk, ook omdat hij in zijn 'dromen' contact heeft met Louis die zijn levensverhaal (inclusief de acht eerdere ongelukken) met hem deelt. Aja geeft op mooie wijze vorm aan de droomsequenties, maar de combinatie van droom en realiteit is wat verwarrend. Bovendien slingert het verhaal lange tijd heen en weer tussen verschillende genres en dat is wat ontmoedigend. Het laatste kwart is een stuk beter en maakt veel goed, maar tot die tijd valt het niet altijd mee om het hoofd erbij te houden.

**10x10 Girl Rising (2013)**

zie: *Girl Rising*

**10 Cloverfield Lane (2016) \*\*\*\***

Alt. titel: *The Cellar*

SF-thriller met Mary Elizabeth Winstead, John Gallagher Jr., John Goodman

Regie: Dan Trachtenberg

Michelle [Mary Elizabeth Winstead] verlaat haar echtgenoot Ben [Bradley Cooper] op het moment dat een groot deel van de VS te kampt met een black-out. Onderweg raakt ze betrokken bij een auto-ongeluk waarna ze lichtgewond en vastgeketend ontwaakt in een afgesloten ruimte. Maar Howard [John Goodman] beweert juist dat hij haar heeft gered van een nucleaire of een chemische aanval. Dat wordt bevestigd door Emmett [John Gallagher Jr.], de enige andere persoon in Howards bunker, maar Michelle is niet overtuigd en probeert te achterhalen wat er werkelijk aan de hand is. Claustrofobische horrorfilm laat je in het ongewisse tot het einde en profiteert van uitstekend acteerwerk, in het bijzonder van John Goodman in misschien wel de beste rol uit zijn imposante filmcarrière.

**10 Giorni Con I Suoi (2025) \*\***

Komedie met Fabio De Luigi, Valentina Lodovini, Dino Abbrescia

Regie: Alessandro Genovesi

Camilla [Angelica Elli] gaat op haar 18<sup>e</sup> samenwonen met Antonio [Gabriele Pizzurro]. Hoogste tijd dat de bijbehorende families elkaar ontmoeten in deze schaamteloze rip-off van *Meet The Parents* vol vergezochte misverstanden en ongemakkelijke situaties, vooral veroorzaakt door Camilla's vader [Fabio De Luigi]. Het enige lichtpuntje is Lodovini als Camilla's moeder die haar zwangerschap (op haar 45<sup>e</sup>) geheim probeert te houden. Alle andere personages zijn oppervlakkig uitgewerkt. Genovese vond het blijkbaar grappig om Leone Cardaci zo vaak mogelijk een excuus te geven om zijn bril recht te zetten. Marcello Cesena's bijdrage als de plaatselijke priester is ronduit beschamend.

**10 Lives (2024) \*\***

Alt. titel: *Buzzy De Geluyskars*

Animatiefilm met de stemmen van Mo Gilligan, Simone Ashley, Sophie Okodo, Bill Nighy

Regie: Christopher Jenkins

Beckett [Mo Gilligan] is de verwenne, luie kat van student Rose [Simone Ashley] die zich bezighoudt met ecologisch onderzoek naar bijen. Wanneer hij zijn negende leven verliest, krijgt hij van 'poortwachter'/dierenverpleegkundige Grace [Sophie Okonedo] zijn negen levens terug ..., maar niet op de manier die hij had

verwacht. Vergezochte mix van *Garfield* en *Stairway To Heaven* met een warrig verhaal waarin ook een rol is weggelegd voor Bill Nighy als een professor die Roses wetenschappelijk onderzoek probeert te dwarsbomen ter meerdere eer en glorie van hemzelf. De animatie kan er gelukkig mee door.

**10 Rules Cor Sleeping Around (2013) \***

Romantische komedie met Tammin Sursok, Virginia Williams, Chris Marquette

Regie: Leslie Greif

De eerste 50 minuten van deze moderne variant op de screwball comedy bevat genoeg ingrediënten voor succes: door enkele misverstanden verdenken twee geliefden elkaar van vreemdgaan. Dat komt onder andere doordat de wederhelften van een bevriend stel dat ook wél blijken te doen. Het komt tot een confrontatie wanneer het verhaal beide stellen brengt naar een villa waar andere figuren de boel nog ingewikkelder maken en vanaf dat moment gaat het rap bergafwaarts. Greif is dan snel door de ideeën heen en raakt de draad volledig kwijt. De cast schmiert erop los en de grote hoeveelheid 'bloot' (de mannelijke geslachtsdelen zijn netjes gecamoufleerd in de montage) en seksuele toespelingen onderstrepen wanhopige pogingen om te redden wat er te redden valt.

**10 Years (2011) \*\*½**

Alt. titel: *Ten Years*

Komisch drama met Channing Tatum, Rosario Dawson, Chris Pratt

Regie: Jamie Linden

De aantrekkelijke cast houdt de zaak overeind in dit komische drama dat zich afspeelt tijdens de 10-jarige reünie van een middelbare school. Jake [Channing Tatum] komt oog in oog te staan met zijn ex-vriendin Mary [Rosario Dawson], Cully [Chris Pratt] wil in het reine komen met zijn verleden als pestkop, Marty [Adam Driver] en AJ [Max Minghella] willen laten zien hoe succesvol ze zijn. Linden hobbelt van het ene personage naar het andere waardoor er zelden sprake is van diepgang. Net als bij een echte reünie gebeurt er niet zoveel en dus ben je vooral aan het luisteren naar flarden van gesprekken. Zonder de star power van de cast was dit de moeite niet waard geweest, al heeft de verhaallijn rondom Marty, AJ en feestbeest Sam [Ari Graynor] een ontroerend slot.

**11 Fleurs (2011)**

zie: *11 Flowers*

**11 Flowers (2011) \*\*\*\***

Alt. titel: *11 Fleurs; Wo 11*

Historisch drama met Wenqing Liu, Jingchun Wang, Ni Yan

Regie: Xiaoshuai Wang

Het is 1975 in Zuidwest-China, het laatste jaar van de Culturele Revolutie, en de 11-jarige Wang Han [Wenqing Lui] leidt een onbezorgd leventje in een klein dorpje waar alles volgens het (Rode) boekje verloopt. Totdat Wang Han bij de rivier oog in oog komt te staan met een zwaargewonde man [Ziyi Wang] die op de vlucht is voor de politie en Wang Han dreigt te vermoorden als hij zijn mond voorbijpraat. Wang Han deelt zijn geheim alleen met zijn drie beste vriendjes, maar naar mate hij meer te weten komt over wat er precies is gebeurd, beseft hij dat zijn leven nooit meer zal zijn zoals het was. Wang neemt de tijd om de dagelijkse routine van de kinderen in die tijd te tonen, zonder daar een nadrukkelijk oordeel over te geven. Vooral de kinderen spelen uitstekend. De titel is een verwijzing naar Wang Hans vader [Jingchun Wang], een acteur en tekenaar die bezig is met een schilderij van bloemen en de tijd neemt om zijn zoon wat bij te brengen over enkele grote Europese schilders.

**11th Hour, The (2014) \*\***

Alt. titel: *I Am Here*

Thriller met Kim Basinger, Jordan Prentice, Sebastian Schipper

Regie: Anders Morgenthaler

Basinger speelt de rol van Maria, een succesvolle zakenvrouw die bij haar zoveelste miskraam een bijna-doodervaring heeft. Echtgenoot Peter [Sebastian Schipper] legt zich neer bij het dringende medische advies om de kinderwens op te geven, maar wanneer Maria hoort dat er in Praag kinderen verkocht worden voor prostitutie ziet ze haar kans schoon. Totaal onvoorbereid op wat haar staat te wachten besluit ze met een flinke pak bankbiljetten haar kinderwens alsnog in vervulling te laten gaan.

Basinger doet haar uiterste best en Morgenthaler weet regelmatig een gevoel van onbehagen op te roepen. Het verhaal is echter minstens zo onaangenaam als de personages, het scenario is verwarrend en de religieuze ondertonen zijn belachelijk en voor sommigen ronduit aanstootgevend.

**12 Dates Of Christmas (2021) \***

*Romantische komedie met Amy Smart, Mark-Paul Gosselaar, Benjamin Ayres*

*Regie: James Hayman*

Smart en Gosselaar doen wat ze kunnen om de zaak te redden, maar Aaron Meldelsohn en Blake Harris zadelden ze op met een verhaal dat een buitengewoon slechte variant is op *Groundhog Day*. Het is 24 december en Kate [Amy Smart] bereidt zich voor op een etentje bij haar vader [Peter MacNeil] en een blind date met het petekind van haar stiefmoeder [Mary Long]. Stiekem hoopt ze het vandaag te kunnen bijleggen met haar ex-vriend Jack [Benjamin Ayres]. In een warenhuis zakt ze opeens in elkaar (iets met een parfum). De rest van de dag verloopt totaal niet als gehoopt, maar om middernacht vindt ze zichzelf opeens terug in het warenhuis op het moment dat ze flauw viel. Slaat nergens op natuurlijk en er valt amper een touw te knopen aan Kates gedrag, al eindigt het natuurlijk met de 'perfecte' Kerstavond.

**12 Mighty Orphans (2021) \*\*\***

*Sportbiografie met Luke Wilson, Martin Sheen, Jake Austin Walker*

*Regie: Ty Roberts*

The Masonic Home Mighty Mites was een footballteam bestaande uit weeskinderen die in de jaren 30 furore maakten als underdogs en door hun succes, tegen alle verwachtingen in, hoop gaven aan miljoenen Amerikanen in de tijd van The Great Depression. Rusty Russell [Luke Wilson] is een oorlogsveteraan en oud-speler die in 1927 samen met zijn vrouw aan het werk gaat als docent bij weeshuis The Masonic Home en hoopt de gedesillusioneerde jongens daar een gevoel van zelfwaarde te geven door een footballteam op te richten. Hij moet niet alleen opboksen tegen een gebrek aan discipline en zelfvertrouwen, maar ook tegen collega Frank Wynn [Wayne Knight] die niets ziet in het hele project en er alles aan doet om de boel te saboteren. Standaard Amerikaanse sportbiografie voldoet netjes aan de conventies en is dus weinig verrassend, maar het ingetogen spel van Wilson en sterke ondersteuning van Sheen als de drankzuchtige, maar geliefde dokter en assistent-coach maken dit goed uit te zitten.

**12 Strong (2018) \*\*½**

**Alt. titel: Horse Soldiers**

*Actiefilm met Chris Hemsworth, Michael Shannon, Michael Peña*

*Regie: Nicolai Fuglsig*

De starpower van Chris Hemsworth en Michael Shannon is zeer welkom in deze goed gemaakte, maar dramatisch holle reconstructie van een topgeheime missie in Afghanistan waarbij een twaalfkoppig peloton onder leiding van Mitch Nelson [Hemsworth] opdracht krijgt Generaal Dostum [Navid Negahban] van de Noordelijke Alliantie te ondersteunen door luchtaanvallen te coördineren. Het scenario, gebaseerd op het non-fictieboek 'Horse Soldiers' van Doug Stanton, besteedt in ieder geval aandacht aan de tot nog toe onderbelichte rol van de Noordelijke Alliantie, maar hoewel de actiescènes prima zijn, vooral in de finale met een hoofdrol voor een BM-21, zijn de karakterisering en zwak waardoor dit lang niet zo meeslepend is als het had kunnen zijn.

**12 Years A Slave (2012) \*\*\*\*½**

**Alt. titel: Twelve Years A Slave**

*Biografisch drama met Chiwetel Ejiofor, Adepero Oduye*

*Regie: Steve McQueen*

Verfilming van het autobiografische boek uit 1853 van Solomon Northup, een gerespecteerde hoogopgeleide Amerikaan die werkte en woonde in Washington tot hij werd ontvoerd en verkocht als slaaf in Georgia. Samen met Eliza [Adepero Oduye] wordt Solomon [Chiwetel Ejiofor] verkocht aan de milde Ford [Benedict Cumberbatch], maar een confrontatie met plantageopzichter Tibeats [Paul Dano] kost hem bijna zijn leven en doet Ford besluiten hem en Eliza te verkopen aan Edwin Epps [Michael Fassbender] die zijn slaven met harde hand in toom houdt. Northups perspectief op slavernij in de aanloop naar de Amerikaanse Burgeroorlog is vrij uniek in de filmgeschiedenis,

maar niet in die van de VS. McQueen schetst het contrast tussen het leven van een vrij man en een slaaf op pijnlijk treffende wijze in de scène waarin slavenhandelaar Freeman [een onvergetelijke rol voor Paul Giamatti] zijn 'handelswaar' aanprijst. Dano's vertolking van 'Run, Nigger, Run' en Solomons wanhopige poging om te voorkomen dat hij zichzelf ophangt terwijl andere slaven doorgaan met hun werkzaamheden alsof er niets aan de hand is zijn eveneens momenten die op je netvlies gebrand blijven. Oscars® voor Beste Film, Beste Scenario (John Ridley) en Beste Vrouwelijke Bijrol (Lupita Nyong'O).

**12th Fail (2023) \*\***

*Biografisch drama met Vikrant Massey, Medha Shankr, Anant Joshi*

*Regie: Vidhu Vinod Chopra*

In 1997 ondervindt Manoj [Vikrant Massey] de macht van een IRS-agent wanneer zijn vader [Harish Kanna] onterecht wordt ontslagen. Vooral gesteund door zijn halsstarrige grootmoeder [Sarita Joshi] jaagt Manoj een carrière als IRS-agent na. Hoewel iemand met zijn eenvoudige achtergrond statistisch gezien bijna geen kans maakt om de benodigde examens te halen, reist hij naar Delhi. Daar raakt hij bevriend met Pandey [Anant Joshi] en vindt hij de liefde in Sraddha [Medha Shankr]. Degelijk gefilmd op locatie, maar deze heiligverklaring van de Indische politie en de belastingdienst is om de verkeerde redenen verbazingwekkend. Er is werkelijk niets dat de buitengewoon hoge waardering op IMDB rechtvaardigt. Misschien een cultuuringetje? Het kan ook aan mij liggen, natuurlijk.

**13 (2010) \*\*\*½**

*Thriller met Sam Riley, Jason Statham, Mickey Rourke*

*Regie: Géla Babluani*

Engelstalige remake van Babluani's prijswinnende korte film *13 Tzmeti* uit 2005 over elektricien Vince [Sam Riley] die dringend geld nodig heeft. Tijdens een klus ontdekt hij dat William [Michael Berry Jr.] een brief heeft waarmee hij snel een flinke som geld kan verdienen. Wanneer William overlijdt, vindt Vince de brief en besluit hij de mysterieuze aanwijzingen op te volgen. Zo belandt hij in een spel op leven en dood waarbij steenrijke klanten er lustig op los kunnen gokken. Met Mickey Rourke en Ray Winstone als deelnemers en 50 Cent en Jason Statham als hun secondanten is het niet moeilijk te raden wie er als laatsten overblijven. Het spel in kwestie is zonder meer zenuwslopend, ook dankzij Michael Shannon als de opgefokte spelleider. Maar het volstrekt emotionele spel van Riley in de eerste helft doet je afvragen waarom Babluani zoveel tijd nodig meende te hebben voor de aanloop.

**13 Hours (2016)**

*zie: 13 Hours: The Secret Soldiers Of Benghazi*

**13 Hours: The Secret Soldiers Of Benghazi (2016) \*\*\***

**Alt. titel: 13 Hours**

*Oorlogsthriller met John Krasinski, Pablo Schreiber, James Badge Dale*

*Regie: Michael Bay*

In de nacht van 11 op 12 september 2012 vielen Libische rebellen het Amerikaanse consulaat in Benghazi binnen. Vier Amerikanen, waaronder ambassadeur Christopher Stevens, kwamen om het leven bij de schermutselingen waarbij een kleine groep militairen in dienst van de CIA betrokken was. Een technisch huzarenstukje van Bay: belichting, camerawerk en geluid zijn van een zeer hoog niveau. Helaas is het scenario erg afgezaagd. In de proloog zien we de nominale hoofdpersoon John Silva [John Krasinski] bellen met zijn vrouw [Wrenn Schmidt] en zijn schattige dochtertjes die giechelend en ongeduldig in de auto zitten te wachten op hun Happy Meals en ook nog eens (onbedoeld) te horen krijgt dat er nog een kind in aantocht is. De actiescènes bestaan voornamelijk uit gevloek, geschreeuw en het blaffen van orders met hier en daar een weinig geloofwaardig moment van zelfreflectie. Meer voor de testosteronboys dan voor degenen die hopen op enige diepgang. Als je dit gaat zien, doe dat dan bij voorkeur met optimaal geluid.

**13 Sins (2014) \*\*\*½**

*Horrorfilm met Mark Webber, Ron Perlman, Devon Graye*

*Regie: Daniel Stamm*

Elliot Brindle [Mark Webber] heeft een zwangere vriendin [Rutina Wesley], een geestelijk gehandicapte broer [Devon Graye] en een ziekelijke vader [Tom Bower] die allemaal rekenen op zijn

financiële ondersteuning. Dus wanneer hij onverwacht zijn baan verliest, gaat hij gretig in op een telefonisch aanbod om mee te doen aan een spel. Hij moet daarvoor 13 zonden plegen voor steeds grotere geldbedragen, maar als hij een van de opdrachten niet of niet op tijd uitvoert, verliest hij al het geld. Opdracht 1? Sla een vlieg dood. Het spreekt voor zich dat de overige opdrachten minder eenvoudig zijn. Aardige variant op *Saw* profiteert van de charismatische vertolking van Webber en van een prettige dosis zwarte humor (inclusief een knipoog naar cultklassieker *Weekend at Bernie's*). Bovendien zijn de altijd betrouwbare Ron Perlman en Pruitt Taylor Vince aanwezig als een doortastende detective en een zonderlinge man die meer weet over het spel. Maar hoe meer het geweld escaleert, hoe minder er overblijft van enige logica. Het einde is gemakzuchtig, abrupt en onbevredigend.

#### **13 Minutes (2015)**

zie: *Elser*

#### **13th (2016) \*\*\*\***

*Documentaire met Michelle Alexander, Angela Davis, Kevin Gannon*

*Regie: Ava DuVernay*

Het 13<sup>e</sup> amendement van de Amerikaanse grondwet werd op 31 januari 1865 goedgekeurd. Het was bedoeld om 'slavernij en onvrijwillige onderwerping' onwettig te verklaren. Behalve voor mensen die bestraft en veroordeeld zijn voor een misdad. DuVernay stelt dat deze uitzondering sindsdien is misbruikt om het systeem van slavernij in een aangepaste vorm in stand te houden. Eminentie historici en gerespecteerde activisten zetten deze argumentatie kracht bij, gesteund door statistieken. Een overtuigende, scherpe veroordeling van de Amerikaanse politiek en de racistische samenleving die deze vorm van slavernij in stand houdt, ook al is DuVernay duidelijk op zoek naar quotes die haar stelling bevestigen. Kritische vragen stelt ze niet en het enige tegengeluid van Michael Hough is teruggebracht tot een paar holle frases. Zet je zeker aan het denken, maar zou je vooral moeten aanzetten om meer objectieve bronnen over dit onderwerp te raadplegen.

#### **15:17 To Paris, The (2018) ½**

*Historisch drama met Alek Skarlato, Anthony Sadler, Spencer Stone*

*Regie: Clint Eastwood*

Niet de slechtste, maar misschien wel de meest verbijsterende film van 2018. We weten al dat de drie hoofdrolspelers aan het eind van het verhaal een bloedbad op de trein uit de titel weten te voorkomen, maar wat daaraan voorafgaat in deze film is simpelweg niet om aan te zien. Het scenario van Dorothy Blyskal is net zo amateuristisch als het acteerwerk van Spencer Stone, Anthony Sadler en Alek Skarlatos die zichzelf spelen. Die keuze pakt desastreus uit want ze zetten zichzelf neer als kleurloze, saaie mannetjes die de banaalste gesprekken met elkaar voeren via Skype, een hobby waar Eastwood je helaas deelgenoot van maakt. Na de tenenkrommende proloog over de schooljaren van de helden volgt een verholde lofzang op militaire discipline. Wie dat nog niet onuitstaanbaar vindt, zal zich vast groen en geel ergeren wanneer Spencer, Anthony en Alek (in real time, zo voelt het) reizen naar Rome, Venetië, Berlijn en Amsterdam. Afgezien van drie vervelende teasers in de vorm van flashforwards, duurt het zo'n 80 minuten voor de mannen eindelijk die trein naar Parijs pakken. Dan volgt het enige boeiende deel van de film, al zitten er wel wat hilarische fouten in. Let eens op de spelfout in de waarschuwing boven het raam in de trein bij station Amsterdam, maar ook op de stand-in voor President Hollande. Een amateuristisch prutswerkje en het dieptepunt in Eastwoods regisseurscarrière.

#### **17 Blocks (2019) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Cheryl Sanford, Emmanuel Durant Jr., Akil 'Smurf' Sanford*

*Regie: Davy Rothbart*

Filmmaker Davy Rothbart leerde Emmanul Durant Jr. en Akil 'Smurf' Sanford kennen in 1999, toen ze nog kinderen waren. Emmanuel en Akil begonnen vanaf dat moment vaak te filmen en in de loop er tijd begonnen familieleden daarbij te helpen. Deze compilatie bevat een selectie uit meer dan 1000 uur aan beeldmateriaal dat geschoten is over een periode van 20 jaar. Het schetst het beeld van een doorsneegezin in Washington DC dat

probeert er het beste van te maken, maar niet ontsnapt aan de sociale en maatschappelijke problemen die al jaren spelen in hun omgeving. De titel is een bittere verwijzing naar de kleine afstand tussen de straat waar deze familie woont en het politieke hart van Amerika.

#### **20 Days In Mariupol (2023) \*\*\*\***

*Documentaire*

*Regie: Mstyslav Chernov*

De start van de "speciale militaire operatie" in Oekraïne op 24 februari 2022, was voor journalisten in de strategisch belangrijke stad Mariupol om de biezen te pakken. Mstyslav Chernov maakte deel uit van een Oekraïens team van journalisten namens het Algemeen Persbureau dat achterbleef en verantwoordelijk was voor bijna alle beelden van het spoor van verwoesting, dood en verderf dat de Russen achterlieten. Deze compilatie zit vol beelden die de wereld over gingen en vertellen zowel het verhaal van de bewoners als van journalisten die hun leven op het spel zetten om hun beeldverslag aan de buitenwereld te kunnen presenteren. Een krachtig document van grote historische betekenis, ondanks Chernovs houterige Engelse commentaar. Won een BAFTA en een Oscar voor beste documentaire.

#### **20 Feet From Stardom (2013) \*\*\*\*½**

*Alt. titel: Twenty Feet From Stardom*

*Documentaire met Darlene Love, Merry Clayton, Judith Hill*

*Regie: Morgan Neville*

Oscarwinnende documentaire richt zich op de wereld van achtergrondzangeressen, waaronder Darlene Love en Judith Hill. Een onderwerp dat zeker de moeite waard is, omdat deze bij het grote publiek bijna onbekende dames van grote invloed zijn geweest op de ontwikkeling van de rockmuziek, vooral door hun samenwerking met Britse topartiesten als Joe Cocker, The Rolling Stones en David Bowie. Stevie Wonder, Sting en Bruce Springsteen komen ook aan het woord, maar het zijn vooral de verhalen van de achtergrondzangeressen zelf (die hun kunsten ook op indrukwekkende wijze vertonen) die centraal staan. De verhalen zijn interessant, maar de vorm van deze documentaire (veel pratende hoofden, afgewisseld met archiefmateriaal) had wel wat meer originaliteit kunnen gebruiken.

#### **20 Leugens, 4 Ouders En Een Scharrelei (2013) \* ½**

*Alt. titel: Child In Time; 20 Lies, 4 Parents And A Little Egg*

*Komisch drama met Nils Verkooijen, Marcel Muster, Anneke Blok*

*Regie: Hanro Smitsman*

De 15<sup>e</sup> verjaardag van knorrig puber Dylan [Nils Verkooijen] ontardt in een slaande (onzinnige) ruzie met zijn moeders Emma [Anneke Blok] en Ilse [Marieke Heebink] waarbij Emma door een ongelukkige val een paar flinke breuken oploopt. Toevallig verschijnt Dylans biologische vader Sjors [Marcel Musters] ten tonele en in een van de vele geforceerde wendingen besluiten Emma en Ilse dat het beter is dat Dylan de komende 3 maanden doorbrengt bij de vader die hij nooit heeft gekend. En dat zonder enige ruggespraak met Sjors' geliefde Bert [Mark Ram]. Het scenario en Smitsmans regie zijn minstens net zo slecht als de titel. Slingert stuurloos heen en weer tussen komedie en drama, met een ernstig overacterende cast. Ram is de enige positieve uitzondering.

#### **20 Lies, 4 Parents And A Little Egg (2013) ½**

zie: *20 Leugens, 4 Ouders En Een Scharrelei*

#### **20th Century Women (2016) \*½**

*Komisch drama met Annette Bening, Ella Fanning, Greta Gerwig*

*Regie: Mike Mills*

1979 was een overgangsjaar: de punkrevolutie kwam tot zijn einde en Carters legendarische 'Crisis Of Confidence' speech bleek ironisch genoeg de opmaat naar de optimistische jaren 80 onder Ronald Reagan. Deze film richt zich op drie vrouwen die weinig praten, daar veel tijd voor nodig hebben, maar eigenlijk niets te zeggen hebben. Bening komt nog weg met deze trage film, maar de expressieloze Ella Fanning valt door de mand. Hier en daar meen ik een poging tot humor te kunnen ontwaren, maar door het langzame tempo en de monotone intonatie slaan die 'grappen' volstrekt dood en moet je veel geduld hebben om *20th Century Women* te kunnen verdragen... en uit te zitten.

#### **21 Bridges (2019) \*\*\***

*Misdadthriller met Chadwick Boseman, Sienna Miller, J.K. Simmons*

*Regie: Brian Kirk*

Corrupte agenten Ray [Taylor Kitsch] en Michael [Stephan James] beroven een opslagplaats waar ze een hoeveelheid drugs verwachten aan te treffen die niet groot genoeg is om een grootschalig onderzoek te rechtvaardigen. Tot hun grote schok blijkt de buit veel groter en ontstaat een vuurgevecht waarbij ze 6 collega's doodschieten. Agent Andre Davis [Chadwick Boseman] van Moordzaken en Frankie Burns [Sienna Miller] van de afdeling Drugsdelicten, concluderen dat ze kunnen voorkomen dat de daders ontsnappen als ze 21 bruggen van Manhattan kunnen afsluiten. Captain McKenna [J.K. Simmons] geeft het duo 4 uur de tijd om de daders op te sporen. Weinig verrassende politiethriller leunt op uitstekend spel van Boseman, zonder wie dit niet meer was geweest dan een verwaarloosbare B-film.

**21 Jump Street (2012) \*\*\*\*½**

*Actiekomedie met Jonah Hill, Channing Tatum, Ice Cube*

*Regie: Phil Lord, Christopher Miller*

Twee ambitieuze jonge mannen helpen elkaar om hun politieopleiding af te ronden. Schmidt [Jonah Hill] is intelligent, maar komt fysiek te kort terwijl de afgetrainde Jenko [Channing Tatum] juist worstelt met de theorie. Ze zijn dolblij als ze eindelijk hun badge behalen, maar tot hun grote ontevredenheid moeten ze aan de slag als agenten te fiets. Nadat ze een drugsoperatie verpesten besluit Captain Dickson [Ice Cube] ze weg te promoveren naar een nieuwe afdeling die zich bevindt op 21 Jump Street. Schmidt en Jenko gaan undercover op een High School om te ontdekken wie de spil is in de grootschalige drugshandel die daar plaatsvindt. De zoveelste nostalgische remake blijkt een positieve uitzondering te zijn dankzij de voortreffelijke chemie tussen Hill en Tatum en de perfect getimede montage van Joel Negron. In alle opzichten een schot in de roos. Oorspronkelijke hoofdrolspelers Holly Robinson Peete, Peter Dinklage en Johnny Depp verlenen hun goedkeuring met cameo's. Vervolg: *22 Jump Street*.

**21 Years: Quentin Tarantino (2018)**

*zie: QT8: The First Eight*

**22 Jump Street (2014) \*\*\*\*½**

*Actiekomedie met Jonah Hill, Channing Tatum, Ice Cube*

*Regie: Phil Lord, Christopher Miller*

De chemie tussen Jonah Hill en Tatum Channing spat van het scherm in deze hilarische, bij vlagen briljante, maar vooral pretentieuze actiekomedie waarbij je met regelmaat van je stoel zou kunnen vallen van het lachen. Het verhaal is simpel: hetzelfde als in *21 Jump Street*, maar dan in College omdat Hill en Channing natuurlijk te oud zijn voor High School. En nee, dit is niet mijn interpretatie, dit zijn de (haast) letterlijke woorden van Captain Dickson [Ice Cube], wanneer hij Hill en Channing op hun missie stuurt. Hill laat weer eens zien dat hij sinds *Superbad* tot de top van de komische acteurs behoort. Maar Tatum Channing heeft zich volledig bevrijd van zijn rol als mooiboy. In *21 Jump Street* leek hij wat moeite te hebben om zichzelf voor schut te zetten, maar hier lijkt hij ervan te genieten. Hij is dan ook de reden waarom dit beter is dan zijn voorganger. Van onderbroekenlol is geen sprake, hoewel Hill en Channing natuurlijk wel weer in de typische collegehecticiteit terecht komen. Maar het scenario weet elke situatie een unieke twist te geven en dat leidt tot verrassende, geestige dialogen. Onmogelijk om een hoogtepunt te noemen, maar het is duidelijk dat er niets mis is met pretentieuze actiekomedies, zolang ze zichzelf niet al te serieus nemen en er sprake is van originaliteit. *22 Jump Street* heeft dat in overvloed.

**24 Frames (2017) \***

*Experimentele documentaire*

*Regie: Abbas Kiarostami*

Frame 23: een musje zit op een stapel afgezaagde boomstammen te zingen. Het geluid van een kettingzaag komt langzaam dichterbij. Na 4 minuten vliegt het musje weg. Als je je tijd graag besteedt aan het staren naar dieren die werkelijk niets interessants doen, dan is deze film voor jou! 20 van de 24 statische beeldcomposities (frames) van ongeveer 4:30 waaruit de zwanezang van Kiarostami bestaat, zijn pure tijdverspilling, want er gebeurt zelden iets interessants. En als dat wel zo is, dan is dat pas in de laatste seconden en heb je nog steeds 4 minuten van je kostbare tijd verspilt. Slechts vier frames roepen

verwondering op en/of zijn werkelijk amusant. Frame 1 is een schilderij van een winterlandschap waarin de dieren geleidelijk tot leven komen; frame 4 toont een kudde rendieren waarvan er eenje om mysterieuze redenen tegen de stroom in besluit te lopen; frame 15 betreft vijf mensen die naar de Eiffeltoren lijken te kijken en in Frame 22 neemt een klein, keffend hondje het op het strand het op tegen een zeemeeruw en een provisorisch opgestelde vlag. Die scènes zijn schitterend, maar de rest van de tijd kun je net zo goed naar een blanco scherm staren.

**24 Hours To Live (2017) ½**

*Thriller met Ethan Hawke, Qing Xu, Rutger Hauer*

*Regie: Brian Smrz*

Een raadseltje: je bent in Zuid-Afrika in een flat waar de zoon van bovenaf naar binnen schijnt. Je besluit een Jamaicaanse vriend te bezoeken die bij aankomst meldt dat het inmiddels 4:00 's nachts is en je uitnodigt om een eindje te gaan rijden. Wanneer de zoon weer volop schijnt, sta je midden in een township. Hoeveel tijd is er verstreken sinds je in de flat was? Deze film geeft een volstrekt onlogisch antwoord op deze vraag en het is maar een van de talloze voorbeelden van de belachelijke wendingen in deze oliedomme actiethriller waarin Ethan Hawke sterft, maar via een revolutionaire werkwijze voor 24 uur weer herrijst omdat hij over informatie beschikt die een schimmig bedrijf dolgraag wil hebben want... Ach, het is de moeite van het navertellen niet waard. Als je ervoor in de stemming bent is dit een film die zo slecht is dat hij leuk kan zijn, maar het enige echte leuke moment is voor Rutger Hauer die in de laatste 10 minuten komt opdraven. De rest is eerlijk gezegd een tranendal, niet omdat het ontroerend is, maar omdat het om te huilen zo slecht is. Zeker omdat het onbegrijpelijk is dat Ethan Hawke in zo'n baggerfilm terecht is gekomen! Het antwoord op het eerdergenoemde raadsel is overigens 8 uur.

**24 Weeks (2016) \*\*\*½**

**Alt. titel: 24 Wochen**

*Drama met Julia Jentsch, Bjarne Mädel, Johanna Gastdorf*

*Regie: Anne Zohra Berrached*

De alarmbellen beginnen te rinkelen in de openingsscène waarin Julia Jentsch zich moet voordoen als een succesvolle komiek. De intonatie en de timing is ronduit zwak, waardoor het moeilijk is om te geloven dat er mensen zijn die haar überhaupt komisch vinden. *24 Wochen* is aangekondigd als een film die op uiterst ontroerende en pijnlijke wijze inzicht geeft in het dilemma waar hoofdpersoon Astrid en haar man voor komt te staan wanneer ze ontdekken dat hun ongebornen zoon zowel een hartafwijking als het syndroom van Down heeft. Hoewel de laatste scènes, waarin we de bevallingsprocedure tot in detail volgen, misschien een lichte brok in de keel kunnen bezorgen, ontbreekt de beloofde emotionele impact. Dat komt vooral doordat Berrached de gedachten en gevoelens van de hoofdpersonen heel direct met ons deelt: de twijfel en pijn is constant zichtbaar en bespreekbaar, iets wat niet alleen weinig realistisch is, maar ook weinig dramatisch. Oppervlakkige personages maken het moeilijk om je te identificeren met de hoofdpersonen. De kracht van de suggestie, die bijvoorbeeld aanwezig was in het hartverscheurende *What Maisie Knew*, ontbreekt. *24 Wochen* mist bovendien visuele flair: de creatievere shotkeuzes versterken slechts een gevoel waarvan we allang weten dat het er is en voegen dus weinig toe. Wie zich echt wil verdiepen in de ethiek rondom abortus doet er beter aan om naar *Lake Of Fire* te kijken.

**24 Wochen (2019)**

*zie: 24 Weeks*

**25 April (2015) \*\*\***

*Documentaire met de stemmen van Tainui Tukiwaho, Andrew Grainger, Chelsei Preston Crayford*

*Regie: Leanne Pooley*

Op 25 april 1915 landden een Australische en een Nieuw-Zeelandse visie op het strand nabij Ari Burnu om deel te nemen aan de strijd om Gallipoli, van strategisch belang voor een veilige doortocht van schepen naar Constantinopel/Istanbul en de Zwarte Zee. Dat verhaal is in 1981 al op indringende wijze verfilmd met Mel Gibson in de hoofdrol. Pooley baseert haar reconstructie van deze rampzalige militaire campagne aan de hand van brieven of dagboeken van vijf soldaten en een verpleegkundige. Daarmee maakt ze de weg vrij voor verschillende perspectieven. Redelijk interessant, ook al wordt het nooit zo diepgravend als Peter

Jacksons *They Shall Not Grow Old*. De animatie kan niet tippen aan oorspronkelijke beelden,

### **28 Years Later (2025) \*\***

*SF-horror met Alfie Williams, Jodie Comer, Aaron Taylor-Johnson*  
*Regie: Danny Boyle*

Het zombievirus is verdreven van het Europese continent en waart alleen nog rond op de Britse eilanden daie onder strikte quarantaine worden gehouden. Een groep Britten overleeft onder primitieve omstandigheden op een eiland van waar ze alleen bij eb te voet het vaste land kunnen bereiken. Jamie [Aaron Taylor-Johnson] neemt zijn 12-jarige zoon Spike [Alfie Williams] mee naar het vaste land om hem te leren hoe hij zombies moet doden. Die ervaring gebruikt Spike later om stiekem met zijn zieke moeder [Jodie Comer] op zoek te gaan naar Dr. Kelson [Ralph Fiennes] in de hoop dat hij haar kan genezen. Boyles kinetische mix van wild camerawerk, razendsnelle montage en een hysterische score beginnen als snel te vervelen. Bovendien lijkt het alsof scenarist Alex Garland (*Ex Machina*, *Civil War*) vier losse verhalen tot een geheel probeerde te smeden. De episode met Fiennes (die pas na 90 minuten zijn entree maakt) is het interessantst, maar betekent ook een radicale verandering van toon in dit rommelige, maar goed geacteerde vervolg op *28 Days Later* ... dat de deur open houdt voor nog een vervolg.

### **30 Minutes Or Less (2011) \*\*\*\*½**

*Misdaadkomedie met Jesse Eisenberg, Danny McBride, Aziz Ansari*

*Regie: Ruben Fleischer*

De luie en niet al te snuggere Dwayne [Danny McBride] kan niet langer rekenen op de financiële steun van zijn vader [Fred Ward], ook burgemeester. Daarom besluit Dwayne met zijn even sullige boezemvriend [Nick Swardson] een bank te beroven. Daarvoor hebben ze hulp nodig, waaronder een chauffeur. Dus bellen ze Vito's Pizza, een pizzeria-restaurant dat garandeert dat de pizza 'in 30 minutes or less' wordt bezorgd en dwingen ze bezorger Nick [Jesse Eisenberg] mee te werken aan hun niet bijster goed uitgedachte plan. Melige misdaadkomedie verscheen kort na Eisenbergs doorbraak met *The Social Network* en heeft weinig origineels te bieden. Aziz Ansari is grappig als Nicks beste vriend die zich met enige tegenzin laat overhalen om ook mee te helpen. Onder andere dankzij het vlotte tempo duurt deze aardige misdaadkomedie geen minuut te lang.

### **30 Nights Of Paranormal Activity With The Devil Inside The Girl With The Dragon Tattoo (2013) ½**

*Parodie met Ashley Martin, Austin Michael Scott, Heidi Kramer*

*Regie: Craig Moss*

Wie dacht dat *Disaster Movie* de slechtste parodiefilm aller tijden was heeft het mis. Infantiel en incompetent in elk opzicht.

### **33, The (2015) \*\*\*½**

*Historisch drama met Antonio Banderas, Rodrigo Santoro, Juliette Binoche*

*Regie: Patricia Riggen*

In 2010 kwamen 33 mijnwerkers vast te zitten in de San Jose mijn in Chili. De 69 dagen durende reddingsoperatie werd overal ter wereld op de voet gevolgd. In deze degelijke reconstructie gaat Riggen daar waar velen voor haar al zijn gegaan – vooral Irvin Kershner – en dus draaft een internationale cast van grote namen op en doorbreekt Riggen de dramatische spanning door te schakelen tussen de mijnwerkers (met Banderas als degene die de leiding krijgt), de familie (met Binoche als luis in de pels), de Minister van Mijnen [Rodrigo Santoro] en de leider van de reddingsoperatie [Gabriel Byrne]. Onderhoudend, maar bepaald niet grensverleggend.

### **40-Year-Old Version, The (2020)**

*zie: Forty-Year-Old Version, The*

### **45 Years (2015) \*\*\*\*½**

*Drama met Charlotte Rampling, Tom Courtenay,*

*Regie: Andrew Haigh*

Kate [Charlotte Rampling] en Geoff Mercer [Tom Courtenay] staan op het punt hun 45-jarig huwelijk te vieren wanneer Geoff bericht krijgt dat het lichaam van zijn ex-geliefde Katya is gevonden, 50 jaar na een dodelijk ongeluk in De Alpen. Hoewel Geoff beweert Kate te hebben verteld over Katya, komt het nieuws als een schok voor Kate die haar huwelijk opeens in een ander licht ziet. Wie was deze Katya? Hoe zag ze eruit? En was Kate niet meer

dan een tweede keus? Rampling is meesterlijk in het overbrengen van gevoelens met een blik of een gebaar, terwijl Courtenays personage luchtig blijft tot de onvermijdelijke confrontatie. Haighs gevoel voor tempo en gebruik van locaties is uitstekend en verwacht minimaal een flinke brok in de keel bij de ontknoping.

### **47 Meters Down (2016) \*½**

#### **Alt. titel: In The Deep**

*Horrorfilm met Mandy Moore, Claire Holt, Matthew Modine*

*Regie: Johannes Roberts*

Jazeker, deze film brengt herinneringen boven aan *Jaws*... *The Revenge* welteverstaan. De dwaze openingsscène doet je al vermoeden dat Roberts niet schroomt de kijker flink bij de neus te nemen en flink tijd te rekken. Zoals wel vaker tegenwoordig hebben we hier te maken met een flinterdun verhaal dat slechts materiaal biedt voor een filmpje van hooguit dertig minuten, maar door allerlei vertraagtechnieken en een slappe poging tot karakterisering tevergeefs probeert de aanzienlijk langere speelduur te rechtvaardigen. Net als Michael Caine in *Jaws: The Revenge* lijkt Matthew Modine te hebben meegewerkt in ruil voor een verblijf in een tropisch paradijs. Goed argument, slecht resultaat. Wetende dat het jaren inspanning heeft gekost om de massaslachting van haaien in te tomen na het succes van *Jaws*, kan ik een film die haaien opnieuw als meedogenloze menseneters neerzet sowieso niet aanraden. Gelukkig is dit zo matig als ik hoopte, zodat ik naar alle eer en geweten kan zeggen dat je dit absoluut beter kunt laten schieten, ook al vanwege die zeer irritante score van Tom Hadju en Andy Milburn.

### **47 Meters Down: Uncaged (2019) \***

#### **Alt. titel: 48 Meters Down**

*Horrorfilm met Sophie Nélisse, Corinne Foxx, Brianne Tju*

*Regie: Johannes Roberts*

Je hebt bij mij een streepje voor als je de soundtrack van een op tieners gerichte horrorfilm vult met muziek van Status Quo, Aztec Camera, Roxette en The Carpenters. Ik geef ook een bescheiden applausje voor het onderwatercamerawerk van Mark Silk, maar laat er geen twijfel over bestaan dat dit stompzinnige bagger is. Het waanzinnige idee dat grote witte haaien sinds het einde van het Maya-tijdperk (rond het jaar 900) opgesloten overleven in de restanten van een Maya-tempel (waar opvallend weinig haaienvoer te bespeuren valt) is slechts een van de gebreken van het scenario. Het is bovendien op zijn zachtst gezegd gewaagd te noemen dat regisseur en coscenarist Johannes Roberts 45 jaar na *Jaws* de uitdaging is aangegaan om een haaienfilm te maken met een haai die er net zo nep uit ziet. Helaas, Roberts is geen Spielberg en misschien is het enige goede gevolg van dit onding dat je Spielbergs meesterwerk uit 1975 eens afstof voor een opfriscursus haaienhorror. Had Roberts dat maar gedaan.

### **47 Ronin (2013) \*\***

*Actiefilm met Keanu Reeves, Hiroyuki Sanada, Ko Shibasaki*

*Regie: Carl Rinsch*

De titel verwijst naar 47 heroïsche Japanse strijders, wiens moed, loyaliteit en opofferingsgezindheid jaarlijks op 14 december door de Japanse bevolking wordt herdacht. Het verhaal is boeiend en hier en daar valt een fraai staaltje martial arts te bewonderen, maar Reeves is kleurloos als de half-Japanse buitenstaander die de nodige vernederingen moet ondergaan om zijn waardigheid te bewijzen. Rinsch leunt te veel op weinig overtuigende CGI en een deel van de Japanse cast lijkt slechts fonetisch Engels te kunnen spreken. Gezien het hoge budget en de bijbehorende verwachtingen absoluut een teleurstelling.

### **48 Meters Down (2019)**

*zie: 47 Meters Down: Uncaged*

### **50/50 (2011) \*\*\*\*½**

*Tragikomedie met Joseph Gordon-Levitt, Seth Rogen, Anna Kendrick*

*Regie: Jonathan Levine*

Will Reisner gebruikte zijn persoonlijke ervaringen voor het scenario van dit onsentimentele, meesterlijke stukje 'slice-of-life' waarin de 27-jarige Adam [Joseph Gordon-Levitt] zich laat onderzoeken wegens rugklachten nachtzweten en te horen krijgt dat hij een zeldzame vorm van kanker heeft. Adam doet zijn best om zich groot te houden en zijn beste vriend Kyle [Seth Rogen] verzint van alles om het leven zo luchtig mogelijk te houden. Maar Adams moeder [Anjelica Huston] is erg bezorgd, vriendin Rachael

[Bryce Dallas Howard] komt afspraken niet na en Adams psychotherapeut [Anna Kendrick] is een nerveuze stagiaire. Adam vindt wat houvast bij lotgenoten Alan [Philip Baker Hall] en Mitch [Matt Frewer], maar ontdekt gaandeweg dat hij vooral de steun van zijn naaste omgeving nodig heeft. Het scenario zit vol verrassingen die alleen het echte leven op je pad kan brengen. Rogen is de uitblinker in de voortreffelijke cast. Buitengewoon geestig, maar vooral erg authentiek.

**50 Shades Darker (2017)**

zie: *Fifty Shades Darker*

**55 Steps (2017) \*\*½**

**Alt. titel: Eleanor & Colette**

Biografisch drama met Hilary Swank, Helene Bonham Carter, Jeffrey Tambor

Regie: Bille August

Psychiatrische patiënt Eleanor Riese [Helena Bonham Carter] roept de hulp in van de net afgestudeerde advocaat Colette Hughes [Hilary Swank], die jarenlang werkte als verpleegkundige in de psychiatrie. Eleanor is zojuist opgenomen, maar weigerde haar medicatie in te nemen, maar is daar toch toe gedwongen door de staf. Zij wil strijden voor het recht op informatie over doel en werking van de voorgestelde medicijnen, alsmede voor het recht om medicatie te weigeren. Daarvoor moet het gerechtshof een wettelijke bepaling uit 1968 op een andere manier interpreteren. Colette roept de hulp in van de doorgewinterde advocaat Mort Cohen [Jeffrey Tambor] om de rechtbank te overtuigen. Toont tevens hoe Eleanor en Colette elkaar hielpen het hoofd boven water te houden en hechte vrienden werden. De cast levert uitstekend werk af, maar het camerawerk is erbarmelijk en iedere mogelijk om drama op te bouwen wordt verkwanseld.

**65 (2023) \*\***

SF-actie met Adam Driver, Ariana Greenblatt, Chloe Coleman

Regie: Scott Beck, Bryan Woods

Wat gebeurde er 65 miljoen jaar geleden ook weer in ons heelal? Als je het antwoord op die vraag niet weet, heeft deze afgezaagde SF-actiefilm misschien toch nog een paar verrassingen in petto. Mill [Adam Driver] is de ruimtepiloot van weleer wiens dochter Nevine [Chloe Coleman] ernstig ziek is. Om de behandeling te kunnen betalen accepteert Mills een lange vlucht die echter verkeerd afloopt door een asteroïdenregen. Mills maakt een noodlanding op de Aarde en gaat de met de enige andere overlevende Koa [Ariana Greenblatt], die net zo oud is als Nevine, op zoek naar de reddingscapsule die een eind verderop is geland. Onderweg stuiten ze op de nodige, voor genrekeners bekend gevaren. Driver doet zijn best, maar kan niet op tegen een totaal gebrek aan originaliteit.

**69 Minuter Av 86 Dager (2017)**

zie: *69 Minutes Of 86 Days*

**69 Minutes Of 86 Days (2017) \*\*\***

**Alt. titel: 69 Minuter Av 86 Dager**

Documentaire met Lean Kanjo, Bashar Kanjo, Razan Kanjo

Regie: Egil Håskjold Larsen

Håskjold Larsen volgde 86 dagen de familie Kanjo die hun thuisland zijn ontvlucht en hopen een nieuw bestaan te kunnen opbouwen in Europa. Daarbij richt hij zich vooral op de driejarige Lean, die kan benoemen wat er aan de hand is, maar door een deels door onschuld te verklaren vrolijkheid een steunpilaar is voor haar wanhopige ouders. Uiteraard levert dat vertederende momenten op, maar het is ook een wat simplistische (en zeer vooringenomen) manier om een complex, geopolitiek probleem te verbeelden. Welbeschouwd is dit pure propaganda. Een hart van steen is een vereiste om niet mee te voelen met Leans volmaakte kinderlijke onschuld.

**71 (2014) \*\*\*½**

Thriller met Gary Hook, Jack Lowden, Adam Nagaitis

Regie: Yann Demange

Deze thriller geeft een rauw en realistisch beeld van Belfast op het hoogtepunt van The Troubles, het slepende conflict tussen de Katholieken en Protestanten over de status van Noord-Ierland. Centraal staat de in Derbyshire geboren onervaren Britse soldaat Gary Hook [Jack O'Connell], die met zijn eenheid de orde moet zien te handhaven in Belfast. Een confrontatie met een groepje kinderen kan hij nog weglachen, maar wanneer ogenschijnlijk de hele wijk zich tegen de soldaten keert loopt de situatie uit de hand.

In de chaos worden Gary en Thommo [Jack Lowden] in elkaar geslagen door jongeren. Net wanneer een volwassen vrouw de mishandeling weet te beëindigen, schiet iemand Thommo door het hoofd. De lichtgewonde Gary weet op wonderbaarlijke wijze levend te ontkomen en verschuilt zich in Belfast waar IRA-leden en Loyalisten niet van elkaar te onderscheiden zijn. Yann DeMange weet uitstekend de intimidatie en de psychologische effecten op de onervaren soldaten tot leven te brengen. De confrontatie tussen de legereenheid en de bewoners is knap gefilmd en de daaropvolgende klopjacht op Gary is dynamisch in beeld gebracht, scherp gemonteerd en doet je regelmatig naar adem happen. Omdat vriend en vijand voor Gary niet met het oog te onderscheiden zijn, is ieder contact met een bewoner een spannend moment. Corey McKinley maakt indruk als het zontje van een loyalist dat Gary in veiligheid brengt en ook Barry Keoghan is sterk in een rol die qua intensiteit doet denken aan het veelgeprezen *The Killing Of A Sacred Deer*. Het is jammer dat het verhaal halverwege conventioneel wordt en zich ontwikkelt als een complotthriller, waardoor de aandacht meer uitgaat naar personages die minder interessant zijn.

**76 Days (2020) \*\***

Documentaire

Regie: Hao Wu, Weixi Chen

Een neutrale documentairemaker mocht op het hoogtepunt van de uitbraak van Covid-19 meekijken met de artsen en verplegers in een ziekenhuis in Wuhan. De verplegers hebben meer last van de hoeveelheid panikerende patiënten die buiten staan te wachten dan van de cameraman en de patiënten steken hun dankbaarheid niet onder stoelen of banken. Een documentaire dus. "En Gij Geleuft Dat?", zou wijlen Jantje Koopmans zingen. Afgezien van een paar opzichtige montagetruc is het zo geloofwaardig gemaakt dat je bijna uitsluitend op basis van gezond verstand moet zeggen dat dit een behoorlijk (maar niet geheel) geslaagde propagandafilms is. En dat is in dit geval geen aanbeveling.

**78/52 (2017)**

zie: *78/52: Hitchcock's Shower Scene*

**78/52: Hitchcock's Shower Scene (2017) \*\*\*½**

**Alt. titel: 78/52**

Documentaire met Marli Renfro, Tere Carruba, Jamie Lee Curtis

Regie: Alexandre O. Philippe

De douchescène uit *Psycho* gebruikte 78 cameraposities en 52 montagepunten. Een imposante groep filmmakers bespreekt de betekenis en de invloed van deze scène op de filmkunst en bewijst wat het gevolg kan zijn van overanalyse. Ja, Hitchcock werkte nauwkeurig toe naar de douchescène en ja, elk shot is nauwkeurig uitgedacht, maar Hitchcock was bovenal een vakman die films maakte voor het publiek. Daar meer achter zoeken kan leuk zijn, maar leidt ook tot vreemde (en soms ronduit verkeerde) beweringen. Het interessantst is de bijdrage van Marli Renfro die toen de stand-in was voor Janet Leigh en dus zeer nauw betrokken was bij de totstandkoming van deze scène. De bespiegelingen zeggen meer over de spreker dan over Hitchcock.

**80 For Brady (2023) \*\***

Komisch drama met Sally Field, Jane Fonda, Lily Tomlin

Regie: Kyle Marvin

Hoewel hartsvriendinnen Lou [Lily Tomlin], Trish [Jane Fonda], Betty [Sally Field] en Maura [Rita Moreno] nu niet bepaald onder de armoedegrens leven, moeten we geloven dat ze zich niet vier kaartjes voor de Super Bowl kunnen permitteren. De dames besluiten een poging te doen om hun gezamenlijke droom waar te maken en doen mee met een wedstrijd op de radio. Uiteraard winnen ze de kaartjes, beleven de dames kolderieke avonturen waarmee ze laten zien dat leeftijd geen belemmering is, bevat het verhaal een sentimentele twist en komt alles op zijn pootjes terecht. Een oppervlakkig script en dus moet dit het hebben van het charisma van en de chemie tussen de hoofdrolspelers. Alleen Field komt goed uit de verf. En zoals de titel al doet vermoeden heeft de legendarische quarterback Tom Brady een klein rolletje.

**80 Jaar, Reeds – Op De T Bij Wim Schippers (2022) \*\*\*\* ⚡**

Documentaire met Ronald Snijders, Wim T. Schippers

Regie: Ronald Snijders

Een conventioneel portret van de eigenzinnige kunstenaar Wim T. Schippers is eerlijk gezegd net zo ondenkbaar als een conventioneel interview met deze baanbrekende alleskunner, die

ondanks zijn grensverleggende werk bij mensen van onder de 50 vooral bekend is als de stem van Ernie uit *Sesamstraat*. Ronald Snijders is een groot bewonderaar die de televisiearchieven is ingedoken om flarden van interviews te tonen, evenals vluchtige momenten uit legendarische programma's als *Hoepla* en *De Fred Haché Show*, maar ook van de niet met een bijvoeglijk naamwoord te duiden tentoonstelling 'Spiegel der Kunsten' en spraakmakende theatershows als 'Stemmen' en het wereldberoemde 'Going to the Dogs'. Van een rode draad is (gelukkig) geen sprake en Snijders gebruikt een cameravoering die Schippers en zijn creatieve partners in de vroege jaren 70 gebruikten. De spanning stijgt wanneer Snijders daadwerkelijk oog in oog komt te staan met zijn idool en het wil wat zeggen dat Schippers het vraaggesprek niet volledig ontrekt. Het respect is duidelijk wederzijds en dat geldt ook voor dit portret, waarmee Snijders slaagt in een voor velen onmogelijk geachte missie.

**97 Minutes (2023) \*\*\***

*Thriller met Jonathan Rhys Meyers, Alec Baldwin, MyAnna Buring*

*Regie: Timo Vuorensola*

Wanneer een vlucht van Londen naar New York wordt gekaapt door terroristen, laat Hawkins [Alec Baldwin], de directeur van de luchtvaartmaatschappij, alle maatregelen nemen om een aanslag op het vaste land te voorkomen. Het enige wat hem weerhoudt van het neerschieten van het vliegtuig is de aanwezigheid van Alex [Jonathan Rhys Meyers], een infiltrant in de terroristische cel. Maar het is sterk de vraag aan wiens kant Alex eigenlijk staat. Niet on aardige kapingsthriller met goed werk van beide hoofdrolspelers en een interessante hoofdpersoon. Het scenario is niet geheel gevrijwaard van clichés en de verwijzingen naar Lee Harvey Oswald uit *United 93* zijn vrij smakeloos.

**99 Homes (2014) \*\*\*\***

*Sociaal drama met Andrew Garfield, Michael Shannon, Laura Dern*

*Regie: Ramin Bahrani*

Wegens schulden komen Dennis Nash [Andrew Garfield], zijn moeder [Laura Dern] en zijn zoon [Noah Lomax] op straat te staan. Dennis is vastbesloten zijn schuld alsnog af te betalen en het huis terug te kopen. Door een wrange speling van het lot krijgt hij die kans wanneer Rick Carver [Michael Shannon], de man die Dennis en zijn familie heeft uitgezet, hem werk aanbiedt. Het riant inkomen telt in het begin zwaarder dan het leed dat hij anderen berokkent, maar het valt Dennis steeds zwaarder. En hoe lang kan hij nog geheimhouden hoe hij aan zijn geld komt? Indringend sociaal drama begint met de briljant geregisseerde en foutloos geacteerde uitzetting van Nash, vol overlappende dialogen en emoties. Garfield overtuigt als de man die verscheurd raakt tussen zijn geweten en zijn plicht om voor zijn familie te zorgen, maar Shannon en Dern zijn eveneens fantastisch. Speciale vermelding ook voor Don Brady, die hartverscheurend is als een oude, breekbare man die zijn huis moet verlaten en van Randy Austin als de sheriff die bij elke uitzetting een actieve rol heeft.

**100 Bloody Acres (2012) \*\*\*\*½**

*Horrorkomedie met Damon Herriman, Anna McGahan, Angus Sampson*

*Regie: Cameron Cairnes, Colin Cairnes*

Reg Morgan [Damon Herriman], de co-eigenaar van een mesthandel dat menselijke resten als hoofdingrediënt gebruikt, heeft net een vers lijk ingeladen wanneer hij zich laat verleiden om een lift te geven aan Sophie [Anna McGahan], James [Oliver Ackland] en Wes [Jamie Christian], die onderweg naar een muziekfestival panne hebben gekregen. Omdat James en Wes noodgedwongen in de laadruimte plaatsnemen, is het een kwestie van tijd voor ze ontdekken dat de stank op die plaats niet alleen door de mest komt. En vanaf dat moment zijn de drie jongelui uit de stad hun leven niet meer zeker. McGahan is uitstekend als de flirterige Sophie, er is een aangename dosis zwarte humor en de finale bevat voldoende bloedvergieten om de splatterfans een plezier te doen. Jammer dat de eerste helft wat langdradig is.

**100 Candles (2020)**

*zie: 100 Candles Game*

**100 Candles Game, The (2020) ½**

*Alt. titel: 100 Candles*

*Horrorcompilatie met Magui Brava, Clara Kovacic, James Wright*

*Regie: Nicolás Onetti, Victor Català, Brian Deane, Oliver Garland, Guillermo Lockhart, Tony Morales, Nick Peterson, Daniel Rübersam, Christopher West*

Erica [Magui Bravi] haalt Kristy [Clara Kovacic], James [James Wright] en Alex [Agustin Olcese] over om mee te doen aan een spel dat verzonnen is door Japanse samoerai. De deelnemers vertellen een gruwelverhaal en testen hun eigen moeder door een van de 100 kaarsen mee te nemen naar een duistere kamer waar ze de kaars voor de spiegel uit moeten blazen. Een duffe raamver telling met abominabele accenten en dito acteerwerk. De verhalen leveren weinig op om van op het puntje van je stoel te gaan zitten. De sequenties 'A Little Taste' en 'Buried Alive' zijn bovendien rip-offs van respectievelijk *A Quiet Game* en *Buried*. Het moge duidelijk zijn dat ze dat niveau bij lange niet bereiken.

**100-Jarige Man Die Uit Het Raam Klom En Verdween (2013)**

*zie: 100-Year Old Man Who Climbed Out The Window And Disappeared*

**100 Up (2020) \*\*\* ½**

*Documentaire met Laila Myrhaug, Shirley Zussman, Irwin Corey*  
*Regie: Hedy Honigmann*

In haar een-na-laatste film treedt Honigmann in de voetsporen van Michael Apted waarvoor ze enkele honderdplussers interviewde en, voor zover mogelijk, volgde tijdens hun dagelijks leven. Vier van de acht geïnterviewden komen uit New York en drie daarvan (sekstherapeut Shirley Zussman, komiek Irwin Corey en drummer Viola Smith) zijn grote bekendheden. Honigmann weet haar gesprekspartners op hun gemak stellen en dat komt de inhoud ten goede, maar het is erg jammer dat Afrika, Azië en Oceanië niet zijn vertegenwoordigd.

**100 Year-Old Man Who Climbed Out The Window And Disappeared (2013) \*\*\*\*½**

*Alt. titel: 100-Jarige Man Die Uit Het Raam Klom En Verdween; Hundraåringen Som Klev Ut Genom Fönstret Och Försvann*

*Zwarte komedie met Robert Gustafsson, Iwar Winklander, Mia Skäringer*

*Regie: Felix Herngren*

Allan Karlsson [Robert Gustafsson] gebruikt zijn ervaring als explosievenexpert om wraak te nemen voor de dood van zijn kat Molotov. Gevolg is wel dat hij zijn 100e verjaardag door moet brengen in een verzorgingshuis. Daar steekt hij een stokje voor door uit het raam te klimmen en zijn kleingeld in te leveren bij het busstation voor een kaartje. Door de eerste van een serie absurde misverstanden komt Allan in het bezit van een koffer waarvan de inhoud bestemd is voor een Britse gangsters [Alan Ford]. Tussendoor ontvouwt zich Allans unieke voorgeschiedenis die hem plaatst in het hart van de 20e-eeuwse wereldgeschiedenis in deze vermakelijke, vaak verrassende zwartkomische variant op *Forrest Gump* minus vals sentiment vol kleurrijke personages.

**100% Wolf (2020) \*\*\*\*½**

*Animatiefilm met de stemmen van Ilai Swindells, Samara Weaving, Rupert Degas*

*Regie: Alexs Stadermann*

Freddy [Ilai Swindella] kijkt er naar uit om zin de voetsporen te treden van zijn vader [Jai Courtney], de leider van een roedel weerwolven die in het diepste geheim 's nachts de stad veilig houdt. Wanneer hij op een nacht met behulp van een maansteen de weerwolven volgt, verliest Freddy die maansteen aan ijsverkoper Cripp [Rhya Darby] en verongelukt zijn vader. Oom Hotspur [Rupert Degas] neemt de leiding over tot Freddy volwassen is en in een wolf kan veranderen. Maar wanneer die dag komt, loopt het allemaal anders dan verwacht waardoor Freddy eerst zal moeten bewijzen dat hij geschikt is om de nieuwe leider van de weerwolven te worden. En dat blijkt hij alleen te kunnen met hulp van zijn gezworen aartsvijanden: honden! De animatie van deze Australische animatiefilm kan weliswaar niet tippen aan de Amerikaanse tegenhanger waar het duidelijk door is geïnspireerd, maar degelijk uitgewerkte karakters, prima stemvertolkingen en een niet al te prekerig positieve boodschap maken dit prima geschikt voor het hele gezin.

**107 Mothers (2021) \*\***

*Alt. titel: Cenzorka; Censor*

*Drama met Maryna Klimova, Iryna Kiryazeva, Lyubov Vasylyna*

*Regie: Peter Kerekes*

De kinderen van vrouwen die bevallen terwijl ze een straf uitzitten in een gevangenis in Odessa, groeien op in een aparte afdeling waar de hun moeders regelmatig mogen bezoeken. Wanneer een kind 3 jaar oud wordt kan de moeder een verzoek indienen om voorwaardelijk vrij te worden gelaten zodat ze voor haar kind kan blijven zorgen. Als dat verzoek niet wordt gehonoreerd moet de moeder een alternatief regelen, anders gaat het kind naar het weeshuis. In dit grimmige drama volgen we twee vrouwen vanaf hun bevalling tot het moment waarop ze voor dit dilemma staan. Kerekes' rechttoe rechtaan regie geeft heet een documentair gevoel en houdt de kijker op afstand van de vrouwen in kwestie over wie we nauwelijks iets te weten komen. De combinatie van het bijna emotionele spel als de aandacht voor routine van het gevangenisleven maken dit een vrij saaie bedoening, ook al baseerde Kerekes zijn scenario op getuigenverklaringen.

**120 Battlements Par Minute (2017)**

zie: *BPM*

**150 Milligrams (2016) \*\*\***

*Alt. titel: La Fille De Brest*

*Biografisch drama met Sidse Babett Knudsen, Benoît Magimel, Charlotte Laemmel*

*Regie: Emmanuelle Bercot*

Knudsen is subliem als Irène Franchon in dit op ware feiten gebaseerde verhaal over een longarts die met enkele collega's in Brest patiëntenonderzoek doet om te achterhalen of de problemen met hun hartkleppen zijn veroorzaakt of versterkt doordat ze Mediator gebruikten, iets wat al 30 jaar als vertrouwd middel door Franse artsen wordt voorgeschreven. Het is snel duidelijk dat er iets goed mis is met Mediator, maar om het volledig uit de handel te laten halen, moet Irène een langdurige, harde strijd leveren tegen de Franse farmaceutische industrie. Een strijd die steeds meer slachtoffers eist, waardoor het doorzettingsvermogen van Irène en de steeds kleiner wordende groep mensen die haar steunen flink op de proef wordt gesteld. Knudsen zet Irène neer als een driedimensionaal mens: ze is koppig, zeer direct, maar barst van de positieve energie, doet soms lekker gek en heeft een uniek gevoel voor humor. Het is een droomrol voor iedere actrice en Knudsen haalt alles uit de kast. Het scenario geeft ook andere sleutelfiguren voldoende aandacht en doet daarmee recht aan dit waargebeurde verhaal. Want hoewel Irène het gezicht werd van de strijd tegen Mediator kreeg ze van verschillende kanten hulp, ook op de momenten dat ze het niet meer zag zitten. Maar het is uiteindelijk Irènes gezin dat haar erdoor sleept, vooral in de meest ontroerende scène waarin haar man, de rustige rots in de branding Bruno [Patrick Ligardes] haar troost wanneer de situatie uitzichtloos lijkt. Films over waargebeurde medische missers zijn zelden tegelijk zo intrigerend en vermakelijk.

**211: Cops Under Fire (2018)**

zie: #211

**300: Rise Of An Empire (2014) ½**

*Oorlogsfilm met Sullivan Stapleton, Eva green, Lena Headey*

*Regie: Noam Murro*

Er is een zeker publiek dat zich heeft vergaapt aan *300* terwijl het niets meer was dan een natte testosterondroom voor opgefokte tienerjongens en anderen die op overgestileerd, zinloos macho-achtig bloedvergieten kicken. Gebaseerd op Frank Millers "Xerxes" en geschreven door Kurt Johnstad en Zack Snyder beschrijft dit de nasleep van de slachting van de 300 Spartanen onder leiding van Leonidas. Tussen de halfnaakte spierbundels lopen deze keer ook enkele vrouwen rond met de duivelse Generaal Artemisia [Eva Green] als kampioene bloedbaden veroorzaken. Veel spierballentaal, weinig acteertalent, veel CGI-bloedvergieten, weinig reden om dit ook maar een minuut de kans te geven om de tijd te doden.

**355, The (2022) \*\*\***

*Actiethriller met Jessica Chastain, Diane Kruger, Lupita Nyong'o*

*Regie: Simon Kinberg*

De zoektocht naar een geheim wapen zet vier agenten van verschillende geheime diensten tegenover elkaar, tot ze zich beseffen dat ze hetzelfde belang dienen en de handen ineenslaan. Geflopte actiethriller en dat is vooral te danken aan het routinematige verhaal en het gebrek aan originaliteit. Kinberg en coscenarist Theresa Rebeck dachten waarschijnlijk dat het

voldoende zou zijn om de heldenrollen te laten spelen door enkele van de meest getalenteerde vrouwelijke acteurs (ook Penélope Cruz en Bingbing Fan hebben belangrijke rollen) van het moment. Fout! De dames staan meer dan hun spreekwoordelijk mannetje, maar dit ontstijgt nooit het niveau van een B-film.

**360 (2011) \*½**

*Drama met Rachel Weisz, Jude Law, Anthony Hopkins*

*Regie: Fernando Meirelles*

Het relaas van Anna [Gabriela Marcinková], die onder de naam Blanka als prostituee komt te werken voor Rocco [Johannes Krisch], is het startpunt voor een aantal oppervlakkige, weinig aangename, losjes met elkaar verbonden portretten van mensen over wie je te weinig te weten te komt om begrip of sympathie te hebben voor de twijfelachtige keuzes die ze maken. Ondanks de medewerking van enkele grote namen in de cast slaagt Meirelles (*City of God*, *The Constant Gardener*) er niet in om er een samenhangend geheel van te maken.

**365 Days (2020) ½**

*Erotisch drama met Anna-Maria Sieklucka, Michelle Morrone, Otar Saralidze*

*Regie: Barbara Bialowas, Thomasz Mandes*

Vijf jaar nadat hij op Lampedusa een aanslag overleefde, stuit maffiaventje Massimo [Michelle Morrone] bij toeval letterlijk en figuurlijk de vrouw van zijn dromen. In plaats van Laura [Anna-Maria Sieklucka] gewoon aan te spreken besluit hij haar te ontvoeren. Hij geeft zichzelf 365 dagen om ervoor te zorgen dat ze verliefd op hem wordt. Als dat niet lukt laat hij haar vrij. Softcore-nonsens met een typisch pornoscript dat dient als excuus voor allerlei seksuele fantasieën afgewisseld met allerlei popdeuntjes en hier en daar wat dialoog. Het kan nog erger, zo blijkt uit de twee vervolgen *365 Days – This Day* en *The Next 365 Days*.

**365 Days Part 2 (2022) ½**

*Erotisch drama met Anna-Maria Sieklucka, Michele Morrone, Simone Sussina*

*Regie: Barbara Bialowas, Thomasz Mandes*

In dit vervolg op *365 Days* blijkt Laura [Anna-Maria Sieklucka] helaas niet te zijn verongelukt en dat betekent nog meer softcore porno met nog meer eentonige popdeuntjes. Deze keer doen Laura's vriendin Olga [Magdalena Lamparska] en Massimo's lijfwacht [Otar Saralidze] een poging de erotische feestvreugde te verhogen en maken we kennis met Nacho [Simone Sussina], de hunky tuinman op wie Laura haar seksuele fantasieën kan botvieren. Pas na een uur doemt er iets van een verhaal op, maar denk maar niet dat het daardoor ook maar een heel klein beetje beter wordt. En ook deze keer wisten de makers een smoes te verzinnen voor een vervolg: *The Next 365 Days*.

**365 Days Part 3 (2022) ½**

*Alt. titel: Kolejne 365 Dni; The Next 365 Days*

*Erotisch drama Anna-Maria Sieklucka, Michele Morrone, Simone Sussina*

*Regie: Barbara Bialowas*

Laura [Anna-Maria Sieklucka] heeft deze keer de schietpartij overleefd waarbij (lach niet) Massimo's tweelingbroer het lootje heeft gelegd. Regeltje dialoog, generiek popdeuntje, softcore seksscène, met als enig opvallend detail een trioetje met Laura, Massimo [Michele Morone] en Nacho [Simone Sussina]. Keuzes, keuzes, keuzes. Laura krijgt eindelijk toestemming (!) van haar man om te gaan werken. Meer verhaal heb ik niet kunnen bespeuren, maar het zou ook kunnen dat het me volledig is ontgaan.

**365 Days – This Day (2022) ½**

zie: *365 Days Part 2*

**365 Dni (2020)**

zie: *365 Days*

**365 Dni: Ten Dzién (2022)**

zie: *365 Days Part 2*

**678 (2010)**

zie: *Cairo 678*

**892 (2022)**

zie: *Breaking*

**1,000 Times Good Night (2013)**

zie: *Thousand Times Good Night, A*

**1572: The Battle Of Harlem (2014) ₪**

zie: *Kenau*

**1917 (2019) \*\*\*\*\***

Oorlogsfilm met George Mackay, Dean-Charles Chapman, Colin Firth

Regie: Sam Mendes

Geen pure actiefilm, zoals de trailer doet vermoeden, maar een technisch volmaakt en zeer indringend oorlogsdrama gebaseerd op het relaas van de grootvader van Mendes. En dat roept meteen herinneringen op aan de verhalen van oorlogsveteranen in *They Shall Not Grow Old* waarop dit een uitstekende aanvulling is. De opening is meesterlijk: op 6 april 1917 liggen de twee hoofdpersonen een uiltje te knappen in een idyllisch landschap. Hun rust wordt verstoord wanneer een van hen te horen krijgt dat hij een metgezel moet kiezen en zich moet melden bij Generaal Erinmore (Colin Firth). Soldaat Blake (Dean-Charles Chapman) kiest voor zijn kompaan Schofield (George McKay) en de twee lopen het kamp in. Vanuit de Franse weide volgen we de soldaten het kamp in dat geleidelijk aan steeds meer van de realiteit van de oorlog laat zien: de modder, de gewonden, de loopgraven. Het ene huzarenstukje volgt het andere op, zonder dat het afleidt van het indringende relaas van de twee hoofdpersonen. De rottende lijken, de ratten, maar ook de relativerende humor die nodig was om de focus te houden op de taak. De camera registreert de verschrikkingen, maar vervalt nooit in effectbejag. Chapman en McKay zijn perfect gecast als twee eenvoudige soldaten die 'gewoon' hun orders opvolgen en dat maakt dit tot een perfecte film.

**1922 (2017) \*½**

Psychologische thriller met Thomas Jane, Dylan Schmid, Molly Parker

Regie: Zak Hilditch

Gebaseerd op een kortverhaal van Stephen King dat vooral geïnspireerd lijkt door het werk van Edgar Allan Poe. Het verhaal betreft boer Wilfred James (Thomas Jane) die anno 1922 besluit zijn vrouw (Molly Parker) uit de weg te ruimen wanneer ze dreigt de boerderij te verkopen en naar de stad te verhuizen. Hij weet zijn zoon (Dylan Schmid) te betrekken bij zijn duistere plan, maar krijgt al snel te maken met gewetenswroeging. *The Tell-Tale Heart* met een vleugje *The Raven*, maar Hilditch komt niet verder dan dat en het resultaat is dan ook langdradig. Het is een teken aan de wand dat de ratten de beste acteerprestaties neerzetten. Janes zonderlinge accent helpt ook niet mee.

**1945 (2017) \*\*\*\*\*½**

Alt. titel: *Homecoming* (1945)

Drama met Péter Rudolf, Bence Tasnádi, Tamás Szabó Kimmel

Regie: Ferenc Török

In augustus 1945 maakt een klein, Hongaars dorp zich op voor een verlovingsfeest. Het nieuws dat de Joodse Samuel met zijn zoon onderweg is naar het dorpje zorgt voor grote onrust, vooral bij een groepje mannen dat geprofitteerd heeft van de deportatie van de Joden uit hun eigen gemeenschap. Net als hun medebewoners moeten ze hun oorlogsverleden onder ogen zien en gespannen wacht iedereen af wat de twee Joodse mannen doen. Regisseur en coscenarist Ferenc Török toont Samuel en zijn zoon altijd in beweging: zelfverzekerd, vastberaden en met een neutrale blik die niets verraadt over de redenen voor hun bezoek. Iván Angelusz maakt indruk in zijn vrijwel zwijgende rol als Samuel, maar de rest van de cast is even sterk. De finale heeft een sterke symboliek die ertoe bijdraagt dat je dit indringende oorlogsdrama niet snel zult vergeten. Uitstekend camerawerk van Elemér Ragályi en een spaarzame, maar passende score van Tibor Szemző.

**1971 (2014) \*\*\*\***

Documentaire met Bonnie Raines, John Raines, Bob Williamson

Regie: Johanna Hamilton

Het Watergateschandaal is vaak onderwerp geweest van films en documentaires, omdat het de corruptie binnen de Nixon-regering blootlegde. Maar deze documentaire richt zich op een in vele opzichten vergelijkbaar politiek schandaal dat belangrijke precedents schepte die bij de afwikkeling van het Watergateschandaal van groot belang bleken te zijn. Een groep activisten, verbonden door hun weerstand tegen de oorlog in Vietnam, brak bij de FBI en ontvreemde geheime documenten die aantoonde dat de FBI op grote schaal spioneerde, afliesterde en infiltrerde in door J. Edgar Hoover als extremistisch bestempelde groepen. De activisten deelden die documenten met

de media, maar die wisten niet of het publiceren van gestolen documenten werd beschermd door het recht op persvrijheid. Het is meteen duidelijk waarom er sinds 1971 weinig aandacht is geweest voor dit schandaal: het is niet gelukt om ook maar een van de daders te ontmaskeren. Meer dan veertig jaar later vertellen enkele van de hoofdrolspelers wat ze gedreven heeft en hoe het schandaal hun leven heeft veranderd. Opvallend is de nuchterheid waarmee deze zestigers en zeventigers terug kijken op hun daden. Het jeugdige idealisme van weleer heeft plaatsgemaakt voor pragmatisme, ook al omdat deze mensen nog steeds leven met de positieve en negatieve gevolgen van hun daad. De combinatie van het menselijke aspect, waarin de activisten spreken over de angst voor ontdekking en de invloed op hun naast omgeving, en de schokkende onthullingen maakt dit tot een even inzichtelijke als spannende documentaire.

**1987 (2016)**

zie: *1987: When The Day Comes*

**1987: When The Day Comes (2016) \*\*\*\*½**

Alt. titel: *1987*

Historisch drama met Kim Tae-ri,

Regie: Jung Sung Ho, Joon-Hwan Jang

Op 14 januari 1987 sterft de 21-jarige Zuid-Koreaanse student Park Jong-Chul [Yeo Jin-goo] aan de gevolgen van marteling op bevel van Park Cheo-Won [Kim Yoon-seok], die de student verdacht van banden met Communistische regime in Noord-Korea. Parks poging om dit in de doofpot te stoppen wordt gedwarsboemd door de hardnekkige aanklager Choi Hwan [Ha Jung-woo]. Wat volgt is een complexe serie van incidenten met een grote hoeveelheid personages waardoor Park Jong-Chul een martelaar wordt voor medestudenten. Het hart van de film is Yeon-Hee [Kim Tae-ri], een studente die via haar oom Han Byung-Yong [Yoo Hae-jin], een gevangenisbewaker, en de charismatische studentenleider Lee Han-Yeol [Gang Dong-won] gedwongen wordt een kant te kiezen in een escalerend conflict dat resulteerde in een 20 dagen durende serie massademonstraties. Wie de aandacht erbij houdt kan de personages prima uit elkaar houden in deze indrukwekkende, gedramatiseerde reconstructie van een sleutelmoment uit de Zuid-Koreaanse geschiedenis die vooral indruk maakt tijdens massascènes en (dus) een schitterende ontknoping heeft.

**2016: Obama's America (2012) ½**

Documentaire met Dines D'Souza, Jay Bastian, Alice Dewey

Regie: Dinesh D'Souza, John Sullivan

Sneue propagandafilm van zelfverklaard radicaal-conservatief Dinesh D'Souza die alle patriottische clichés toont in de openingsmontage, uiteraard voorzien van een vaderlandslievend country-rockdeuntje. Hij gebruikt vervolgens elke wanhopige truc om Obama in een kwaad daglicht te zetten: Obama is een communist, een fascist en er (dus) op uit om geld te stelen van de rijken. D'Souza spreekt bovendien zijn verontwaardiging uit over de manier waarop Obama halfbroer George behandelt naar aanleiding van een ronduit bizar interview met die halfbroer. D'Souza sleept er van alles bij en probeert zijn argumenten te onderbouwen met de hulp van 'wetenschappers' waarvan een zoekopdracht op Internet direct duidelijk maakt dat die uit dezelfde radicaal-conservatieve kringen komen als D'Souza en weinig steun krijgen voor hun denkbeelden. Zo is er een uitgebreid interview met Paul Vitz die beweert dat Obama's gebrek aan een vaderfiguur verklaart waarom hij een atheïst is! Tja, als je dát soort argumenten moet aanvoeren om je politieke tegenstander onderuit te halen, heb je ze niet helemaal op en rijtje. D'Souza introduceert hier ook zijn hilarische 'historische reconstructies', dus er valt ook nog wat te lachen hier en daar.

**2073 (2024) \*\*\*\*½**

Docudrama met Maria Ressa, Rana Ayyub, Caroline Cadwalladr

Regie: Asif Kapadia

Kapadia schetst een doemscenario voor onze toekomst aan de hand van een eenling [Samantha Morton] die zich in 2073 afvraagt hoe het zo ver heeft kunnen komen. 'The Event' in 2033 was het omslagpunt en in deze documentaire gebruikt Kapadia archiefbeelden uit autoritair geregeerde landen vanaf 1990 waaronder China, India, de Filipijnen, het Verenigd Koninkrijk en de VS, om te waarschuwen voor de gevolgen van een wereld die geregeerd wordt door een klein groepje steenrijke ondernemers.

Journalisten Maria Ressa, Rana Ayyub en Caroline Cadwalladr plaatsen een en ander in context door te spreken over intimidatie waarmee de overheid (gesteund door sociale media) hen de mond tracht te snoeren. Biedt absoluut stof tot nadenken en de analyse is scherp, maar de stemmige muziek en de zwaarmoedige dialogen van Morton ondermijnen de impact.

**3096 Days (2013) \*\*\*½**

**Alt. titel: 3096 Tage**

*Biografisch drama met Antonia Campbell-Hughes, Thure Lindhardt, Amelia Pidgeon*  
*Regie: Sherry Hormann*

De tienjarige Oostenrijkse Natascha Kampush [Amelia Pidgeon] wordt in 1998 bij klaarlichte dag ontvoerd door Wolfgang Priklopil [Thure Lindhardt]. Het nieuws van haar verdwijning en de zoektocht was lange tijd wereldnieuws. Pas na acht jaar wist de inmiddels volwassen Natascha [Antonia Campbell-Hughes] te ontsnappen. Ze schreef een autobiografie die de basis is voor deze reconstructie van de 3096 dagen die haar ontvoering duurde. Nadat de tragische dood van scenarist Bern Eichinger als gevolg van een hartaanval, maakten Ruth Tom en Peter Reichard het scenario af. Heeft een paar goede momenten, maar is slechts een beschrijving van de veranderende relatie tussen Natascha. Het ontbreekt daardoor aan diepgang en is meer een opeenstapeling van incidentjes dan een gestructureerd verhaal. Campbell-Hughes is bovendien te oud om een tiener te spelen. Zelfs met Michael Ballhaus achter de camera lukt het Hormann bovendien niet om te ontsnappen aan de statische setting. Natascha's ouders (gespeeld door Tryne Dyrholm en Roeland Wiesnekker) komen er wel heel bekaid vanaf.

**3096 Tage (2013)**

*zie: 3096 Days*

**7500 (2019) \*\*\*½**

*Thriller met Joseph Gordon-Levitt, Omid Memar, Carlo Kitzlinger*  
*Regie: Patrick Vollrath*

Vlucht 7500 is onderweg van Berlijn naar Parijs wanneer vier passagiers een poging doen om het vliegtuig te kapen. Gezagvoerder Michael [Carlo Kitzlinger] en piloot Tobias [Joseph Gordon-Levitt] weten te voorkomen dat de kapers de cabine veroveren, maar raken allebei gewond. Tobias volgt het protocol en weigert de kapers binnen te laten, maar komt voor een dilemma te staan wanneer de kapers dreigen gijzelaars te vermoorden. Een schoolvoorbeeld van hoe je met weinig middelen een heel behoorlijke thriller kunt maken. Het lukt Vollrath en coscenarist Senad Halilbasic niet om alle clichés te vermijden, maar er zijn meer dan genoeg originele, verrassende twists om de genreliefhebbers tevreden te stellen.

**10.000 km (2014) \*\*\*½**

**Alt. titel: Long Distance**

*Romantisch drama met Natalia Tena, David Verdaguer, Sirius Flatz*

*Regie: Carlos Marques-Marcet*

Alex [Natalia Tena] en Sergi [David Verdaguer] wonen samen in Barcelona en zijn dolgelukkig met elkaar. Wanneer Alex voor een jaar een droombaan krijgt aangeboden in Los Angeles, besluiten Alex en Sergi hun overige toekomstplannen in de ijskast te zetten in de veronderstelling dat ze met behulp van moderne technologie hun relatie levend kunnen houden. Tena en Verdaguer zijn volstrekt overtuigend als een koppel en de ontwikkeling van hun relatie is een geloofwaardige en boeiende analyse van de problemen van een LAT-relatie. Aangezien ze uitsluitend communiceren via een webcam is dit onvermijdelijk statisch, maar saai wordt het nooit.

**20,000 Days On Earth (2014) \*\*\*\*\***

*Muzikale documentaire met Nick Cave, Susie Bick, Warren Ellis*

*Regie: Iain Forsyth, Jane Pollard*

Onconventioneel, pakkend portret van de schrijver en frontman van Nick Cave & The Bad Seeds begint op zijn 20000e dag op aarde. Uiteraard zien we hem met zijn band in de studio tijdens de opnames voor het album *Push the Sky Away* en daar waar hij zich het meeste thuis voelt: op het podium. Unieke muzikale, deels gedramatiseerde en prachtig gefilmde documentaire is meeslepend van begin tot einde, ook als je niet bekend bent met het werk van Nick Cave. Want ook dan zul je waarschijnlijk alles willen doen om één van zijn optredens mee te maken.

**À Bout Partant (2010)**

*zie: Point Blank*

**À Bras Ouverts (2017)**

*zie: With Open Arms*

**A'Dammer, De – De Man Achter De Kast (2025) \*\*\* ½**

*Documentaire met Gijs Bakker, Jan Brokken, Harm Schellens*

*Regie: Harro Henkemans*

In de jaren 80 was de A'Dammer, een kastje met een roluijk dat qua uiterlijk leek op die typisch Amsterdamse paaltjes, een groot succes. Deze documentaire onthult het persoonlijke verhaal van ontwerper Aldo van den Nieuwelaar (1944-2010) aan de hand van gesprekken met vrienden en collega's. Het is het verhaal van een complexe persoonlijkheid die niet kan verkroppen dat hij 'slechts' een one hit wonder is. Vooral interessant voor mensen uit hetzelfde vakgebied, want op persoonlijk gebied is Aldo's verhaal niet bijzonder opmerkelijk.

**A E I O U: A Quick Alphabet Of Love (2022) \***

**Alt. titel: A E I O U – Das Schnelle Alphabet Der Liebe**

*Romantische komedie met Sophie Rois, Milan Herms, Udo Kier*

*Regie: Nicolette Krebitz*

Kort nadat een jonge man haar heeft beroofd, komt een frigide stemacteur en spraaktherapeut [Sophie Rois] oog in oog te staan met de dader [Milan Herms], wanneer die zich bij haar meldt voor spraaklessen. Vraag niet waarom, maar er ontstaat een romance. Vraag niet waarom, maar binnen de Korste reist het tweetal naar de Côte d'Azur waar ze de zakken rollen van toeristen en een nachtwandeling in de blote kont maken. Snap jij het, snap ik het?

**A E I O U: Das Schnelle Alphabet Der Liebe (2022)**

*zie: A E I O U: A Quick Alphabet Of Love*

**A Feleségem Története (2021)**

*zie: Story of My Wife, The*

**a-ha: The Movie (2021) \*\*\***

*Muzikale documentaire met Morten Harket, Pål Waaktaar, Magne Furuholmen*

*Regie: Thomas Robsahm, Aslaug Holm*

Of A-Ha nog nieuw materiaal gaat opnemen? Zit er zeker in volgens Waaktaar. Nog niet bijkans, verklaart Furuholmen. Wie dacht dat alles koek en ei is en was in de succesvolste Noorse popband aller tijden is meteen een illusie armer. Deze documentaire richt zich op de jaren waarin de drie bandleden zich volledig stortten op hun muzikale carrière en behandelt de pieken en dalen. A-Ha is één van die bands die worstelde met de balans tussen muzikale integriteit en het imago als popidool dat vooral rond frontman Morten Harket bleef hangen. Fricties over royalty's zetten de verhoudingen binnen de band op scherp in deze documentaire die afreken met het geijkte imago van de band en waarin zo'n beetje alle hits (met wat aardige weetjes voor de liefhebbers) de revue passeren. Fans zullen daar van smullen, maar A-Ha hoeft er niet op te rekenen dat ze hiermee een nieuwe schare fans werven. Daarvoor blijft het toch wat te veel op de oppervlakte steken.

**À Plein Temps (2021)**

*zie: Full Time*

**A-Team, The (2010) \*\***

*Actiekomedie met Liam Neeson, Bradley Cooper, Jessica Biel*

*Regie: Joe Canahan*

Hoe halfbakken deze remake van de – vooral in Nederland – populaire televisieserie *The A-Team* is, blijkt wel uit de cast. Neeson en Cooper zijn ideaal gecast als teamleider Hannibal Smith en de charmante Face, maar Quinton 'Rampage' Jackson (als spierbundel en chauffeur B.A.) en Sharlto Copley (als de zotte helikopterpiloot Murdock) zijn volstrekt onbekend en vooral de rol van Copley is zeer ondankbaar te noemen. De gehele cast zit echter opgezadeld met een script dat het vermoeden wekt dat de schrijvers ervan nog nooit een aflevering van de serie hebben gezien. De vogelvrije ex-militairen die vroeger altijd opkwamen voor brave burgers, treden nu in dienst van het land op voorwaarde dat ze na afloop van de missie een kans krijgen op formeel eerherstel. Een hoop explosies en geweld, maar het uitgangspunt dat de mannen nooit iemand doden wordt al snel overboord gegooid. Geen wonder dat de fans van weleer hier bepaald niet warm voor liepen.

**A-X-L (2018) \*\*\***

*SF-actie met Alex Neustaedter, Becky G, Dominic Rains*

*Regie: Oliver Daly*

Nadat jonge motorrijder Miles [Alex Neustaedter] op een afgelegen plaats dankzij een door een rivaal [Alex MacNicoll] veroorzaakt ongeluk is achtergelaten, stuit hij op A-X-L (Attack, eXploration, Logistics), een door kunstmatige intelligentie aangestuurde 'oorlogshond' die is ontsnapt aan zijn ontwikkelaar [Dominic Rains]. Miles weet het vertrouwen van A-X-L te winnen en maakt zichzelf daarmee tot doelwit van de legerofficier [Marie Françoise Theodore] die deze robot vanwege zijn vermeende programmeerfouten wil uitschakelen. SF-actie op basis van een actueel uitgangspunt bevat een flink aantal fraaie motorstunts en A-X-L is een overtuigende CGI-creatie. Helaas is het scenario nogal voorspelbaar, bovendien is een romantisch subplot met Becky G er met de haren bij gesleept.

**Aaaaaaaah! (2015) ½**

*Zwarte komedie met Julian Barratt, Tom Meeten, Toyah Willcox*

*Regie: Steve Oram*

Werkelijk in alle opzichten erbarmelijke nonsens is een serieuze kandidaat voor slechtste film van de eeuw. Ogenschijnlijk voor een appel en een ei gefilmd met slechte apparatuur en een onbekwame cameraman. Er is geen dialoog, de volledige cast kraamt alleen maar oergeluiden uit. Iedereen gedraagt zich ook als een beest, wat leidt tot vaak, maar nauwelijks functioneel naakt en dus krijgen we beelden van halftaakte mensen (bovenste of onderste helft), kijken we regelmatig toe hoe iemand tegen een muur of een koelkast pist en ontstaan er ruzies, vermoedelijk over wie het slechtst kan acteren. De montage is amateuristisch en de soundtrack is werkelijk niet om aan te horen dus het is maar goed dat het niet al te lang duurt. Het is misschien aan te raden om vooraf de samenvatting te lezen, maar zelfs dan is hier geen touw aan vast te knopen. En nee, grappig is het ook absoluut niet.

**Aala Kaf Ifrist (2017)**

*zie: Beauty And The Dogs*

**ABBA: Against The Odds (2024) \*\*\*\***

**Alt. titel: Sagan Om Abba**

*Muzikale documentaire met ABBA*

*Regie: James Rogan*

50 jaar nadat ABBA zich presenteerde aan een miljoenenpubliek tijdens het Eurovisie Songfestival met 'Waterloo', kijken Anni-Frid, Benny, Björn en Agnetha terug op hun carrière. Deze documentaire onderscheidt zich door zich te richten op de strijd voor erkenning en de schaduwkanten van het succes waar de band jarenlang voor werkte. ABBA werd jarenlang verguisd in eigen land, daarbuiten werd het beschimpt vanwege hun extravagante kleding en door hun succes op het Eurovisie Songfestival namen radiostations hun muziek niet serieus. Rogan maakt uitsluitend gebruik van archiefmateriaal dat door ABBA en door crewleden in perspectief wordt geplaatst. Uiteraard komen de grootste hits voorbij, maar die worden vooral gepresenteerd als artistieke expressie en niet als oppervlakkige pop. Een mooie aanvulling voor fans, een uitstekende inleiding voor de minder ingewijden.

**ABCs Of Death, The (2012) \*\*½**

*Horrorcompilatie*

*Regie: Nacho Vigalondo, Adrian Garcia Bogliano, Ernesto Díaz Espinoza e.v.a.*

26 filmmakers kregen een letter uit het alfabet toegewezen met als opdracht een film van niet meer dan 5 minuten te maken over de dood rondom een woord dat me die letter begint. Verdient een ster voor de gewaagde opzet, maar het resultaat is teleurstellend. De meeste segmenten zijn slechts stijloefeningen, vaak met een verrassend bedoelde slottwist. Enkele andere filmpjes vallen in de categorie semi-satirisch, dadaïstisch, onbegrijpelijk vrijblijvend. Een paar uitschieters (en niet allemaal positief) De letter F is een luchtige vertelling over een jonge vrouw die voor een aardbeving een einde maakt aan haar leven, dolgraag de scheet van Miss Yumi wil ruiken; de letter L gaat over een man die zijn executie alleen kan voorkomen als hij sneller klaarkomt dan zijn tegenstander; de letter V is een verzorgde SF-thriller met een hommage aan *Robocop*, maar de letter Z overtreft alle voorgaande letters met een werkelijk waanzinnige parodie op *Dr Strangelove*. Meer vertellen is zonde, maar ik moest er in ieder geval enorm om lachen.

**ABCs Of Death 2, The (2014) \*½**

*Horrorcompilatie*

*Regie: David Chirchirillo, Julian Barratt, Julian Gilbey*

Opnieuw 26 (beginnende) filmmakers die aan de hand van een letter uit het alfabet een korte film maken rondom het thema 'de dood'. Begint verrassend goed, maar vervalt net als zijn voorganger al gauw in inhoudsloze stijloefeningen of onverschillig bloedvergieten. Slechts vier segmenten zijn de moeite waard: B, over een Britse filmcrew die een documentaire maakt over dassen (met een knipoog naar de Killer Rabbit uit *Monty Python And The Holy Grail*); D, een zeer goed gemaakte, macabere animatie; E, een zwarte komedie over wat er gebeurt wanneer een mooie, jonge vrouw zich aansluit bij twee mannelijke drenkelingen op een onbewoond eiland; en de beste film is O, waarin een vrouw zich moet verantwoorden voor het vermoorden van zombies... voor een zombietribunaal.

**Abduction (2011) \***

*Drama met Taylor Lautner, Lily Collins, Sigourney Weaver*

*Regie: John Singleton*

Tijdens vooronderzoek voor een werkstuk bekijkt geadopteerde tiener Nathan [Taylor Lautner] met zijn werkstukpartner Karen [Lily Collins] een website voor vermiste kinderen. Een foto roept zulke sterke herinneringen op dat Nathan zich afvraagt of hij als kind ontvoerd is. Wanneer hij verder op onderzoek uit gaat start hij een kettingreactie waardoor zijn veilige leventje als een kaartenhuis ineens stort. Singleton trommelde een sterke ondersteunende cast op (met o.a. Maria Bello, Alfred Molina en Mads Mikkelsen) maar het is verspilde moeite. De expressieloze Lautner valt door de mand en het verzochte verhaal wordt steeds belachelijker.

**Abigail (2024) \*\*\*\***

*Horrorfilm met Alisha Weir, Melissa Barrera, Dan Stevens*

*Regie: Matt Bettinelli-Olpin, Tyler Gillett*

Zes huurlingen die elkaar niet kennen werken onder pseudoniemen mee aan de ontvoering van Abigail [Alisha Weir] in ruil voor een deel van de miljoenen losgeld die ze voor haar verwachten te krijgen. "Joey" [Melissa Barrera] is als enige aangewezen om Abigail in het gareel te houden. Maar dit schattig ogende meisje blijkt niet zo onschuldig als ze lijkt, zo blijkt wanneer ze haar eerste dreigement uit. En wanneer een van de huurlingen op gruwelijke wijze wordt vermoord, komen de vijf overgebleven voor een mysterie en een duivels dilemma te staan. Kunnen ze elkaar vertrouwen? Heeft opdrachtgever "Lambert" [Giancarlo Esposito] ze erin geluist? Begint als een variant op *Reservoir Dogs*, maar ontpopt zich tot (voor de liefhebbers) een aangenaam bloedbad vol gitzwarte humor en briljant spel van de 14-jarige Weir (*Mathilda The Musical*, *Wicked Little Letters*). Liefhebbers van splatter en zwarte humor komen hier volop aan hun trekken.

**About Dry Grasses (2023) \*\***

**Alt. titel: Kuru Otlar Üstüne; On Dry Grasses**

*Drama met Deniz Celiloglu, Musab Ekici, Merve Dizdar*

*Regie: Nuri Bilge Ceylan*

De opening van dit trage, praatzieke drama zet de toon. Docent Samet [Deniz Celiloglu] keert na een vakantie tijdens een stevige sneeuwbuï terug in het dorpje waar hij zijn vierde en laatste jaar als docent kunstgeschiedenis doorbrengt. Ceylan gebruikt minuten om laten zien wat hij in een paar tellen had kunnen tonen: het sneeuwt, het is koud, het is afgelegen. Deze film bestaat uit te veel vertragende momenten en statisch gefilmd gesprekken over de zin en onzin van het leven. Verwoven is een boeiende verhaallijn waarin Samet en de collega [Musab Ekici] met wie hij samenwoont, worden beschuldigd van grensoverschrijdend gedrag. Omdat de schoolleiding weigert duidelijk te maken wie de beschuldigingen heeft geuit, neemt bij Samet de frustratie toe. Zolang dit zich richt op de oorzaken en gevolgen van het conflict, is het vaak fascinerend. Zodra de thee ter tafel komt en er allerlei losjes verwante thema's bij worden gesleept, wordt het slaapverwekkend. Ece Bagci is buitengewoon als één van de betrokken leerlingen.

**About Endlessness (2019) \*\*\***

**Alt. titel: Om det Oändliga**

*Drama met Bengt Bergius, Anja Broms, Marie Burman*

*Regie: Royn Andersson*

Het is een beetje jammer dat het openingsshot van deze meditatieve film herinneringen oproept aan *Birdemic: Shock And*

*Terror*. Temeer daar de special effects in het visuele en emotionele hoogtepunt (afgebeeld op de filmposter) wél indruk maken. Er is geen verhaal, slechts een verteller die de meeste scènes afsluit of inleidt met de woorden: "Ik zag...", gevolgd door een beschrijving van wat we zagen of te zien krijgen. Andersson besteedde veel aandacht aan beeldcompositie want elk element lijkt nauwkeurig te zijn uitgedacht. Het consequente gebruik van pastelkleuren in combinatie met het bewust langzame tempo waarin actie en interactie zich voltrekken, tonen aan dat Andersson het visuele aspect van de filmkunst begrijpt. De samenhang is echter ver te zoeken, waardoor *About Endlessness* ondanks de beperkte speelduur soms zo eindeloos lijkt te zijn als de titel suggereert.

**About My Father (2023)** ½

*Komedie met Sebastian Maniscalco, Robert De Niro, Leslie Bibb*  
*Regie: Laura Terruso*

De Niro gaat vrolijk verder met het besmeuren van zijn eigen reputatie in deze treurige kopie van het ook al niet bijster gedenkwaardige *Meet The Parents* en aanverwante artikelen. Hij speelt Salvo, een Italiaanse immigrant die tegen de zin van zoon Sebastian [Sebastian Maniscalco] besluit in te gaan op de uitnodiging van de ouders van Sebastians verloofde [Leslie Bibb] voor een familieweekend. Ellies ouders zijn in vrijwel alles Salvo's tegenpolen, enzovoorts. Oubollige op culturele stereotypen gebaseerde komedie is de zoveelste nagel in de doodskest van De Niro's carrière. Met twee Oscars op zak en een vette bankrekening zal hem dat weinig deren, maar kan hij eens ophouden met zijn talent te verkristen aan dit soort prutswerkjes?

**About Time (2013)** \*\*\*

*Romantische komedie met Domhnall Gleeson, Rachel McAdams, Bill Nighy*

*Regie: Richard Curtis*

Tim [Domhnall Gleeson] is 21 geworden en krijgt van zijn vader [Bill Nighy], een rentenierende voormalige Universiteitsprofessor, te horen dat hij vanaf nu beschikt over de gave om te reizen door de tijd, met de beperking dat hij dat alleen kan doen binnen zijn eigen leven en dat hij niet in de toekomst kan reizen. Tim ziet zijn kans schoon om gemaakte fouten recht te zetten of gemiste kansen alsnog te grijpen, maar leert dat hij daarmee nog steeds niet zijn eigen lot kan bepalen. Curtis bevolkt de film met de excentrieke, kleurrijke personages die je van hem verwacht en McAdams is charmant als Tims grote liefde. Het niet onaardige basisidee is echter matig uitgewerkt waardoor samenhang ontbreekt. Tom Hollander is vermakelijk als de brompot bij wie Tim een kamer in Londen huurt en er zijn amusante cameo's van Richard Griffiths en Richard E. Grant. In een van haar eerste belangrijke filmrollen is Margot Robbie te zien als Tims aantrekkelijke nicht.

**Above The Law (2017)** \*\*\*\*

***Alt. titel: Tueurs***

*Misdadthriller met Lucie Tesla, Frank Valken, Bouli Lanners*

*Regie: Jean-François Hensgens, François Troukens*

Magistraat Véronique Pirotte [Natacha Régnier] wordt geliquideerd terwijl ze wacht op een ontmoeting met een infiltrant in een gevaarlijke bende die mogelijk banden heeft met de beruchte Bende van Nijvel die het land 30 jaar eerder in de greep hield. Lucie Tesla [Lubna Azabal] onderzoekt de dood van Pirotte, maar begint al snel te vermoeden dat ze haar collega's bij de politie en justitie niet blind kan vertrouwen. Spannende misdadthriller vereist scherpe aandacht in het eerste half uur dat wat verwarrend lijkt, maar wanneer de ware toedracht achter de gebeurtenissen zich ontvouwt, valt alles op zijn plaats.

**Above The World (2022)** \*\*\*½

***Alt. titel: Märzengrund***

*Drama met Johannes Krisch, Jakob Mader, Verena Altenberger*

*Regie: Adrian Goiginger*

Elias [Johannes Krisch] is met prostaatkanker opgenomen in het ziekenhuis. Wanneer hij daar ontwaakt verzet hij zich met hand en tand tegen de opname: hij wil naar huis. De reden voor Elias' weersin tegen behandeling ontdekken we in een lange flashback die ruim 40 jaar eerder (in 1968) begint. Als enige zoon is Elias [Johannes Krisch] voorbestemd om de boerderij van zijn vader Sepp [Harald Windisch] over te nemen. Maar Elias' zwakke lichamelijk gestel zorgen voor onzekerheid over zijn geschiktheid en daarom dwingt Sepp zijn zoon het een aantal maanden in zijn eentje te rooien in de 'Märzengrund' uit de titel, waar Elias

volledig op zichzelf is aangewezen. Tijdens die periode bloeit Elias op, maar niet op de manier die zijn ouders hadden gehoopt. Voor Elias staat de toekomst van het familiebedrijf, de relatie met zijn familie en die met zijn grote liefde Moid [Verena Altenberger] op het spel. Met de traditionele klederdracht, de prachtige natuurbeelden (van Klemens Hufnagel en Paul Sprinz) en zelfs een beetje geïdél, ziet dit eruit als een klassieke Heimatfilm. Maar de heuvels zijn niet "alive with the sound of music", al hadden Petra & Sjoerd van mij beste een cameo mogen hebben. De prachtige beelden verklaren vooral de unieke band die Elias opbouwt met de omgeving en herinnert ons eraan hoe mooi en waardevol het kan zijn om een materialistisch, traditioneel leven te verruilen voor een sober leven in harmonie met de natuur. Klinkt zweverig (zoals het tenenkrommende *Into The Wild*), maar is dat gelukkig zeker niet. Bovendien is het gebaseerd op een waar gebeurd verhaal!

**Abrazo De La Serpiente, El (2015)**

*zie: Embrace Of The Serpent*

**Absolute Deception (2013)** \*\*½

***Alt. titel: Deception***

*Misdadthriller met Emmanuelle Vaugier, Cuba Gooding Jr., Evert McQueen*

*Regie: Brian Trenchard-Smith*

Journaliste Rebecca Scott [Emmanuelle Vaugier] reageert verbaasd wanneer FBI-agent John Nelson [Cuba Gooding Jr.] laat weten dat haar echtgenoot [Ty Hungerford] onlangs is vermoord. Voor zover zij wist was hij al jaren dood. Geïntrigeerd door dit mysterie besluit ze Nelson te helpen bij de zoektocht naar de moordenaar. Hoofdverdachte is de steenrijke Ronald Osterberg [Chris Betts], dwarsligger is hoofdinspecteur Hendricks [Evert McQueen] die niet zit te wachten op inmenging van de FBI, laat staan van een journaliste. Trenchard-Smith houdt de vaart erin met een paar aardige actiescènes en vooral Gooding Jr. (veel te goed voor dit soort routinewerk) levert degelijk werk af, maar van logica of geloofwaardigheid moet het scenario het niet hebben. Op een druilerige doordeweekse avond is dit best uit te zitten.

**Absolutely Fabulous: The Movie (2016)** \*

*Komedie met Jennifer Saunders, Joanna Lumley, Julia Sawalha*

*Regie: Mandie Fletcher*

Saunders en Lumley waren 34 en 46 tijdens het eerste seizoen van *Absolutely Fabulous*. De humor kwam voort uit het feit dat deze dames krampachtig probeerden vast te houden aan hun jeugd en zich gedroegen als tieners. Het feit dat de meeste afleveringen werden gefilmd met livepubliek droeg bij aan de energie en veel van de beste grappen kwamen voort uit improvisaties. Saunders is 58, Lumley is 70 en hun karakters ogen nu meer als senioren die zich proberen voor te doen als dertigers. Julia Sawalha (die dochter Saffron speelt) is 47, maar speelt toch nog de getraumatiseerde dochter. De humor werkt niet: de energie van de serie en de karakters is weg en er is geen sprake van enige nieuwigheid. Wel komen alle personages uit de serie opdraven voor een scène, hebben Lulu en Emma Bunton een rolletje gekregen en volgen de cameo's elkaar in grote snelheid op. Het eindresultaat is rommelig, onsamenhangend en slechts hier en daar glimlachopwekkend.

**Accident Man (2018)** \*\*

*Actiethriller met Scott Adkins, Ray Stevenson, David Paymer*

*Regie: Jesse V. Johnson*

"We couldn't get Jason Statham" en dus word je opgescheept met Adkins die een aardig robbertje kan vechten, maar het charisma van Statham volledig ontbeert. Gelukkig hebben zijn vuisten en voeten genoeg te doen in deze zwartkomische misdadthriller over Mike Fallon [Scott Adkins], een huurmoordenaar die zijn klusjes er uit laat zien als ongelukken. Hij maakt deel uit van een groep huurmoordenaars onder leiding van zijn mentor Big Ray [Ray Stevenson]. Wanneer hij ontdekt dat zijn ex-vriendin Beth [Brooke Johnston] is vermoord, beseft hij dat een van zijn collega's daarvoor verantwoordelijk moet zijn. Maar wie is dat en wie gaf de opdracht? Bevat mooie gevechten met collega's Mick [Michael Jai White] en Jane The Ripper [Amy Johnston] zijn de moeite waard, maar verder heeft het weinig boeiends te bieden.

**Accidental Love (2015)** ½

*Romantische komedie met Jessica Biel, Jake Gyllenhaal, Catherine Keener*

Regie: David O. Russell

Russells voorgaande drie films (*The Fighter*, *Silver Linings Playbook* en *American Hustle*) leverden hem Oscarnominaties op. Misschien dat de cast van deze stuitende romcom/politieke satire daarom dacht dat Russell hier waarschijnlijk wel iets van zou weten te maken. Ze hadden het mis. Wanneer het ziekenhuis weigert Alice [Jessica Biel] te opereren na een ongeluk met een nietpistool omdat ze niet over de juiste zorgverzekering beschikt, zoekt Alice hulp bij Howard Birdwell [Jake Gyllenhaal], een onervaren kandidaat voor de House of Representatives. Ze hoopt zo een hervorming van het zorgstelsel te realiseren, maar botst met Howards mentor Pam Hendrickson [Catherine Keener], een voormalige astronaut die Howard voor haar karretje wil spannen om haar eigen project van de grond te krijgen. Klinkt als een moderne variant op *Mr Smith Goes To Washington*, maar eigenlijk is het heiligschennis dat ik deze belabberd geschreven en schromelijk overgeacteerde prul daar überhaupt mee durf te vergelijken. Een morbide curiosum en een enorme (en volkomen gerechtvaardigde) flop.

**According to Yo Dalva (2022)**

zie: *Dalva*

**Accountant, The (2016) \*\*\*\*½**

Thriller met Ben Affleck, J.K. Simmons, Anna Kendrick

Regie: Gavin O'Connor

Ben Affleck heeft op indrukwekkende manier de overgang gemaakt van moeders mooiste naar allround karakteracteur. *The Accountant* is, net als het karakter dat Affleck speelt, complex, bij vlagen onnavolgbaar maar bovenal erg intelligent. Verschillende verhaallijnen lopen door elkaar, al is het lange tijd niet helemaal duidelijk hoe al die verhalen en de karakters met elkaar verbonden zijn. Dat wordt tegen het einde van langzaam maar zeker duidelijk zonder dat je je belazerd voelt. Affleck draagt de film op knappe manier met hulp van doorgewinterde karakteracteurs als John Lithgow en de altijd betrouwbare JK Simmons. Anna Kendrick houdt zich prima staande en bewijst dat ze meer is dan een komiek, maar Cynthia Addai-Robinson heeft een wat ondankbare rol als een FBI-agent die vooral veel in een kantoorje achter haar computer zit en achter de feiten aanloopt. Een klein smetje op deze enerverende, uitstekend geproduceerde en mooi gefilmde thriller, die ook nog eens over een zeer effectieve score beschikt. Vervolg: *The Accountant 2*.

**Accountant 2, The (2025) \*\*\***

Misdadthriller met Ben Affleck, Jon Bernthal, Cynthia Addai-Robinson

Regie: Gavin O'Connor

Marybeth Medina [Cynthia Addai-Robinson] onderzoekt de moord op Ray King [J.K. Simmons], haar gepensioneerde voorganger als plaatsvervangend directeur bij de Financial Crimes Enforcement Network. Daarbij krijgt ze hulp van Rays voormalige pupil Christian Wolff [Ben Affleck] die in dit vervolg op *The Accountant* beschikt over een leger van hoogbegaafde hulpkrachten, waaronder zijn broer [Jon Bernthal] met wie hij jarenlang geen contact heeft gehad. Het scenario van Bill Dubuque ontbeert mysterie en de nieuwigheid van een hoogbegaafde, autistische hoofdpersoon is weg. Daarvoor in de plaats komt meer actie en komedie. Zoals zoveel sequels is dit nog best onderhoudend, maar een stuk minder meeslepend dan de voorganger.

**Acht Bergen, De (2022) ⚡**

zie: *Eight Mountains, The*

**Achter De Wolken (2016) \*\*\***

Romantisch drama met Chris Lomme, Joe de Meyere, Katelijne Verbeke

Regie: Cecilia Verheijden

Bij de begrafenis van haar echtgenoot Frederik komt Emma [Chris Lomme] voor het eerst in meer dan 50 jaar oog in oog te staan met Frederiks jeugdvriend Gerard [Jo de Meyere], die ze verliet om met Frederik te kunnen trouwen. Na enige aarzeling besluit Emma in te gaan op Gerards uitnodiging om elkaar eens te ontmoeten. Wanneer blijkt dat ze nog steeds iets voor elkaar voelen is het een kwestie van tijd voor de familie zich ermee begint te bemoeien. Weinig diepgravend, voorspelbaar scenario, maar er is goed spel van Lomme en een authentieke benadering van seksualiteit onder zeventigers.

**Achtste Dag, De (2018) \*½ ⚡**

Documentaire met Jan Peter Balkenende, Wouter Bos, Nout Wellink

Regie: Yan Tin Yuen, Robert Kusters

Het is zeker bijzonder dat de politieke hoofdrolspelers in de bankcrisis van 2008 beschikbaar waren om uit te doeken te doen hoe ze "de grootste crisis sinds WOII" hebben weten te voorkomen. Althans, dat is hun kant van het verhaal in deze documentaire over een stukje geschiedenis dat het verdient onder de loep te worden genomen. We krijgen jammer genoeg alleen hun kant van het verhaal te horen en deze eenzijdige film zit boordevol nietszeggende cutaways (de slow-motion en de onheilspellende muziek dienen vermoedelijk om de spanning te verhogen) die alleen maar onderstrepen dat er in ieder geval een ding saai is dan vergaderen, namelijk praten over vergaderen. Je snapt vast dat hier toch écht sprake was van een crisis, maar wie denkt hier wat meer te weten te komen over het waarom van de bankcrisis komt bedrogen uit.

**Acres and Acres (2016)**

zie: *Mum's List*

**Act Of Killing, The (2012) \*\*\*\*½**

Documentaire met Anwar Congo, Herman Koto, Syamsul Arifin

Regie: Joshua Oppenheimer, Christine Cynn, Anonymous

In 1965 richtten doodseskaders in Indonesië een bloedbad aan om het land te zuiveren van mensen die bestempeld waren als Communisten. Een beproefd excuus om andersdenkenden een kopje kleiner te maken en iedere kritiek op het bewind met harde hand neer te slaan. 45 Jaar later vroegen de filmmakers enkele prominente 'gangsters' uit die tijd om hun verhaal te vertellen in de vorm van gefilmde reconstructies. De inmiddels bejaarde, maar uiterst kwieke mannen zijn trots genoeg op hun daden om die uitdaging aan te gaan en in veel gevallen besluiten ze in de reconstructies zelfs de rol van het slachtoffer te spelen. De mannen genieten duidelijk van de aandacht en van hun tijdelijke hobby, wisselen met plezier anekdotes uit over 'die goeie, ouwe tijd'. Het is een fascinerend en briljant idee, want de verbeelding van de gruweldaden is vele malen meer confronterend dan alleen de verhalen. En niet alleen voor de kijker.

**Act Of Valor (2012) \*\*½**

Actiethriller met Rorke Denver, Roselyn Sanchez, Alex Veadov

Regie: Mike McCoy, Scott Waugh

Het Amerikaanse leger steekt flink wat veren in eigen kont met deze gelikte propaganda-film gebaseerd op ware gebeurtenissen waarin echte militairen zichzelf spelen. Een groep Navy Seals onder leiding van luitenant Rorke [Rorke Denver] krijgt opdracht geheim agent Lisa Morales [Roselyn Sanchez] te bevrijden uit handen van Christo [Alex Veadov], een handlangster van terrorist Abu Shabal [Jason Cottle] voordat ze doorslaat of wordt doodgemarteld. Het scenario zit vol militair jargon. Daar weten deze militairen wel raad mee. Jammer genoeg hebben ze van acteren geen kaas gegeten en omdat ze geen enkele diepgang verlenen aan hun personages is er geen reden om met ze mee te leven. Meer een demo van een computergame dan een filmverving.

**Acts Of Vengeance (2017) ½**

Actiethriller met Antonio Banderas, Johnathon Schaech, Robert Forster

Regie: Isaac Florentine

Frank Valera [Antonio Banderas] is een slinkse advocaat die bereid is elke truc te gebruiken om zijn cliënten vrij te laten spreken. Wanneer zijn vrouw [Cristina Serafini] en dochter [Lillian Blankenship] onder verdachte omstandigheden om het leven komen, heeft hij meteen door dat detective Lustiger [Johnathon Schaech] soortgelijke trucs gebruikt om het onderzoek te rekken. Frank gaat dus zelf op onderzoek uit en ontpopt zich als een vechtmachine in zijn strijd voor gerechtigheid. Niets origineels, niets zinnigs, niets interessants.

**Acts Of Violence (2018) \*\***

**Alt. titel: Brothers For Life**

Misdadthriller met Cole Hauser, Ashton Holmes, Shawn Ashmore

Regie: Brett Donowho

Tijdens haar vrijgezellenfeestje wordt Mia [Melissa Bolona] aangesproken door enkele twijfelachtige types. Kort nadat ze de mannen haast letterlijk de deur heeft gewezen, wordt ze door hen

bedwelmd en ontvoert. Haar verloofde [Ashton Holmes] roept de hulp in van zijn broers, ex-militairen Brandon [Shawn Ashmore] en Deklan [Cole Hauser]. Het spoor leidt naar Max Livingston [Mike Epps], een beruchte handelaar in drugs en vrouwen. Bruce Willis speelt de detective die al lange tijd probeert Livingston te ontmaskeren en uit te schakelen in deze behoorlijk geacteerd, maar verder weinig opzienbarende wraakthriller.

**Ad Astra (2019) \*\*\***

*SF-drama met Brad Pitt, Tommy Lee Jones, Donald Sutherland*

*Regie: James Gray*

Oogstrelende film kan zich qua effecten en cinematografie meten met de beste films in het genre (in het bijzonder *2001: A Space Odyssey*, *Gravity* en *Solaris*) en profiteert van Max Richters vaak majestueuze en effectieve score. Helaas is de hoofdpersoon zo kil, afstandelijk en ondoorgrondelijk dat het moeilijk is om je mee te laten slepen in zijn poging de ruimte-expeditie van zijn vader, die zich in de buurt van Neptunus zou bevinden, te bereiken en tot een einde te brengen. De keuze om het verhaal grotendeels in de vorm van stream-of-consciousness te vertellen, vergroot die afstand tussen hoofdpersoon en karakter nog meer, waardoor *Ad Astra* het vooral moet hebben van een paar indrukwekkende actiescènes, waaronder de val van een ruimteantenne aan het begin, een worsteling in een luchtruim en de slotconfrontatie. Ondanks de prachtige beelden trekken de stukken die de hoogtepunten verbinden vaak tergend langzaam voorbij. Fans van Donald Sutherland en Liv Tyler dienen te weten dat hun bijdrage zéér beperkt is.

**Adam (2019) \*\*\*\***

*Psychologisch drama met Lubna Azabal, Nisrin Erradi, Douae Belkhaouda*

*Regie: Maryam Touzani*

Maryam Touzani schreef twee prachtige vrouwenrollen en Nisrin Erradi en Lubna Azabal schitteren dan ook in dit kleine, maar indrukwekkende drama over twee vrouwen die om verschillende redenen met zichzelf in het reine moeten komen. De hoogzwangere Samia [Nisrin Erradi] probeert in Casablanca werk en onderdak te verkrijgen, maar krijgt steeds nul op rekest. Ook bakker Abla [Lubna Azabal] weigert haar aanvankelijk onderdak te bieden, maar ze laat zich door haar dochter Warda [de ontwapenende Douae Belkhaouda] overhalen om Samia te laten overnachten. Hoewel Abla benadrukt dat het slechts voor één nacht is, maakt Samia zich nuttig in Abla's bakkerij. Samia's gerechten gaan letterlijk als warme broodjes over de toonbank en daarom mag ze langer blijven. Terwijl Warda er in slaagt om Samia op te vrolijken komt ook Alba voorzichtig uit haar schulp. De ontwikkeling van de relatie tussen de twee vrouwen is volstrekt geloofwaardig dankzij het uitstekende spel van de hoofdrolspeelsters. Touzani's keuze om voedsel te gebruiken als motief is origineel en zal menig culinair liefhebber doen verlangen naar de recepten, of op zijn minst een bezoek aan een Marokkaanse eetgelegenheid. Touzani rekt de finale te veel uit, maar bewijst dat ze met beperkte middelen een indrukwekkende film kan maken.

**Adam En Eva (2021) \*\*\***

*Romantische komedie met Bob De Moor, Peggy Schepens, Marijn de Vaek*

*Regie: Nicolaas Rahoens*

De aan lager wal geraakte gepensioneerd professor Adam de Raeve [Bob De Moor] woont bij zijn zoon [Robrecht Vanden Thoren] tot hij door een incident op straat komt te staan. De ontmoeting met ziekenhuisarts Eva [Peggy Schepens] en de hereniging met een oude rivaal geven hem enige levenslust terug. Het resultaat van een "gemeenschapsvormend project" met een cast die grotendeels voortkwam uit een open auditie van mensen die in de omgeving woonden van de Vlaamse Ardennen. De personages zijn goed uitgewerkt, de cast is prima en het begint veelbelovend, maar Rahoens valt in de valkuil van de genreclichés.

**Adam Project, The (2022) \*\*\***

*SF-actie met Ryan Reynolds, Walker Scobell, Mark Ruffalo*

*Regie: Shawn Levy*

Veertiger Adam Reed [Ryan Reynolds] reist door de tijd van 2050 naar 2022 en komt oog in oog te staan met zijn twaalfjarige zelf [Walker Scobell]. Samen proberen ze de wereld te behoeden voor een rampzalige toekomst veroorzaakt door een technologische ontwikkeling die Maya Sorian [Catherine Keener] heeft

misbruikt. Een vrij complex basisverhaal in een film die te veel koren op de molen neemt. Dit had een behoorlijke SF-thriller kunnen zijn zonder de romantische subplot (met Zoe Saldana als love interest), familiesentimenten en de hier wat vermoeiende Reynolds-humor. Levy's vlotte regie voorkomt dat dit begint te vervelen en Scobell is amusant en overtuigend als de jonge versie van Ryan Reynolds.

**Addams Family Op Vakantie, The (2021)**

*zie: Addams Family 2, The*

**Addams Family, The (2019) \*\***

*Animatiefilm met de stemmen van Oscar Isaac, Charlize Theron, Chloë Grace Moretz*

*Regie: Greg Tiernan, Conrad Vernon*

Na verjaagd te zijn uit hun oude woning, betrekken de leden van The Addams Family een bouwvallige voormalige inrichting net buiten een stadje in New Jersey. Wednesday [Chloë Grace Moretz] besluit hier naar school te gaan en tv-presentator Margaux Needler [Allison Janney] meldt zich in het slaperige stadje voor een house make-over. Qua opzet en inhoud niet veel anders dan een willekeurige aflevering van de televisieserie van weleer. Te mager voor een animatiefilm en het scenario is dan ook meer bezig met standaardelementen en catchphrases dan met originele ideeën.

**Addams Family, The 2 (2021) \***

*Alt. titel: The Addams Family Op Vakantie*

*Animatiefilm met de stemmen van Oscar Isaac, Charlize Theron, Chloë Grace Moretz*

*Regie: Greg Tiernan, Conrad Vernon, Laura Brousseau*

Vier scenaristen wisten niets beters te denken dan een smoes om The Addams Family op een road trip door de VS te sturen om Wednesday [Chloë Grace Moretz] op te vrolijken. Dan ontdekt de familie dat Wednesday mogelijk bij haar geboorte is verwisseld en dus geen "echte" Addams is. Oma Addams [Bette Midler] zet ondertussen huize Addams op stelten. Slap en onnodig vervolg op *The Addams Family* mét een wazig verhaal, maar zonder originaliteit. Alleen Bill Haders bijdrage in de schurkenrol voorkomt dat dit de laagst mogelijke waardering krijgt.

**Adderall Diaries, The (2015) \*\*½**

*Alt. titel: True Deception*

*Drama met James Franco, Amber Heard, Ed Harris*

*Regie: Pamela Romanowsky*

Stephen Elliott [James Franco] is een schrijver die dankzij zijn agente Jen [Cynthia Nixon] een lucratieve deal heeft gesloten zodat hij kan werken aan zijn volgende roman. Hij kampt met een writer's block en ziet zijn vader [Ed Harris], over wie hij publiekelijk heeft gezegd dat hij dood was, terugkeren in zijn leven. Stephen vindt inspiratie in een spraakmakend proces waarin Hans Reis [Christian Slater], een vader van drie kinderen, beschuldigd wordt van moord op zijn echtgenote [Laura Frost]. Tijdens dat proces ontmoet hij journaliste Lana Edmond [Amber Heard] met wie hij een relatie probeert op te bouwen. Gezien het egocentrisme van de hoofdpersoon en het feit dat hij zich wemelt in zelfmedelijden is het moeilijk om je met hem te identificeren. Franco komt een heel eind, daarbij beholpen door een goed presterende ondersteunende cast. Meeslepend wil het echter niet worden.

**Addicted To Life (2022)**

*zie: Marieke: Addicted To Life*

**Addy 75 (2025) ½ ⚡**

*Documentaire met Addy Van Den Krommenacker*

*Regie: Dirk-Jan Van Den Aardweg*

De Nederlandse modeontwerper en couturier Addy van den Krommenacker wil drie dingen bereiken voor zijn 75<sup>e</sup> verjaardag: een autobiografie, een documentaire over zijn leven en de overname van zijn bedrijf zodat hij het wat rustiger aan kan doen. Stuitende egotripperij waarin Addy vaak over zichzelf spreekt in de derde persoon en benadrukt hoe geweldig hij en zijn leven wel niet zijn, ondanks de tegenslagen die hij toch maar eventjes heeft weten te overwinnen. Oppervlakkig en narcistisch zelfportret gemaakt in opdracht van AVRO/TROS.

**Adèle: Eens Wil Ik Er Vanaf Zijn (2014) \*\*½ ⚡**

*Documentaire met Adèle Bloemendaal, Maarten Mourik*

*Regie: Maarten Mourik*

Actrice, komiek en zangeres Adèle Bloemendaal krijgt in de aanloop naar haar 80<sup>e</sup> verjaardag een hoop verzoeken voor interviews. Eén daarvan is van filmmaker Maarten Mourik die zijn best doet om tegemoet te komen aan de grillen van deze innemende, maar onberekenbare vrouw. Meer een portret van Adèle als tachtiger dan een terugblik op haar professionele en persoonlijke leven. Hoewel dat een paar aardige momenten oplevert (vaak benadrukt door Bloemendaals kenmerkende schaterlach) blijft het allemaal vrij oppervlakkig. De enige echte onthulling betreft Bloemendaals seksleven, maar daar zat ik persoonlijk niet echt om te springen.

**Adieu Au Langage (2014)**

zie: *Goodbye To Language*

**Adieu Les Cons (2020)**

zie: *Bye Morons*

**Adieu Monsieur Haffmann (2021)**

zie: *Farewell Mr. Haffmann*

**Adieux À La Reine, Les (2012)**

zie: *Farewell, My Queen*

**Adjustment Bureau, The (2011) \*\*\*\***

*Romantische thriller met Matt Damon, Emily Blunt, Anthony Mackie*

Regie: George Nolfi

Sinds hij op zijn 24<sup>e</sup> het jongste lid van de Amerikaanse House Of Representatives werd, heeft David Norris [Matt Damon] veel politieke tegenslagen gekend. Op de avond dat hij de verkiezing van de senator voor de staat New York verliest, ontmoet hij de innemende danser Elise [Emily Blunt]. De titel verwijst naar een team dat het lot een handje helpt om “er zeker van te zijn dat dingen op juiste manier gebeuren”, maar door onoplettendheid van agent Harry Mitchell [Anthony Mackie] wijkt Davids leven af van “het script”. Het bureau uit de titel doet er vervolgens alles aan om Davis op het juiste spoor te brengen. Dat wordt ernstig bemoeilijkt wanneer David beseft op welke manier de agenten hem proberen te sturen. Onderhoudende romantische thriller gebaseerd op een kort verhaal van Philip K. Dick dat intrigerende vragen opwerpt over de mate waarin we ons lot kunnen beïnvloeden.

**ADN (2020)**

zie: *DNA*

**Adopt A Highway (2019) \*\*\***

*Drama met Ethan Hawke, Savannahoucher, Everly Sucher*

Regie: Logan Matshall-Green

Sentimenteel, maar uiteindelijk vergezocht drama over een voormalige drugsverslaafde die na zijn 3e veroordeling (wegens bezit van Cannabis) meer dan 20 jaar vast heeft gezeten. Nu hij zijn straf heeft uitgezeten heeft hij weinig om voor te leven, bovendien heeft hij moeite om de weg te vinden in een sterk veranderde wereld. Wanneer hij een baby vindt die is achtergelaten in een container besluit hij het mee te nemen. Dan ontdekt hij dat hij volgens de wet schuldig is aan ontvoering. Hoe redt hij zich hier uit? Hawkes acteerwerk is iets te gemanierd, maar de scènes met de baby [tweeling Savannah en Everly Sucher] zijn hartverwarmend.

**Adrift (2018) \*\*\***

*Avonturenfilm met Shaileen Doodley, Richard Sharp, Jeffrey Thomas*

Regie: Baltasar Kormákur

Het waargebeurde relaas van de 23-jarige Tari Oldham [Shailene Woodley] en de 33-jarige Richard Sharp [Sam Claflin], avonturiers die kort na hun ontmoeting op Tahiti in 1983 verliefd op elkaar worden. Ze besluiten gebruik te maken van de mogelijkheid om de boot van een bevriend echtpaar naar San Diego te zeilen. Van de financiële voeding kunnen ze namelijk een jaar rondkomen. De reis krijgt een rampzalige wending wanneer het niet lukt een tropische storm te ontwijken. Het is een boeiend verhaal dat fraai is gefilmd door Robert Richardson. Vooral de scènes tijdens de storm zijn indrukwekkend. In haar eerste serieuze én volwassen hoofdrol laat Woodley zien een uitstekend dramatisch actrice te zijn. De keuze om de film niet chronologisch te vertellen, pakt minder goed uit. Het gevolg is dat de film nooit de emotionele lading heeft die het had kunnen hebben. De weinig originele 'original score' van Volker Bertelmann werkt dat ook tegen, maar dan heb je dat sentimentele gekras in de slotscène nog niet

gehoord. Woodleys vertolking is sterk genoeg om je deze zwakheden te doen vergeven, maar een soortgelijk verhaal werd veel beter verteld in *All Is Lost* met Robert Redford.

**Advent Calendar, The (2021) \*\*\*\***

**Alt. titel: Calendrier, Le**

*Horrorthriller met Eugénie Derouand, Honorine Magnier, Clément Olivier*

Regie: Patrick Ridremont

Eva [Eugénie Derouand], die als gevolg van een auto-ongeluk verlamd is aan de onderste ledematen, krijgt voor haar verjaardag op 3 december van vriendin Sophie [Honorine Magnier] een uit Duitsland afkomstige adventskalender. Daarbij zit een geschreven aanwijzing dat ze zich moet houden aan een paar regels en dat overtreding van die regels dodelijk is. Hoewel Eva daar niet al te zwaar aan tilt, besluit ze zich netjes aan de regels te houden. Al gauw lijkt het erop dat de kalender haar leven beïnvloedt, aanvankelijk ook op een uiterst positieve manier. Maar ja, dit is een horrorfilm dus het gaat op den duur de verkeerde kant op. Ridremont laat je niet lang wachten op de eerste gruwelmomenten, maar verliest nooit het belang van een goed uitgewerkte, interessante hoofdpersoon uit het hoog. Derouand is uitstekend.

**Adventures In Zambezia (2012)**

zie: *Zambezia*

**Adventures Of Tintin (2011)**

zie: *Adventures Of Tintin: The Secret Of The Unicorn, The*

**Adventures Of Tintin: The Secret Of The Unicorn (2011)**

\*\*\*\*½

**Alt. titel: The Adventures Of Tintin; De Avonturen Van Kuifje: Het Geheim Van De Eenhoorn**

*Animatiefilm met de stemmen van Jamie Bell, Andy Serkis, Daniel Craig*

Regie: Steven Spielberg

Vlotte avonturenfilm waarin Tintin [Jamie Bell] door de aankoop van een miniatuur van een driemaster op een rommelmarkt belandt in een schatjacht. De steenrijke Sakharine [Daniel Craig] biedt meteen een fortuin om de driemaster in bezit te krijgen, maar Tintin weigert. Diezelfde avond overleeft hij een aanslag en dat zet hem aan om het geheim van 'The Unicorn' te ontdekken. Het spoor leidt naar Kapitein Haddock [Andy Serkis], de enige nog levende erfgenaam van de kapitein van 'The Unicorn'. Het verhaal is een kolfe naar de hand van Spielberg. Die houdt het tempo hoog en haalt zijn hele trukendoos uit de kast, maar die trucs blijken minder effectief te zijn bij getekende figuren. Verveeld geen moment, maar als experiment om liveaction en animatie met elkaar te vermengen is het mislukt.

**Aeronauts, The (2019) \*\*\*\***

*Historisch drama met Eddie Redmayne, Felicity Jones, Tom Courtenay*

Regie: Tom Harper

Dit op ware gebeurtenissen gebaseerde historische drama is een reconstructie van de heroïsche ballonvlucht van wetenschapper James Glaisher [Eddie Redmayne] in 1862, zoals beschreven in Glaishers biografische boek "Travels in the Air" dat een belangrijke inspiratiebron was voor de gebeurtenissen tijdens de dramatische ballonreis. Amelia Wren [Felicity Jones] is een fictief karakter, vernoemd naar de legendarische piloot Amelia Earhart en gebaseerd op de vrouwelijke ballonvaartpioniers Margaret Graham en Sophie Blanchard, wiens echtgenote Pierre uit een ballon viel na een hartaanval. De flashbacks zijn niet altijd interessant en het valt soms te duidelijk op dat de ballonscènes in de studio zijn gefilmd. Redmayne levert prima werk af, Jones is voortreffelijk en de finale is bijzonder spannend, uitstekend in beeld gebracht en niet aan te raden voor mensen met hoogtevrees. Een groot compliment ook voor de overtuigende make-up.

**Afire (2023) \*\*\*\***

**Alt. titel: Roter Himmel**

*Drama met Thomas Schubert, Paul Beer, Langston Uibel*

Regie: Christian Petzold

Leon [Thomas Schubert] worstelt met een deadline voor zijn boek en zijn goede vriend Felix [Langston Uibel] werkt aan zijn fotografieportfolio voor zijn opleiding. Ze hopen rustig aan een werk te kunnen in het vakantiehuisje van Felix' moeder nabij de Baltische Zee dat gevrijwaard lijkt te blijven van de bosbranden

die in de omgeving woeden. Bij aankomst blijkt dat moeder een kamer heeft verhuurd aan Nadja [Paula Beer]. Vooral Leon stoort zich aan Nadja's ogenschijnlijk nonchalante gedrag, maar hij is ook door haar gefascineerd. Volledig verteld vanuit het perspectief van Leon, een gefrustreerde, humeurige en daardoor nogal eens onvriendelijke jongeman die dankzij Schuberts innemende spel nooit de sympathie van de kijker verspeeld. Beer is een prachtig enigma in een film die vanaf het begin aanvoelt als een slowburner en overloopt van de sfeer. Het enige minpunt (en het is een behoorlijke) is dat het de verwachtingen niet waarmaakt en slechts met een sissier afloopt. Tot die tijd is dit een heerlijke, fascinerende film.

**Afrikaanse Bruid (2021) \*\*\***

*Documentaire met Gilbert Heijndels*

*Regie: Roy Dames, Jos Driessen*

Vlaming Gilbert Heijndels is één van de vele Europeanen die met hun kleine pensioen hun moederland verruilen voor Kenia, waar de vrouwen voor hen in de rij staan omdat blanke mannen hen veel beter behandelen. Klinkt paradijselijk, maar Gilbert houdt er achterhaalde ideeën op na die voor een deel bevestigd worden door de vriendinnen die om geld blijven zeuren. Verbazingwekkend openhartig, soms op het stuitende af, maar te weinig diepgaand voor een avondvullende documentaire.

**After (2019) ½**

*Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Khadija Red Thunder*

*Regie: Jenny Gage*

Pak de clichébingokaarten maar uit de kast. Tessa [Josephine Langford] is een braaf moederskindje met een veeleisende moeder (en weduwe) en een loser als vriendje. "Trust me", zegt ze tegen haar moeder wanneer ze verhuist naar een college campus en wordt geconfronteerd met haar kamergenote [Khadija Red Thunder]. Die blowt, drinkt, heeft tatoeages en is lesbisch! Alles wat Tessa niet is, maar deze tuthola bezwijkt na een beetje peer pressure. O ja, ze ontmoet ook nog een arrogante rotzak [Hero Fiennes Tiffin] met een Brits accent die haar eerst negeert, vervolgens beledigt en als oud vuil behandelt. Maar wacht: hij heeft óók *Pride & Prejudice* (hoe origineel!) gelezen, dus is het volstrekt logisch dat Tessa binnen de kortste keren met deze oetlul ligt te vozen. Hopeloos gedateerde tienerromantiek voorzien van een onuitstaanbare soundtrack. Werkelijk niet om aan te gluren. Kreeg een niet te rechtvaardigen vervolg.

**After 2 (2020) ½**

*Alt. titel: After We Collided*

*Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Dylan Sprouse*

*Regie: Roger Kumble*

Tienerkarikaturen Tessa [Josephine Langford] en Hardin [Hero Fiennes Tiffin] stuntelen zich door de ene na de andere crisis, dan wel het gevolg van overdadige alcoholconsumptie en jaloezie, dan wel de 'schuld' van een ongewenst familielid. Elke crisis eindigt met de mededeling dat het écht voorbij is. Een stemmig, slap popdeuntje en een robbertje seks later is het weer koek en ei voor zolang het duurt. De chemie tussen de hoofdrolspelers was er niet en zal er nooit komen, maar omdat de *After*-boekenreeks van Anna Scott (die meescheef aan het scenario) uit vier delen bestaat, komt er voorlopig geen einde aan deze verschrikking. Vervolg: *After We Fell*.

**After Earth (2013) \*½**

*SF-actie met Jaden Smith, Will Smith, Sophie Okonedo*

*Regie: M. Night Shyamalan*

Wanneer een transport neerstort op wat ooit Aarde was, zijn missieleider Cyper [Will Smith] en zijn zoon Kitai [Jaden Smith] de enige overlevenden. Cyper is gewond en moet daarom volledig op zijn zoon vertrouwen om de gevaren op de planeet te trotseren en het baken te vinden waarmee ze kunnen worden gered. Maar vader en zoon delen een traumatische gebeurtenis die de missie extra beladen maakt. In flashbacks ontdekken we de reden voor de moeizame relatie tussen vader en zoon. Melodramatisch ijdelheidsproject, want Jaden blijkt over weinig acteerkwaliteiten te beschikken. De special effects hadden ook beter gekund.

**After Ever Happy (2022) \***

*Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Louise Lombard*

*Regie: Castille Landon*

Meer familieperikelen, meer ruzies die opgelost worden met een tenenkrommend popdeuntje en een vrijpartij. Tessa [Josephine Langford] en Hardin [Hero Fiennes Tiffin] bevestigen hun status als irritantste liefdeskoppel uit de recente filmgeschiedenis in dit vervolg op *After We Fell*, over twee sociaal onbekwame, egocentrische en ronduit onuitstaanbare zogenaamde 'jong volwassenen'.

**After Everything (2023) ½**

*Romantisch drama met Hero Fiennes Tiffin, Mimi Keene, Josephine Langford*

*Regie: Castille Landon*

Twee jaar geleden verbrak Tessa [Josephine Langford] haar relatie met Hardin [Hero Fiennes Tiffin] omdat hij zonder overleg hun levensverhaal in boekvorm publiceerde "om anderen te helpen". Mocht je het vergeten zijn, het gaat over het meest egocentrische stel uit de filmgeschiedenis. Hardin heeft een fortuin verdient met zijn boek en reist onaangekondigd naar Lissabon om de banden aan te halen met Nathalie [Mimi Keene], met wie hij 5 jaar geleden een onenightstand had die eindigde in haar publieke vernedering. Natuurlijk wordt hij met open armen ontvangen. Zodra hij een vleugje kritiek moet incasseren zet hij het op een zuipen. Dit gedrocht is zowaar het dieptepunt uit de tenenkrommende reeks en is vooral een promo voor Lissabon met generieke popdeuntjes en een volstrekt belachelijk verhaal, waardoor de waanzinnige ontknoping niet eens een verrassing genoemd kan worden.

**After Love (2016) \*\*\***

*Alt. titel: L'Economie Du Couple*

*Drama met Bérénice Bejo, Cédric Kahn, Marthe Keller*

*Regie: Joachim Lafosse*

Het huwelijk van Marie [Bérénice Bejo] en Boris [Cédric Kahn] is na 15 jaar stuk gelopen. Zolang Boris geen eigen woning heeft, blijft hij bij Marie en tweelingdochters Jade [Jade Soentjens] en Margeaux [Margeaux Soentjens] wonen. Marie wil het huis verkopen, maar Boris slaat het schikkingsvoorstel af en weigert te vertrekken zolang hij zijn zin niet krijgt. Realistisch en prima geacteerd echtscheidingsdrama, maar het slordige camerawerk doet afbreuk aan het goede werk van Bejo en Kahn.

**After Love (2020) \*\*\*\*½**

*Drama met Joanna Scanlan, Nathalie Richard, Talid Ariss*

*Regie: Aleem Khan*

Na de plotselinge dood van haar echtgenoot [Nasser Nematia] ontdekt Britse moslima Mary [Joanna Scanlan] dat haar man een buitenechtelijke relatie had met Genevieve [Nathalie Richard], die aan de andere kant van Het Kanaal in Calais woont. Mary besluit haar vermeende rivaal te confronteren. De eerste ontmoeting verloopt anders dan verwacht. Scanlan won een welverdiende BAFTA voor dit complexe, immer boeiende drama over verlies, vergeving en verwerking met enkele verrassende, geloofwaardige wendingen. Speelfilmdebuut van Khan die ook verantwoordelijk is voor het sterke scenario, met een ontroerende ontknoping.

**After Midnight (2019) \***

*Alt. titel: Something Else*

*Horrorfilm met Jeremy Gardner, Brea Grant, Henry Zebrowski*

*Regie: Jeremy Gardner*

Na middernacht liggen de meeste mensen te slapen. De kans is groot dat je hetzelfde overkomt bij het zien van deze film, want het bestaat vooral uit een hoop gemopper, gemekker, gezanik en gezeur van hoofdpersonen Hank [Jeremy Gardner] en Abby [Brea Grant]. Goed, er gebeurt iets in het begin en er is een spectaculaire ontknoping, maar van enige spanningsopbouw (laat staan van suspense) is geen enkele sprake, dus neem het jezelf niet kwalijk als je dit afzet voor de zeurpieten met hun drie vrienden besluiten er een karaokeavond van te maken, ook al komt het einde dan eindelijk in zicht!

**After The Rain (2024) \*\*\*½**

*Alt. titel: Après La Pluie*

*Documentaire met Maria Alonso, Martine Taim, Nicoles Fontignies*

*Regie: Quentin Noirfalisse, Jeremy Parotte*

In juli 2021 lieten de overstromingen van de rivier Vesder en Ourthe een spoor van verwoesting achter in Wallonië. De slachtoffers waren voornamelijk arme mensen die woonden in

oude, vaak krakkemikkige huizen. Drie jaar later zijn de vele mensen die hun huis verloren nog steeds niet zeker van een vaste verblijfplaats. Deze documentaire, die is opgedragen aan de slachtoffers, volgt een aantal van hen volgens het fly-on-the-wall principe tijdens formele en informele gesprekken waarin de emoties hoog op kunnen lopen. Een droog vertelde, maar integer gemaakte film die in Nederland veel mensen zal doen denken aan de afhandeling van de aardbevingschade in Groningen.

**After The Screaming Stops (2018) \*\*\*\*½**

***Alt. titel: Bros: After The Screaming Stops***

*Documentaire met Luke Goss, Matt Goss*

*Regie: Joe Pearlman, David Soutar*

In de opening van deze documentaire loopt een woordenwisseling tussen tweelingbroers Matt en Luke Goss zo uit de hand dat ze bijna slaags raken. Het gebeurt in de aanloop naar een reünieconcert dat de broers in de O2-arena van plan zijn te geven. Drummer Luke is nog altijd verbitterd over het feit dat zijn rol in het succes van boyband Bros is gemarginaliseerd, Matt koestert nog altijd wrok tegen zijn broer die op het hoogtepunt van de roem besloot dat het mooi was geweest en een einde maakte aan het ongelofelijke succes. Ruim 25 jaar later zijn Matt en Luke, die de laatste 10 jaar nauwelijks met elkaar hebben gesproken, toch overgehaald om samen op te treden. Luke, die een verdienstelijk acteur is geworden, heeft al jaren zijn drums niet meer aangeraakt. Hij is vastbesloten zich niet weer aan de kant te laten zetten. Matt heeft zijn zangcarrière nieuw leven ingeblazen met een serie succesvolle shows in Las Vegas en heeft al helemaal bedacht hoe de show moet verlopen. Openhartige documentaire over twee broers die qua persoonlijkheid totaal van elkaar verschillen. Matts ontboezemingen over het belang van zijn bandana en zijn huisregels ("Ik sta geen ruzie toe in dit huis") en zijn ongelukkig geformuleerde wijsheden zorgen voor een onbedoelde komische noot, maar dat is een absolute bonus in een film die op prachtige manier zowel de goede als slechte kanten van familiodynamiek en de druk van plotselinge roem blootlegt. Je hoeft geen fan van Bros te zijn om dit te waarderen. Probeer je tranen maar te bedwingen bij 'Garden of Forgiveness'.

**After The Wedding (2019) \*\*\*\***

*Drama met Michelle Williams, Julianne Moore, Billy Crudup*

*Regie: Bart Freundlich*

Williams en Moore doen iets te nadrukkelijk een gooi naar een Oscarnominatie in deze erg melodramatische remake van de gelijknamige film van Susanne Bier uit 2006. Williams speelt de rol van Isabel, een Amerikaanse vrouw die haar leven gewijd heeft aan een weeshuis in India. Wanneer de succesvolle zakenvrouw Theresa [Julianne Moore] aangeeft een enorm bedrag aan het weeshuis te willen doneren, stelt ze als eis dat Isabel persoonlijk naar New York afreist om de zaak te beklinken. Na een vrij droge, zakelijke eerste ontmoeting nodigt Theresa Isabel uit op het huwelijksfeest van haar dochter Grace [Abby Quinn]. Zoals de titel al doet vermoeden, is dat het begin van onthullingen die de levens van alle betrokkenen op zijn kop zetten. De meeste aandacht gaat uit naar het acteerduel tussen diva's Moore en Williams, maar het is opvallend hoe gemakkelijk Abby Quinn zich staande houdt en bijna van het scherm speelt. Haar eerste persoonlijke ontmoeting met Isabel is een nauwkeurig geregisseerd emotioneel hoogtepunt en een masterclass in klein acteren. Ook Crudup levert puik werk af als Theresa's echtgenoot Oscar, die lange tijd probeert zijn eigen emoties te onderdrukken. Freundlich doet iets te veel zijn best om de tranen te laten vloeien, maar slaagt er toch in je een paar keer een brok in de keel te bezorgen.

**After We Collided (2020)**

*zie: After 2*

**After We Fell (2021) ½**

*Romantisch drama met Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin, Louise Lombard*

*Regie: Castille Landon*

Tess [Josephine] is een bloedmooie, brave, welgestelde blondine, maar haar vriendje Hardin [Hero Fiennes Tiffin] is altijd gekleed in het zwart, heeft een flink aantal tatoeages en spreekt met een Brits accent. Het is dan ook geen verrassing dat dit romantische drama een openvolging is van tienerdramaclichés. Gelukkig is er om het kwartier een tienerseksscène met een hijgerig popdeuntje om te onderstrepen dat Landon zich louter heeft laten inspireren

door de grote hoeveelheid bagger die dit genre al jaren teistert. Net zo slecht als de andere *After*-films.

**After Yang (2021) \*\*½**

*SF-drama met Colin Farrell, Jodie Turner-Smith, Malea Emma Tjandrawidjaja*

*Regie: Kogonada*

Jake [Colin Farrell], Kyra [Jodie Turner-Smith] en hun dochter Mika [Malea Emma Tjandrawidjaja] zijn aangeslagen wanneer Yang [Justin H. Min], een hulprobot die ze behandelen als een zoon en broer, niet langer meer functioneert. Het gezin vraagt hulp bij "Brothers and Sisters" in de hoop hem te recycelen, maar stuiten op technische problemen en morele dilemma's. Kogonada heeft het meest van zijn kruit verschoten te hebben na de familiedanswedstrijd (die doet denken aan de National Bim Hour uit campklassieker *The Apple*) en verzandt in aanmatigend gepreek waarbij hij weliswaar interessante vragen opwerpt, maar je ook in slaap weet te sussen.

**Afterlife (2022) ½**

*zie: Hiernamaals*

**Aftermath (2013) ½**

*Misdaadthriller met Anthony Michael Hall, Jamie Harrow, Chris Penn*

*Regie: Thomas Farone*

Het feit dat Farone dit omschrijft als een misdaadkomedie is slechts één van de vele bewijzen van zijn incompetentie als filmmaker. Het amateuristische camerawerk, de belabberde montage, de verschrikkelijke dialogen en dito vertolkingen zijn dat ook. Elisabeth Röhm en Tony Danza delen in deze malaise, de laatste film die Penn afrondde voor zijn dood in januari 2006. De rest van de cast hoopte tevergeefs dat deze malaise nooit het daglicht zou zien.

**Aftermath, The (2019) \*\*½**

*Oorlogsdrama met Keira Knightley, Jason Clarke, Alexander Skarsgård*

*Regie: James Kent*

De setting is veelbelovend: Brits echtpaar Lewis [Jason Clarke] en Rachael [Keira Knightley] reist in 1946 naar het verwoeste Hamburg waar Lewis moet meewerken aan het herstellen van de orde en het opsporen van de laatste Hitlergetrouwen. Het Britse leger confisqueert voor hen het huis waar Stephen Lubert [Alexander Skarsgård] en diens dochter Heike [Flora Thiemann] wonen en die naar de zolderkamer worden verbannen. Helaas is dit geen thriller geworden over de kloppacht op Nazi's, maar een standaardwerkje over de liefdesdriehoek die ontstaat omdat Rachael zich verveelt. De acteurs halen het onderste uit de kan, maar het blijft ongeïnspireerde boeketreeks-romantiek uit de tijd dat vrouwen nog weke knieën (en meer) kregen wanneer een man ook maar enige avances maakte.

**Afternoons Of Solitude (2024) \*\*\*\* ½**

***Alt. titel: Tardes De Soledad***

*Documentaire met Andrés Roca Rey, Antonio Guitierrez, Robert Dominguez*

*Regie: Albert Serra*

Adembenemende en weergaloos gefilmd documentaire registreert op unieke wijze alle facetten van één van de controversieelste sporten ter wereld: stierenvechten. Opent met Andrés Roca Rey die na een optreden wordt verzorgd aan zijn wonden. Vervolgens zien we, grotendeels in een doorlopend shot, het verloop van zijn optreden tot het onvermijdelijke einde. We horen de interactie tussen Andrés en de stier, die met zijn teamleden en zo soms met toeschouwers. Een statische, camera registreert wat de mannen zeggen tijdens de busreis naar het hotel na afloop van het gevecht. De toon verandert zodra Andrés uit beeld is. Zeer confronterend, buitengewoon fascinerend, maar wel wat aan de lange kant. Als je niet tegen dierenleed kunt, zou ik er niet aan beginnen.

**AfterSun (2022) \*\*\***

*Drama met Frankie Corio, Paul Mescal*

*Regie: Charlotte Wells*

Sfeervol volwassenwordingsdrama waarin de 11-jarige Sophie [Frankie Corio] met vader Calum [Paul Mescal] vakantie viert in Turkije. Er is een kink in de kabel, maar pas na enkele gebeurtenissen en ontmoetingen wordt duidelijk welke schaduw er over de vakantie hangt. De slotonthulling is er letterlijk en

figuurlijk niet één om vrolijk van te worden en het plot meandert, maar Wells stijlvolle regie en Corio's innemende spel maken veel goed.

**Against The Tide (2023) \*\*\***

*Documentaire met Rakesh Koli, Ganesh Nakhwa*

*Regie: Sarvnik Kaur*

Vissers Rakesh en Ganesh zijn grootgebracht met traditionele vismethoden. Maar de concurrentie is moordend en strengere regels (onder anderen met betrekking tot nachtvissen met ledlampen) maakt het haast onmogelijk om vast te houden aan een eeuwenoude familietraditie. Enige kennis van visserij komt van pas om de problematiek te begrijpen. Kaur toont ook de sobere omstandigheden waaronder Rakesh en Ganesh hun gezinnen onderhouden. De verhaallijn is wat aan de magere kant en hoewel dit zich aanprijst als cinema vérité zijn er veel scènes die lijken te zijn nagespeeld. Onderhoudend, maar niet geheel overtuigend.

**Agarrame Fuerte (2024)**

*zie: Don't You Let Me Go*

**Age Of Adaline, The (2015) \*\*\*½**

*Romantisch drama met Blake Lively, Michiel Huisman, Harrison Ford*

*Regie: Lee Toland Krieger*

Door een bizarre samenloop van omstandigheden is Adaline Bowman [Blake Lively] sinds een auto-ongeluk in 1938 geen dag verouderd. Vijftien jaar lang weet ze dat geheim te houden, maar wanneer wetenschappers haar willen laten opnemen voor onderzoek, laat ze haar dochter [Cate Richardson] achter. Sindsdien verhuist Adaline om de tien jaar om een nieuwe identiteit aan te nemen. Dat laat geen ruimte voor innige vriendschappen, laat staan een relatie. In 2013 valt ze als een blok voor Ellis [Michiel Huisman]. Sprookjesachtig romantisch drama over het nut en de waarde van (bij voorkeur samen) oud worden is vergezocht, maar lijdt vooral aan een gebrek aan verhaal. Lively blijkt een prima keuze voor de titelrol, maar de beste momenten komen van Lynda Boyd als Adalines blinde vriendin en van Ellen Burstyn als haar dan 80-jarige dochter die zich moet voordoen als haar grootmoeder.

**Age Of Shadows, The (2016) \*\*\*\***

*Alt. titel: Miljung*

*Thriller met Byung-hun Lee, Kang-ho Song, Yoo Gong*

*Regie: Jee-woon Kim*

Aangenaam complexe spionagethriller is prachtig gefilmd en bevat topvertolkingen van Kang-ho Song als een spion (of toch een dubbelspion?) en Byung-hun Lee als een meedogenloze Japanse agent die geen middel schuwt om de Koreaanse pogingen om de Japanse bezetting van hun land te saboteren, tegen te houden. De verzorgde productie maakt dit een lust voor het oog en er zijn enkele enerverende actiescènes, maar het spannende verhaal en de 'battle of wits' tussen de twee hoofdpersonen die maakt de meeste indruk.

**Agent Game (2022) \***

*Thriller met Jason Isaacs, Dermot Mulroney, Katie Cassidy*

*Regie: Grant S. Jonson*

Olsen [Mel Gibson] zit op een bankje in Washington wanneer hij ontdekt dat hij het doelwit is van een aanslag. In flashbacks ontdekken we wat de reden is in deze verwarrende en, gezien de aansprekende cast, teleurstellende thriller. Het heeft iets te maken met een vermeende terrorist [Barkhad Abdi] die in Antwerpen onderworpen wordt aan de ondervragingstechnieken van een groepje Amerikaanse agenten dat denkt dat hij een terrorist is. Het is hoe dan ook een hoop oeverloos geklets dat pas helemaal op het einde uitmondt in een niet onaardige schietpartij. De vraag is of het je tegen die tijd nog iets kan schelen hoe deze confrontatie afloopt.

**Agent Of Happiness (2024) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Amber Kumar Gurung, Guna Raj Kuikel, Sarita Chettri*

*Regie: Ann Bhattarai, Dorottya Zurbó*

Druk Gyalpo is sinds 2006 de (draken)koning van Bhutan en laat regelmatig volksonderzoek plegen om het Bruto Nationaal Geluk te meten. Amber en Guna behoren tot de 75 ambtenaren die door het land reizen om die metingen te verrichten. Deze documentaire volgt het tweetal tijdens hun ontmoetingen en gesprekken met inwoners en toont de 'geluksscore' die de geïnterviewden hebben

behaald op basis van een lijst met 149 vragen in 8 categorieën. Het idee om het succes van je land te meten aan de hand van geluk in plaats van het Bruto Nationaal Product is goedbedoeld, maar wanneer Bhattarai en Zurbó zich verdiepen in enkele geïnterviewden (en Amber) blijkt het meten van geluk niet zo eenvoudig te zijn. Prachtig portret van een bijzondere cultuur toont het contrast tussen de stad en het platteland vanuit een uniek perspectief en met een prettige dosis ironische humor. Fascinerend en zeer onderhoudend.

**Agente Topo, El (2020)**

*zie: Mole Agent, The*

**Agia Emy (2021)**

*zie: Holy Emy*

**Aguas Rojas (2014)**

*zie: Out Of The Dark*

**Ah-ga-ssi (2016)**

*zie: Handmaiden, The*

**Ahava Zot Lo Hayta (2020)**

*zie: Love It Was Not*

**Ahlat Agaci (2018)**

*zie: Wild Pear Tree, The*

**Aïcha (2024) \*\*\*½**

*Drama met Fatma Sfarr, Yasmine Dimassi, Nidhal Saadi*

*Regie: Mehdi Barsaoui*

De 29-jarige Aya [Fatma Sfarr] krijgt door een samenloop van omstandigheden de kans om haar uitzichtloze leventje als hotelmedewerker te verruilen voor een zorgeloos leventje in Tunis. Ze huurt een kamer bij Lobna [Yasmine Dimassi] die haar laat kennismaken met het nachtleven. Aan de zorgeloosheid komt snel een einde wanneer Aya betrokken is bij een incident waarbij Karim [Ala BenHamad] om het leven komt en ze haar verhaal moet doen (en zich moet identificeren) bij een achterdochtige rechercheur [Nidhal Saadi]. Speelt zich af in het kielzog van de Arabische Lente, die begon in Tunesië. Barsaoui's goed geacteerd dissectie van de Tunesische samenleving levert interessante inzichten op, maar wordt overschaduwd door het vergezochte, melodramatische plot.

**Ain't In It For My Health: A Film About Levon Helm (2010)**

*\*\*\*½*

*Muzikale documentaire met Levon Helm, Amy Helm, Larry Campbell*

*Regie: Jacob Hatley*

Intieme, maar weinig onthullende documentaire over Levon Helm, de drummer/zanger van The Band, één van de meeste invloedrijke Amerikaanse bands uit de jaren 60 en 70. Hatley filmt Helm tijdens repetities en sessies met muzikale duizendpoot Larry Campbell ter voorbereiding op wat zijn laatste studioalbum werd. Helm won de strijd met longkanker, maar is nog steeds een kettergroter en daardoor is er van zijn unieke stemgeluid weinig over. Hoewel Helm opleeft wanneer hij muziek maakt, ontstaat al gauw een beeld van een bittere, cynische en fragiele man die de prijs van zijn levensstijl betaalt. Hij organiseert concerten in zijn huis om de huur te betalen, terwijl Robbie Robertson (de belangrijkste liedjesschrijver van The Band) rijk is geworden van royalty's. Levon stelt zich kwetsbaar op, maar over zijn leven en carrière ná The Band komen we nauwelijks iets te weten.

**AINBO: Heldin Van De Amazone (2021)**

*zie: AINBO: Spirit Of The Amazon*

**AINBO: Spirit Of The Amazon (2021) \***

*Alt. titel: AINBO: Heldin Van De Amazone*

*Animatiefilm met de stemmen van Lola Raie, Dino Andrade, Joe Hernandez*

*Regie: Richard Claus, Jose Zelada*

De gezondheid en het leefgebied van een inheemse stam in het Amazonegebied is het gevolg van een vloek. Alleen Prinses Ainbo [Lola Raie] kan die vloek opheffen. Een gordeldier [Dino Andrade] en een tapir [Joe Hernandez] fungeren als 'spirituele gidsen' en zijn aanwijzingen dat dit een poging is om Disney/Pixar te kopiëren, maar dit is in alle opzichten inferieur. Matige, soms ronduit goedkoop ogen animatie, zwakke stemvertolkingen en een slap verhaal met een voorspelbare ecologische boodschap doen dit al gauw naar de bodem zinken. Thom Hoffman komt er nog redelijk zonder kleerscheuren vanaf als slechterik DeWitt.

**Ainda Estou Aqui (2024)**

zie: *I'm Still Here*

**Air (2023) \*\*\*\***

*Historisch drama met Matt Damon, Jason Bateman, Benn Affleck*  
Regie: Ben Affleck

Hoewel Nikes uitbuiting van kinderen in Thailand even ter sprake komt, is dit in feite een Nike-commercial vermomt als eerbetoon aan twee mannen die een onuitwisbare stempel hebben gedrukt op de sportwereld. De titel verwijst naar de nog altijd ongekend populaire sportschoenen waarmee Nike concurrenten Converse en Adidas naar het tweede plan duwde en basketbalster Michael Jordan nog altijd jaarlijks miljoenen dollars binnenharkt. Deze film toont door welke hoepels Nike-vertegenwoordiger Sonny Vaccaro [Matt Damon] moest springen. Eerst om Nike-oprichter en CEO Phil Knight [Ben Affleck] ervan te overtuigen dat het bedrijf een andere koers moet varen, dan om rookie Michael Jordan [Damian Delano Young], een trouwe fan van Adidas, ervan te overtuigen een sponsorcontract met Nike te tekenen. Jordans manager [Chris Messina] maakt dat erg lastig. Daarom probeert Sonny contact te leggen met Michaels moeder Deloris [Viola Davis], die in feite de touwtjes in handen heeft. Nike zal in zijn nopjes zijn, want dit is een onderhoudend, intelligent geschreven en prima geacteerd reconstructie van een belangrijk stukje sportgeschiedenis. Affleck en Damon zijn nog steeds een gouden duo.

**Air Force (2020)**

zie: *Top Gunner*

**Air Strike (2018) ½**

**Alt. titel: Airstrike; The Bombing; Da Hon Zha; Unbreakable Spirit**

*Oorlogsdrama met Ye Liu, An Minxun, Bruce Willis*

Regie: Xiao Feng

In 1937 en 1938 probeert Japan het Chinese volk op de knieën te krijgen met een spervuur aan kogels en nimmer aflatende bombardementen. Centraal staan de bewoners van een dorpje waar een vete gaande is over een theehuis en dat zich opmaakt voor een Mahjongtoernooi. Bruce Willis speelt de Amerikaanse militaire adviseur die jonge, Chinese piloten moet klaarmaken om hun leven te wagen om de Japanners te stoppen en er is een verhaallijntje gejat uit *Wages of Fear*, inclusief de leraar van een weeshuis dat met een aantal kinderen op de vlucht is geslagen. Adrien Brody komt ook nog opdraven in dit verwarrende en qua special effects vaak lachwekkende oorlogsepos. Als de belachelijke en totaal niet overtuigende luchtgevechten en overdreven explosies je de kijklust niet ontnemen, dan doen die jengende kinderen dat wel. Ouderwetse propaganda van het treurige soort.

**Airbender (2010)**

zie: *Last Airbender, The*

**Airstrike (2018)**

zie: *Air Strike*

**Aisha (2022) \*\*\*½**

*Sociaal drama met Letitia Wright, Josh O'Connor, Loran Cranitch*  
Regie: Frank Berry

De Nigeriaanse student Aisha [Letitia Wright] zit vast in de bureaucratische asielzoekersmolen in Ierland en heeft steeds meer moeite met de achterdocht waarmee zij en haar lotgenoten worden behandeld. Ze vindt morele steun bij de sympathieke beveiliger Conor [Josh O'Connor] die zijn eigen verleden met zich meedraagt. Boeiend portret van asielzoekers in een limbus die getekend wordt door een procedure die gebaseerd is op wantrouwen en van de effecten die dat heeft op degenen die daarin belanden.

**Akinjeon (2019)**

Zie: *Gangster, The Cop, The Devil, The*

**Akiplesa (2024)**

zie: *Toxic*

**Akmareul Boatda (2010)**

zie: *I Saw the Devil*

**Aku Wa Sonzai Shinai (2023)**

zie: *Evil Does Not Exist*

**Al Pacino, Le Bronx Et La Fureur (2021)**

zie: *Vuur Van Al Pacino, Het*

**Aladdin (2019) \*\*\*½**

*Avonturenfilm met Mena Massoud, Naomi Scott, Will Smith*

Regie: Guy Ritchie

Er loeren veel gevaren als je een Disneyklassieker in een nieuw jasje gaat steken. De eerste versie van *Aladdin* herinneren we ons nu vooral vanwege superschurk Jafar, de briljante stemvertolking van Robin Williams als 'The Genie' en de opzwepende muziek, met het Oscarwinnende 'A Whole New World' als hoogtepunt. De keuze om dat liedje hier in een nieuw jasje te steken pakt niet al te best uit en ook het regelmatig terugkerende 'One Jump Ahead' valt tegen. Maar de film opent met een indrukwekkende versie van 'Arabian Nights', verrassend goed gezongen door Will Smith die de rol van 'The Genie' goed oppakt. 'Friend Like Me' is een perfect huwelijk tussen inhoud en muziek, maar de absolute showstopper is 'Speechless', voortreffelijk gezongen door Naomi Scott (als Princess Jasmine) en een eerbetoon aan vrouwen die zich niet het zwijgen op laten leggen. Smith en Scott zijn uitblinkers in een prima cast, maar Ritchie overspeelt zijn hand in de bombastische actiescènes die over the top zijn. Kijk nog wel even naar de reprise van 'Friend Like Me' aan het einde voor een amusante verwijzing naar een (zeer) vroege hit van Will 'The Fresh Prince' Smith?

**Alan Partridge (2013)**

zie: *Alan Partridge: Alpha Papa*

**Alan Partridge: Alpha Papa (2013) \*\*\*\***

**Alt. titel: Alan Partridge**

*Komedie met Steve Coogan, Colm Meaney, Tim Key*

Regie: Declan Lowney

De zelfverklaarde 'King of Chat' Alan Partridge [Steve Coogan] is terug op zijn oude nest Radio Norfolk Digital en naait zijn trouwe collega Pat Farrell [Colm Meaney] wanneer blijkt dat de nieuwe eigenaren iemand willen ontslaan. Pat neemt wraak door het radiostation en Alans sidekick [Tim Key] te gijzelen. Wanneer blijkt dat Pat alleen met Alan wil praten, ziet de egocentrische mediapersoonlijkheid de kans schoon om een heldenrol te spelen en zo zijn carrière een nieuwe impuls te geven. Coogan kruipt probleemloos terug in zijn alter ego, maar je hoeft de serie rondom Alan Partridge niet gezien te hebben om hiervan te genieten. Uiteraard is Felicity Montagu van de partij als Alans trouwe assistent Lynn voor deze geslaagde reboot vol persiflages op het actiegenre waar Alan Partridge denkt een hoofdrol in te spelen. En een film waarop de hoofdpersoon vol overgave 'Cuddly Toy' van Roachford playbackt kan ik onmogelijk bekritisieren.

**Alarum (2025) ½**

*Actiethriller met Scott Eastwood, Willa Fitzgerald, Sylvester Stallone*

Regie: Michael Polish

Spionnen Joe [Scott Eastwood] en Lara Travers [Willa Fitzgerald] zijn in het geheim getrouwd en verbergen zich in een vakantiehuis in de bos. Aan de rust komt een einde wanneer meerdere spionageorganisaties hen opsporen op zoek naar een flash drive. Rommelig plot met een overdaad aan personages, veel praatscènes die abrupt overgaan in lawaaiige, maar zeker niet spannende actiescènes. Er is amper een touw aan vast te knopen en de special effects zijn ook nog eens ondermaats!

**Alata (2012)**

zie: *Out In The Dark*

**Albert Brooks: Defending My Life (2023) \*\*\*½**

*Documentaire met Albert Brooks, Rob Reiner, David Letterman*

Regie: Rob Reiner

Reiner en Brooks leerden elkaar 60 jaar geleden kennen op een middelbare school en zijn nog steeds goede vrienden. In deze documentaire kijken ze terug op de carrière van Albert Brooks, misschien wel de enige (top)komiek die bij Johnny Carson optrad met materiaal dat hij nog nooit eerder had getest en met zijn even intelligente als absurdistische benadering een hele generatie komieken inspireerde. Het legendarische optreden met "Buddy", een spelgoed om spelling mee te oefenen, komt voorbij, evenals de hilarische optredens als buikspreeker en pantomimespeler. Ook is er een terugblik op zijn indrukwekkende filmcarrière en vertelt hij (nog eens) hoe hij de grondlegger werd van Saturday Night Live. Een must voor liefhebbers van komedie met bijdrages van onder anderen Steven Spielberg, Ben Stiller, Chris Rock, Jon Stewart en David Letterman.

**Albert Nobbs (2011) \*\*\***

*Romantisch drama met Glenn Close, Mia Wasikowska, Aaron Taylor-Johnson*

Regie: Rodrigo Garcia

Albert Nobbs [Glenn Close] werkt als butler in de huishouding van Mrs. Baker [Pauline Collins] in de hoop genoeg geld bij elkaar te sparen voor een tabakwinkel. Alberts droom komt in gevaar wanneer collega Hubert [Janet McTeer] ontdekt dat hij een korset draagt. Bovendien heeft Albert een oogje op dienstmeisje Helen [Mia Wasikowska] die samen met klusjesman Joe [Aaron Taylor-Johnson] droomt van een vertrek naar de VS. Een interessant uitgangspunt met een uitdagende rol voor de uitstekende Close dat inzicht geeft in seksuele discriminatie in de 19<sup>e</sup> eeuw en het gapende gat tussen rijk en arm. García heeft veel tijd nodig om de personages en de verhaallijnen te introduceren en worstelt met de samenhang in dit romantische drama.

**Album, The (2023) \*\*\***

*Documentaire met commentaar van Debi West*

*Regie: Kevin Hosmann*

Voor de komst van MTV en de Compact Disc was de albumhoes een essentieel middel voor artiesten om hun imago en de inhoud en betekenis van het album over te brengen. Debuutalbums moesten er visueel uitspringen om de aandacht te trekken van de argeloos door de vinylbakken bladerende platenzaakbezoeker. Deze documentaire onderzoekt de kunst van de albumhoes aan de hand van gesprekken met enkele toonaangevende ontwerpers uit die tijd en schetst aan de hand daarvan een beeld van de platenindustrie, waaronder de soms krampachtige relatie tussen label en artiest. Die geschiedenis is zonder meer interessant, maar Hosmann kiest te vaak voor losse anekdotes over hoe een bepaalde cover tot stand is gekomen. De aandacht voor de veranderingen die het digitale tijdperk teweegbracht, maakt de geschiedenis compleet, maar wordt er snel doorheen gejaagd. Begrijpelijk, omdat die ontwikkeling ten koste ging van de aandacht voor de albumhoes. Hosmann had die episode ook buiten beschouwing kunnen laten.

**Alcarràs (2022) \*\*\*½**

*Drama met Jordi Pujol Dolcet, Anna Otín, Xènia Roset*

*Regie: Carla Simón*

Onder de druk van projectontwikkelaars moet een boerenfamilie aan het eind van de zomer zijn boerderij en het bijbehorende land verlaten. Drie generaties proberen er het beste van te maken, maar door de lage inkooprijzen en de financiële zorgen nemen de onderlinge spanningen in de familie toe. Sfeervol drama zet een authentiek beeld neer van een Spaans boerenfamiliebedrijf met sterk werk van Josep Abad als de grootvader en nestor van de familie en Ainet Jounou (als kleindochter Iris) wiens spel net als dat van haar leeftijdsgenootjes volstrekt natuurlijk is.

**Alchemist Cookbook, The (2016) \*\***

*Horrorfilm met Ty Hickson, Amari Cheaton, Fiji*

*Regie: Joel Potrykus*

Wazige film waarin Sean [Ty Hickson] als een kluienaar leeft in de caravan van zijn oom, ergens in het bos. Ondanks de waarschuwingen van zijn broer [Amari Cheaton] gaat Sean volledig op in allerlei alchemistische/occulte experimenten die hem geleidelijk tot het uiterste drijven. Weet in het begin interesse op te wekken, maar de verveling slaat snel toe omdat er amper iets interessants gebeurt. Na een niet onaardige nachtelijke sequentie wordt het iets beter, ook dankzij Hicksons terecht door velen als 'manisch' omschreven spel, maar Potrykus wist duidelijk niet hoe het verhaal moest aflopen.

**Alex Cross (2012) \*½**

*Misdaadthriller met Tyler Perry, Matthew Fox, Edward Burns*

*Regie: Rob Cohen*

Alex Cross [Tyler Perry] is een profiler voor de politie van Detroit die betrokken wordt bij de jacht op een seriemoordenaar [Matthew Fox] die zijn pijlen besluit te richten op Alex en zijn familie. Perry is goed in de titelrol, maar een afgezaagd scenario doet vermoeden dat we te maken hebben met een pilot die is afgekeurd wegens een gebrek aan originaliteit. Met de juiste humor was dit een perfect plot geweest voor Frank Drebin. Een routinewerkje vol verspild talent.

**Alexander And The Terrible, Horrible, No Good, Very Bad Day (2014) \*\*\*½**

*Komedie met Ed Oxenbould, Steve Carell, Jennifer Garner*

*Regie: Miguel Arteta*

Na een ramppalig verlopen dag kan Alexander [Ed Oxenbould] het niet verdragen dat zijn vader [Steve Carell], moeder [Jennifer

Garner], broer [Dylan Minnette] en zus [Kerris Dorsey] een perfecte dag lijken te hebben gehad. Bovendien lijken ze meer interesse te hebben in het feit dat zijn broertje Trevor [Elise Vargas] zijn eerste woordje heeft geleerd dan in Alexanders verjaardagsfeest dat in de soep dreigt te lopen. Alexander wenst dat zij eens een 'terrible, horrible, no good, very bad day' beleven. Een hoop chaos en slapstick is het resultaat in deze opzichtige variant op *Freaky Friday*, maar het enthousiasme en plezier van de cast maken dit best vermakelijk.

**Alexander And The Terrible, Horrible, No Good, Very Bad Road Trip (2025) \***

*Komedie met Thom Nemer, Eva Longoria, Jesse Garcia*

*Regie: Marvin Lemus*

Vlak voordat Alexander Garcia [Thom Nemer] met zijn vader [Jesse Garcia], moeder [Eva Longoria], zus [Paulina Chávez] en oma [Rose Portillo] begint aan een familiereis naar Mexico-Stad ontdekt hij een relikwie dat volgens hem verklaart waarom hij zoveel pech heeft. En tijdens de reis vol ongemakken en pech blijkt dat relikwie op mysterieuze wijze mee te zijn gereisd! Het lukt de Garcia's niet om van het onding af te komen, dus hoe nu verder? De proloog bevat een korte vooruitblik die bestaat uit een montage van krijsmomenten. Weet dus waar je aan begint! De klungelige slapstick en het hopeloze overacteren van de cast maakt het er nog erger op. De enige reddingsboei komt van Rose Portillo en Cheech Marin als de grootouders, verder is dit nauwelijks aan te zien.

**Algérien Par Accident (2021)**

*zie: Mariner Of The Mountains*

**Ali & Ava (2021) \*\*\***

*Romantisch drama met Adeel Akhtar, Claire Rushbrook, Ellora Torchia*

*Regie: Clio Barnard*

Ali [Adeel Akhtar] is een dj wiens huwelijk met Runa [Ellora Torchia] op instorten staat. Ava [Claire Rushbrook] is een weduwe en moeder van vier kinderen die een duister geheim met zich meedraagt. Ali en Ava ontmoeten elkaar op school en onder anderen door hun gezamenlijke liefde voor muziek ontstaat een innige vriendschap die niet in goede aarde valt bij Ali en Ava's gezinnen. Goed geacteerd romantisch drama gefilmd op locatie in Bradford, wat bijdraagt aan de authenticiteit. Het basisverhaal kent echter weinig verrassingen.

**Alice And The Mayor (2019) \*\*\*\***

*Alt. titel: Alice Et Le Maire*

*Komisch drama met Anaïs Demoustier, Fabrice Luchini, Léonie Simaga*

*Regie: Nicolas Pariser*

De verkiezingen staan voor de deur voor burgemeester van Parijs Paul Thénenau [Fabrice Luchini], maar hij zit op een dood spoor. Alice Heimann [Anaïs Demoustier] is een literatuurdocent met een bovengemiddelde kennis van filosofie die Paul moet helpen met "ideeën" te komen, ook al heeft ze ze geen politieke ervaring. Alice begrijpt niet goed wat er van haar gevraagd wordt en ook staffleden Isabelle [Léonie Samaga] en Daniel [Antoine Reinartz] weten niet waar Paul mee bezig is. Zeker niet zo voorspelbaar als je denkt en Demoustier en Luchini houden perfect het midden tussen drama en komedie.

**Alice, Darling (2022) \*\*\*\*½**

*Psychologisch drama met Anna Kendrick, Kaniehtiio Horn, Wunmi Mosaku*

*Regie: Mary Nighy*

Op het eerste gezicht lijkt Alice [Anna Kendrick] zielsgelukkig met kunstenaar Simon [Charlie Carrick]. Dan vertelt ze dat ze voor haar werk op reis moet terwijl ze in feite een weekje op vakantie gaat met hartsvriendinnen Sophie [Wunmi Mosaku] en Tess [Kaniehtiio] om Tess' 30<sup>e</sup> verjaardag te vieren. Alice is duidelijk haarzelf niet en Tess schroomt niet om haar zorgen en frustratie uit te spreken, Sophie probeert de goede vrede te bewaren. Kendrick zet één van haar beste rollen neer en geeft op hartverscheurende wijze gestalte aan een jonge vrouw die verdrinkt in onzekerheden en een verwoestende relatie. Nighy en scenarist Allana Francis verlenen extra kracht aan dit psychologische drama door het scherpe portret van een vriendschap en de machteloosheid die je ervaart als je ziet hoe je beste vriend of vriendin ten onder dreigt te gaan.

**Alien: Covenant (2017) \*\*\*½**

*SF-thriller met Michael Fassbender, Katherine Waterston, Billy Crudup*

*Regie: Ridley Scott*

De zwakste van alle *Alien*-films, al is 'ie niet slecht. Net als voorganger *Prometheus* begint het met een proloog die pas halverwege betekenis krijgt. De 15-koppige bemanning van het ruimteschip *Covenant*, met verder nog 2000 kolonisten en meer dan 1000 embryo's in cryogene staat aan boord, wordt door androïde Walter [Michael Fassbender] gewekt om reparaties te verrichten na een bijna fataal ongeluk waarbij de kapitein van het schip om het leven is gekomen. De overgebleven bemanning pikt een signaal op dat wijst op menselijk leven en besluit de planeet waar het signaal vandaan komt te verkennen, ook al omdat er een realistische kans is dat ze op daar een kolonie kunnen opzetten. Ze ontdekken het wrak van *Prometheus* en enkele onvriendelijke wezens. Begint sterk wanneer het zich richt op de verstandhouding tussen de bemanning. Bovendien zorgt het mysterie rondom het onbekende signaal voor een dosis suspense. Het is minder sterk wanneer het zich (letterlijk) op bekend terrein begeeft en die vervelende buitenaardse beestjes hun werk doen. Dat levert flink wat gore op en het probleem is dat het scenario van John Logan en Dante Harper daarmee zijn hand overspeelt. We hebben het allemaal al gezien en de overdadige dramatiek van de acteurs maakt het er niet beter op. Bovendien vroeg ik me hardop af hoe het mogelijk is dat de overlevende bemanningsleden de 'verrassende twist' zelf niet eens zagen aankomen. Technisch is dit prima in orde en Ridley Scott doet niet zoveel verkeerd als regisseur, maar hij had er goed aan gedaan het scenario op enkele punten flink te redigeren.

**Aline (2020)**

*zie: Voice Of Love, The*

**Aline, The Voice of Love (2020)**

*zie: Voice Of Love, The*

**Alita: Battle Angel (2019) \*\*\*½**

*SF-actie met Rose Salazar, Christoph Waltz, Jennifer Connelly*

*Regie: Robert Rodriguez*

Het moet niet gekker worden: de inmiddels 33-jarige Rosa Salazar speelt de tiencyborg uit de titel die een tweede leven krijgt wanneer Dr Dyson Ido [Christoph Waltz] haar hoofd op een vuilnisbelt vindt. Hij gebruikt andere metalen lichaamsdelen gebruikt om haar te repareren en vernoemt haar naar zijn op tragische wijze gestorven dochter. Alida beseft zich meteen dat ze een ander leven heeft gehad en probeert, met de hulp van Hugo [Keenan Johnson], herinneringen aan dat vorige leven op te wekken. Een confrontatie met premiejager Zapan [Ed Skrein] bewijst dat Alida een uitstekende vechter is, maar ook dat ze machtige vijanden heeft. Het eerste uur is goed door te komen, omdat het clichégehalte laag is. De moeizame vader/dochterrelatie en de romance met Hugo zijn bedoeld om ons ervan te overtuigen dat Alida écht menselijke trekjes heeft, maar voegen weinig toe. Ed Skrein is een formidabele schurk en Mahershala Ali, die met zonnebril veel lijkt op Wesley Snipes in *Blade*, verleent veel gewichtigheid aan bijna-opperschurk Vector. Zakt in wanneer Alida zich meldt voor een potje Murder Ball (een variant op Roller Derby) en je 45 minuten bijna non-stop getuige moet zijn van een hoop lawaaiig CGI-actiedoe. Het ergste is dat de opbouw naar de finale slechts een opzet lijkt voor een sequel. Voor het echte werk kun je beter *Kansas City Bomber* of *Rollerball* afstoffen.

**All Dirt Roads Taste Of Salt (2023) ½**

*Drama met Charleen McClure, Reginald Helms Jr., Moses Ingran*

*Regie: Raven Jackson*

Voor wie onophoudelijk naar het toilet moet is dit de ideale film, want het bestaat vooral uit nietszeggende stiltes. We zien Mack uitgroeien van een kind [Kaylee Nicolse Johnson] tot een volwassen vrouw [Charlene McClure], maar verwacht niet dat er ook maar iets interessants gebeurt in dit zich tergend langzaam voltrekend gedrocht. De vogels en de krekels stelen de show. Eigenlijk is het zonde dat de lange stiltes onderbroken worden door wat moet doorgaan voor dialoog. Slaapmiddel eerste klas.

**All Eyez On Me (2017) \*½**

*Biografisch drama van met Demetrius Shipp Jr., Danaï Gurira, Dominic L. Santana*

*Regie: Benny Boom*

Demetrius Shipp Jr. lijkt in ieder geval op Tupac Shakur. Ik kan me echter niet voorstellen dat Tupac gelukkig zou zijn geweest met deze uiterst oppervlakkige biografie die veel wegheeft van een verfilming van de Wikipediapagina over dit hiphopicoon. Het belooft weinig goeds als je de afgebouwde Twin Towers ziet en er vervolgens "New York – 1971" verschijnt. Tupacs jeugd gaat in sneltreinvaart aan ons voorbij, zonder aandacht voor zijn biologische vader en een bliksemverschijning van zijn stiefvader. Het is allemaal erg fragmentarisch en wat de gemiddelde muzikkenner al weet over komt allemaal netjes voorbij. Niets nieuws onder de zon dus, terwijl er overduidelijk een fascinerend levensverhaal aan deze biopic ten grondslag ligt. Het enige interessante deel van de film behandelt zijn periode bij Death Row en zijn 'samenwerking' met de intimiderende Suge Knight, uitstekend neergezet door Dominic L. Santana die de film steelt. Boom verspilt bovendien te veel tijd met muzikale fragmenten die natuurlijk leuk zijn voor de fans, maar niets toevoegen voor film liefhebbers. Tupacs levensverhaal valt uiteen in zes periodes die voldoende dramatisch potentieel hebben voor een miniserie. Het is een beetje sneu dat het verhaal van zo'n invloedrijke muzikant zo is afgeraffeld.

**All In (2021) ½**

*zie: Alles Op Tafel*

**All-In (2021) \*\*\***

*Documentaire met Hakan Hoscan, Ismail Dasdögen, Aslper Kantemur*

*Regie: Vokan Üce*

Vokan Üce neemt je mee naar het Nashira Resort in Side aan de Turkse Riviera en volgt de ervaringen van twee beginnende werknemers tijdens een zomer. Hakan is 25, is door een sociale angststoornis lange tijd nauwelijks uit huis geweest, maar is daardoor wel zeer belesen. Hij wil zijn angsten overwinnen en zijn werk gebruiken om zijn Engels te verbeteren. De 18-jarige Ismail is een voormalige kapper die naar Side is gekomen om zijn familie financieel te ondersteunen. Hakan werkt als 'redder' bij de glijbaan, Ismail komt te werken in de keuken. De keuze voor twee jonge mannen met verschillende karakters, ambities en werkzaamheden biedt ruimte voor een breed perspectief en Hakan en Ismail spreken openhartig over hun ervaringen, maar Üce het in een bredere context te plaatsen waardoor hij kansen op sociaal-maatschappelijke kritiek (of in ieder geval het voorhouden van een spiegel) verspeelt.

**All In: The Fight For Democracy (2020) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Stacey Abrams, Jayla Allen, Carol Anderson*

*Regie: Lisa Cortes, Liz Garbus*

Dat Trump zichzelf beschouwt als een milieudeskundige en de grootste expert op het gebied van toerisme zal niemand meer verbazen. Het interessantste aan deze documentaire is dat het een voorbode is van Trumps presidentschap: hij gebruikt zijn geld en de bijbehorende macht om zijn zin door te drijven. De toenmalige leider van de Scottish National Party Alex Salmond krijgt er flink van langs, evenals Kroatische politici die het resultaat van een referendum over de komst van een Trump-golfbaan simpelweg naast zich neerleggen. Baxter stelt daarover kritische vragen en krijgt (uiteraard) de wind flink van voren, ook vanwege de reputatie die hij opbouwde met "You've Been Trumped". Donald Trump besloot zelf toch met Baxter in gesprek te gaan. Na vier jaar president Trump kijken we niet meer op van Trumps 'argumenten', maar zijn bijdrage verleent deze verder eenzijdige documentaire meer geloofwaardigheid.

**All Inclusive (2023) ½ ½**

*Komedie met Tibor Lukács, Jennifer Hoffman, Bing van Son*

*Regie: Aniëlle Webster*

Sylvia [Jennifer Hoffman] besluit tijdens aan All Inclusive vakantie op Bonaire met haar gezin dat ze het heeft gehad met haar echtgenoot Jacco [Tibor Lukács]. Ze laat zich verleiden door gladjakker Serge [Matthijs van de Sande Bakhuyzen]. De hormonen van 17-jarige dochter Lois [Aiko Beemsterboer] spelen op dankzij mooiboy Rogee [Thijs Boermans] en zoon Bink [Bing van Son] kruipt geleidelijk uit zijn schulp. Smakeloze komedie met als kers op de taart Jochum ten Haaf als entertainer Bob die in bikini aquarobics geeft. Frank Lammers zag een verblijf op Bonaire voldoende zitten en komt zijn gage innen in deze

beschamende, hopeloos geacteerd en uiterst gedateerde klucht met een flinke dosis vals sentiment tijdens de ontknoping.

**All-Inclusive Love (2024) \*\*\* P**

*Documentaire met Manon Van Eijk, Anita Van Eijk, Jan Van Eijk*  
*Regie: Kim Smeeke*

Manon was 15 toen ze tijdens een all-inclusive vakantie met haar ouders werd ontmaagd door Hugo, één van de animators in het resort. Vijftien jaar later verbaast ze zich over wat ze daarover schreef in haar dagboek en beseft ze hoe traumatisch die ervaring was. Smeeke filmde Manon terwijl ze dit geheim met haar ouders deelt, tijdens therapie sessies en tijdens haar zoektocht naar Hugo. Overmand door emoties spreekt Manon warrig over de gebeurtenissen en daardoor blijft het lang onduidelijk wat er precies is gebeurd. De ontknoping is opmerkelijk, maar levert evenmin een duidelijk conclusie op.

**All Is By My Side (2013)**

*zie: Jimi: All Is By My Side*

**All Is Lost (2013) \*\*\*\***

*Avonturenfilm met Robert Redford*

*Regie: J.C. Chandor*

Robert Redford geeft op 77-jarige leeftijd een indrukwekkende tour de force in deze unieke film waarin een eenzame zeiler op de Stille Oceaan in botsing komt met een container. Her is het begin van verschillende gebeurtenissen die zijn overlevingsdrang flink op de proef te stellen. Behalve een korte openingsmonoloog en een vergeefse SOS-roep, is dit een volledig zwijgende vertolking met maar één hoofdpersoon die bij elke tegenslag zijn hoop levend probeert te houden. Het concept is zeer gewaagd en Chandor slaagt er niet in om je de hele tijd geboeid te houden. Het scheelt als je zeilervaring hebt, omdat die voorkennis helpt de keuzes van de hoofdpersoon in een vroeg stadium te begrijpen. Een bijzonder knappe rol van Redford, prachtig gefilmd, voorzien van een spaarzame, mooie muzikale score en met een einde dat je niet snel zult vergeten.

**All Is True (2018) \*\*\*\***

*Biografisch drama met Kenneth Branagh, Judi Dench, Kathryn Wilder*

*Regie: Kenneth Branagh*

Branagh en Dench spelen William Shakespeare en diens echtgenote Anne Hathaway in de laatste levensjaren van de gevierde toneelschrijver. Shakespeare stopt met schrijven nadat het Globe Theater door een technisch mankement is afgebrand. Daardoor heeft hij veel met meer contact met en tijd voor zijn vrouw [Dench] en zijn dochters Susanna [Lydia Wilson] en Judith [Kathryn Wilder]. Williams gedachten gaan echter vaak uit naar zijn zoon en Judiths tweelingbroer Hamnet [Sam Ellis], die jaren geleden stierf als gevolg van de pest. Al gauw blijkt dat William het nodige heeft uit te spreken met gezin. Interessante interpretatie van de periode uit het leven van De Bard waarover vrij weinig bekend is. Zoals te verwachten valt weet Branagh het tijdperk overtuigend tot leven te brengen en is het acteerwerk uitstekend, ook van Ian McKellen in zijn beperkte bijdrage als Earl of Southampton.

**All Light, Everywhere (2020) \*\*\*\***

*Documentaire met Steve Tuttle, Ross McNutt en commentaar van Keaver Brenai*

*Regie: Theo Anthony*

Theo Anthony filmt een rondleiding van woordvoerder Steve Tuttle op de werkvloer van Axon Enterprise (voorheen Taser), de marktleider op het gebied van toezicht- en bewakingsapparatuur in de VS. Ross McNutt probeert bewoners van een wijk te overtuigen van de voordelen van een verkenningsvliegtuig, maar krijgt flink wat tegengas. Op briljante wijze ontleedt Anthony de voors en tegens van de moderne bewakingstechnologie, onder anderen door een direct verband te leggen met vergelijkbare technologische ontwikkelingen uit de 18<sup>e</sup> eeuw. Maar wat het meest imponeert, is hoe hij de camera(mens) gebruikt om de filosofische uitspraken van de genoemde pioniers op het gebied van fotografie te onderstrepen, onder anderen tijdens een workshop over het gebruik van een bodycam en door het gebruik van speciale effecten die uitsluitend tot doel lijken te hebben ons door een visueel experiment te overtuigen van zijn gelijk. Een volstrekt cinematografische ervaring die stof geeft tot nadenken over de wereld waarin we leven, en die waarin we willen leven.

**All Men Are Bastards (2014)**

*zie: I Stay With You*

**All My Friends Hate Me (2021) \*½**

*Drama met Tom Stourton, Joshua McGuire, Dustin Demri-Burns*  
*Regie: Andrew Gaynord*

Pete [Tom Stourton] nodigt enkele vrienden uit in een afgelegen villa voor een feest en hoopt daar Sonia [Charly Clive] ten huwelijk te kunnen vragen. Hoewel hij vertraging oploopt tijdens zijn reis blijkt bij aankomst nog niemand aanwezig te zijn en vanaf dat moment bekruipt Pete al het gevoel dat zijn vrienden hem in werkelijkheid helemaal niet mogen. Heeft hij werkelijk redenen om dat aan te nemen of is zijn wantrouwen het gevolg van dezelfde psychische klachten waarvoor hij medicijnen dient in te nemen? Hoewel meerdere bronnen dit een horrorkomedie noemen valt er weinig te lachen en alleen een paar onaangename dromen zouden de gevoeligsten onder ons als een rechtvaardiging voor het label 'horror' beschouwen noemen. De acteurs leveren goed werk af, maar het scenario (waaraan Stourton een grote bijdrage levert) hinkt op te veel gedachten waardoor het als geheel onvoldoende werkt.

**All My Life (2020) \*\*½**

*Romantisch drama met Jessica Rothe, Harry Shum Jr., Marielle Scott*

*Regie: Marc Meyers*

Jenn [Jenny Roth] en Sol [Harry Shum Jr.] hebben werkelijk wat hun hartje begeert en ze zien er ook nog eens uit als fotomodellen! De wereld lacht hun (iets te nadrukkelijk) toe, dus het is sneu dat Sol al gauw ernstig ziek blijkt te zijn. Nergens ontstaat de indruk dat dit jonge stel ook maar enig benul heeft van een sober bestaan, laat staan van armoede, maar toch blijkt er crowdfunding nodig te zijn om deze verwende gastjes hun droomhuwelijk te geven. Het verhaal is onuitstaanbaar sentimenteel en had een draak van een film op moeten leveren, maar Roth en Sum zijn een leuk stel en scenarist Todd Rosenburg voegt een aangename, zelfrelativerende humor toe waardoor je toch mee gaat leven met dit tragische stel. Tot die verschrikkelijke slotscène dan.

**All My Puny Sorrows (2021) \*\*\*½**

*Drama met Alison Pill, Sarah Gadon, Mare Winningham*

*Regie: Michael McGowan*

*Boek: Miriam Toews*

Jaren nadat haar vader een einde maakte aan zijn leven moet Yoli [Alison Pill] diepgewortelde emoties onder ogen zien wanneer haar ogenschijnlijk perfecte zus [Sarah Gadon] een poging tot zelfdoding ternauwernood overleeft. Onverwerkt verdriet, onbegrip en jaloezie zijn aan de orde van de dag in deze erg op dialoog leunende verfilming van de bestseller van Miriam Toews dat profiteert van sterke vertolkingen van de drie hoofdrolspelers en de meermaals bekroonde montage van Orlee Buium en Michelle Szymberg, die voorkomen dat dit vervalt in gefilmd toneel.

**All Of Us Strangers (2023) \*\*\*\***

*Psychologisch drama met Andre Scott, Claire Foy, Jamie Bell*

*Regie: Andrew Haigh*

Adam [Andrew Scott] is een van de twee bewoners van een enorm appartementencomplex. De andere is Harry [Paul Mescal], met wie hij na kennismaking een relatie begint. Adam bezoekt regelmatig zijn vader [Jamie Bell] en moeder [Claire Foy] die stierven als gevolg van een verkeersongeluk toen Adam 12 jaar oud was. Het basisgegeven van Taichia Yamada's boek werkt beter op papier dan op film en Haigh stelt je geduld behoorlijk op de proef in het verwarrende eerste uur. De uitstekende cast, met Scott als uitblinker, houdt de aandacht vast tot de mooie ontknoping. En wat een heerlijke soundtrack!

**All Our Fears (2021) \*½**

*Alt. titel: Wszystkie Nasze Strachy*

*Biografisch drama met Dawid Pgródnik, Maria Maj, Jacek Poniedziałek*

*Regie: Lukasz Gutt, Lukasz Ronduda*

Daniel [Dawid Ogrodnik] is kunstenaar, activist en homoseksueel. Wanneer lesbische vriendin Jagoda [Agata Labno] een einde maakt aan haar leven, neemt iedereen aan dat ze dat deed omdat de religieuze plattelandsgemeenschap haar vanwege haar seksuele geaardheid afwees. Daniel nodigt iedereen uit om mee te doen aan een 'kruisweg', een ceremoniële wandeling met een

houten kruis, om Jagoda te herdenken, maar niemand sluit zich bij hem aan. Gebaseerd op een waar verhaal, wat het gevoel versterkt dat Daniel niet louter uit barmhartigheid handelt. Hij lijkt vooral bezig om een slachtofferrol op te eisen ter meerdere eer en glorie van zijn kunst. Uiteindelijk draait de film meer over de vraag of je religieuze symbolen mag gebruiken als middel om te strijden voor LHBTI-rechten dan over de oorzaak van Jagoda's dood.

**All Quiet On The Western Front (2022) \*\*\***

**Alt. titel: Am Westen Nichts Neues**

*Oorlogsdrama met Felix Kammerer, Albrecht Schuch, Aaron Hilmer*

*Regie: Edward Berger*

Een groep bevriende Duitse studenten meldt zich na een vurig pleidooi van hun professor aan bij het leger aan het begin van De Eerste Wereldoorlog. De jongens ontdekken al snel dat het niet zo glorieus of romantisch is als ze zich hadden voorgesteld. Derde grootschalige verfilming van de beroemde pacifistische roman van Erich Maria Remarque is goed geregisseerd en schitterend in beeld gebracht door James Friend en heeft ontegenzeggelijk sterke momenten, vooral in het laatste kwart wanneer tanks en vlammenwerpers opdoemen op het slagveld. Het scenario van Edward Berger, Lesley Paterson en Ian Stokell richt zich te veel op de veldslagen en de scènes waarin de Duitse diplomaat Matthias Erzberg [Daniel Brühl] onderhandelt met de Franse generaal Ferdinand Foch [Thibault de Montalembert] zijn volstrekt overbodig. Mist de humor en emotionele diepgang van de klassieker uit 1930 en komt uiteindelijk niet verder dan het cliché van oorlog net een hel is. Hoofdpersoon Paul Bäumer [Felix Kammerer] lijkt op den duur net op het monster van Frankenstein. Goed gemaakt, maar dramatisch onvoldoende succesvol. Winnaar van vier Oscars voor cinematografie [James Friend], muzikale score [Volker Bertelmann], production design [Christian M. Goldbeck, Ernestine Hipper] en beste internationale speelfilm.

**All Roads Lead To Rome (2015) \*½**

*Romantische komedie met Sarah Jessica Parker, Rosie Day, Raoul Bova*

*Regie: Ella Lamhagen*

Om te ontsnappen aan problemen thuis neemt Maggie Falk [Sarah Jessica Parker] haar opstandige tienerdochter [Rosie Day] mee op vakantie naar Toscane waar ze 20 jaar geleden een bliksemromance had. Natuurlijk blijkt haar oude vlam [Raoul Bova] daar nog steeds te wonen en is de liefde nog steeds niet volledig bekoeld. De problemen beginnen wanneer Summer besluit Luca's moeder [Claudia Cardinale] te helpen om haar oude vlam Marcellino [Shel Shapiro] te vinden en de politie vermoedt dat er sprake is van ontvoering. Volstrekt formulematige, quasi-dwaze romantische komedie is alleen de moeite waard vanwege Cardinale in een rol die haaks staat op haar glimmende imago.

**All Shall Be Well (2024) \*\*\*\***

**Alt. titel: Cong Jin Yihou**

*Drama met Patra Au, Tai-Bo, Chung-Hang Leung*

*Regie: Ray Yeung*

Geliefden Angie [Patra Au] en Pat [Lin-Lin Li] wonen al 30 jaar samen wanneer Pat plotseling overlijdt. Het huis staat op naam van Pats broer Shing Wu [Tai-Bo] die ook is aangewezen als executeur van het testament. Angie wist dat Pat bezig was haar testament te herzien en daardoor ontstaat er wrijving met Shing Wu over Pats laatste wens. Shing Wu overweegt zelfs om het huis over te dragen aan zijn zoon Victor [Chung-Hang Leung]! Prachtig geacteerd familiedrama toont de generatiekloof wanneer Victor en Fanny [Fish Liew] hun homofobe ouders bekritisieren, omdat ze Angies liefdesrelatie met Pat niet willen erkennen.

**All Stars 2: Old Stars (2011) \*\* ½**

*Komedie met Thomas Acda, Cas Jansen, Peter Paul Muller*

*Regie: Jean van de Velde*

De mannen van Swift Boys (minus Hero) reizen samen met een busje naar Spanje om aanwezig te zijn bij het huwelijk van teamgenoot en boezemvriend Bram [Danny de Munk]. Het is een excuus voor een opstapeling van flauwe, soms ronduit infantiele incidentjes waardoor de mannen vertraging oplopen en uiteraard herontdekken hoe waardevol hun vriendschap is. Ze spelen een potje voetbal tegen Duitse naturalisten, dragen Boerka's om twee

teamgenoten te bevrijden uit de cel in een Frans provinciestadje. Gesponsord door de Vriendenloterij, dus voetbal heeft hier een helende factor. Matige komedie met een weinig geslaagd eerbetoon aan Antonie Kamerling, die in oktober 2010 uit het leven stapte.

**All That Breathes (2022) \*\*\*½**

*Documentaire Salik Rehman, Mohammed Saud, Nadeem Shehzad*

*Regie: Shaunak Sen*

Salik, Mohammed en Nadeem zijn geboren en getogen in Delhi en zijn eigenaar van een bedrijf dat zeepbakjes produceert. Hun ware passie is echter het verzorgen van vogels (en vrouwen in bijzonder) die zich, net als vele andere dieren, proberen aan te passen aan het leven een grote stad. Dat leert hun op een respectvolle manier te kijken naar 'Alles wat Ademt' (geen verwijzing naar Rob de Nijis). Deze documentaire volgt deze mannen tijdens hun pogingen om de financiën en faciliteiten bijeen te krijgen voor een vogelkliniek. Prachtig gefilmd en vol interessante visuele ideeën werpt Sen met deze documentaire relevante vragen op over de harmonie tussen mens en duur, tussen stad en natuur en de gevolgen van klimaatverandering. Episodisch, maar onderhoudend.

**All The Beauty And The Bloodshed (2022) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Nan Goldwin, Marina Berio, Noemi Bonazzi*

*Regie: Laura Poitras*

Nan Goldwin is het meest prominente gezicht van een groep activisten dat zich inzet om de steenrijke familie Sackler te ontmaskeren wolvern in schaapskleren. Die familie investeerde veel geld in bekende musea (waaronder Guggenheim en het Metropolitan Museum in New York) en kreeg daarvoor een Sacklervleugel of -afdeling terug. Maar de Sacklers verdienden hun fortuin met de productie en marketing van medicijnen die zo verslavend zijn dat er dagelijks 150 mensen sterven aan de gevolgen daarvan. Begint met een in het oog springende actie en Poitras gebruikt dat als ankerpunt om terug te kijken op het turbulente, kleurrijke leven van een eigenzinnige, volhardende kunstenaar die altijd haar hart heeft gevolgd en zowel de fijne als de onaangename gevolgen daarvan heeft geaccepteerd. Een perfecte combinatie van persoonlijk portret en kritiek op Big Pharma.

**All The Devil's Men (2018) \*\***

*Misdaadthriller met Milo Gibson, Joseph Millson, Sylvia Hoeks*

*Regie: Matthew Hope*

Routinematige misdaadthriller waarin huurlingen elkaar om vage redenen naar het leven staan en proberen elkaar te slim af te zijn. Ondertussen vallen de anonieme handlangers (en William Fichtner) in groten getale door neer. Maarheeze hoeft de vlag niet uit te hangen voor Hoeks' bijdrage: haar karakters is net zo eendimensionaal als alle anderen. Heeft een paar aardige actiescènes.

**All The Money In The World (2017) \*\***

*Biografisch drama met Michelle Williams, Mark Wahlberg, Christopher Plummer*

*Regie: Ridley Scott*

Williams en Wahlberg slaapwandelen door deze zwakke hybride van thriller, misdaadfilm en drama gebaseerd op ware feiten, waarin de kleinzoon en erfgenaam van de rijkste man ter wereld wordt ontvoerd en zijn moeder [Williams] probeert haar steenrijke, maar gierige stiefvader [Christopher Plummer, die Kevin Spacey op het laatste moment verving] ervan te overtuigen het losgeld te betalen. Wahlberg speelt een vertrouweling van Plummer die Williams probeert bij te staan. Ridley Scott maakte een grote fout door Charlie Plummer te casten in de belangrijke rol als de ontvoerde kleinzoon. Met zijn expressieloze vertolking weet hij geen sympathie op te wekken en daardoor hebben de scènes met zijn eveneens zwak acterende ontvoerders nauwelijks dramatische impact. We zitten vooral opgescheept met een worstelende Williams die telefoontjes van de ontvoerders beantwoordt en een kleurloze Wahlberg in een van zijn zwakkere rollen.

**All The Old Knives (2022) \*\*½**

*Misdaadthriller met Chris Pine, Thandiwe Newton, Jonathan Pryce*

*Regie: Janus Metz*

In 2012 kaapte een terreurgroep onder leiding van Sulieman Abdulwahed [Abdul Alshareef] een vliegtuig van Turkish Airlines.

Een groep CIA-agenten wist toen niet te voorkomen dat alle gegijzelden om het leven kwamen en is elkaar uit het oog verloren, ook al omdat de daders spoorloos wisten te verdwijnen. Tien jaar later ontvangt CIA-baas Vick Wallinger [Laurence Fishburne] informatie die suggereert dat een mol binnen de CIA destijds medeverantwoordelijk was voor de rampzalige afloop. Henry Pelham [Chris Pine] krijgt de opdracht zijn voormalige teamleden te onderzoeken en te ondervragen om de identiteit van de mol te achterhalen. In feite een whodunit waarin de gebeurtenissen rondom de kaping vanuit verschillende perspectieven voorbij komen waarbij oude gevoelens van liefde en wrok een sleutelrol spelen. Prima geacteerd, maar het is een hoop gepraat en te weinig actie.

**All The Pretty Little Horses (2020) ½**

**Alt. titel: Mikra Omorfa Aloga**

*Psychologische thriller met Yota Argyropoulou, Dimitris Lalos, Alexandros Karamouzis*

*Regie: Michalis Konstantos*

Nadat ze hun fortuin hebben verloren door de financiële crisis in Griekenland, doen Alice [Yota Argyropoulou] en Petros [Dimitris Lalos] een poging een nieuw leven op te bouwen in Mexico. Om aan een huis te komen moeten ze zich beter voordoen dan ze zijn en raken ze verblind door een levensstijl die ze zich niet meer kunnen permitteren. Onheilspekkende muzikale cues dienen het label 'psychologische thriller' te rechtvaardigen, want er gebeurt werkelijk niets interessants. Zeer moeilijk om door te komen en ik raad eenieder aan om die bewering niet in twijfel te trekken.

**All The Way (2016) \*\*\*½**

*Historisch drama met Bryan Cranston, Melissa Leo, Anthony Mackie*

*Regie: Jay Roach*

Films over Amerikaanse presidenten zijn meestal de moeite waard en geven acteurs een stevige rol om lekker op los te gaan. Bryan Cranston treedt in de voetsporen van Michael Gambon die de rol van LB Johnson speelde in *Path To War*. *All The Way* begint met de dood van John F Kennedy in 1963. De politiek intelligente, maar weinig charismatische LB Johnson staat voor de schier onmogelijke taak om uit de schaduw van zijn voorganger te treden in een tijd waarin de Koude Oorlog en de Civil Rights Movement onder leiding van Martin Luther King enorme druk zetten op het Witte Huis. Cranston is prima als Johnson en weet de complexiteit van diens persoonlijkheid sterk neer te zetten in deze degelijke, maar zelden werkelijk hoogstaande biografische film. Het is aan te raden om deze te combineren met *Path To War*, want het geeft je op een onderhoudende manier enig inzicht in een van de onrustigste politieke periodes die de VS heeft gekend.

**All Things Must Pass: The Rise And Fall Of Tower Records (2015) \*\*\*\***

*Documentaire met Russ Solomon, Heidi Cotler, Chris Cornell*

*Regie: Colin Hanks*

Nostalgie terugblik op een periode waarin je als muzikliefhebber nog uit huis kon en moest gaan om nieuwe muziek te ontdekken. Tower Records was voor de platenverzamelaar decennialang 'the place to be' en Elton John had jarenlang een vaste ochtend waarop hij de plaatselijke Tower Records bezocht en drie exemplaren (voor elk huis een) kocht van elke nieuwe plaat die hem aansprak. Net als voor vele miljoenen anderen was een bezoek aan de plaatselijke platenzaak regelmatig het hoogtepunt van de week. Dave Grohl werkte enige tijd bij Tower Records, want "het was de enige plaats waar ze iemand die er zo uitzag aannamen." Het verhaal over het onconventionele personeelsbeleid en de rol die het speelde in het succes van deze franchise levert vele vermakelijke onthullingen op. Wat vooral blijft hangen is het saamhorigheidsgevoel dat ontstaat als je in een ruimte komt met gelijkgestemden. Wie de platenzaak nog niet miste zal dat na het zien van deze documentaire vast en zeker wel doen.

**All We Imagine As Light (2024) \*½**

*Romantisch drama met Kani Kusruti, Divya Prabha, Hirdu Haroon*

*Regie: Payal Kapadia*

Mumbai is een stad voor eenzame dromers die daar blijven, omdat er in ieder geval geld en werkgelegenheid is. Verpleegkundige Prabha [Kani Kusruti] is door haar vader uitgehuwelijkt aan een

man die in Duitsland werkt en woont. Ze deelt een kamer met Anu [Divya Prabha] die met haar vriend Shiaz [Hirdu Haroon] door de stad dwaalt. Omschreven als een film om bij weg te dromen en dat is precies wat mij overkwam. Het camerawerk van Ranabir Das mag er zijn, maar bij gebrek aan verhaal of actie droomde ik regelmatig weg en dat is geen enkel probleem. Maar daarvoor had ik ook naar het hart van de Kalahariwoestijn kunnen gaan. Of misschien nog beter: lekker op bed gaan liggen. Het soort navelstaarderij waar met in Cannes geen genoeg van krijgen – dit won daar dan ook de Grand Prix.

**Alleen Met Jenever (2024) \*\*\* ½**

*Documentaire met Kelly Klingenberg, Kirsten Klingenberg, Laura Klingenberg*

*Regie: Kelly Klingenberg, Hetty Nietsch*

Vier jaar geleden stierf de 58-jarige Geert-Jan Klingenberg in zijn ernstige vervuilde appartement waar hij vermoedelijk pas na enkele weken door de politie werd aangetroffen en dat hij zijn laatste dagen was doorgekomen op een dieet van rauwe eieren en jenever. Samen met haar zusjes Kirsten en Laura besluit Kelly Klingenberg het appartement in kwestie opnieuw in te richten zoals het vroeger was. In die setting spreekt ze eerst de betrokken agenten, daarna mensen met wie haar vader in een bepaalde levensfase veel contact had. Een diep persoonlijk familieportret aan de hand van het levensverhaal van een ogenschijnlijk functionerende alcoholist. Film als therapie voor Kelly en haar familie, maar erg meeslepend is het niet. Dat kan natuurlijk anders zijn voor mensen die binnen hun eigen familiekring te maken hebben (gehad) met alcoholisme.

**Alleen Tegen De Staat (2021) \*\*\* ½**

*Documentaire met Deryna, Janet, Nazmiye*

*Regie: Stijn Bouma*

Stijn Bouma gaf vijf vrouwen die slachtoffer zijn van de Toeslagenaffaire de gelegenheid om ongefilterd hun verhaal te vertellen. Hoewel Renske Leijten en Pieter Omtzigt hun uiterste best hebben gedaan om namens deze mensen te spreken, is het waardevol deze mensen zelf hun verhaal te laten vertellen. Dat Bouma dat doet door ze in een soort praatgroep te zetten waarbij de andere aanwezigen op de achtergrond meestal ietwat verveeld voor zich uitstaren maakt dit er niet levendiger op. Het filmen van een stoel, omdat een van de deelnemers niet in beeld wilde verschijnen, had hij beter achterwege kunnen laten.

**Alleluia (2014) \*\*\*\***

*Zwarte komedie met Lola Dueñas, Laurent Lucas, Héléna Noguerra*

*Regie: Fabrice du Welz*

Alleenstaande moeder Gloria [Lola Dueñas] komt via een contactadvertentie in contact met Michel [Laurent Lucas], een man met een psychologische aandoening waardoor hij gelooft dat hij iedere vrouw in zijn macht kan krijgen. Gloria valt als een blok voor Michel en laat haar dochtertje [Sorenza Mollica] achter voor een leven met Michel. In het begin helpt Gloria Michel om zijn dodelijk verlangens te bevredigen, maar door haar jaloerse woede-uitbarstingen veranderen de verhoudingen. Met haar zachte blik is Dueñas werkelijk angstaanjagend als de zorgzame, eenzame moeder die verandert in een volstrekt onvoorspelbare psychopaat. Du Welz stijlvolle regie verbeeldt Gloria's psychische transformatie en vooral de slotconfrontatie met Solange [Héléna Noguerra] en haar dochter [Pili Groyne] is indrukwekkend. Deze macabere, zwartkomische horrorfilm is koren op de molen voor genrefans. Gebaseerd op het verhaal van de Amerikaanse seriemoordenaars en Raymond Martinez Fernandez (AKA 'The Lonely Hearts Killers') dat in 1969 al aan de basis stond van het controversiële *The Honeymoon Killers*.

**Allelujah (2022) \*\*\***

*Drama met Jennifer Saunders, Russell Tovey, David Bradley*

*Regie: Richard Eyre*

Het is 2019 en de minister van Gezondheid en Sociale Zorg [Nicholas Burns] heeft op advies van Colin Colman [Russell Tovey] besloten Bethlehem Hospital te sluiten omdat het niet efficiënt genoeg werkt. Vrijwilligers proberen de boel te redden en in afwachting van de uitreiking van een onderscheiding voor Zuster Gilpin [Jennifer Saunders] proberen personeel en de hoogbejaarde 'tijdelijke bewoners' hun dagen zo goed mogelijk door te komen. Wanneer Colins vader [David Bradley] in Bethlehem wordt

opgenomen, ontdekt hij de waarde van de zorg die daar wordt geleverd. Het scenario van Heidi Thomas, gebaseerd op het gelijknamige toneelstuk van Alan Bennett, heeft het hart op de tong en is vooral aan het einde onnodig prekerig. De dwarsdoorsnede van personeel en patiënten is, tja, wel erg doorsnee. Maar Jennifer Saunders is formidabel en vermijdt alle clichés als de no-nonsense veteraan in de geriatrie. Haar scènes met Bradley zorgen voor enkele prachtige momenten in dit goedbedoelde, maar eenzijdige pleidooi voor the National Health Service en verpleegkundigen in het algemeen.

**Allemaal Familie (2016) \*\*\*** 🍷

*Komisch drama met Gilda de Bal, Bob de Moor, Steve Geerts*

*Regie: Dries Vos*

Ensemblefilm volgens de Hollywoodformule over een familie waarvan ieder lid te maken heeft met weinig originele problemen. Bob [Bob de Moor] en Greta [Gilda de Bal] kondigen in de aanloop naar hun 40-jarig huwelijksjubileum aan dat ze willen scheiden, de jachtige regisseur Steve [Steve Geerts] krijgt te horen dat hij geen kinderen gaan verwekken en wijst achter de rug van zijn vrouw Billie [Nathalie Meskens] zijn broer Rik [Wouter Hendrickx] aan als zaaddonor. Geerts is bijna net zo storend als het formulematige scenario, maar de film wordt gered door enkele rake momenten, vooral dankzij De Bal als de vrouw op leeftijd die onverwerkt verdriet onder ogen moet komen. Enkele bekende Vlamingen hebben een cameo als zichzelf.

**Allemaal Naar iBiZa! (2013) 🍷**

*zie: Verliefd Op Ibiza*

**Allen Tegen Allen (2019) \*\*\*** 🍷

*Documentaire met Gaston Vrolings, Joep Hoffman, Jan Baars*

*Regie: Luuk Bouwman*

Als we het hebben over Fascisme in Nederland denken we aan Mussert en Rost Van Tonningen, de kopstukken van de NSB en daar blijft meestal bij. Deze documentaire richt zich op het interbellum en met behulp van een door een vooraanstaande fascist ontworpen stamboom wordt meteen duidelijk dat er in de jaren 20 tientallen Nederlandse fascistische groeperingen waren. Aan de hand van archiefbeelden uit die periode, teksten uit speeches en interviews met fascistische kopstukken, die jaren na de oorlog zijn opgenomen, krijgen we een beeld van de oorzaak van die versplintering, evenals van hoe de NSB uiteindelijk de dominante partij werd. Een relevante nationale geschiedenisles die zich ook op propagandatechnieken, waarbij de medewerking van verzamelaars van vaak zeer zeldzame paraferalia van grote waarde is. Hiermee weet Bouwman een parallel te leggen met het heden, waarin dezelfde technieken met moderne media worden gebruikt. Er is aandacht voor het onverwachte succes van zwerver en politicus Hadt Je Me Maar, evenals voor fascistische leiders als Arnold Meijer, Anton Erwich en Erich Wichman. Vooral het audio-interview uit 1972 met Jan Baars, voor de oorlog leider van de Algemeene Nederlandsche Fascisten Bond, levert interessante nieuwe inzichten op. Het interessante verhaal ontvouwt zich echter erg langzaam en de plechtige, ernstige voice-over maken interessante stof tot erg droge kost. Waar het gaat om geschiedenis de kwaliteit van de verteller belangrijker is dan het verhaal.

**Aller/Retour (2023) \*\*\***

*Drama met Ruth Beekmans, Welket Bungué, Lies Visschedijk*

*Regie: Dorothée van den Berghe*

Tijdens een tussenstop van een vrachtrit van België naar Spanje ontdekt Erika [Ruth Beekmans] dat immigrant Idy [Welket Bungué] zich in haar vrachtwagen heeft verstopt. Idy is aangeslagen wanneer blijkt dat hij niet in Engeland is aangekomen, maar na een vechtpartij met een Britse chauffeur [Lawrence Sheldon] heeft hij weinig andere keus dan Erika's aanbod aan te nemen om mee te rijden naar Spanje en terug te keren naar België. Onderweg ontstaan er uiteraard onderlinge spanningen en Erika riskeert zelfs haar baan voor Idy, maar het is letterlijke en figuurlijk al snel duidelijk waar de reis uiteindelijk heen gaat. Het voorspelbare script wordt gecompenseerd door prettig chemie tussen de twee hoofdrolspelers. Visschedijk speelt een collega die de vracht in Zaragoza in ontvangst neemt.

**Alles Goed (2024) \*\*\*½** □

*Documentaire met Natalia Chumzhenkov, Svitlana Lisheynzki, Zoia Rochniak*

*Regie: Peter Lataster, Petra Lataster-Czisch*

Het leven van een groep Oekraïense vluchtelingen in Opvang Van Houten Industriepark in Weesp richt zich op de vrouwelijke bewoners van verschillende leeftijden. De één heeft een zoon verloren in de strijd, de ander maakt zich zorgen om haar echtgenoot die strijdt aan het front en er is een tiener die zoekt naar verbondenheid met deze vrouwen. Dat gevoel van verbinding en solidariteit tussen de vrouwen wordt versterkt door hun dankbaarheid voor de manier waarop ze in Nederland zijn opgevangen. Uiteindelijk willen ze niets liever dan terugkeren naar hun eigen huis in hun eigen land. Een tikje manipulatief op de meest emotionele momenten, maar voor de rest is dit een boeiend, indringende kijkje achter de schermen bij de opvang van “gewenste” vluchtelingen.

**Alles In Bester Ordnung (2021)**

*zie: Mostly Minimalistic*

**Alles Is Zoals Het Zou Moeten Zijn (2020) ½** 🍷

**Alt. titel: Life As It Should Be**

*Romantische komedie met Barbara Sloesen, Jan Kooijman, Jelle de Jong*

*Regie: Ruud Schuurman*

Dat ook vrouwen verschrikkelijke romantische komedies kunnen schrijven, bewijzen Anna Pauwels en Daphne Deckers met dit stompzinige, maar volstrekt formulematige gedrocht dat wel heel snel de afgrond weet te vinden. Direct na de zware bevalling van een zontje, ontdekt Iris [Barbara Sloesen] dat Pieter [Jelle de Jong] zich afvraagt of hij wel de vader is! Tot overmaat van ramp blijkt hij een affaire te hebben met een collega en dus staat Iris er alleen voor. Grappen over luiers, lacterende borsten en aanverwante artikelen geven een indruk van het niveau van de humor. Wanneer die knappe hondenuitlater [Jan Kooijman] verschijnt, weet je wel hoe laat het is. Sloesens belabberde acteerwerk mag je grotendeels op het conto van Schuurman schrijven, want ze is niet de enige. Afschuwelijk.

**Alles Op Tafel (2021) \*½** 🍷

**Alt. titel: All In**

*Komisch drama met Linda de Mol, Peter Paul Muller, Lies Visschedijk*

*Regie: Will Koopman*

Koopman laat een deel van de cast van *Gooische Vrouwen* hun rol kopiëren in de zoveelste remake van Paolo Genovese's *Perfect Strangers* (2016). Zeven 'goede' vrienden komen bijeen voor een entente op de avond van een maansverduistering en besluiten. Iemand komt op het idee om gedurende avond ieder bericht of gesprek dat via een mobiele telefoon binnenkomt met de groep te delen. Iedereen blijkt iets te verbergen te hebben, maar niemand beschikt over genoeg ruggengraat om nee te zeggen. Geheimen worden op ongeloofwaardige wijze openbaar en de manier waarop sommige gasten zich verder in de nesten werken is volstrekt ongeloofwaardig. Sowieso gedragen deze volwassen, trouwe vrienden zich vooral als kleine kinderen. De Mol en Muller spelen de gastvrouw- en heer, Visschedijk en Ramsey Nasr het stel met een seksloze relatie, Waldemar Torenstra en Fenna Cutzen het stel met een kinderwens en Diederik Ebbinge wiens nieuwe vriendin thuis is gebleven met buikgriep. Het origineel is vele malen beter.

**Alles Van Waarde (2021) \*** 🍷

*Drama met Simen Kavus, Teun Luijkx, Abe Dijkman*

*Regie: Stanley Kolk*

Als ik het goed begrepen heb, is dit gebaseerd op een waargebeurd incident, horen we enkele van de betrokkenen hun verhaal vertellen, speelt een groep acteurs een reconstructie en is er een andere groep acteurs dat het incident in de film weer reconstrueert. Of het nu gekunsteld is of niet, Kolks melodramatische benadering van het verhaal leidt tot hevig overacten waardoor dit verhaal, over de strenggelovige getrouwde Marc [Teun Luijkx] die verliefd wordt op Rick [Abe Dijkman] en door een groep jongens in elkaar geslagen wordt omdat de mannen elkaar in het openbaar aan het zoenen waren. Goedbedoeld maar regelmatig tenenkrommend of onbedoeld grappig waardoor de boodschap over homotolerantie (voor zover die te ontwaren valt) aan dovemansoren gericht is.

**Alles Voor Elkaar (2017) \*\*\*\*½** 🍷

*Komedie met Maryam Hassouni, Esmee van Kampen, Yootha Wong-Loi-Sing*

*Regie: Danny Stolker*

Op haar 30e verjaardag gaat Lina [Esmee van Kampen] op stap met haar drie hartsvriendinnen. Aan het eind van de avond bekijken ze samen een video van Lina's 18e verjaardag waarin ze aangeven wat hun dromen en ambities zijn voor hun 30e levensjaar. Een pijnlijk moment voor Lina, die al jaren droomt van een man en een gezin. Zorgzame duizendpoot Nicole [Sarah Chronis], carrièrevrouw Sena [Maryam Hassouni] en zangeres met bindingsangst Vanessa [Yootha Wong-Loi-Sing] besluiten Lina te helpen aan een man, maar ontdekken daardoor dat hun eigen leven niet zo perfect is als ze dachten. Het zal niemand verrassen dat dit voor alle betrokkenen een happy end heeft, maar de weg daar naartoe zit vol aangename verrassingen. Dat is vooral de verdienste van het scenario van Dag Neijzen en Liesbeth Strik dat karikaturen weet te vermijden en vier vrouwen neerzet die verschillende wegen bewandelen, maar wiens vriendschap altijd oprecht en nooit geforceerd is. Ook de mannelijke karakters komen goed uit de verf: ook zij zijn meer dan beeldvulling en versterken de dramatische punten van de film. Stolker maakt effectief gebruik van de Rotterdamse locaties en dankzij de cinematografie van Elsbeth Kasteel is de havenstad op zeldzaam mooie wijze in beeld gebracht. En Oscar Aerts is hilarisch!

**Allez, Eddy! (2012) \*\*\***

*Komisch drama met Jelte Blommaert, Peter van den Begin, Barbara Sarafian*

*Regie: Gert Embrechts*

Het is begin jaren 70 en heel België is in de ban van Eddy Merckx. Freddy [Jelte Blommaert], de zoon van de dorpslager [Peter van den Begin], droomt van een carrière als wielrenner. Wanneer een nieuwe supermarkt een wielrenwedstrijd uitschrijft met als prijs een try-out bij het team van Eddy Merckx, wil hij dolgraag meedoen. Maar vader weigert Freddy mee te laten doen aan een wedstrijd die gesponsord wordt door een winkel die een bedreiging vormt voor de familieslagerij. Onderhoudend, maar nauwelijks verrassend komisch drama met een prettig vleugje nostalgie en een aangename cast.

**Allied (2016) \***

*Actiethriller met Brad Pitt, Marion Cotillard, Jared Harris*

*Regie: Robert Zemeckis*

Door het gebrek aan actie en aan chemie tussen Pitt en Cotillard was deze romantische spionagethriller bij voorbaat gedoemd te mislukken. Pitt speelt een agent van de Canadese inlichtingdienst die in 1942 in Casablanca samen met de Franse verzetsstrijder Marianna Beauchéjour [Marion Cotillard] een missie volbrengt. De twee worden verleid en verkassen naar Londen, waar het huwelijksleven geen rozengeur en maneschijn blijkt te zijn. Een bittere teleurstelling.

**Alma Viva (2022) \***

**Alt. titel: Bruxa**

*Drama met Lua Michel, Ana Padrão, Jacqueline Corado*

*Regie: Cristèle Alves Meira*

Iedere zomer verblijft de in Frankrijk wonende Salomé [Lua Michel] bij familie in een Portugees dorpje waar haar oma Avó [Ester Catalão] de scepter zwaait. Wanneer Avó onverwacht komt te overlijden, moet de hele familie bijeenkomen om afscheid te kunnen nemen. Pas daarna kan de begrafenis plaatsvinden. Door vliegtuigvertragingen duurt het langer dan verwacht en neemt de onrust in het dorp toe, ook al om Avó volgens enkele bewoners een heks was. Dat gevoel wordt versterkt wanneer Salomé bizar gedrag begint te vertonen. Het scenario biedt voldoende mogelijkheid om hier dan wel een horrorfilm, dan wel een zware komedie van te maken. Alves Meira heeft helaas vooral interesse in voorbijlopende geiten en pittoreske plaatjes en laat elke kans om hier iets van te maken aan haar voorbij gaan. Het resultaat is een zwalkend, slecht geregisseerd en direct te vergeten niemendalletje.

**Almost Christmas (2016) \*\*\*½**

*Komisch drama met Danny Glover, Mo'Nique, Omar Epps*

*Regie: David E. Talbert*

Formulematige kerstfilm over een familie die uit elkaar is gegroeid na de dood van de moeder. Vader Walter [Danny Glover] nodigt zijn kinderen en aanhang toch uit om vijf dagen te

verblijven in het huis waar ze zo lang samen hebben gewoond en roept de hulp in van schoonzus May [Mo'Nique] om de boel in goede banen te leiden. Dat gaat uiteraard niet zonder slag of stoot. Regisseur/ scenarist David E. Talbert heeft weinig verrassingen voor ons in petto, maar het oprechte, doorleefde spel van Danny Glover is een pluspunt en Mo'Nique zorgt regelmatig voor een komische impuls als de luidruchtige, doortastende tante. Ze zorgen ervoor dat sentimentaliteit nooit de overhand krijgt en dat maakt dit pretentieloos kijkvoer voor tijdens de Kerstdagen.

**Almost Cops (2025) ⚡**

*zie: Bad Bo's*

**Alone In Berlin (2016) \*\*\*\***

**Alt. titel: Jeder Stirbt Für Sich Allein**

*Oorlogsdrama met Emma Thompson, Brendan Gleeson, Daniel Brühl*

*Regie: Vincent Perez*

Wanneer hun enige zoon in mei 1940 sneuvelt, zet dat het leven van Otto en Anna Quangel op zijn kop. Hij is voorman in een fabriek dat in dienst staat van de Duitse oorlogsmachine, zij is werkzaam bij de vrouwenafdeling van de Nazipartij. De dood van hun zoon neemt hun angst voor het Naziregime weg en Otto besluit zich te verzetten. Het acteerwerk is zeer sterk, waarbij het vooral prettig is om Gleeson een robuuste, maar vooral sympathieke man te laten spelen. Perez is er zeker niet op uit om de Duitse burgers vrij te pleiten. Integendeel: de film bevat momenten waarin burens tegenover elkaar komen te staan, elkaar verraden en waardevolle bezittingen stelen. Otto en Anna Quangel waren echter twee gewone burgers die hun leven gaven in de hoop hun stadsgenoten in verzet te laten komen tegen het Naziregime. In hoeverre ze daarin zijn geslaagd maakt de film niet duidelijk, maar dat neemt niet weg dat dit een boeiende, goede gemaakte productie is.

**Alone Together (2022) ½**

*Romantisch drama met Katie Holmes, Jim Sturgess, Derek Luke*

*Regie: Katie Holmes*

Het is maart 2020 en New York is in volledige lockdown wanneer June [Katie Holmes] de stad verlaat om samen met haar vriend John [Derek Luke] wat 'quality time' door te brengen in een B&B. Door de pas ingestelde maatregelen kost het June flink wat moeite om op de plaats van bestemming aan te komen, dus ze is niet al te blij als blijkt dat de B&B dubbel blijkt te zijn geboekt door Charlie [Jim Sturgess]. Min of meer noodgedwongen brengen ze wat tijd samen door. Een ijdel projectje van Holmes die faalt als acteur, regisseur en scenarist van dit onnozele, clichématige prulletje.

**Along The Way (2022) \*\*½ ⚡**

*Docudrama met Sina Nazari, Malihe Rezaie, Nahid Rezaie*

*Regie: Mijke de Jong*

Mijke de Jong werkte als vrijwilliger in vluchtelingenkamp Moria op Lesbos en ontmoette daar de Afghaanse tweelingzussen Malihe en Nahid Rezaie. Die ontmoeting leidde tot deze film waarin de zusjes een gedramatiseerde versie van zichzelf spelen en waarin andere bewoners van Moria de overige rollen op zich nemen. Het idee is intrigerend, maar het gebruik van amateurs is een nadeel, ook al omdat de scheidslijn tussen realiteit en fictie hier onduidelijk is. Een goedbedoeld project dat vast waardevol is geweest voor de betrokken vluchtelingen maar weinig overtuigend is voor de meer neutrale kijker.

**Aloys (2016) \*\*\***

*SF-drama met Georg Friedrich, Tilde Von Overbeck, Kamil Krejčí*

*Regie: Tobias Nölle*

Nadat zijn vader na een lang ziekbed is gestorven, probeert Aloys [Georg Friedrich] te overleven als privédetective. Door zijn werk is hij niet meer in staat tot gewoon, menselijk contact. Totdat Vera [Tilde von Overbeck], die in hetzelfde flatgebouw woont, hem vraagt haar naar het ziekenhuis te brengen. Hij heeft eerst geen oog voor haar maar ontfermt zich toch over haar leguaan. Langzaam ontstaat er een breekbare band tussen, die Vera versterkt wanneer ze telefonisch contact opneemt en Aloys een droomwereld schildert waardoor hij uit zijn geestelijke isolement treedt. Meer inhoud heeft de film niet en dat doet je toch afvragen waarom het 90 minuten moet duren. Het is namelijk vooral een stijloefening van regisseur en coscenarist Tobias Nölle. Hoewel de beelden prachtig zijn en het acteerwerk van beide acteurs voortreffelijk is, doet het iets te zweverig aan en is het vrij

verwarrend. Een onevenwichtige film, maar de visuele schoonheid compenseert de inhoudelijke tekortkomingen.

**Alpha (2018) ½**

*Avonturenfilm met Kodi Smith-McPhee, Jóhannes Haukur Jóhannesson, Morgan Freeman*

*Regie: Albert Hughes*

Alsof het nog niet erg genoeg is dat dit CGI-avontuur de nepheid van de sets en de landschappen benadrukt met eindeloze tracking shots, heeft iemand bedacht dat het een geniaal idee zou zijn om de cast Native American te laten spreken. De acteurs kunnen hier duidelijk niet goed mee uit de voeten, bovendien is de dialoog ronduit banaal. Niet zo vreemd, omdat het verhaal rondom een jong stamlid dat in de tijd van de laatste IJstijd bevriend raakt met een wolf behoorlijk afgezaagd is. Hughes verfilmd het humorloze script bovendien alsof het een episch melodrama is. Slaapverwekkend.

**Alpha. (2024) \*\*\* ½**

*Psychologisch drama met Reinout Scholten van Aschat, Gijs Scholten van Aschat, Pia Amora-Antwi*

*Regie: Jan-Willem van Ewijk*

In de Zwitserse bergen bezoekt Gijs [Gijs Scholten van Aschat] zijn zoon Rein [Reinout Scholten van Aschat] voor het eerst sinds de begrafenis van zijn vrouw. Een ongemakkelijke ontmoeting die je doet afvragen waarom Gijs niet direct huiswaarts keert. In plaats daarvan laat hij zich overhalen om met een groep van Reins vrienden een voettocht naar een bergtop te maken voor een afdaling per ski of snowboard. Tijdens die tocht komt de vader/zoon-relatie in een nieuw daglicht te staan. Gijs is een drammerige alfaman, Rein iemand die om onduidelijke redenen nog steeds geen duidelijke grenzen stelt. Hun relatie heeft meer weg van twee puberale broers dan van volwassenen en dat maakt het ondanks het goede spel van vader en zoon moeilijk om sympathie voor hen op te brengen. Van Ewijk compenseert met een paar indrukwekkende actiesequenties en prachtige beelden van de besneeuwde Alpentoppen van Douwe Hennink.

**Alpha And Omega (2010) \***

*Animatiefilm met de stemmen van Justin Long, Hayden Panettiere, Eric Price*

*Regie: Anthony Bell, Ben Gluck*

Alfawolf Kate [Hayden Panettiere] is door haar ouders getraind om te jagen. Om de rivaliteit met een andere wolvenroedel te beëindigen dient Kate het wijfje te worden van Garth [Chris Carmack]. Maar Kate wordt samen met Omegawolf Humphrey [Justin Long] gevangen door mensen die hen naar een reservaat willen brengen om daar de wolvenpopulatie op peil te houden. Terwijl Kate en Humphrey proberen te ontkomen, groeien de spanningen tussen roedelleiders Winston [Danny Glover] en Tony [Dennis Hopper]. Tussen de vele flauwe grappen over wolven met menselijke trekjes krijgen we ook nog te maken met golfpartners Paddy en Mooch [Eric Price] die het niveau van de humor nog verder verlagen. En ja, de wolven zingen en dansen.

**Alreadymade (2023) \*\*\*½ ½**

*Documentaire met Barones Elsa von Freytag-Loringhoven, Marcel Duchamp en de stem van Barbara Visser*

*Regie: Barbara Visser*

Volgens vele kunsthistorici is 'Fountain' het belangrijkste kunstwerk van de 20<sup>e</sup> eeuw. De oorspronkelijke versie stamt uit 1917 en was een urinoir, met de paraaf van ene R. Mutt. Het was anoniem ingezonden voor een tentoonstelling in New York dat bedoeld was om de barrières voor kunst volledig af te breken, maar het werd afgewezen. Het urinoir was een mediasensatie, maar het verdween spoorloos. Totdat Marcel Duchamp, een van de organisatoren van de tentoonstelling in 1917, in 1935 met een replica kwam en beweerde dat 'Fountain' zijn creatie was. Barbara Visser is ervan overtuigd dat het kunstwerk gemaakt was door Barones Elsa von Freytag-Loringhoven, een excentrieke vrouw die alle maatschappelijke normen tartte, bekend stond als een 'lopend kunstwerk' en – cruciaal – een uiterst innige band had met Duchamp. Concreet bewijs voor deze stelling is er niet, maar dat weerhoudt Visser er niet van de Barones neer te zetten als een miskend genie dat slachtoffer was van een door mannen gedomineerde cultuur. Heel overtuigend is het niet, maar Visser verdient wel lof voor de eigenzinnigheid waarmee ze deze documentaire heeft opgezet.

**Als Hitler Das Rose Kaninchen Stahl (2016) \*\*\*\***

*zie: When Hitler Stole Pink Rabbit*

**Als Ik Mijn Ogen Sluit: Leven Met De Japanse Kampen (2024) \*\*\*½ ½**

*Documentaire*

*Regie: Pieter van Huystee*

De moeder van Pieter van Huystee overleefde zelfde de Jappenkampen en zowel als zijn zus betreuren het dat ze nooit met hun moeder gesproken hebben over haar ervaringen, ook al om te begrijpen hoe dat hun eigen leven heeft beïnvloed. In deze documentaire spreekt hij enkele van de laatste overlevenden, waarbij opvalt dat ze hun verhaal vooral niet deden omdat zij het niet zo zwaar zouden hebben gehad als de overlevende van de concentratiekampen. Van Huystee laat de vrouwen eerst een beeld schetsen van Indonesië voor de bezetting, daarna lijkt het alsof hij iedereen maar heeft laten praten in de hoop dat hij er achteraf wat structuur in aan kon brengen. En dus bestaat het uit korte anekdotes en gaat het nooit de diepte in. Bovendien was het perspectief van een man welkom geweest.

**Als Uw Gat Maar Lacht (2023) ½ ½**

**Alt. titel: If Yes, Okay**

*Komedie met Lola Koppen, Tim Teunissen, Ekaterina Levental*

*Regie: Dick Verdult*

De bijna vijftienjarige Amy [Lola Koppen] beschouwt zichzelf sinds een paar maanden als een toneelschrijver. Ze heeft een volstrekt onbegrijpelijk werkje geschreven dat ze wil laten opvoeren als Kabuki en bereidt samen met haar enthousiaste, maar even incompetente vriend Barry [Tim Teunissen]. Het grootste deel van deze komedie bestaat uit de repetities voor dat stuk waarin het acteerpeil gelijk is aan de kwaliteit van het toneelstuk. Opmerkelijk genoeg is deze film nog slechter dan dat toneelstuk (en de titel, niet te vergeten). Hoe is dat mogelijk? Nou, de onzinnige geluidseffecten en de jolige, avant-gardistische muzikale intermezzo's beantwoorden die vraag al enigszins. Natuurlijk is absurdistische, experimentele cinema bedoeld om te prikkelen, maar dit liet me volkomen koud. Dat het bedoeld is als kritiek op de rijken neem ik graag voor kennisgeving aan.

**Alsof Ik Palestina Heb Gestolen (2021) \*\*\*\* ½**

*Documentaire met Daniel Bar-On, Martin Colmans, Wouter Schmidt*

*Regie: Frans Bromet*

Frans Bromet blijkt niet geheel verrassend de aangewezen persoon te zijn voor een documentaire over de scheidslijn tussen antisemitisme en kritiek op de staat Israël. Zijn nuchtere, niet sensationele benadering helpt daarbij, maar het is vooral het brede perspectief op dit voor velen gevoelige onderwerp die de objectiviteit waarborgt. Startpunt is een aanval op het Joodse restaurant van de familie Bar-On waarbij zoon Daniel zich geen woorden in de mond laat leggen. De dader verklaarde tegenover de politie dat zijn woede gericht was op de Israëlische vlag die buiten hing en niet op Joden in het algemeen. Andere Joodse slachtoffers van geweld (van bedreigingen en bespuwingen tot een bomaanslag) vertellen over hun ervaringen, maar Bromet spreekt ook mensen die kritisch zijn op Israël en op de Joodse belangenorganisaties die beschuldigingen van antisemitisme zouden gebruiken om critici monddood te maken. Het meest in het oog springend is de oprichter van 'Een Ander Joods Geluid'. Het is wel jammer dat de daders van de geweldsdelicten niet zelf aan het woord komen, al sprak Bromet wel met een advocaat van een van hen.

**Alto Knights, The (2025) \*\*\*½**

*Misdaaddrama met Robert De Niro, Debra Messing, Michael Rispoli*

*Regie: Barry Levinson*

Vraag niet waarom, maar De Niro speelt hier een dubbelrol als bevriende maffiafiguren Frank Costello en Vito Genovese die op late leeftijd lijnrecht tegenover elkaar komen te staan. Vito geeft handlangers Albert [Michael Rispoli] zelfs opdracht om Frank te liquideren. Frank overleeft de aanslag, maar blijft bij zijn besluit om zich terug te trekken uit de misdaad. Wat volgt is een serie flashbacks vertelt vanuit Franks perspectief die de voorgeschiedenis vertelt en uiteindelijk hoe het conflict tussen Frank en Vito uiteindelijk toch nog wordt beslecht. De Niro's dubbelrol is in het begin wat verwarrend, maar al met al is dit een

degelijk misdaaddrama. Het grote probleem is dat het qua inhoud en vertelstijl niets heeft toe te voegen aan het genre.

**Alvin En De Chipmunks 3 (2011)**

zie: *Alvin & The Chipmunks 3*

**Alvin & The Chipmunks 3 (2011) \***

**Alt. titel: *Alvin And The Chipmunks: Chipwrecked; Alvin En De Chipmunks 3***

*Komedie met de stemmen van Justin Long, Matthew Gray Gubler, Christina Applegate*

*Regie: Mike Mitchell*

The Chipmunks en The Chipettes zijn per boot onderweg naar de International Music Awards en drie schrijvers verzonnen een stompzinnige manier om deze zingende eekhoorns te laten stranden op een eiland met Zoe [Jenny Slate] die daar al 9 jaar wacht op hulp. Manager en adoptievader Dave [Jason Lee] en voormalig manager Ian [David Cross] overkomt min of meer hetzelfde in deze dwaze komedie vol flauwe en verzochte grappen. Lee en Cross schikken zich in hun vernederende rollen. Mogelijk dat de door de Chipmunks en Chipettes gezongen covers je een bescheiden glimlach bezorgen, op meer hoeft je niet te rekenen.

**Alvin And The Chipmunks: Chipwrecked (2011)**

zie: *Alvin & The Chipmunks 3*

**Alvin And The Chipmunks: The Road Chip (2015) \***

**Alt. titel: *Alvin En De Chipmunks 4: Road Trip; Alvin En De Chipmunks: Road Trip***

*Komedie met de stemmen van Justin Long, Matthew Gray Gubler, Jesse McCartney*

*Regie: Walt Becker*

Dave [Jason Lee] reist af naar Miami voor de albumpresentatie van Ashley Grey [Bella Thorne]. Alvin [Justin Long], Simon [Matthew Gray Gubler] en Theodore [Jesse McCartney] vrezzen echter dat Dave hen in de steek zal laten door Samantha [Kimberly Williams-Paisley] ten huwelijk te vragen. Ze halen Samantha's zoon [Josh Green] over om hen mee te nemen naar Miami om de verloving tegen te houden. Onderweg krijgen ze te maken met Air Marshall James Suggs [Tony Hale] en na een gedwongen noodlanding reizen ze verder over land. Meer van dezelfde nonsens vol kinderachtige humor en hopeloos overacteren, vooral van de onuitstaanbare Hale. Cameo's van John Waters en Redfoo (die zijn nieuwe dansprulletje plugt).

**Alvin En De Chipmunks 4: Road Trip (2015)**

zie: *Alvin And The Chipmunks: The Road Chip*

**Alvin En De Chipmunks: Road Trip (2015)**

zie: *Alvin And The Chipmunks: The Road Chip*

**Always Shine (2016) \*\*\*\*½**

*Psychologische thriller met Mackenzie Davis, Caitlin FitzGerald, Laurence Michael Levine*

*Regie: Sophia Takal*

Intelligent, complex psychologisch drama met thriller-elementen nodigt uit tot herhaald kijken. Centraal staan twee vriendinnen die een weekend samen doorbrengen in de hoop hun vriendschap nieuw leven in te blazen. Anna [Mackenzie Davis] en Beth [Caitlin FitzGerald] zijn actrices, maar Beth heeft meer succes gehad. Dat leidt tot wroeging bij Anna, vooral wanneer Beth een scenario dat haar is aangeboden koeltjes afwijst. Het scenario van Laurence Michael Levine zet je op sluwe wijze op het verkeerde been in de scène waarin we kennis maken met Anna en maakt meteen duidelijk dat we te maken hebben met een film die speelt met je verwachtingspatroon en je langzaam maar zeker de afzonderlijke stukjes aanreikt van een puzzel die je bij de eerste poging mogelijk niet helemaal in elkaar weet te zetten. Onder de intelligente regie van Sophia Takal komt Davis tot een intense, maar beheerste vertolking die tot aan het verrassende einde zorgt voor een ongemakkelijke spanning die versterkt wordt door het contrasterende, ingetogen spel van FitzGerald.

**Am I OK? (2022) \*\*\*\***

*Romantisch drama met Dakota Johnson, Sonoya Mizuno, Kiersey Clemons*

*Regie: Stephanie Alllynne, Tig Notaro*

Twee hartsvriendinnen staan op een kruispunt in hun leven. Lucy [Dakota Johnson] ontdekt op haar 32<sup>e</sup> dat ze lesbisch is en Jane [Sonoya Mizuno] keert samen met haar vriend Danny [Jermaine Fowler] terug naar haar geboorteplaats Londen om te beginnen

aan haar droombaan. Jane wil Lucy helpen om haar seksuele identiteit een plaats te geven, maar komt zelf ook voor dilemma's te staan. Een warm, eerlijk portret van vriendschap met een ontwapenende Johnson. Kiersey Clemons is zeer aanlokkelijk als de vrouw voor wie Lucy gevoelens koestert. De titel verwijst naar het gemak waarmee Lucy en Jane elkaar zeggen dat het OK gaat, terwijl ze weten dat het niet zo is. Iets wat we waarschijnlijk allemaal wel eens hebben gedaan.

**Am I Racist? (2024) ½**

*Documentaire met Matt Walsh, Robin DiAngelo, Regina Jackson*

*Regie: Justin Folk*

Ja, natuurlijk. Matt Walsh is een politieke commentator die geen enkele moeite doet om zijn zelfingenomenheid en zijn vermeende intellectuele superioriteit te gebruiken om mensen met een ander wereldbeeld voor schut te zetten. Eerder ging hij het debat over genderidentiteit te lijf in *What Is A Woman?* met de onjuiste aanname dat geslacht en gender hetzelfde is. Dus. Hier bagatelliseert hij racisme vast te stellen dat er mensen zijn die munt slaan uit de gecreëerde behoefte aan politieke correctheid. Dat zal best waar zijn, maar Walsh levert geen enkel concreet bewijs aan. Zijn ego is blijkbaar zo opgeblazen dat hij niet inziet dat hij vooral zichzelf voor schut zet door zich afwisselend voor te doen als een irritante workshopdeelnemer en een specialist in DEI (Diversity, Equity, Inclusivity). Een buitengewoon naargeestig filmpje van een buitengewoon vervelend mannetje.

**Ama Gloria (2023) \*\*\***

*Psychologisch drama met Louise Mauroy-Panzani, Ilça Moreno Zeg, Arnaud Rebotini*

*Regie: Marie Amachoukeli-Barsacq*

De zesjarige Cléo [Louise Mauroy-Panzani] is sinds de dood van haar moeder liefdevol verzorgd door de Kaapverdische Gloria [Ilça Moreno Zego], omdat Cléo's vader [Arnaud Rebotini] overdag moet werken. Wanneer Gloria terugkeert naar haar thuisland om haar plannen voor een eigen hotel te realiseren, neemt niemand de tijd om Cléo daar op voor te bereiden. Om de situatie nóg traumatischer te maken, viert ze vakantie bij Gloria en haar gezin. De scènes in Parijs, waarin de band tussen Cléo en Gloria duidelijk wordt, zijn prachtig en doen denken aan het meesterlijke *What Maisie Knew*. Zodra het verhaal zich naar Kaapverdië verplaatst zakt het langzaam af, eerst omdat je de problemen mijlenver van tevoren ziet aankomen (ouders zouden beter moeten weten), dan omdat Cléo toch iets te wijs blijkt voor haar leeftijd en uiteindelijk vanwege onvervalst – en ongeloofwaardig – melodrama.

**Amandiers, Les (2022)**

zie: *Forever Young*

**Amant Double, L' (2017)**

zie: *Double Lover*

**Amantes Pasajeros, Los (2013)**

zie: *I'm So Excited*

**Amateur (2025)**

zie: *Amateur, The*

**Amateur, The (2025) \*\***

**Alt. titel: *Amateur***

*Actiethriller met Rami Malek, Laurence Fishburne, Julianne Nicholson*

*Regie: James Hawes*

ICT-expert en professioneel codebreker/hacker Charlie Hacker [Rami Malek] besluit het recht in eigen handen te nemen wanneer blijkt dat de CIA zich niet wil inzetten om de terroristen op te sporen die verantwoordelijk zijn voor een aanslag in Londen waarbij Charlies echtgenote [Rachel Brosnahan]. Hij neemt een valse identiteit aan om na een intensieve training van een ervaren CIA-agent [Laurence Fishburne] reist hij op zijn gemak door Europa terwijl hij de ene na de andere betrokkene op omslachtige (doch bepaald niet subtiele) wijze liquideert. Als je blind kunt aannemen dat Charlie werkelijk alles kan met een laptopje en een telefoonje dan heb je misschien minder moeite met het absurde plot van deze moderne versie van *MacGyver*. MacGyver liet tenminste nog zien hoe hij zijn vallen opzette, Charlie laat dat achterwege. Niet zozeer om het publiek te kunnen verrassen, maar uit luiheid en om te verdoezelen hoe bespottelijk het verhaal in feite is.

**Amazing Maurice, The (2022) \*\*\***

**Alt. titel: *Superkat Maurice***

*Animatiefilm met de stemmen Hugh Laurie, Emilia Clarke, Himesh Patel*

*Regie: Toby Genkel*

Kat Maurice [Hugh Laurie] en Keith [Himesh Patel] hebben een lucratieve vorm van zwendel opgezet door samen te werken met een groep ratten. De ratten zorgen voor een rattenplaag die Maurice en Keith tegen betaling 'bestrijden'. Appeltje, eitje, totdat ze stuiten op de sinistere Boss Man [David Thewlis], die met zijn eigen 'rattenplaag' een maatje te groot lijkt te zijn. Maurice en Keith besluiten de handen ineen te slaan met burgemeestersdochter Malicia [Emilia Clarke]. Gebaseerd een boek van Terry Pratchett dat door Terry Rossio en Robert Chandler voorzien is van onnodig pedante humor, bijvoorbeeld over de conventies rondom vertellers, waardoor de onderliggende boodschap over het belang van educatie (en de kritiek op religie) wat ondergesneeuwd raakt. Een onderhoudende animatiefilm, maar het had zonder meer beter gekund.

**Amazing Spider-Man, The (2012) \*\*\***

*SF-actie met Andrew Garfield, Emma Stone, Rhys Ifans*

*Regie: Marc Webb*

Wanneer Peter Parker [Andrew Garfield] ontdekt dat wetenschapper Dr. Curt Connors [Rhys Ifans] vroeger nauw samenwerkte met Peters vader [Campbell Scott], besluit hij stiekem een kijkje te nemen in het lab van Dr. Connors genetische experimenten doet. Een genetisch gemanipuleerde spin bijt hem, Peter ontdekt de unieke krachten die hij daardoor heeft gekregen en leert hoe hij die ten goede kan gebruiken. Emma Stone is erg goed als de intelligente, zelfredzame love interest Gwen Stacy [Emma Stone], de dochter van kapitein Stacy [Denis Leary] van de New York Police department. Het middelste deel is wat langdradig en de epiloog is afgezaagd, maar de drie hoofdrolspelers zijn uitstekend, er is prima ondersteunend werk van Sally Field en Martin Sheen als Peters oom en tante en de special effects mogen er zijn, zeker in 3D. Vervolg: *The Amazing Spider-Man 2*.

**Amazing Spider-Man 2, The (2014) \*\*\***

*SF-actie met Andrew Garfield, Emma Stone, Jamie Fox*

*Regie: Marc Webb*

Peter Parker [Andrew Garfield] heeft zijn draai gevonden als Spiderman, maar zijn belofte aan Gwens vader [Denis Leary] aan het eind *The Amazing Spider-Man* dreigt zijn relatie met Gwen [Emma Stone] te verwoesten, ook al omdat Gwen in Engeland wil studeren. Een ontevreden onderhoudsmedewerker [Jamie Foxx] bij Oscorp krijgt bovenmenselijke krachten door een ongeluk bij een reparatie in een onderzoekslab. Harry [Dane DeHaan], de erfgenaam van Oscorp-oprichter Norman Osborn [Chris Cooper], denkt dat hij met Spider-Mans bloed van zijn erfelijke ziekte af kan komen en vraagt Peter (die geld verdient met foto's van Spider-Man in actie) om hulp. Stone heeft jammer genoeg weinig te doen, maar Foxx en DeHaan zijn prima in hun goed uitgewerkte schurkenrollen en de special effects zijn opnieuw uitstekend in deze meer komische, maar zichzelf nooit parodiërende vervolg.

**Ambassador To Bern (2014) \*\*\*½**

**Alt. titel: A Berni Követ**

*Historisch drama met János Kulka, Rémusz Szikszai, Rozi Lovas*

*Regie: Attila Szász*

Op 16 augustus 1958 gijzelden Hongaarse vluchtelingen Ábel [Tamás Szabó Kimmel] en Bános [Jozsef Kadas] ambassadeur Koroknai [János Kulka] en een aantal stafleden in de Hongaarse ambassade in Bern. Wat zich precies afspeelde op die dag is nooit duidelijk geworden en dat geeft Szász en scenarist Norbert Köbli ruimte om het verhaal te dramatiseren. Zo is daar een rancuneuze medewerker [Rémusz Szikszai] die zich nadrukkelijk wil laten gelden, een jonge vrouw [Rozi Lovas] die vluchtelingenwerk doet en de daders identificeert en de Zwitserse inspecteur Lambert [László I. Kish] die lange tijds kan doen, omdat de gijzeling zich formeel afspeelt op Hongaars grondgebied. Het gebrek aan visuele dynamiek verradt dat dit gemaakt is voor televisie, maar het verhaal is boeiend en het acteerwerk prima.

**Ambulance (2022) ½**

*Actiethriller met Jake Gyllenhaal, Yahya Abdul-Mateen II, Eiza González*

*Regie: Michael Bay*

Oorlogsveteraan Will Sharp [Yahya Abdul-Mateen II] heeft geld nodig om de behandeling van zijn ernstige zieke vrouw [Moses Ingram] te betalen. Wanneer zijn verzekeringsmaatschappij hem weigert te helpen klopt hij aan bij pleegbroer Danny [Jake Gyllenhaal] die hem overhaalt mee te helpen bij een bankroof. De roof loopt mis wanneer Danny een toevallig binnengelopen agent [Jackson White] moet gijzelen en diens partner [Cedric Sanders] ontdekt wat er aan de hand is. Van geloofwaardigheid is op dat moment sowieso al nauwelijks sprake en wanneer ambulancemedewerker Cam [Eiza González] betrokken raakt bij dit alles wordt het met de minuut stompziniger. Bay vult de extreem lange speelduur met een hoop stunts en gekunstelde en al snel op de zenuwen werkende droneshots.

**América (2018) \*\*½**

*Documentaire met Diego Alvarez Serrano, Rodrigo Alvares Serrano, Bruno Alvares Serrano*

*Regie: Erick Stoll, Chae Whiteside*

De verordening van hun vader betekent dat broers Diego, Rodrigo en Bruno hun normale leven moeten opgeven om te zorgen voor hun oma América die de 90 ruim is gepasseerd en intensieve verzorging nodig heeft. Deze documentaire volgt de broers en hun grootmoeder op een wat gekunstelde en regelmatig ogenschijnlijk in scène gezette wijze op de momenten waarop América die hulp het hardst nodig heeft. De ervaring geeft de broers een nieuw perspectief op het leven, maar je hebt nauwelijks het idee dat je naar een documentaire zit te kijken.

**American, The (2010) \*\*\*\***

*Misdaaddrama met George Clooney, Violante Placido, Johan Laysen*

*Regie: Anton Corbijn*

Amerikaanse huurling [George Clooney] overleeft een liquidatiepoging op een afgelegen locatie in Zweden en probeert van de radar te verdwijnen met hulp van zijn mentor Pavel [Johan Laysen]. Die stuurt hem naar een afgelegen Italiaans dorpje en adviseert hem om geen enkel contact met de buitenwereld te zoeken. Pavel brengt "Eduardo" in contact met een Belgische vrouw [Thekla Reuten] voor wie hij een sluipschuttersgeweer moet ontwerpen en afstellen. Ondertussen begint "Eduardo" een affaire met een prostituee [Violante Placido] en zoekt hij met hulp van een plaatselijke pater [Paolo Bonacelli] verlossing voor het feit dat hij in Zweden een onschuldige vrouw [Irina Björklund] doodde. Fraai gefilmde misdaadthriller vol paranoia vervangt adrenaline door suspense door Corbijns sobere cameraregie en het ontbreken van montage truc en 'spannende muziekjes'. Clooney speelt een van zijn beste rollen met verve.

**American, The (2023)**

*zie: Joika*

**American Animals (2018) \*\*\*\***

*Misdaadfilm met Even Peters, Blake Jenner, Barry Keoghan*

*Regie: Bart Layton*

Sfeervol gefilmde, uitstekend geacteerde reconstructie van een waargebeurd verhaal. In 2004 besluiten verveelde jeugdvrienden Spencer Reinhard [Barry Keoghan] en Warren Lipka [Evan Peters] een aantal zeldzame boeken te ontvreemden uit de universiteitsbibliotheek van Transylvania University in Lexington, Kentucky. Ze concluderen al snel dat ze twee handlangers nodig hebben en die vinden ze in Chas Allen [Blake Jenner] en Eric Borsuk [Jared Abrahamson, die lijkt op Edward Snowden]. Geen van hen heeft enige criminele ervaring en niemand wil degene zijn die de bibliothecaresse uitschakelt. Maar dat blijkt slechts één van de vele obstakels die de studenten moeten overwinnen voordat ze hun plan met succes kunnen uitvoeren. De echte hoofdrolspelers verschijnen zo nu en dan in beeld om de gebeurtenissen in een context te plaatsen. Dat geeft extra diepgang aan een sowieso onderhoudende, vaak wrang humoristische heistfilm.

**American Assassin (2017) \*½**

*Thriller met Dylan O'Brien, Charlotte Vega, Michael Keaton*

*Regie: Michael Cuesta*

Mitch Rapp [Dylan O'Brien] is het type dat zijn vriendin ten huwelijk vraagt tijdens een vakantie in een badplaats en dat zelf meent te moeten filmen. Vervolgens laat hij zijn verloofde alleen achter en dan zul je net zien dat ze verzeild raken in een bloedbad en dat zij het niet overleefd en hij (op wel heel erg wonderbaarlijke

wijze) wel. Een cliché, een stompzinigheid en het knagende gevoel dat hier het leed van de 38 doden die vielen bij het bloedbad in het Tunesische Sousse in juni 2015 wordt geëxploiteerd, maken dit tot een uiterst onaangename film. Het verhaal neemt bovendien een radicale wending die verzocht is, maar wel de basis vormt voor alles wat komt. Cuesta neemt het allemaal veel te serieus en Sanaa Lathan heeft de ondankbare taak om op hoge hakken rond te lopen en de baas te spelen. Taylor Kitsch is een kleurloze schurk in een behoorlijk dom actieprul dat typerend is voor een direct-to-dvd B-film. Alleen het spel van Keaton en een spectaculaire finale, waarin het effect van een nucleaire explosie op knappe wijze in beeld wordt gebracht, blazen dit enig leven in. Als je merkt dat je halverwege even in slaapt bent gevallen ben je echter niet de eerste. En ook niet de laatste, gok ik zo.

**American Factory (2019) \*\*\*\*½**

*Documentaire met David Burrows, Junming 'Jimmy' Wang, Sherrod Brown*

*Regie: Steven Bognar, Julie Reichert*

Ironisch getitelde Oscarwinnende documentaire toont hoe de Chinese glasfabrikant Fuyao aanvankelijk met open armen wordt verwelkomd in Dayton, Ohio, één van de vele Amerikaanse steden waar duizenden mensen hun banen verloren als gevolg van de economische crisis. Ze zijn aanvankelijk dolblij weer aan het werk te kunnen, maar al gauw blijkt dat de Chinezen er een hele andere werkhethiek op na houden. Bovendien houden ze zich nauwelijks aan Amerikaanse regels rondom veiligheid en werknemersrechten. Onvermijdelijk dreigen er vakbondsacties, maar Fuyao laat geen middel ongebruikt om die 'opstand' de kop in te drukken. Een schrijnend portret van de manier waarop buitenlandse investeerders profiteren van de uitzichtloze situatie van werknemers, maar het fascinerende aan deze documentaire is dat de bedrijfsleiding voor de camera openlijk zijn minachting uitspreekt voor de Amerikaanse werkhethiek. Het bezoek van een aantal Amerikaanse leidinggevenden aan het moederbedrijf in China "om te zien hoe we efficiënter kunnen werken" levert enkele tenenkrommende momenten op die het enorme culturele contrast onderstrepen. Het is belangrijk op te merken dat er ook aandacht is voor de oprechte vriendschappen die ontstaan tussen Amerikaanse en Chinese werknemers, maar uiteindelijk overwint de wanhoop en kun je alleen maar je hart vasthouden voor de toekomst van deze welwillende, hard werkende Amerikanen. Niet te missen!

**American Fiction (2023) \*\*\*\***

*Satire met Jeffrey Wright, Erika Elxander, Leslie Uggams*

*Regie: Cord Jefferson*

Auteur Thelonious 'Monk' Ellisons [Jeffrey Wright] kampt met een writer's block en stoort zich aan hoe 'zwarte literatuur' wordt omarmd door de voornamelijk witte literaire elite. Nadat hij Sinatra Golden [Issa Rae] tijdens een literair festival een tenenkrommende passage uit haar recente bestseller 'We Lives In Da Getto' hoort lezen, besluit hij uit frustratie – en als grap – het boek "My Pafology" te schrijven, in zijn ogen een volstrekt formulematig stuk 'zwarte literatuur'. Onder het pseudoniem Steg R. Lee, een uit de gevangenis ontsnapte crimineel. Tot zijn grote verbazing wordt het boek een succes en is hij gedwongen om de fictieve schrijver na te spelen. Ondertussen beseft Monk hoezeer zijn familiegeschiedenis zijn cynische visie op de wereld beïnvloed. Scherpe satire richt de pijlen op de literaire wereld als geheel, maar werkt ook als familiedrama. De scène waarin Keith David en Okierete Onaodowan een sleutelscène uit 'My Pafology' naspelen is een juweeltje.

**American Girl Story: Melody 1963 – Love Has To Win, An (2016) \*\*½**

*Drama met Melody Ellison, Idara Victor, Frankie Faison*

*Regie: Tina Mabry*

Korte film geproduceerd door het meisjesmagazine *American Girl* speelt zich af in 1963, kort nadat vier zwarte meisjes omkwamen bij een bomaanslag op een kerk in Birmingham. Centraal staat de irritant brave en wijsneuzige beginnende tiener Melody [Marsai Martin], één van de twee zwarte meisjes op haar school, die haar familie en haar docent kritische vragen stelt over de implicaties van de aanslag. De titel verradt de slotconclusie van deze prekerige geschiedenisles.

**American Honey (2016) \*½**

*Drama met Sasha Lane, Shia LaBeouf, Riley Keough*

*Regie: Andrea Arnold*

Deze film zou zichzelf best veleens kunnen hebben beschouwd als de *Easy Rider* voor een nieuwe generatie vrijgevochten jongeren. Maar die vergelijking leidt helaas onherroepelijk tot de conclusie dat het bergafwaarts is gegaan sinds 1969. Ja, dit is een roadmovie over jongeren die met een busje door de VS reizen en dromen van de eeuwige vrijheid. Er is volop drank- en drugsgebruik en we krijgen een aantal saaie seksscènes voorgeschoteld. De nadrukkelijk aanwezige soundtrack bevat helaas geen Steppenwolf, Bob Dylan, Jimi Hendrix Experience of The Byrds, maar vooral nihilistische, stomvervelende hiphopmuziek waarin niet de spirituele vrijheid, maar materialisme als hoogste goed wordt gepresenteerd. Het gebrek aan idealen en de doelloosheid van de jongeren in deze film, evenals amateuristisch camerawerk met een overdaad aan flaring en soms zelfs de zichtbaarheid van de boom-microfoon, rechtvaardigt de waanzinnige speelduur van 160 minuten van deze overschatte film allerminst.

**American Hustle (2013) ½**

*Misdaadkomedie met Christian Bale, Amy Adams, Bradley Cooper*  
*Regie: David O. Russell*

Nadat oplichters Irving Rosenfield [Christian Bale] en Sydney Prosser [Amy Adams] op heterdaad zijn betrapt door FBI-agent Richie DiMaso [Bradley Cooper] kunnen ze gevangenisstraf alleen ontlopen als ze helpen 4 prominente witteboordencriminelen erin te luizen. Eén van de doelwitten is burgemeester Carmine Polito [Jeremy Renner]. Praatzieke misdaadkomedie (met een overdaad aan voice-overs) vol karikaturaal geklede karikaturen gespeeld door acteurs die veel te hard hun best doen om grappig te zijn. Russell probeert er iets 'cools' van te maken, maar dit is vooral oubollig. Dat dit genomineerd was voor 10 Oscars zegt iets over het nominatiesysteem. Dat dit geen één keer in de prijzen viel, zegt iets over de gebrekkige kwaliteit.

**American Made (2017) \*\*\*\***

*Actiekomedie met Tom Cruise, Domhnall Gleeson, Sarah Wright*

*Regie: Doug Liman*

Tom Cruise lijkt de eeuwige jeugd te hebben. Of dat te danken is aan dat enge Scientology van hem durf ik niet te zeggen, maar hij valt nog steeds niet te betrappen op een slechte rol. Sterker nog: hij is hier ideaal gecast als de ultieme Amerikaanse antiheld Barry Seal, een van nature ietwat roekeloze piloot die van 1978 tot 1985 zoveel miljoenen geld verdient met het vervoeren van allerlei goederen voor de meest uiteenlopende partijen dat hij het niet verborgen kan houden. Het is een bizar verhaal, maar het scenario van Gary Spinelli is gebaseerd op ware feiten. Linam houdt het tempo er stevig in en zorgt voor een aangename luchtige toon. Hij maakt bovendien slim gebruik van archiefmateriaal en er is een sterk rolletje voor Caleb Landry Jones als Barry's niet al te snuggere schoonbroer die voor problemen zorgt. Verwacht geen diepgaand exposé, maar wel een uiterst vermakelijk relaas waar je regelmatig met open mond naar moet kijken. De scène waarin Cruise op een kinderfiets rijdt is een juweeltje!

**American Mary (2012) \*\*\*½**

*Horrorfilm met Katherine Isabelle, Antonio Cup, Tristan Risk*

*Regie: Jen Koska, Sylvia Koska*

Mary Mason [Katherine Isabelle] is een armlastige (sic!) studente chirurgie, die zich laat verleiden tot het uitvoeren van clandestiene, soms ronduit verontrustende cosmetische ingrepen. De wereld waarin ze zich hiermee begeeft, brengt echter de nodige gevaren met zich mee en daar moet ze zich tegen wapenen met haar operatiegereedschap. Deze verfrissende, originele Canadese horrorfilm speelt zich af in een duistere wereld, bewoond door bizarre figuren. Heeft vooral in het laatste deel enkele sterke, schokkende scènes, maar ook omdat de motivatie van de hoofdpersoon moeilijk te doorgronden is, roept ze weinig sympathie op en is het verhaal niet zo meeslepend als je zou willen. Maar de regisserende zusjes Koska moet je in de gaten houden.

**American Pastoral (2016) \*\*½**

*Misdaadddrama met Ewan McGregor, Jennifer Connelly, Dakota Fanning*

*Regie: Ewan McGregor*

De beroemde schrijver Nathan Zuckerman [David Strathairn] bezoekt in 1996 de 45-jarige reünie van Weequahic High School en

ontmoet Jerry Leov [Rupert Evans], die net zijn broer Seymour (bijgenaamd "Swede") heeft begraven. In flashback volgt het relaas van Seymour [Ewan McGregor], toen de sportheld van school, en zijn echtgenote Dawn [Jennifer Connelly], een voormalige beauty queen. Hun vermeende sprookjeshuwelijk wordt opgeschrikt door hun rebelse dochter Merry [Dakota Fanning], wiens radicale overtuigingen leiden tot een serie dramatische gebeurtenissen. Fanning doet niets dat mijn vooroordelen over de gemanierde acteerstijl van de Fannings te weerspreken, maar McGregor is de zwakste schakel. Op zijn acteerwerk valt weinig aan te merken, maar als regisseur slaagt hij er geen moment in om dramatische spanning op te bouwen zodat we een beetje van het ene conflict in het andere vallen. Ziet er prima uit maar het wil maar niet interessant worden.

#### **American Reunion (2012) \***

*Komedie met Jason Briggs, Alyson Hannigan, Chris Kelen*  
*Regie: Jon Hurwitz, Hayden Schlossberg*

Uit de categorie "sequels waar niemand op zat te wachten" komt deze verlate afsluiter van de *American Pie*-franchise waaruit blijkt dat de pubers van toen nog net zo infantiel zijn qua seks en humor. Jim [Jason Biggs] en Michelle [Alyson Hannigan] zijn nog altijd samen en hebben een zoon [George Christopher Bianchi], maar Jim kan zijn ogen niet afhouden van de 17-jarige Kara [Ali Cobrin] op wie hij vroeger past. Kevin [Thomas Ian Nicholas] is getrouwd met Ellie [Charlene Amoii], maar krijgt toch weer een harde van zijn ex Vicky [Tara Reid]. De eveneens getrouwde Oz [Chris Klein] heeft hetzelfde "problem" met Heather [Mena Suvari] en Stifler [Seann William Scott] gedraagt zich nog steeds als een malloot. Finch [Eddie Kaye Thomas] doet voor spek en bonen mee, want Jims vader [Eugene Levy] legt het aan met Stiflers moeder [Jennifer Coolidge]. Het is vooral sneu (en niet grappig) om volwassen personages te zien die nog altijd zo onbeholpen zijn.

#### **American Sniper (2014) \*\*\*\***

*Biografisch drama met Bradley Cooper, Sienna Miller*  
*Regie: Clint Eastwood*

Genuanceerd biografisch drama over Chris Kyle [Bradley Cooper], een militair die furor maakt tijdens de oorlog in Irak als sluipschutter en het leven redde van vele Amerikaanse soldaten. Bij thuiskomst merkt zijn vrouw [Sienna Miller] dat hij niet meer dezelfde is, maar Kyle blijft de mentale last die hij met zich meedraagt ontkennen. Eastwood geeft betekenis aan het credo "Love the soldiers, hate the war" door aan de ene kant te tonen hoe moeilijk het is om persoonlijk verantwoordelijk te zijn voor de beslissingen over leven en dood, vooral wanneer het kinderen betreft, en aan de andere kant duidelijk te maken dat het voor onschuldige Irakese burgers haast onmogelijk is om de Amerikaanse soldaten van hun onschuld. Een indringend, respectvol maar eerlijk portret van een opmerkelijke soldaat, wars van heroïek maar vol empathie voor alle betrokkenen. Genomineerd voor zes Oscars, won in de categorie 'Best Sound Editing' (Alan Robert Murray, Bub Asman).

#### **American Siege (2021) ½**

*Thriller met Bruce Willis, Rob Gough, Anna Hindman*  
*Regie: Edward Drake*

In een dorpje in Georgia wordt de gerespecteerde dokter John Geats [Cullen G. Chambers] gegijzeld door een groep onder leiding van Roy Lambert [Rob Gough]. Het is aan Sheriff Ben Watts [Bruce Willis] om de gijzeling te beëindigen, maar wanneer hij ontdekt wat de reden is voor de gijzeling, vermoedt hij dat er andere belanghebbenden in het spel zijn, waaronder de machtige Charles Rutledge [Timothy V. Murphy], die iets te verbergen heeft. Dubieuze accenten, chaotisch camerawerk en rommelig gefilmde schietpartijen in nog zo'n slecht geschreven standaardthriller waar Willis al jaren een patent op heeft.

#### **American Trip (2010)**

*zie: Get Him To The Greek*

#### **American Ultra (2015) \*\*\*\*½**

*Actiekomedie met Jesse Eisenberg, Kristen Stewart, Connie Britton*  
*Regie: Nima Nourizadeh*

De door fobieën geplaagde winkelbediende, cartoonist en stoner Mike [Jesse Eisenberg] ontdekt over bijzondere te beschikken wanneer hij doelwit wordt van een ambitieuze CIA-agent [Topher Grace]. Met hulp van Rose [John Leguizamo] slaat hij samen met zijn vriendin Phoebe [Kristen Stewart] op de vlucht. CIA-agent

Lasseter [Connie Britton] probeert ondertussen juist te voorkomen dat Mike het veld moet ruimen. Een rol die op het lijf is geschreven van Eisenberg en in Stewart heeft hij een ideale tegenspeler gevonden voor deze vlotte, amusante en originele actiekomedie.

#### **American Underdog (2021) \*\***

*Biografisch drama met Zachary Levi, Anna Paquin, Hayden Zallar*

*Regie: Andrew Erwin, Joe Erwin*

De titel zegt alles: Kurt Warner [Zachary Levi] leek voorbestemd een van de vele getalenteerde American Footballspelers te worden die de stap naar het hoogste niveau net niet weten te maken, maar het lot (en God) bleek andere plannen te hebben. Dit clichématige biografische sportdrama is veel te voorspelbaar en alleen dankzij de sympathieke vertolking van Warner nog net uit te zitten. Paquin speelt love interest Brenda Meoni, een gescheiden moeder van ... je raadt het nooit.

#### **American Utopia (2020)**

*zie: David Byrne's American Utopia*

#### **American Violence (2017) ½**

*Misdadthriller met Kaiwi Lyman, Denise Richards, Bruce Dern*  
*Regie: Timothy Woodward Jr.*

Denise Richards speelt de rol van forensisch psycholoog Amanda Tyler die moet onderzoeken of er een gegronde reden is om de executie van moordenaar Jackson Shea [Kaiwi Lyman] af te blazen. Hoewel Amanda Jackson benadert als een klein kind, neemt hij haar direct in vertrouwen en in flashbacks ontdekken we dat hij een zwaar leven heeft gehad. Dus! De keuze voor Denise Richards is even belachelijk als het scenario. Bruce Dern is de enige die acceptabel acteerwerk neerzet in zijn bijrol als een corrupte sheriff, al moet je je sterk afvragen wat hem ertoe gebracht heeft om zijn naam hieraan te verbinden.

#### **American Woman (2018) \*\*\***

*Psychologisch drama met Sienna Miller, Sky Ferreira, Christina Hendricks*

*Regie: Jake Scott*

Somber, vaak deprimerend relaas van Debra [Sienna Miller], die moeite heeft de eindjes bij elkaar te knopen voor haarzelf, haar dochter en diens jonge zoontje en steeds de verkeerde mannen lijkt aan te trekken. Wanneer haar dochter op een dag spoorloos verdwijnt moet ze zelf de zorg voor haar kleinzoon op zich nemen en de hoop behouden dat haar dochter weer opduikt. Sienna Miller is subliem in de hoofdrol, maar de andere rollen zijn minder goed uitgewerkt. Hoewel deze karakterstudie een periode van 11 jaar bestrijkt, blijft Debra, ondanks Millers ingeleefde spel, een enigma.

#### **American Woman (2019) \*\***

*Drama met Hong Chau, Sarah Gladan, John Gallagher Jr.*

*Regie: Semi Chellas*

Zonderlinge, niet geheel geslaagde mengeling van feit (de vermeende ontvoering van miljonairsochters Patty Hearst) en fictie waarin activiste Jenny [Hong Chau] betrokken raakt bij de ontvoering van drie vrouwen. Eén van hen [Sarah Gladan] heeft sympathie voor de politieke doeleinden van de ontvoerders en daardoor wordt de scheidslijn tussen slachtoffer en medeplichtige steeds vager. Redelijk acteerwerk kan de matige karakterisering en het rommelige scenario onvoldoende verhullen.

#### **America's War On Abortion (2020) \*\*½**

*Documentaire met Deeyah Khan, Julie Burkhart, Donald Spitz*

*Regie: Deeyah Khan*

De prijswinnende filmmaker Deeyah Khan houdt zich op in en in de buurt van een abortuskliniek in Alabama. Buiten staan fundamentalistische christenen en godsdienstwaanzinnigen te demonstreren, waarbij ze niet schromen om vrouwen die de kliniek bezoeken uit te schelden en te intimideren. Binnen ontdekt Khan dat de keuze voor abortus veel zwaarder weegt dan de uiteindelijke behandeling. Khan spreekt ook met enkele demonstranten, maar had er beter aan gedaan om te spreken met enkele meer erudiete voorstanders van het algehele verbod op abortus. Ondanks de eenzijdige benadering wist Khan hiervoor zowaar een BAFTA in de wacht te slepen!

#### **Amerikatsi (2022) \*\*½**

*Tragikomedie met Michael A. Goorjian, Hovik Keuchkerian, Narine Grigoryan*

*Regie: Michael A. Goorjian*

Na de Tweede Wereldoorlog betaalt Jozef Stalin een vergoeding aan overlevenden van de Armeense Genocide waarmee ze kunnen terugkeren naar hun geboortegrond dat op dat moment onderdeel uitmaakt van de Sovjet-Unie. Charlie Bakchinyan [Michael A. Goorjian], die als kind in 1915 in de VS belandde, besluit hier gebruik van te maken. Hij redt Vanya [Greg Ganoyan], het zoontje van de Russische officier Dmitry Petrov [Mikhail Trukhin], maar omdat hij geen Russische en Armeens verstaat, wordt hij door een opeenstapeling van misverstanden veroordeeld tot 10 jaar strafkamp in Siberië. De gevangenis waar hij zijn transport afwacht, wordt getroffen door een aardbeving en daarom wordt Charlie daar aan het werk gezet. Hij houdt de moraal hoog door over de afgebrokkelde muur te gluren naar het gezinsleven van Tigran [Hovik Keuchkerian], een Armeense schilder die werkt als kampwachter om het strafkamp te ontlopen. Het scenario refereert aan Charlie Chaplins *The Great Dictator*, Buster Keatons *The Scarecrow* en Jacques Tati's *Playtime*, maar het verhaal is vooral een mix van *Rear Window* en *La Vita È Bella* met een weinig expressieve hoofdpersoon. Goorjians achterliggende boodschap is hoopvol en Keuchkerian en Grigoryan (als Tigrans echtgenote) zetten een fraai staaltje pantomime neer. Bakchinyans komische timing is wisselvallig.

**Amigo Secreto (2019)**

*zie: Secret Friend*

**Amira & Sam (2014) \*\*\*\***

*Romantisch drama met Martin Starr, Dina Shihabi, Paul Wesley*

*Regie: Sean Mullin*

Kort na zijn terugkeer van het front in Irak gaat oorlogsveteraan Sam [Martin Starr] op bezoek bij Bassam [Laith Nakli], een Iraakee die als tolk werkte voor Sams eenheid en daarom zijn vaderland heeft vervuld voor de VS. Bassam ontvangt Sam met open armen, maar dat leidt tot onbegrip bij Bassams zus Amira [Dina Shihabi] die illegaal bij haar broer verblijft en niets moet hebben van een Amerikaanse soldaat. Wanneer Amira op straat wordt aangehouden wegens illegale handel en het bezitten van een vals identiteitsbewijs dreigt ze te worden gedeporteerd. Sam lost een ereschuld in door Amira tijdelijk onderdak te verschaffen in zijn kleine appartement. Hoewel de twee zich in het begin afvragen hoe lang ze het met elkaar uit zullen houden, groeien ze langzaam maar zeker naar elkaar toe. Sam Mullins scenario ontleent veel kracht aan de verrassende, maar geloofwaardige manier waarop de relatie tussen de twee ogenschijnlijke tegenpolen zich ontwikkelt. Starr en Shihabi zijn goed gecast en hun onderlinge chemie geeft deze film een warmte waardoor je Amira & Sam alle geluk van de wereld gunt. Een potentieel beladen onderwerp krijgt een luchtige, oprechte benadering in dit sympathieke romantische drama.

**Amityville Asylum, The (2013) ½**

*Horrorfilm met Sophia Del Pizzo, Lee Bane, Jared Morgan*

*Regie: Andrew Jones*

Ultragoeedkoop prul lijkt te zijn gefilmd in een slooppand en is zeer slecht in beeld gebracht. Veel geouwehoer afgewisseld met plotselinge (en weinig effectieve) geweldsuitbarstingen. Lisa [Sophia Del Pizzo] heeft haar doodzieke moeder verzorgt tijdens diens laatste levensjaren en denkt daarom dat een baantje bij Amityville Asylum haar op het lijf geschreven is. Haar sollicitatie bij Dr Elliot Mixer [Jared Morgan] werkt misschien nog op de lachspieren, maar de scènes met collega Delaney [Lee Bane] zijn al genoeg om je in slaap te sussen. Niet de slechtste film met het woord 'Amityville' in de titel, maar daar is dan ook alles mee gezegd.

**Amityville Haunting, The (2011) ½**

*Horrorfilm met Jason Williams, Amy van Horne, Devin Clark*

*Regie: Geoff Meed*

Het is 1998 en Douglas [Jason Williams] en Virginia Benson [Amy van Horne] kopen het gevreesde huis aan 112 Ocean Drive in Amityville omdat ze nu eenmaal niets beters kunnen krijgen. Er is een opstandige tienerdochter [Nadine Crocker], een vervelend broertje [Devin Clark] dat alles meent te moeten filmen (en een excuus is voor het belabberde camerawerk) en een schattig klein zusje [Gracie Largent] met een onzichtbaar vriendje. "Beter goed

gejat, dan slecht bedacht", moet Meed gedacht hebben, want hij plundert o.a. *The Blair Witch Project* en *Paranormal Activity*, al bakt hij er natuurlijk helemaal niets van. De laatste 10 minuten zijn (gelukkig) onbedoeld grappig.

**Amityville: Mt. Misery Road (2018) ½**

*Horrorfilm met Chuck Morrongiello, Karolina Morongiello, Curtis Wyka*

*Regie: Chuck Morrongiello, Karolina Morrongiello*

Charlie [Chuck Morrongiello] heeft een dure auto, woont in een kast van een huis en zijn vriendin Buzi [Karolina Morrongiello] voldoet volledig aan het stereotype beeld van het domme blondje. Mt. Misery Road is een bos dat volgens overleveringen behekt zou zijn en waar vliegende bollen, The Mothman, The Hell Hound en ene Mary schijnen rond te waren. Charlie en Buzi reizen af, komen onderweg mensen tegen die constant zeggen dat ze niet moeten gaan omdat ze er niets te zoeken hebben en mensen daar verdwijnen. Amateurisme troef in dit extreem zelfingenomen ijdelheidsproject: Chuck brengt enkele verschrikkelijke liedjes ten gehore (waaronder zijn Magnum Opus "Buzi's Got A Nice Booty") en de dialoog bestaat voor een groot deel uit "That's creepy" of "That's scary." De aftiteling is hilarisch en kijkt zeker even tot het einde voor de niet geheel verrassende taalfout. Mt. Misery Road ligt overigens bij Huntingdon, zo'n 28 kilometer buiten Amityville. Genoeg gezegd...

**Amityville: No Escape (2016) ½**

*Horrorfilm met Julia Gomez, Josh Miller, Allison Egan*

*Regie: Henrique Couto*

Twee baggerfilms voor de prijs van een. Een groep vrienden reist af naar de bossen rondom Amityville omdat een van hen een essay wil schrijven over omgaan met angst. Het vooronderzoek bestaat uit het bekijken van een VHS-band die Lina [Julia Gomez], een vorige bewoner van het roemruchte huis aan 112 Ocean Drive in Amityville, in 1997 in dat huis maakte terwijl haar vriend voor het Amerikaanse leger in het buitenland was. Om onduidelijke/onzinnige redenen lopen die twee "verhaallijnen" lukraak door elkaar. Gomez lijkt alles bij elkaar geïmproviseerd te hebben en het duurt heel lang voor er iets gebeurt (al is haar aerobicsdemo amusant erbarmelijk) en de vriendengroep lijkt ook alles ter plekke te hebben verzonnen. Soms vliegt er iets door het beeld of hoor je op de achtergrond een doffe klap of een ander vreemd geluid. Dat is horror volgens Couto. Dat is diep triest volgens ondergetekende.

**Amityville: The Awakening (2017) \*\*\*\***

*Horrorfilm met Jennifer Jason Leigh, Bella Thorne, McKenna Grace*

*Regie: Franck Khalfoun*

Blumhouse besloot de Amityville-franchise nieuw leven in te blazen door er wat budget tegenaan te gooien, te zorgen voor een degelijke cast en trouw te blijven aan de geest en de mythologie van *The Amityville Horror* uit 1979. Veertig jaar na de oorspronkelijke Amityville-moorden verhuist Joan [Jennifer Jason Leigh] met haar dochter Belle [Bella Thorne] en Juliet [McKenna Grace] naar het beruchte huis aan 112 Ocean Drive omdat de kelder een ideale ruimte is om Belles tweelingbroer James [Cameron Monaghan] te verzorgen en omdat Amityville over de juiste medische faciliteiten beschikt om bij te springen bij nood. Belle probeert haar moeder te vergeefs over te halen om James vredig te laten sterven. Wanneer James tegen alle verwachtingen in voorzichtig lijkt te herstellen ontdekt Belle dat er duistere machten aan het werk zijn. Een slim scenario, sfeervolle regie en een huiveringwekkende rol van Monaghan maken dit tot (veruit) de beste film uit de Amityville-franchise.

**Amityville: Where The Echo Lives (2024) ½**

*Horrorfilm met Sarah McDonald, Nick Barelli, Adelina Monroe*

*Regie: Carlos Ayala*

Slechtere films dan Amityville: *Mt. Misery Road* bestaan niet, maar Carlos Ayala doet een bewonderenswaardige poging om hetzelfde abominabele niveau te bereiken. In deze extreem trage, slaapverwekkende horrorfilm wil paranormaal onderzoeker Heather West contact leggen met de geest van een meisje dat 19 jaar eerder is vermoord. Een hopeloze productie met een surrealistische scène die te vergelijken is met de droomsequentie uit Ed Woods *Glen Or Glenda*. Als je het tot het einde volhoudt, kijk dan zeker de aftiteling na en houd pen en papier bij de hand

om te zien hoe vaak Carlos Ayala zijn eigen naam in beeld laat komen. Een abominabele egotrip.

**Ammonite (2020) \***

*Psychologisch drama met Kate Winslet, Saoirse Ronan, Gemma Jones*

*Regie: Francis Lee*

Paleontoloog en fossielendeskundige Mary Anning [Kate Winslet] gaat in op een verzoek van Roderick Murchison [James McArdle] die bereid is haar te betalen als ze zijn vermoedelijk depressieve vrouw Charlotte [Saoirse Ronan] laat meegaan tijdens haar zoektochten naar fossielen op het kiezelstrand bij Lyme. Het contact tussen de twee vrouwen verloopt moeizaam, totdat Charlotte ernstig ziek wordt en de dorpsarts [Alec Secareanu] Mary vraagt de dagelijkse zorg op zich te nemen. Veel stiltes en veelzeggende blikken in een weinig verheffend, formulematig romantisch drama. Lees scenario laat veel vragen onbeantwoord, vooral over beide hoofdpersonen, en Winslet en Ronan slagen er daardoor niet in om hun personages van diepgang te voorzien. Er zijn wel enkele vrij expliciete seksscènes.

**Among The Believers (2015) \*\*\***

*Documentaire met Abdul Aziz, Pervez Hoodbhoy, Zarina*

*Regie: Mohammed Naqvi, Hemal Trivedi*

Abdul Aziz is het boegbeeld van een religieuze beweging die eenvoudige, vaak in armoede levende ouders gouden bergen belooft als ze hun kind inschrijven bij 'De Rode Moskee'. Slechts een keer per jaar bezoeken de kinderen hun ouders, de rest van de tijd bestuderen ze de Koran. Wat de ouders, vaak gematigde moslims, niet weten is dat hun kinderen hier omgevormd worden tot radicale fundamentalisten die bereid zijn hun leven te geven in de strijd tegen de 'ongelovigen'. Na een storm van protesten besluit de Pakistaanse president Pervez Musharraf in 2007 deze scholen te sluiten en dat is het begin van een langdurige periode van terreur die volgens Aziz maar op een manier te stoppen is. De makers van deze verontrustende documentaire slaagden erin alle kanten van dit conflict te belichten. Opvallend is de openheid van zaken die de charismatische Abdul Aziz geeft over de visie en de methodes van deze religieuze beweging. Gezien de omstandigheden is het begrijpelijk dat de tweede helft vooral bestaat uit een reconstructie van de gebeurtenissen vanaf ongeveer 2010 aan de hand van archiefbeelden. Dat is minder indringend en mist de diepgang van het eerste deel van deze lovenswaardige, maar niet geheel geslaagde documentaire.

**Among Us (2010) \*\*\*½**

*Alt. titel: Änglavakt*

*Drama met Michael Nyqvist, Izabella Scorupco, Tchény Karyo*

*Regie: Johan Brisinger*

Wanneer de achtjarige [Melker Dubert] als gevolg van een hersenaandoening in coma komt te liggen, achten de artsen de kans klein dat hij ook nog zal ontwaken. Ouders Ernst [Michael Nyqvist] en Cecilia [Izabella Scorupco] worstelen (ook onderling) om vast te houden aan het sprankje hoop dat nog rest. Wanneer Cecilia de Franse zakenman Walter [Tchéky Karyo] helpt nadat hij is beroofd, ontstaat er een vriendschap waar ze nieuwe moet uit put. Ernst is uitermate sceptisch, vooral vanwege Walters wat zweverige positivisme. Hij heeft zonder meer invloed op Ernst en Cecilia, maar komt hun dat wel ten goede? Degelijk zakdoekendrama met een aantrekkelijke cast. Vooral Karyo verrast in positieve zin als een aimabele, charismatische zonderling.

**Amor, Un (2023) \*\*\***

*Psychologisch drama met Lai Costa, Luis Bermejo, Hovik Keuchkerian*

*Regie: Isabel Coixet*

Tolk en vertaler Nat [Lai Costa] trekt zich terug in een bouwvallig huis in een afgelegen dorpje waar iedereen elkaar kent om in rust te werken aan en zich te bezinnen op de volgende stap in haar leven. Ze ligt regelmatig in de clinch met verhuurder Casero [Luis Bermejo], die een aantal belangrijke reparaties weigert te betalen, omdat Nat huurverlaging heeft afgedwongen vanwege de mankementen. Nat verdient wat bij door Joaquín [Amadeo Marín] te helpen bij de zorg voor zijn dementerende vrouw Robert [Tiri Iruzubieteta] en via buurman Joaquín [Amadeo Marín] komt Nat in contact met Andreas [Hovik Keuchkerian], een geboren Armeniër die in Duitsland opgroeide. Hij wil de

lekkages in het huis wel verhelpen, maar omdat Nat daar onvoldoende geld voor heeft, biedt hij zijn diensten aan in ruil voor seks. Maar wat begon als een zakelijke onenightstand groeit uit tot iets meer, in ieder geval voor Nat. Goed geacteerd psychologisch drama voltrekt zich in een wel erg laag tempo en ontaardt in het laatste kwart in een onvervalst melodrama dat afbreuk doet aan het beoogde realisme.

**Amori Che Non Sanno Stare al Mondo (2017)**

*zie: Stories Of Love That Cannot Belong To This World*

**Amori Fragili (2017)**

*zie: Stories of Love That Cannot Belong To This World*

**Amour (2012) \*\*\*\*\***

*Drama met Jean-Louis Trintignant, Emmanuelle Riva, Isabelle Huppert*

*Regie: Michael Haneke*

Tachtiger George [Jean-Louis Trintignant] en Anne [Emmanuelle Riva] wonen samen in een appartement en zijn nog altijd dolgelukkig met elkaar. Tot Anne kort achter elkaar twee beroertes krijgt en nauwelijks meer in staat is om te communiceren. Omdat dochter Eva [Isabelle Huppert] met haar gezin in Groot-Brittannië woont en George weigert zijn geliefde in een verzorgingshuis te plaatsen, besluit hij zelf de zorg op zich te nemen. Een simpel uitgangspunt voor een ontroerende film over een pijnlijke, voor velen herkenbaar onderwerp dat door de niet om zijn subtiliteit bekend staande Haneke met empathie en inzicht wordt behandeld, daarbij immens geholpen door het fantastische spel van de twee hoofdrolspelers. Haneke won een Gouden Palm en de film werd bekroond met een Oscar® voor Beste Film in een Vreemde Taal.

**Amour/La Mort, L' (2022) \*\* ½**

*Documentaire met Mieke de Graan, Mohamed Al Bachiri, Ivo van der Bilt*

*Regie: Ramón Gieling*

Hoewel de opening suggereert dat het hier gaat om een op wetenschap gebaseerde kijk op de liefde, heeft sentiment en (voor sceptici als ik in ieder geval) pretentieuze gefilosofeer over de liefde hier de overhand. Gesprekken over relaties worden afgewisseld met een ratjetoe aan muzikale odes aan de liefde en een enkele wetenschappelijke bespiegelingen. Maar over de resultaten van de onderzoeken komen we helaas weinig te weten, ook al omdat het Gieling vooral te doen lijkt om eindeloos gelul over de liefde en hoe mooi dat wel kan zijn. Maar ik sluit me liever aan bij Peter Schreiber: verwacht van mij geen suikerzoet of lieflijk geluid, want die vlinders komen onderhand mijn neus en oren uit. Maar goed, naïeve romantici denken daar heel anders over.

**Amour C'est Mieux Que La Vie, L' (2021)**

*zie: Love Is Better Than Life*

**Amour Et Les Forêts, L' (2023)**

*zie: Just The Two Of Us*

**Amour Fou (2014)**

*zie: Mad Love*

**Amour Impossible, Un (2018)**

*zie: Impossible Love*

**Amour Ouf, L' (2024)**

*zie: Beating Hearts*

**Amour Selon Dalva, L' (2022)**

*zie: Dalva*

**Amours d'Anaïs, Les (2021)**

*zie: Anaïs In Love*

**Amsterdam (2022) \*½**

*Komedie met Christian Bale, John David Washington, Margot Robbie*

*Regie: David O. Russell*

In 1933 wordt chirurg Burt Berendsen [Christian Bale] gevraagd voor een haastklus: op verzoek van Liz Meekins [Taylor Swift] moet hij autopsie verrichten op haar vader [Ed Begley Jr.], een overal gerespecteerde generaal die in WOII Burts leidinggevende was en die onder verdachte omstandigheden om het leven is gekomen. Wanneer Liz kort na de operatie om het leven komt nadat een man haar voor een auto heeft geduwd, zijn Burt en zijn vrienden Harold Woodman [John David Washington] en Valerie Voze [Margot Robbie], met wie hij na de Eerste Wereldoorlog een vriendschapspact sloot, hoofdverdachten. En dus moeten ze al hun connecties en inventiviteit aanzetten om te achterhalen wie er

verantwoordelijk is voor de dood van Bill en Liz Meekins. Begint veelbelovend, maar verzandt na een sterk eerste half uur in gefilmd toneel met veel dialoog, maar zonder dynamisch camerawerk. De indrukwekkende ondersteunende cast (Robert De Niro, Rami Malek, Anya Taylor-Joy, Michael Shannon, Mike Myers, Matthias Schoenaerts) staat leuk op papier, maar zorgt ook voor een overschot aan personages waarvan de link met het basisverhaal steeds vager wordt. Aanvankelijk een aardige misdaadkomedie, maar via een omweg denkt O. Russell er uiteindelijk een soort politieke thriller van te kunnen maken die het midden houdt tussen *The Parallax View* en het eerste deel van *The Birth Of A Nation*. Enige verbijstering is gerechtvaardigd wanneer blijkt dat dit alles gebaseerd is op the 'Business Plot', waarin Majoor-generaal Smedley Butler een heroïsche rol speelde.

**Amsterdam Is Nog Niet Jarig (2021) \*\*\* ⚡**

*Documentaire met Jan Dijkstra, Niels Schimmel, René Terpstra*

*Regie: Simone de Vries*

Op 27 oktober 2025 bestaat Amsterdam 750 jaar en daar hoort een feestje bij. Maar er schort veel aan het onderhoud van de ruim honderd kilometer aan grachten waardoor bruggen en de naastgelegen paden binnenkort voor levensgevaarlijke situaties kunnen zorgen. Hoewel De Vries de stad met behulp van een voice-over presenteert als een personage, die weemoedig terugkijkt op wat was en zich afvraagt hoe het zover heeft kunnen komen, is dit qua vorm in feite een goed voorbereide, maar vrij routinematige reportage. De inhoud is interessant en geeft inzicht in de enorme hoeveelheid belangen die de overheid moet meewegen in de besluitvorming over en de uitvoering van zo'n ingrijpende operatie.

**Amulet (2020) \*½**

*Horrorfilm met Alec Secareanu, Carla Juri, Imelda Staunton*

*Regie: Romola Garai*

Immigrant Tomas [Alec Secareanu] heeft nachtmerries over de tijd dat hij als grensbewaker een amulet vond en bijna een geëmotioneerde vrouw doodschoot. Dan belandt hij opeens met een bebloed hoofd in ziekenhuis (of zo iets) en ontmoet Tomas zuster Claire [Imelda Staunton]. Op dat moment valt hier geen touw meer aan vast te knopen. Dat maakt de rest van deze film een zware zit, ondanks het ingeleefde spel van Secareanu, een aangenaam sinistere Staunton en enkele visueel mooie momenten.

**An (2015)**

*zie: Sweet Bean*

**Anaïs In Love (2021) \*\*\***

***Alt. titel: Les Amours d'Anaïs***

*Romantische komedie met Anaïs Demoustier, Valeria Bruni Tedeschi, Denis Podalydès*

*Regie: Charline Bourgeois-Tacquet*

Anaïs [Anaïs Demoustier] is een vrolijk rondfladderende en (letterlijk) gehaast levende 30-jarige vrouw die, niet lang nadat ze haar ex-vriendje tussen neus en lippen heeft verteld dat ze een abortus heeft ondergaan, de veel oudere Daniel [Denis Podalydès] ontmoet. Hun affaire wordt ingewikkeld wanneer Anaïs ontdekt dat Daniel een relatie heeft met de 56-jarige auteur Emilie Ducret [Valeria Bruni Tedeschi]. Wanneer Anaïs Emilie toevallig tegenkomt op straat en besluit haar aan te spreken, lijkt ze haar eigen glazen in te gooien. Demoustier is uitstekend in de hoofdrol, daarbij geholpen door de nauwkeurig geselecteerde kledingontwerpen van Charlotte Richard, maar het scenario doet niet aan logica of geloofwaardigheid en neemt een onverwachte, weinig geslaagde serieuze wending in het laatste kwart.

**Anak Indië (2025) \*\*\* ⚡**

***Alt. titel: Anak Indië: In Nederland Door Omstandigheden***

*Documentaire met Adriaan van Dis, Wieteke van Dort, Thé Tjong-Khing*

*Regie: Hetty Naaijken- Retel Helmrich*

Hetty Naaijken-Regel Helmrich spreekt met verschillende bekende Indo's (volgens de vader van Adriaan van Dis een afforting voor "In Nederland Door Omstandigheden") over de familiegeschiedenis. Begint briljant met een ronde uit het spelprogramma 'De Slimste Mens' waaruit blijkt dat de drie kandidaten helemaal niets blijken te weten over Indo's en een fraai geanimeerde les "geschiedenis van Nederlands Oost-Indië",

uitstekend verteld door Adriaan van Dis. Hetty Naaijken-Retel Helmrich (zelf een Indo) maakt eerst nog volop gebruik van familiefilms en archiefbeelden van Nederlands Oost-Indië. Later vervalt ze helaas in een collage van pratende hoofden die regelmatig in herhaling vallen en worden boeiende vertellingen afgewisseld met weinig zinvolle anekdotes. Er is een perfect einde ... helaas gaat deze film dan nog twintig minuten door waarin alleen het slotlied van Wieteke van Dort de moeite waard is.

**Anak Indië: In Nederland Door Omstandigheden (2025) ⚡**

*zie: Anak Indië*

**Anatomie d'Une Chute (2023)**

*zie: Anatomy Of A Fall*

**Anatomy Of A Fall (2023) \*\*\***

***Alt. titel: Anatomie d'Une Chute***

*Drama met Sandra Hüller, Swann Arlaud, Milo Machado Graner*  
*Regie: Justine Triet*

Onterecht als thriller aangemerkt rechtbankdrama waarin Sandra [Sandra Hüller] wordt aangeklaagd op verdenking van doodslag nadat haar echtgenoot [Samuel Maleski] is gestorven na een val uit het raam van de bungalow waar verder alleen Sandra aanwezig was. Sandra bereidt zich voor op de zitting met haar goede vriend en raadsman Vincent [Swann Arlaud], maar begrijpt niet goed waarom ze zich moet verdedigen. Hoewel er alleen wat halfbakken indirect bewijs is, besluit de openbare aanklager [Antoine Reinartz] Sandra toch aan te klagen. Een kansloze missie natuurlijk, waardoor de lange scènes in de rechtbank nutteloos en overbodig zijn. Maar Hüller is fantastisch als de vrouw die worstelt om alle halfbakken verwijten van zich af te schudden en de 12-jarige Graner maakt grote indruk als Sandra's slechtziende zoon, vooral in de scène waarin hij zich beseft dat zijn oorspronkelijke verklaring mogelijk onjuist was.

**Anatomy Of Time (2022) \*\***

***Alt. titel: Wela***

*Drama met Thaveeratana Leelanuja, Sorabodee Changsiri, Prapamont Eiamchan*

*Regie: Jakrawal Nilthamrong*

Nilthamrong heeft klaarblijkelijk goed gekeken naar de films van David Lynch, maar deze film is zo warrig en bij vlagen pretentius dat je zelf maar moet proberen een en ander aan elkaar te breien. Een kogel wijst erop dat de oude vrouw [Thaveeratana Leelanuja] en de ernstige zieke oude man [Sorabodee Changsiri] elkaar kennen van een incident uit een niet nader verklaard gewapend conflict. Mede omdat Nilthamrong op geen enkele manier duidelijk maakt of zijn scenario sprongen in de tijd maakt, en zo ja welke en omdat er vrijwel geen dialoog is, is het verband tussen de verschillende verhaallijnen erg onduidelijk. Gevoel voor sfeer heeft Nilthamrong wel, maar dat is niet genoeg.

**Anchorman 2 (2013)**

*zie: Anchorman 2: The Legend Continues*

**Anchorman 2: The Legend Continues (2013) \*½**

***Alt. titel: Anchorman 2***

*Komedie met Will Ferrell, Christina Applegate, Paul Rudd*

*Regie: Adam McKay*

Ron Burgundy [Will Ferrell] en Veronica Corningstone [Christina Applegate] zijn getrouwd en hebben een zoon [Judah Nelson]. Aan hun relatie komt abrupt een einde wanneer de legendarische Mack Tannen [Harrison Ford] Veronica aanwijst als zijn opvolger en Ron per direct ontslaat. Wanneer Freddie Shapp [Dylan Baker] Ron benadert voor het eerste 24 uurstelevisienetwerk sluiten Brick Tاملاند [Steve Carell], Brian Fantana [Paul Rudd] en Champ Kind [David Koechner] zich direct aan. De terugkeer van dit gouden team van weleer is het startschot voor een egostrijd zonder weerga. De capriolen van Ron en zijn minstens zo idiote collega's was net voldoende voor één film. Dit vervolg bestaat uit een aaneenschakeling van flauwe, gedateerde en vaak infantiele grappen die de cast maximaal uitmelkt.

**Ancient Woods, The (2017) \*\*\*\*½**

***Alt. titel: Sengiré***

*Natuurdocumentaire*

*Regie: Mindaugas Survila*

Het is even wennen aan het begin van deze natuurdocumentaire zonder muziek en voice-over, maar met lange (soms statische) takes waarin aanvankelijk niet zo gek veel gebeurt. Maar die lange, ononderbroken shots maken het juist uniek en tonen een

glimpje uit het leven van diverse bewoners van 'The Ancient Woods' zonder dat voor de kijker te interpreteren. Het eindresultaat is een bijzonder fascinerende natuurdocumentaire die je, ook dankzij het prachtige geluid, hypnotiseert en doet verlangen naar meer.

**And Breathe Normally (2018) \*\*\***

**Alt. titel:** *Andið Eðlilega*

*Sociaal drama met Kristín Þára Haraldsdóttir, Babetida Sadjo, Patrik Nökkvi Pétursson*

*Regie:* Isold Uggaðottir

Lára [Kristín Þára Haraldsdóttir] is een alleengaande IJslandse moeder die amper rond kan komen. Ze is dan ook dolblij als ze wordt aangenomen als douanier op het vliegveld. Op haar eerste werkdag is ze degene die Adja [Babetida Sadjo] betrapt op een vals paspoort waardoor de Guineese vrouw in een asielzoekerscentrum terecht komt. Bij toeval kruisen de paden van deze twee vrouwen elkaar later nog eens en dan blijkt dat ze meer met elkaar gemeen hebben dan ze dachten. Goed geacteerd drama waarin de mistroostige IJslandse vergezichten de innerlijke gevoelens van beide protagonisten verbeelden en waarin Pétursson de stem van het menselijke geweten verpersoonlijkt als Lára's zoontje, die mensen namelijk beoordeelt op wat hij ziet, niet op basis van een paspoort.

**And So It Goes (2014) \*\*\*\***

*Romantische komedie met Michael Douglas, Diane Keaton, Sterling Jerins*

*Regie:* Rob Reiner

Makelaar Oren Little [Michael Douglas] probeert het huis waar hij met zijn overleden vrouw woonde te verkopen. In de tussentijd woont hij in zijn appartementencomplex 'Little Shangri La'. Dan verschijnt zijn zoon [Scott Shepherd] met de mededeling dat hij een gevangenisstraf moet uitzitten en de vraag of Oren zou willen zorgen voor zijn kleindochter Sarah [Sterling Jerins]. Oren heeft weinig keus, maar dumpst Sarah feitelijk bij zijn buurvrouw Leah [Diane Keaton], een nachtclubzangeres die geen set kan doorkomen zonder te huilen over het verlies van haar echtgenoot. In grote lijnen kun je wel raden waar het naartoe gaat in deze romantische komedie die aansluit op de talenten van Douglas en Keaton en het imago dat ze in hun vele jaren op het witte scherm hebben opgebouwd. Een kolfje naar de hand van Rob Reiner, die een leuke bijrol heeft als Leahs muzikale begeleider.

**And Someone Else (2025) ½**

*zie: En Iemand Anders*

**And Tomorrow The Entire World (2020) \*\*\*½**

**Alt. titel:** *Und Morgen Die Ganze Welt*

*Drama met Mala Emde, Noah Saavedra, Tonio Schneider*

*Regie:* Julia von Heinz

Via haar goede vriendin Batte [Luisa-Céline Gaffron] sluit Luisa [Mala Emde] zich aan bij een groep antifascistische jongeren dat zich vooral bezighoudt met het verstoren van openbare bijeenkomsten van extreemrechtse groeperingen. Binnen die groep ontstaat een splitsing die verpersoonlijkt wordt door Lenor [Tonio Schneider], die wil vasthouden aan geweldloze acties, en Alfa [Noah Saavedra] die wel bereid is geweld te gebruiken om de Nazi's het zwijgen op te leggen. De camera volgt Luisa tijdens de persoonlijke ontwikkeling die ze doormaakt van onwennige meeloper tot een eigenzinnige activist die voor een moreel dilemma komt te staan. Met hulp van camerapersoon Daniele Knapp weet Von Heinz de chaos en spanning van een confrontatie tussen twee fanatieke, vijandige politieke facties tot leven te brengen. Emde is bovendien uitstekend in de hoofdrol. Het duurt alleen wat lang voor het verhaal op gang komt.

**Andere Heimat – Chronik Einer Sehnsucht, Die (2013)**

*zie: Home from Home: Chronicle of a Vision*

**Andet Offer, Der (2025)**

*zie: Second Victims*

**Andið Eðlilega (2018)**

*zie: And Breathe Normally*

**Andrey Tarkovsky. A Cinema Prayer (2019) \*\*\*\***

*Documentaire met Andrei Tarkovsky*

*Regie:* Andrey A. Tarkovskiy

De zoon van de in de Sovjet-Unie verguisde, maar daarbuiten zeer gerespecteerde, eigenzinnige filmmaker Andrey Tarkovsky koppelt audiofragmenten uit interviews met de legendarische

regisseur aan fragmenten uit de films die hij bespreekt. Een fascinerende analyse van deze metaforische films biedt ook inzicht in de artistieke en politieke problemen waar Tarkovsky gedurende zijn carrière mee kampte. Een must voor fans en een aanrader voor diegenen die de achterliggende gedachten achter zijn intrigerende oeuvre willen leren kennen.

**Ang Babaeng Humayo (2016)**

*zie: Woman Who Left, The*

**Ang-ma-reul Bo-at-da (2010)**

*zie: I Saw the Devil*

**Angel (2020) ½**

*zie: Engel*

**Angel Has Fallen (2019) \*\*\***

*Actiethriller met Gerard Butler, Morgan Freeman, Frederick Schmidt*

*Regie:* Ric Roman Waugh

Stel, je bent een ervaren geheim agent die verantwoordelijk is voor de beveiliging van de president, maar je wilt hem uit de weg ruimen. Hoe zou je dat doen? Wat dacht je van dit scenario: je neemt de voltallige beveiliging mee tijdens een presidentieel vistripje, laat ze uitroeien met drones, redt de president en raakt zelf voldoende gewond om in hetzelfde ziekenhuis te worden opgenomen. Als geheim agent zorg je er natuurlijk voor dat er een stroom aan belastend bewijsmateriaal achterblijft. Inderdaad, geen al te slim plan, maar dat weerhoudt de FBI er niet van Mike Banning [Gerard Butler] te verdenken van die aanslag. En dat is nog maar het begin van deze idiote actiethriller. Echter, na een relatief lange inleiding voltrekken de actiescènes zich grotendeels in moordend tempo en is het allemaal goed gemonteerd en voorzien van uitstekende geluidseffecten. Morgan Freeman verhoogt de geloofwaardigheid, maar het is Nick Nolte die de film werkelijk redt met zijn sympathieke rol als Mikes vader. Hij zorgt bovendien voor een prettige en broodnodige dosis humor. Verstand op nul, gaan met die banaan dus!

**Angel Of Mine (2019) \*\*\*\***

*Psychologische thriller met Noomi Rapace, Yvonne Strahovskij, Annika Whiteley*

*Regie:* Kim Farrant

Lizzie [Noomi Rapace] is in therapie geweest om de dood van haar dochter te verwerken en de zorg voor haar zoon Thomas [Finn Little] gaat haar nog altijd moeilijk af. Lizzie fleurt op wanneer ze op een verjaardagspartijtje Lola [Annika Whiteley] ziet en via diens broer [Indi Serafin] contact weet te leggen met Lola's moeder Claire [Yvonne Strahovskij]. De vrouwen raken bevriend, totdat Lizzies aandacht voor Lola obsessieve vormen aanneemt. Het scenario had kunnen leiden tot een exploitatieve B-thriller, maar Rapace zet een genuanceerd, geloofwaardig en sympathiek portret neer van een moeder die ondanks haar intense verdriet over de dood van haar kind probeert zo goed mogelijk te functioneren. Farrant bouwt de spanning geleidelijk op tot de boeiende finale en Whiteley is perfect als het meisje waar alles om draait. Oorspronkelijk verfilmd in 2008 als *L'Empreinte d l'Ange*, met Catherine Frot in de hoofdrol.

**Angela Merkel, A Legacy Through Time (2022)**

*zie: Angela Merkel – Im Lauf Der Zeit*

**Angela Merkel – Im Lauf Der Zeit (2022) \*\*\*½**

**Alt. titel:** *Angela Merkel, A Legacy Through Time*

*Documentaire met Angel Merkel, Ursula von der Leyen, Christine Lagarde*

*Regie:* Torsten Körner

Terugblik op de politieke carrière van Angela Merkel vanaf haar beginjaren als onervaren minister in het kabinet van Helmut Kohl tot aan het eind van 16 jaar als Bondskanselier van Duitsland onderscheidt zich van het in hetzelfde jaar uitgebrachte *Merkel* door zich volledig te richten op haar politieke carrière en de rol die ze speelde bij vele nationale en internationale crises die ze op haar bordje kreeg. Voorzitter van de Europese Commissie Ursula von der Leyen, voorzitter van de Europese Centrale Bank Christine Lagarde en voormalig Prime Minister Theresa May geven inzicht in hoe Merkel zich als vrouw wist te handhaven in een wereld vol alfa mannen en het symbool werd van stabiliteit in Europa. Vanzelfsprekend behandelt dit ook veel thema's die ook in *Merkel* aan bod komen, maar de aandacht voor de invloed die Merkel heeft

op de generatie die onder haar Bondskanselierschap is geboren geeft dit een interessante extra dimensie.

**Anglavakt (2010)**

zie: *Among Us*

**Angry Annie (2022) \*\*½**

**Alt. titel: Annie Colère**

*Drama met Laure Calamy, Zite Hanrot, India Hair*

Regie: Blandine Lenoir

Het is 1973 (het jaar van Roe v. Wade) en ook in Frankrijk zijn artsen en 'gewone' vrouwen bezig om de regering onder druk te zetten om vrouwen legaal en naar eigen keuze de mogelijkheid te bieden op anticonceptie en abortus. Annie [Laura Calamy] ondergaat zelf een abortus en besluit zich na een tragische gebeurtenis zelf aan te sluiten bij een van de ongeveer 200 groepen die illegaal, maar zeker niet in het geheim, abortussen aanbieden. Lenoir en coscenarist Axelle Ropert besteden te veel tijd aan uitvoeringen van abortus en aan ethische en politieke discussies. Vervut de beste momenten betreffende de veranderende relatie tussen Annie en haar gezin, waarbij de scènes met haar zestienjarige dochter Caroline [Louise Labeque] het meest indruk maken. Nadrukkelijke pro-choice propaganda duurt zeker een half uur langer dan nodig en doet te veel denken aan *Angry Jane*, dat ruim een half jaar eerder in première ging.

**Angry Birds (2016) \*\*½**

**Alt. titel: Angry Birds: De Film; The Angry Birds Movie**

*Animatiefilm met de stemmen van Jason Sudeikis, Josh Gad, Danny McBride*

Regie: Clay Kaytis, Fergal Reilly

Een eiland vol vogels die niet kunnen vliegen, krijgt bezoek van Leonard [Bill Hader], een varken dat beweert dat alle varkentjes in vrede met de vogels willen samenleven. Red [Jason Sudeikis] moet verplicht deelnemen aan therapie om zijn woede te beheersen en besluit samen met lotgenoten Chuck [Josh Gad] en Bomb [Danny McBride] op onderzoek uit te gaan. Het verhaal is net zo melig als de populaire game waarop het is gebaseerd, maar de humor en de stemvertolkingen zijn nogal vermoeiend. Er zijn amusante bijrollen voor Sean Penn als de zwijgzame Terence en van Peter Dinklage als de niet zo machtige Mighty Eagle. Als je dit serieus neemt, zou je het kunnen zien als propaganda voor het Trumpiaanse tijdperk – en de aanval op het Capitool van 6 januari 2020 in het bijzonder. Waarschijnlijk is het beter om dit totaal niet serieus te nemen, hoe leuk jeugdige kijkers het ook mogen vinden. Vervolg: *Angry Birds 2*.

**Angry Birds 2 (2019) \*\*½**

**Alt. titel: The Angry Birds Movie 2**

*Animatiefilm met de stemmen van Jason Sudeikis, Josh Gad, ? Leslie Jones*

Regie: Thurop van Orman, John Rice

De niet-vliegende vogels en de varkens uit *Angry Birds* nemen het deze keer samen op tegen de arend Zeta [Leslie Jones] wiens verbittering wel eens te maken zou kunnen hebben met Mighty Eagle [Peter Dinklage]. Nieuwe personages zijn Silver [Rachel Bloom] als het technisch begaafde zusje van Chuck [Josh Gad] en Courtney [Awkwafina] als de rechterhand van Leonard [Bill Hader]. Er is ook een zijplot met de kuikentjes Zoe [Brooklyn Prince], Vivi [Genesis Tennon] en Sam-Sam [Alma Varsano]. Meer van hetzelfde, vooral aan te raden voor kinderen met een korte aandachtsspanne.

**Angry Birds: De Film (2016)**

zie: *Angry Birds*

**Angry Birds Movie, The (2016)**

zie: *Angry Birds*

**Angry Birds Movie 2, The (2019)**

zie: *Angry Birds 2*

**Angry Boy, An (2023) \***

*Thriller met Scott Callenberger, Caleb Lowery, Thomas Cambridge*  
Regie: Andrew Fitzgerald

Owen Marshall [Scott Callenberger] krijgt zijn 15 minutes of fame wanneer hij een beroving voorkomt, maar de aandacht van de media zorgt er ook voor dat duistere figuren uit het verleden terugkeren in zijn leven. Zo ziet hij Cameron [Graham Davidson], een jongetje dat hij was vergeten, even plotseling verschijnen als verdwijnen en komen herinneringen aan cultleider Andy [Eric Roberts] en diens psychotische rechterhand Mark [Thomas

Cambridge] naar boven. Wanneer Mark uit het niets verschijnt, gaat Owen samen met zijn beste vriend Ricky [Caleb Lowery] een strijd aan op leven en dood. Won een aantal prijzen op horrorfestivals, maar ik zou niet weten waarom. Callenberger en Lowery leveren acceptabel acteerwerk af, maar Cambridge is meer een angstig konijn dan een angstaanjagende schurk. En Erik Roberts bazelt maar wat in een paar scènes waarin hij, ogenschijnlijk zonder enige voorbereiding, wat raaskallerij van een cue card voordraagt. Camerawerk en montage zijn ronduit amateuristisch.

**Animal Kingdom, The (2023) \*\*½**

**Alt. titel: Le Règne Animal**

*SF-drama met Paul Kircher, Romain Duris, Adèle Exarchopoulos*

Regie: Thomas Cailley

Een low budget variant op *X-Men* gecombineerd met een doorzichtig coming-of-ageverhaaltje waarin tiener Émile [Paul Kircher] moeite heeft te accepteren dat zijn moeder Naïma [Saadia Bentaieb] door een mutatie verandert in een dier. In een speciaal hospitaal proberen wetenschappers tevergeefs verder mutatie te voorkomen. Wanneer Émile ontdekt dat hij zelf aan het muteren is, doet hij zijn best om dat verbergen voor zijn vader [Romain Duris], omdat hij weet dat die alles zal doen om hem te beschermen tegen de als vijandig bestempelde mutaties. Maar Émile komt tot nieuwe inzichten wanneer hij kennis maakt met Fix [Tom Mercier], een norse leeftijdgenoot die al een flink eind verder is gemuteerd. Exarchopoulos speelt een sympathieke agent die de samenleving beschermt tegen mutanten. Over het algemeen goed geacteerd en Ariane Daurat en Eric Ducron verdienen lof voor de kostuums en de make-up, maar het scenario is te mager.

**Animale (2024) \*\***

*Psychologische thriller met Oulaya Amamra, Claude Chaballier, Vivien Rodriguez*

Regie: Emma Benestan

Nejma [Oulaya Amamra] viert haar debuut als (de eerste vrouwelijke) stierenrenner met een uitgebreid met bevriende collega's. Om tot in de kleine uurtjes door te kunnen gaan, neemt ze een "magisch middel" in. Vanaf dat moment maakt Nejma een transformatie door. Eerst alleen in haar hoofd, later ook fysiek. Wat is er aan de hand en wat veroorzaakt deze transformatie? Benestan laat je in het ongewisse tot aan de laatste akte. Ze creëert weliswaar een onheilspellende sfeer, maar de ontknoping is banaal en behoorlijk ongeloofwaardig.

**Animalia (2023) \*\*\*½**

**Alt. titel: Oum; Parmi Nouse**

*SF-thriller met Oumaima Barid, Fouad Oughaou, Mehdi Dehbi*

Regie: Sofia Alaoui

De hoogzwangere Itto [Oumaima Barid] is getrouwd met Amine [Mehdi Dehbi], die deel uitmaakt van een rijke en machtige Marokkaanse familie bij wie ze, vanwege haar eenvoudige afkomst, zich niet altijd op haar gemak voelt. Door een ingrijpend incident, dat zich gedurende film openbaart, komt Amine vast te zitten in een kamp in Kouribgha. Uit veiligheidsoverwegingen moet Itto op eigen houtje evacueren en zich bij haar echtgenoot voegen. Onderweg krijgt ze hulp van Fouad [Fouad Oughaou], een schaapherder die weinig ontzag heeft voor macht en rijkdom. Ouderwetse SF-thriller – in de goede zin des woords – gebruikt een intrigerend mysterie als kapstok voor kritiek op de hypocrisie van het klassensysteem en religie, alsmede van onze sterk vertroebelde band met onze natuurlijk omgeving – en de dieren in bijzonder. Plezierige film die in de epiloog jammer genoeg lijkt terug te krabbelen qua maatschappelijke en sociale kritiek.

**Animals (2017) \***

**Alt. titel: Tiere**

*Thriller met Birgit Minichmayr, Philipp Hockmair, Mona Petri*

Regie: Greg Zglinski

Greg Zglinski heeft zich duidelijk laten inspireren door David Lynch, maar hij mist diens visuele beeldingskracht waardoor deze film niet intrigerend verwarrend, maar irritant verwarrend is. Een fantasieloos gefilmd verhaaltje over schrijvers Anna [Birgit Minichmayr] en Nick [Philipp Hockmair], die het appartementencomplex dat ze beheren een half jaar lang inruilen voor een chalet in Zwitserland. Nick wil daar op zoek gaan naar lokale recepten voor een kookboek, Anna wil een roman schrijven 'over een man die zijn vrouw vermoordt'. Ze verhuuren hun eigen

appartement aan Mischa [Mona Petri] en laten bovenbuurvrouw Andrea [ook Mona Petri, vraag niet waarom], met wie Nick een affaire heeft, achter. Het verblijf in Zwitserland krijgt echter een naargeestige wending wanneer Nick en Mischa (terwijl ze een potje 'Tiere' doen) een schaaap doodrijden. Een tragische gebeurtenis in het appartementencomplex zet daar het leven van de bewoners op zijn kop. Een typisch geval van een film die de klok heeft horen luiden, maar niet weet waar de klepel hangt. Eerst zit het zus, dan zit het zo en dan blijkt de vork toch weer anders in de steel te zitten. Je wordt niet intellectueel uitgedaagd, maar keer op keer belazerd. Het is de moeite niet waard om uit te vogelen hoe de vork in de steel zit en ik heb sterk de indruk dat de schrijvers zelf de draad ook volledig kwijt waren geraakt. Het feit dat er een pratende kat rondloopt, is daar levend bewijs van.

**Animals United (2010) \***

**Alt. titel: Conference Of Animals; Konferenz Der Tiere**

*Animatiefilm met de stemmen van James Corden, Stephen Fry, Andy Serkis*

*Regie: Reinhard Klooss, Holger Tappe*

Door aanhoudende droogte in de savanne besluit een groep dieren onder leiding van de wijze leeuw Socrates [Stephen Fry] zich te wagen in de 'Vallei Des Doods' om uit te zoeken wat er is gebeurd. Onder hen bevinden zich de vindingrijke meerkat Billy [James Corden] en zijn geliefde Bonnie [Billie Piper], de zelfverzekerde Haan Charles [Andy Serkis], olifant Bonnie [Dawn French], giraffe Giselle [Joanna Lumley] en de stokoude schildpadden Winston [Jim Broadbent] en Winifred [Vanessa Redgrave]. Uiteraard ontdekken ze dat de droogste is veroorzaakt door de mens waarvoor economische belangen zwaren wegen dan het klimaat. De makers hebben duidelijk veel tijd besteedt aan realistische vergezichten en gedetailleerde huiden en veren. Die tijd hadden ze beter kunnen besteden aan het scenario dat weliswaar goed is bedoeld, maar het is erg prekerig, de humor is vaak smakeloos en de toon is zo nu en dan wat naargeestig. Maar het is vooral traag en saai.

**Anna (2019) \*\*½**

*Actiethriller met Sasha Luss, Luke Evans, Helen Mirren*

*Regie: Luc Besson*

Leeghoofdige film waarin Luc Besson zich heeft gespecialiseerd is nooit vervelend, maar heeft wel extra te lijden onder de warrige chronologie. Het verhaal begint in 1985, springt dan naar '5 years later' en vervolgens vliegen tussentitels als '3 months earlier', '6 months later' je om de oren. Besson gebruikt deze structuur om je op het verkeerde been te zetten. Door een eerder vertoonde scène te voorzien van nieuwe informatie krijgen we een nieuw perspectief op de gebeurtenissen die zich zojuist hebben voltrokken. Eén keer kan dat best leuk zijn, maar Besson herhaalt deze gimmick tot in den treure. Mogelijk probeert hij daarmee de aandacht van het idiote verhaal af te leiden, maar dat is helemaal niet nodig omdat je deze film alleen kunt waarderen als je je verstand op nul kunt zetten. Mij kost dat nu eenmaal erg veel moeite, maar ik betwijfel of ik daar rouwig om moet zijn.

**Anna And The Apocalypse (2017) \*½**

*Muzikale komedie met Ella Hunt, Malcolm Cuning, Sarah Swire*

*Regie: John McPhail*

Een aantal tieners gaat de strijd aan tegen het zombievirus dat bijna iedereen in het slaapstadje Little Haven heeft geïnfecteerd. Slecht geschreven en matig geacteerde tienerkomedie is een mix van *High School Musical* en *Shaun Of The Dead* met een jeugdige cast die aardig kan zingen, maar weinig kaas heeft gegeten van komedie. Maakt niet uit, het scenario moet het sowieso niet hebben van humor, ... of originaliteit. Een paar aardige popliedjes maken dit hooguit verteerbaar voor volk dat niet geïntieerd is in de wereld van de zombiehorror.

**Anna Karenina (2012) ½**

*Romantisch drama met Keira Knightley, Jude Law, Aaron Taylor-Johnson*

*Regie: Joe Wright*

Tolstoy's literaire meesterwerk wordt gereduceerd tot een verspilling van geld en talent aan een egotrip van Joe Wright die constant de aandacht op zichzelf vestigt met zijn opzichtig theatrale regie. Jude Law is kleurloos als Alexei Alexandrovich Karenin, de echtgenoot van Anna Karenina [Keira Knightley] die een affaire heeft met Alexei Vronsky [Aaron Taylor-Johnson]

tijdens een bezoek aan haar broer Stiva [Matthew McFadyen]. Tolstoy draait zich om in zijn graf. Een megalomane aanfluiting.

**Anna's War (2018) \*½**

**Alt. titel: Voina Anny**

*Oorlogsdrama met Marta Kozlova, Lyubo Vorozhtsova, Vladimir Sapin*

*Regie: Aleksey Fedorchenko*

Ondanks de korte speeltijd lijkt dit wel een eeuwigheid te duren. Het openingsshot doet al vermoeden dat Fedorchenko en coscenarist Nataliya Meshchaninova de boel sowieso al flink moesten rekken en er toch niet in zijn geslaagd om verder te komen van 74 minuten. Een verhaal is er overigens niet, alleen een introductie. De zesjarige Anna [Mara Kozlova] is de enige overlevende van een massa-executie en nadat ze uit het massagraf is ontsnapt krijgt ze tijdelijk opvang bij een oud stel dat haar overdraagt aan de autoriteiten. Ze weet te ontkomen en verstoort zich in de schoorsteen van een sporadisch gebruikt gebouw waar ze moet zien te overleven. Dit oorlogsdrama verloopt volgens een vast stramen: Anna zoekt naar voedsel en moet voorkomen dat de steeds wisselende bezoekers aan het gebouw haar schuilplaats ontdekken. De film is zeer episodisch en de meeste episodes zijn een herhaling van zetten. Er gebeurt bijna niets, bovendien heeft Kozlova geen enkele expressie in haar ogen waardoor je nooit weet wat er in haar hoofd speelt. Niet zo vreemd dat ze van het scherm wordt gespeeld door een kat, die overigens op zeer lugubere wijze aan zijn einde komt.

**Annabelle (2014) \*½**

**Alt. titel: The Annabelle Story**

*Horrorfilm met Ward Horton, Annabelle Wallis, Alfre Woodard*

*Regie: John R. Leonetti*

Santa Monica, 1970: John [Ward Horton] geeft de hoogzwangere Mia [Annabelle Wallis] een pop als cadeau voor hun aanstaande dochter. Kort daarna raakt Mia ernstig gewond bij een aanval door hun doorgedraaide burens. Zowel Mia als haar baby overleven deze bizarre aanslag, maar kort nadat ze uit het ziekenhuis zijn teruggekeerd begint het te spoken. Zou dit alles te maken hebben met die vreemde pop? Leonetti kent de conventies clichés van het genre en serveert die stuk voor stuk op (inclusief een open einde) in deze weinig memorabele, formulematige horrorfilm. Annabelle heeft meer weg van Chucky dan van de Good Guy Doll wat de vraag oproept: waarom zou je zo'n afschrikwekkende pop voor je kind kopen? Vervolg: *Annabelle: Creation*.

**Annabelle Comes Home (2019) \*\*\*½**

*Horrorfilm met Mckenna Grace, Vera Farmiga, Patrick Wilson*

*Regie: Gary Dauberman*

Goed uitgewerkte karakters, verzorgde cinematografie en sterke vertolkingen van Mckenna Grace, Madison Iseman en Katie Sarife maken dit tot een redelijke, maar niet geheel geslaagde horrorfilm. Dauberman weet een onheilspellende sfeer te creëren, maar qua horror is het eerste uur weinig meer dan een langgerekte tease waarin weinig gebeurd en de zogenaamde schrikmomenten vooral worden veroorzaakt door opgeblazen geluidseffecten. Er zijn een paar veelbelovende ideeën (het behekste tv-scherf en de munten) maar die leveren niet het gewenste effect op. In de finale gaan alle remmen opeens los en dat is weer te veel van het goede. Maar het spel van de drie hoofdrolspelers zorgt voor een bevredigend slot in een van de betere films binnen het genre van de laatste jaren.

**Annabelle: Creation (2017) \*\*\***

*Horrorfilm met Anthony LaPaglia, Miranda Otto, Samara Lee*

*Regie: David F. Sandberg*

Zuster Charlotte [Stephanie Sigman] moet erg wanhopig geweest zijn om met zes meisjes uit het weeshuis haar introkt te nemen in een uiterst afgelegen woning die het midden houdt tussen 'The Amityville House' en 'Bates Motel'. De man des huizes [Anthony LaPaglia] is een zonderlinge, weinig vriendelijke man en zijn echtgenote [Miranda Otto] is zo ziek dat ze nooit uit bed komt. Janice [Talitha Bateman], die als gevolg van polio op krukken loopt, is de eerste die 's nachts vreemde geluiden hoort en op onderzoek uit gaat. Al gauw merken ook de andere meiden dat er iets niet pluis is in Casa Mullens, maar omdat ze nergens ander terecht kunnen blijven ze er toch maar hangen. Sandberg slaagt er regelmatig in een onheilspellende sfeer te creëren, maar weet dat niet te verzilveren met een effectief schrikmoment. De scènes

met een vogelverschrikker beginnen bijzonder veelbelovend, maar Sandberg verzandt toch weer in goedkoop effectbejag dat de eerst onheilspellende sfeer om zeep helpt. Wel is er sterk spel van Talitha Bateman en ook Lulu Wilson levert prima werk af als Janices hartsvriendin Linda.

**Annabelle Story, The (2014)**

zie: *Annabelle*

**Anne+: De Film (2021) \*\*\*\*** ⚡

*Romantisch drama met Hanna van Vliet, Jouman Fattal, Thorn de Vries*

*Regie: Valerie Bisscheroux*

Anne [Hanna van Vliet] legt in Amsterdam de laatste hand aan haar debuutroman. Zodra ze daarmee klaar is, verhuist ze naar Montreal waar haar vriendin Sara [Jouman Fattal] hun nieuwe woning aan het inrichten is. Het geluk lijkt Anne toe te lachen, totdat haar uitgever [Romana Vrede] laat weten dat haar boek in de huidige vorm niet geschikt is voor publicatie en dat ze moet werken met een schrijfcoach [Georgina Verbaan]. Bovendien leert Anne op een feestje in Paradiso Lou [Thorn de Vries] kennen. Vanaf dat moment begint ze vraagtekens te zetten bij de keuzes die ze heeft gemaakt. Prima geschreven en geregisseerd romantisch drama is grensverleggend, zonder zichzelf daarvoor op de borst te kloppen. Spin-off van de gelijknamige serie.

**Année Difficile, Une (2023)**

zie: *Difficult Year, A*

**Annette (2021) \*\***

*Muzikaal drama met Adam Driver, Marion Coutillard, Simon Helberg*

*Regie: Leos Carax*

Shockcomedian Henry McHenry en operazangeres Ann Defrasnoux [Marion Coutillard] worden verliefd, trouwen en krijgen een kind dat ze Annette noemen. Maar wanneer Henry's carrière in verval raakt, is het snel gedaan met de idylle. Henry's financiële problemen stapelen zich zo op dat hij besluit het unieke talent van zijn dochter uit te buiten. Een standaardverhaal in een bij vlagen surrealistische setting en voorzien van muziek door synthpoplegendes Ron en Russel Mael, beter bekend als Sparks. Helaas bestaan de muzikale intermezzo's te vaak uit niet meer dan een of twee zinnen die om onduidelijke redenen tien keer herhaald worden. Driver is altijd het aanzien waard, maar het is de 7-jarige Devyn McDowell die het meeste indruk maakt in de sterke finale. Daar moet je wel twee uur op wachten.

**Anni Più Belli, Gli (2020)**

zie: *Best Years, The*

**Annie (2014) \***

*Musical met Quvenzhané Wallis, Jamie Foxx, Rose Byrne*

*Regie: Will Gluck*

Annie [Quvenzhané Wallis] werd op 4-jarige leeftijd te vondeling gelegd en woont in het pleeghuis van de dronkzuchtige, onvriendelijke Miss Hannigan [Cameron Diaz] in de hoop dat haar ouders haar komen halen. Een alternatief dient zich aan in de vorm van steenrijke ondernemer en burgemeesterskandidaat Will Stacks [Jamie Foxx] die Annie besluit te gebruiken om zijn imago op te poetsen. Cynische hervertelling van de musical die al twee keer eerder (in 1982 en 1999) is verfilmd. Wallis speelt Annie als een betweterig, verwaand nest, Stacks is een opportunistische kluns en Diaz maakt zich schuldig aan ernstig overacten. Alle bekende liedjes komen voorbij in gepolijste, lusteloze uitvoeringen (inclusief autotune) en met moderne arrangementen die de ellende alleen maar vergroten. Enig lichtpuntje is Byrne als Grace en het nieuwe liedjes 'Who Am I?' gezongen door Foxx, Diaz en Wallis. Als je dit hebt doorstaan, vergeet dan niet: "The sun will come out."

**Annie Colière (2022)**

zie: *Angry Annie*

**Annihilation (2018) \*\*\*½**

*SF-drama met Natalie Portman, Jennifer Jason Leigh, Tessa Thompson*

*Regie: Alex Garland*

Bioloog Lena [Natalie Portman] is dolblij wanneer haar echtgenoot [Oscar Isaac] na een jaar vermist te zijn geweest, terugkeert van een geheime missie waarvan hij zich niets lijkt te kunnen herinneren. Ze krijgt meer duidelijkheid van Dr. Ventress [Jennifer Jason Leigh] die haar vertelt over 'The Shimmer', een

entiteit die de planeet langzaam dreigt op te slokken. Lena besluit zich aan te sluiten bij een nieuwe expeditie in 'The Shimmer' met alleen maar vrouwelijke wetenschappers. Garlands bewerking van de gelijknamige roman van Jeff VanderMeer doet hier en daar denken aan *2001: A Space Odyssey* en heeft in Portman en Leigh twee uitstekende hoofdrolspelers. Wees gewaarschuwd: het is allemaal nogal cryptisch en Garland houdt het tempo bewust laag.

**Anomalisa (2015) \*\*\*\***

*Animatiefilm met de stemmen van David Thewlis, Jennifer Jason Leigh, Tom Noonan*

*Regie: Duke Johnson, Charlie Kaufman*

In 2005 overnacht Michael Stone [David Thewlis] in een hotel in Cincinnati waar hij een hoofdspreker is op een verkopersconventie. Zijn huwelijk is in een crisis geraakt en daardoor sluit hij zich emotioneel af voor de buitenwereld. Tot hij in het hotel Emily [Tom Noonan] en Lisa [Jennifer Jason Leigh] ontmoet. Hoewel Lisa wat onhandig is in de omgang en zich schaamt voor haar uiterlijk, voelt Michael zich direct aangetrokken door haar stem en vraagt hij haar of ze met hem naar zijn hotelkamer wil. Hoewel de keuze voor het innovatieve stop-motion met een 3D-printer in het begin wat gekunsteld lijkt, is het een briljante keuze. Om de monotonie van Michaels leven uit te drukken, maar ook om de verschijning van Lisa te benadrukken, lieten Johnson en Kaufman alle andere stemmen inspreken door Tom Noonan, die elk personage exact dezelfde stem geeft – iets wat hilarisch is wanneer Michael in de gang van het hotel een ruziënd stel passeert. Het heeft uiteindelijk allemaal niet veel om het lijf, maar dit bevat wel een van de tederste liefdesscènes uit de recente filmgeschiedenis.

**Anonymous (2011) \*\*\***

*Historisch drama met Rhys Ifans, Sebastian Arnesto, Rafe Spall*

*Regie: Roland Emmerich*

Was William Shakespeare daadwerkelijk de auteur van de beroemde toneelstukken en gedichten die op zijn naam staan? Scenarist John Orloff neemt als uitgangspunt dat William Shakespeare [Rafe Spall] een opportunist was die de eer opeiste voor de toneelstukken die door een anonieme bron waren geschreven. De werkelijke schrijver was Edward De Vere [Rhys Ifans] die anoniem wilde blijven om ongestraft kritiek te kunnen leveren op de machthebbers en toneelschrijver Ben Jonson [Sebastian Arnesto] was zijn tussenpersoon. Het is een interessante theorie, maar de onderbouwing is behoorlijk vergezocht. Een fraaie, levendige productie met goed acteerwerk, vooral van Ifans en Redgrave (als koningin Elizabeth I). Door de vele personages is het moeilijk te volgen en de flashbacks maken het nog verwarrender.

**Anora (2024) \*\*\*½**

*Komisch drama met Mikey Madison, Mark Eidelstein, Yura Borisov*

*Regie: Sean Baker*

Stripper en sekswerker Ani [Mikey Madison] laat zich door een klant Ivan [Marek Eidelstein] overhalen om voor \$ 15.000 een week te doen alsof ze een relatie hebben. De week eindigt zowaar in een huwelijksaanzoek en Ani maakt gebruik van deze kans op een levens als miljonairsvrouw. Maar dan begint Ivans familie zich met de zaken te bemoeien. De eerste 45 minuten bestaat volledig uit seks, drank, drugs en feesten en is ronduit saai. Wanneer Toros [Karren Karagulian], Garnick [Vache Tovmasyan] en Igor [Yura Borisov] ten tonele verschijnen neemt het verhaal een Tarantinoeske wending die op vaak hilarische wijze de clichés van de Russische zware jongens op de hak neemt. Helaas eindigt deze onevenwichtige mix van komedie en drama met een vage en overbodige epiloog waarmee Baker plotseling probeert sympathie op te wekken voor een opportunistische jonge vrouw voor wie geld tot dan toe de enige drijfveer is geweest voor haar soms ronduit onuitstaanbare gedrag. De zoveelste matige winnaar van een Gouden Palm (Sean Baker).

**Another Day of Life (2018) \*\*\*\*½**

*Alt. titel: Jeszcze Dzień Życia*

*Docudrama met Miroslaw Hainszewski, Vergil J. Smith, Tomasz Zietek*

*Regie: Raúl de la Fuente, Damian Nenow*

Een fraaie hybride van politiek docudrama en animatiefilm waarin het boek van Ryszard Kapuscinski, gebaseerd op diens persoonlijke ervaringen als oorlogscorrespondent, op spannende

wijze tot leven is gebracht. Na een uiteenzetting over de complexe situatie in Angola rondom de onafhankelijkheidsverklaring, volgen we de Poolse journalist Ryszard 'Rico' Kapuściński tijdens zijn pogingen om steeds dieper door te dringen in het hart van het conflict. Deze reconstructie is gefilmd als een animatiefilm, maar wordt regelmatig afgewisseld met interviews met de echte personages. Het resultaat is meeslepend, vooral omdat De la Fuente en Nenow er manier in slagen deze sleutelfiguren uit de ontstaansgeschiedenis van het onafhankelijke Angola op een levendige en realistische wijze tot leven brengen. De animatiestijl is grotendeels sober, waardoor de prachtig vormgegeven droomsequenties des te meer indruk maken. Het resultaat is een inzichtelijke documentaire die nooit als een documentaire aanvoelt en daardoor juist meer beklijft.

**Another Round (2020) \*\*\*½**

**Alt. titel: Druk**

Komisch drama met Mads Mikkelsen, Thomas Bo Larsen, Magnus Millang

Regie: Thomas Vinterberg

Vier uitgebluste docenten aan een middelbare school besluiten op basis van een wetenschappelijk artikel in de voetsporen te treden van o.a. Ulysses S Grant, Ernest Hemingway en Winston Churchill. Het artikel suggereert dat een mens beter functioneert als het zorgt voor een alcoholpromillage dat vereist dat je regelmatig sterke drank tot je neemt. Dus besluiten de mannen tijdens hun werk regelmatig wodka tot zich te nemen en hun ervaringen vast te leggen in een wetenschappelijk rapport. Dat basisgegeven levert veel onverwachte momenten op, vooral omdat het scenario van Vinterberg en Tobias Lindholm weigert een moreel standpunt in te nemen. Maar die neutrale benadering betekent ook dat het resultaat niet meer is dan een verzameling amusante anekdotes.

**Another Simple Favor (2025) \*½**

Misdaadkomedie met Anna Kendrick, Blake Lively, Michele Morrone

Regie: Paul Feig

Amateurdetective Stephanie [Anna Kendrick] heeft een boek heeft geschreven over de gebeurtenissen uit *A Simple Favor* waarvoor Emily [Blake Lively] werd veroordeeld. Emily is in hoger beroep gegaan tegen de uitspraak en verrast Stephanie tijdens een lezing met de uitnodiging voor haar huwelijk met Dante Versano [Michele Morrone] op Capri. Stephanies zoon [Joshua Satine] en Emily's ex-man [Henry Golding] zijn ook uitgenodigd, maar een mysterieus sterfgeval doet Stephanie vermoeden dat zich een moordenaar onder de trouwsgasten bevindt. De titel verwijst zeker niet naar de kijker, want die zit net als de cast opgezaald met een rommelig script vol matige grappen die net zo vergezocht zijn als de ontknopning van de whodunit. Feig gooit een paar expliciete verwijzingen naar films van Alfred Hitchcock in de strijd en zet de deur zelfs open voor nóg een (overbodig) vervolg. Hopelijk laten de makers zich daarvoor vooral inspireren door Herman Finkers en zijn cursus "Omgaan met teleurstellingen".

**Another World (2021) \*\*\*\*½**

**Alt. titel: Un Autre Monde; Tous Publics**

Drama met Vincent Lindon, Sandrine Kiberlain, Anthony Bajon

Regie: Stéphane Brizé

Philippe Lemesle [Vincent Lindon] is directeur van een fabriek in huishoudelijke artikelen dat onderdeel is van een internationale, niet bij naam genoemde 'groep'. Thuis klaagt hij zoveel over zijn werk dat echtgenote [Sandrine Kiberlain] op het punt staat echtscheiding aan te vragen. De stress neemt alleen maar toe wanneer blijkt dat zoon Lucas [Anthony Bajon], die gebruik maakt van 'bijzondere opvang', een begeleider met een passer heeft aangevallen. Bovendien krijgt Philippe opdracht om 58 personeelsleden te ontslaan, terwijl dat personeel juist klaagt over enorme werkdruk. Portret van een man die volledig verstrikt raakt in zijn loyaliteit en de wil om het iedereen zoveel mogelijk naar de zin te maken. Tijdens de werkbesprekingen blijft de camera meestal op Lindon gericht en zien we hoe de frustratie toeneemt. De vraag blijft natuurlijk hoe hij zich uit deze samenloop van omstandigheden weet te redden. Lindon is ronduit briljant, maar het dramatische hoogtepunt komt wanneer Jerry Hickey via videolink zijn opwachting maakt als Cooper, de grote baas.

**Another Year (2010) \*\*\*\***

Drama met Jim Broadbent, Ruth Sheen, Lesley Manville

Regie: Mike Leigh

Een jaar uit het leven van Tom [Jim Broadbent] en Gerri [Ruth Sheen], een Londens echtpaar van middelbare leeftijd dat zich kenmerkt door een gastvrijheid op een realistische no-nonsense manier die je zelden ziet in films. Vaste bezoeker is Gerri's oud-collega Mary [Lesley Manville], een eenzame vrouw die hunkert naar een betekenisvolle relatie en dweept met Tom en Gerri's zoon Joe [Oliver Maltman]. Ook Toms broers Joe [Oliver Maltman] en Ron [David Bradley] die elk hun eigen sores hebben. Een eerbetoon aan "gewone" fatsoenlijke mensen met een perfecte cast met Sheen als uitblinker.

**Anselm (2023) \*\*\***

**Alt. titel: Anselm – Das Rauschen Der Zeit**

Documentaire met Anselm Kiefer, Daniel Kiefer, Anton Wenders

Regie: Wim Wenders

De Duitse kunstenaar Anselm Kiefer werd twee maanden voor het einde van de Tweede Wereldoorlog geboren. Eind jaren 60 raakte hij in opspraak door een aantal kunstwerken waarin hij de zwijgcultuur rondom het Nazi-verleden aan de kaak stelde. De combinatie van zijn productiviteit en de omvang van veel van zijn werken – dat Wenders op gemakkelijke wijze duidelijk maakt – vereist een fabriekshal als opslagplaats. Wenders volgt Anselm terwijl die op zijn fiets door zijn 'atelier' rijdt en laat het oog van de camera vallen op een aantal complexe kunstwerken die Anselm passeert. Geinige beelden, maar over de maker van de kunstwerken komen we niet zo gek veel te weten. Kritische vragen stellen doet Wenders al helemaal niet. Een oogstrelende, maar oppervlakkige documentaire vol aristieke ansichtkaarten. Gezien in 2D en dat doet je verlangen naar de 3D-versie, die daarom ½ ster extra verdient.

**Anselm – Das Rauschen Der Zeit (2023)**

zie: Anselm

**Anständige, Der (2014)**

zie: Decent One, The

**Ant-Man (2015) \*\*\*\***

SF-actie met Paul Rudd, Michael Douglas, Corey Stoll

Regie: Peyton Reed

Een komische acteur als actieheld pakt niet altijd goed uit: Seth Rogen als 'The Green Hornet' viel niet in goede aarde en Ryan Reynolds werd in *Green Lantern* opgezaald met een matig script. Paul Rudd blijkt echter de ideale man om Ant-Man te spelen. *Ant-Man* past in een groeiende traditie waarin zelfspot aan de orde van de dag is. De onderkoelde humor van Paul Rudd is precies genoeg om de humoristische scènes de juiste uitwerking te geven, zodat de film nooit in pure zelfparodie vervalt. De actie is explosief, maar ook luchtig. De scène waarin Ant-Man wordt aangereden door een speelgoedtrein is daar een mooi voorbeeld van. Geen epische gevechten waarbij hele steden in puin worden gelegd, maar knap gemaakte actiescènes vol vaart en humor. Een verademing tussen alle door testosteron gedreven SF-actiefilms van de laatste jaren!

**Ant-Man 2 (2018) \*\*\***

**Alt. titel: Ant-Man And The Wasp**

SF-actie met Paul Rudd, Evangeline Lilly, Walton Goggins

Regie: Peyton Reed

Het is meestal geen goed teken als er maar liefst vijf mensen aan een scenario hebben gesleuteld. Rudd is een van de verantwoordelijken voor het rommelige script dat te veel ideeën in een verhaal heeft geprobeerd te proppen in dit wisselvallige vervolg op *Ant-Man*. Rudd keert terug in de titelrol en Scott Lang krijgt deze keer veel hulp van Wasp, het alter ego van Hope Van Dyne [Evangeline Lilly], de dochter van Hank Pym [Michael Douglas] die met de hulp van Scott na dertig jaar zijn vrouw [Michelle Pfeiffer] terug hoopt te vinden. Scott en Hank krijgen te maken met Sonny Burch [Walton Goggins], een illegale handelaar in kwantumtechnologie die Hanks lab wil 'stelen'. Verder is daar Hanks voormalige partner Dr Bill Foster [Laurence Fishburne], wiens dochter Ava [Hannah John-Kamen] een bijzondere gave heeft waar ze aan ten onder dreigt te gaan. Reid slaagt er niet in om er een goed lopend geheel van te maken, bovendien leunen de actiescènes meer op special effects dan op inventieve choreografie en scherpe montage. Het is beter wanneer het zich richt op de menselijke relaties, zeker in de scènes met Scott en zijn dochter

[Abby Ryder Fortson]. Michael Peña zorgt opnieuw voor enkele humoristische terzijdes en ook de grappen rondom het defecte Ant-Man kostuum zijn geslaagd. Dat maakt dit in ieder geval meer dan acceptabel, ondanks dat het lijdt aan het bekende sequelsyndroom.

#### **Ant-Man 3 (2023) \*½**

**Alt. titel: Ant-Man And The Wasp: Quantumania; Ant-Man And The Wasp In Quantumia**

*SF-actie met Paul Rudd, Kathryn Newton, Evangeline Lilly*

*Regie: Peyton Reed*

Na het afronden van zijn autobiografie 'Look Out For The Little Man', hoopt Avenger Scott "Ant-Man" Lang [Paul Rudd] met Hope "The Wasp" Van Dyne [Evangeline Lilly] op zijn lauweren te kunnen rusten. Dochter Cassie [Kathryn Newton] blijkt intussen in het uiterste geheim bezig te zijn geweest met experiment in The Quantum Realm. Het is een vaag excuus waarmee Scott, Hope, Cassie samen met Hank [Michael Douglas] en Janet [Michelle Pfeiffer] vast komen te zitten in The Quantum Realm en gesplitst worden in twee groepjes. Nu moeten ze elkaar proberen te vinden in een wereld die ze niet kennen of begrijpen en een manier vinden om terug te keren naar hun vertrouwde wereld. Ze raken betrokken bij een verbitterde strijd om de heerschappij tussen Kang the Conqueror [Jonathan Majors] en rebellenleider Jentorra [Katy M. O'Brian]. Het is een excuus voor een vermoeiende poging om de uitgerangeerde Marvel-franchise een nieuwe impuls te geven. Deze keer is er geen wereldstad die aan gruzelementen wordt geslagen, maar een fantasywereld vol vreemde wezens. Het blijft een combinatie van een hoop herrie en vermoeiende special effects. Ik ben er wel klaar mee. Nu de makers nog...

#### **Ant-Man And The Wasp (2018)**

*zie: Ant-Man 2*

#### **Ant-Man And The Wasp In Quantumia (2023)**

*zie: Ant-Man 3*

#### **Ant-Man And The Wasp: Quantumania (2023)**

*zie: Ant-Man 3*

#### **Antebellum (2020) \*\*½**

*Historisch drama met Janelle Monáe, Eric Lange, Jena Malone*

*Regie: Gerard Bush, Christopher Renz*

Dik aangezet, lange tijd verwarrend thrillerdrama speelt zich deels af in Antebellum, de periode van 1812 tot 1861 waarin het Amerikaanse verzet tegen slavernij geleidelijk toenam. Janelle Monáe speelt de rol van slavin Eden die zich de nodige vernederingen en mishandelingen moet laten welgevalen aan de hand van Senator Denton [Eric Lange]. Het verhaal verplaatst zich naar de moderne wereld waarin de succesvolle schrijfster Veronica [eveneens Janelle Monáe] uit eten gaat met twee goede vriendinnen. Het duurt even voor regisseurs en scenaristen Bush en Renz enige hints geven over wat nu precies de connectie is tussen deze twee verhalen. Vooral de eerste 40 minuten, die zich volledig afspelen in Antebellum, zijn melodramatisch en uiteindelijk vrij vervelend. In het moderne verhaal brengt Gabourey Sidibe leven in de brouwerij als Veronica's zelfverzekerde beste vriendin Dawn die zich door niemand laat ringeloren en zij heeft dan ook de beste momenten. De cruciale twist komt erg laat en leidt tot een weinig subtiele en onbevredigende finale. Het basisidee is interessant, de uitwerking laat helaas ernstig te wensen over.

#### **Anthropoid (2016) \*\*\*\***

*Oorlogsthriller met Jamie Dornan, Cillian Murphy, Brian Caspe*

*Regie: Sean Ellis*

Dynamisch gefilmd en goed geacteerd reconstructie van de dodelijke aanslag op Reinhard Heydrich, 'de slager van Praag' in 1942, volledig verteld vanuit de perspectieven van Jan Kubis [Jamie Dornan] en Josef Gabcik [Cillian Murphy], de Tsjechische parachutisten die de aanslag pleegden. Dornan en Murphy zijn goed gecast, vooral vanwege hun fysieke contrast: Murphy weet met de felle blik in zijn helblauwe ogen de indruk te wekken een bom te zijn die elk moment kan afgaan en Dornan is de meer bedachtzame, maar fysiek zwakkere kompaan. Regisseur Ellis is tevens verantwoordelijk voor de cinematografie en gebruikt veel close-ups en full shots om de beklemmende, soms letterlijk claustrofobische omstandigheden waaronder zowel de verzetsstrijders als de vele eenvoudige burgers proberen te overleven in een stad die door Heydrich in een wurggreep wordt

gehouden voelbaar te maken. Het is interessant om de finale te vergelijken met *HHhH/The Man With The Iron Heart*, dat hetzelfde onderwerp behandelt. *Anthropoid*, genoemd naar de codenaam voor de aanslag, blijkt op alle punten superieur te zijn en werkt toe naar een dramatisch zeer geslaagd einde.

#### **Antlers (2021) \*\*\***

*Horrorfilm met Lucas Weaver, Keri Russell, Jesse Plemons*

*Regie: Scott Cooper*

Moeder Aarde wrekt zich op de mensheid in de vorm van een 'Wendigo' die boos is omdat zekere iemanden besloten hebben de Amerikaanse steenkoolindustrie nieuw leven in te blazen. Julia Meadows [Keri Russell] is de lerares die zich zorgen maakt over de lichamelijke en geestelijke gezondheid van leerling Lucas Weaver [Jeremy T. Thomas] en tevergeefs probeert contact te zoeken met vader Frank [Scott Haze]. Ze roept de hulp in van haar broer [Jesse Plemons], de plaatselijke sheriff, die ontdekt dat Lucas een duister geheim probeert te verbergen. Sfeervolle horrorfilm begint ondanks het gemanierde spel van Thomas goed en heeft fraaie, effectieve special effects, maar leunt in het tweede deel te veel op melodramatische thema's (verwaarlozing, kindermishandeling e.d.) om werkelijk effectief te zijn.

#### **Antoinette Dans Les Cèvennes (2020)**

*zie: My Donkey, My Lover & I*

#### **Antrum (2018)**

*zie: Antrum: The Deadliest Film Ever Made*

#### **Antrum: The Deadliest Film Ever Made (2018) ½**

*Horrorfilm met Nicole Tompkins, Rowan Smyth, Dan Istrate*

*Regie: David Amito, Michael Laicini*

*Rosemary's Baby, The Evil Dead, Friday the 13<sup>th</sup>, Pet Sematary, Mulholland Drive* en *The Wicker Man* behoren tot de films die werden geplunderd voor deze horrorfilm die zo slecht is dat de makers een wanhopige poging deden om een volstrekt kunstmatige hype te creëren. Het betreft een jongen [Rowan Smyth] en zijn moeder [Nicole Tompkins] die een weg naar de hel proberen te graven om hun hond Maxine te bevrijden. Zo slecht als het klinkt. Veel sinistere muziek, maar op het scherm valt niets te beleven. Maar de demonische eekhoorn is een bijzondere vondst...

#### **Anul Nou Care N-A Fost (2024)**

*zie: New Year That Never Came, The*

#### **Anyone But You (2023) ½**

*Romantische komedie met Sydney Sweeney, Glen Powell, Alexandra Shipp*

*Regie: Will Gluck*

"Filmpje maken in een riant huisje aan het Australische strand?" "Doet u maar!" En zo gooit een respectabel ensemble zijn reputatie te grabbel in een vergaarbak van romcom clichés die afschuwelijk genoeg is om nietsvermoedende bioscoopgangers het gehele romcom genre voorgoed af te zweren. Zij [Sydney Sweeney] is de zus van de bruid [Hadley Robinson], hij [Glen Powell] is de beste vriend van de broer [Gata] van de andere bruid [Alexandra Shipp]. Hij en zij hadden een spontane date die door een misverstand uitliep op een deceptie en tijdens een bruiloft in Australië kibbelen ze als kleine kleutertjes totdat ze om twijfelachtige redenen besluiten dat het beter is als ze doen alsof. Een walgelijke, niet te vergeven verspilling van talent.

#### **Apartheid Killer, The (2024) \*\*\*\***

*Documentaire met Louis van Schoor, Isa Jacobson, Raymond Soemie*

*Regie: David Hickman*

In 1991 werd de Zuid-Afrikaan Louis van Schoor in Londen veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf voor 7 moorden en 3 pogingen tot moord. In 2004 werd hij vervroegd vrij gelaten en keerde hij terug naar Zuid-Afrika. In werkelijkheid doodde beveiligingsexpert Van Schoor in de jaren 80 minstens 39 zwarte mensen, maar de Zuid-Afrikaanse politie beoordeelde in de meeste gevallen dat het ging om zelfverdediging. Journalist Isa Jacobson verdiepte zich in de geschiedenis van Van Schoor en vermoedt dat Van Schoor ongeveer 100 doden op zijn geweten heeft. Hickman duikt in het verleden van Van Schoor en koppelt dat met hulp van Jacobson aan de politiecultuur onder Apartheid. Ook spreekt hij met de nabestaanden van een van Van Schoors slachtoffers om duidelijk te maken welke diepe sporen de dood van zijn vader heeft achtergelaten binnen zijn familie. De slotconfrontatie maakt

duidelijk hoe moeilijk het is om iemand met terugwerkende kracht te veroordelen voor daden die binnen die indertijd volgens de wettelijke en culturele normen geaccepteerd waren. Maar ook dat de schaduw van Apartheid nog lang over Zuid-Afrika zal blijven hangen.

#### **Apartment 7A (2024) \*\*½**

*Thriller met Julia Garner, Dianne Wiest, Kevin McNally*  
*Regie: Natalie Erik James*

In 'Rosemary's Baby' is Terry Gionoffrio een gast van de familie Castevet die onder mysterieuze omstandigheden om het leven komt. Deze spin-off van het boek (en Roman Polanski's meesterlijke verfilming) reconstrueert de gebeurtenissen die leidde tot Terry's tragische dood. Terry [Julia Garner] is een ambitieuze danser die tijdens een voorstelling een ernstige blessure oploopt die funest is voor haar ambities. Na rampzalige auditie volgt ze theaterproducent Alan Marchand [Jim Sturgess] naar zijn appartementencomplex om hem om een twee kans te vragen, maar voor ze naar binnen kan gaan krijgt ze last van de bijwerkingen van de pijnstillers die ze gebruikt. Ze krijgt hulp van Roman [Kevin McNally] en Minnie Castavet [Dianne Wiest] die haar niet alleen morele steun bieden, maar ook een kruidenmiddel om haar kwetsuur te bestrijden en een kamer in hun appartement. De memorabele paranoia van Polanski's *Rosemary's Baby* is ingeruild voor een conventioneel verhaaltje over duivelaanbidders met een opzichtige verwijzing naar het Amerikaanse abortusdebat. McNally is perfect als Roman, maar tweevoudig Oscarwinnares Dianne Wiest beperkt zich tot een imitatie van Ruth Gordon. Qua niveau zit het dus mooi tussen *Rosemary's Baby* en *Look What Happened To Rosemary's Baby* in. Het is niet slecht, maar het verbleekt naast *Rosemary's Baby*.

#### **Apenstreken (2015) \*½**

*Alt. titel: Apenstreken Met Aap Noot Mies; Monkey Business From A To Z*

*Komisch drama met Tygo Bussemakers, Mees Smits, Lars Henckens*

*Regie: Johan Nijenhuis*

De tienjarige Wim [Tygo Bussemakers] woont in een weeshuis waar Delphine [Martine Sandifort] de kinderen dusdanig uitbuit dat ze op straat moeten bedelen om wat eten en drinken. Maar het is eind 1899 en de Nederlandse regering heeft serieuze plannen voor een leerplichtwet voor alle kinderen van 6 tot 12 jaar. Wim wil dolgraag naar school, maar Delphine heeft zijn geboortebewijs verstopt. Jet [Mees Smits] verzint een manier waarop Wim ongemerkt de lessen van Juf Maria [Yvon Jaspers] en houdt Wim verstopt in de stal op de boerderij. Samen met haar broer Gijs [Lars Heckens] leert Wim daar wat het boerenleven precies inhoudt. De openingsscènes tonen enkele schaduwkanten van het leven rond 1900, maar Nijenhuis kan de verleiding niet weerstaan om de boel te romantiseren met fraaie, romantische plaatjes. De titel verwijst naar een aapje dat er alleen maar is om de knuffelfactor van deze zwak geacteerde familiefilm te verhogen. Het helpt niet dat Nijenhuis bijna ieder volwassen personage neerzet als een karikatuur, maar voor diepgang moet je natuurlijk ook niet bij hem aankloppen.

#### **Apenstreken Met Aap Noot Mies (2015)**

*zie: Apenstreken*

#### **Apex (2021)**

*zie: Apex Predator*

#### **Apex Predator (2021) \*½**

*Alt. titel: Apex*

*SF-thriller met Bruce Willis, Alexia West, Neal McDonough*

*Regie: Edward Drake*

Eén van de vele prullen die Bruce Willis die in de laatste jaren van zijn actieve loopbaan maakte. Hij speelt Malone, een doorgewinterde ex-van-alles-en-nog-wat die door West [Alexia Fast] wordt aangewezen als doelwit voor zes premiejagers die hem op een eiland in de Stille Oceaan moeten zien te elimineren. Maar Malone kent de spelregels door en door en gebruikt die om de jagers tegen elkaar op te zetten, zodat hij in ieder geval niet het enige doelwit is. Gefilmd in slechts 8 dagen voor een appel en een ei en dat is te zien aan de special effects. Origineel of hoogstaand is dit zeker niet, maar het is zeker niet de slechtste film waar Bruce Willis aan het meegewerkt. Fysiek houdt hij zich bovendien redelijk staande.

#### **Apollo 11 (2019) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Edward "Buzz" Aldrin, Michael Armstrong, Michael Collins*

*Regie: Todd Douglas Miller*

Vijftig jaar na dato geeft deze onberispelijk geconstrueerde documentaire de mogelijkheid om iets van de spanning rondom de eerste maanlanding opnieuw te beleven. Uiteraard komen alle bekende momenten aan bod, maar het is de aandacht voor procedure die dit zo fascinerend maakt. Vanaf het moment dat Neil Armstrong, Edwin Aldrin en Michael Collins hun ruimtepak aantrekken is elk moment tot in de puntjes geregisseerd. We zien hoe monteurs op het allerlaatste moment nog een reparatie uitvoeren en horen hoe de crew tijdens de reis communiceert met de honderden technici die hen vanaf aarde ondersteunen. Bovendien doet het recht aan Michael Collins, het enige nog levende en bemanningslid van Apollo XI. Een terugblik op deze expeditie kan natuurlijk niet zonder het planten van de Amerikaanse vlag op de maan, het telefoongesprek met president Nixon en Kennedy's profetische speech, maar Miller benadrukt het feit dat deze maanlanding een overwinning was voor de hele mensheid en niet zozeer voor de VS. Hoewel de ruimtemissies wel degelijk onderdeel uitmaakten van een propagandaoorlog, besteedt deze monumentale documentaire daar geen aandacht aan. *Apollo 11* is boven alles een universele herinnering aan het feit dat de mens tot wonderen in staat is.

#### **Apollo 18 (2011) \*\*\***

*SF-thriller met Warren Christie, Lloyd Owen, Ryan Robbins*

*Regie: Gonzalo López-Gallego*

Officieel was Apollo 17 de laatste expeditie naar de man omdat Apollo 18, 19 en 20 om budgettaire redenen werden afgelast. Maar in werd 84 uur aan geheim beeldmateriaal geüpload van Apollo 18 die tijdens Kerst 1974 op een geheime missie naar de maan ging om een systeem te plaatsen dat de VS moest beschermen tegen raketaanvallen vanuit de Sovjet-Unie. Benjamin Anderson [Warren Christie], Nathan Walker [Lloyd Owen] en modulepiloot John Grey [Ryan Robbins] landen op de Zuidpool van de maan en doen daar een opmerkelijke ontdekking die de hele missie in gevaar brengt. Goed geregisseerde SF-thriller volgens het principe van 'found footage' houdt zich netjes aan het vakjargon om de authenticiteit van de beelden te versterken, maar afgezien van de vorm is er niets nieuws aan de zon en ondanks een speelduur van slechts 75 minuten (plus 10 minuten aftiteling) valt het niet mee om de spanning er in te houden.

#### **Aporia (2023) \*\*\***

*SF-drama met Judy Greer, Edi Gathegi, Payman Maadi*

*Regie: Jared Moshe*

Acht maanden nadat haar echtgenoot Malcolm [Edi Gathegi] om het leven kwam bij een aanrijding, zit Sophie [Judy Greer] lichamelijk en psychologisch aan de grond. Dan blijkt dat Malcolms goede vriend en collega Jabir [Payman Maadi] een apparaat heeft geperfectioneerd waarmee hij mensen in het verleden kan doden, zoïets als een droneaanval in het verleden. Jabir maakt zich zorgen over wat de gevolgen zijn van het gebruik van zo'n machine, maar Sophie besluit het te gebruiken om de dronken chauffeur [Adam O'Byrne] die Malcolm aanreed te liquideren. Het werkt: Sophie wordt herenigd met haar grote liefde. En dus ontstaat al snel de verleiding om andere nare gebeurtenissen uit het verleden te voorkomen. Vanzelfsprekend blijken de voordelen steeds moeilijk op te wegen tegen de nadelen. Een filosofisch onoplosbaar probleem, zoals de titel al duidelijk maakt. Een vereenvoudigde versie van *Back To The Future* zonder special effects, maar gelukkig met een iets andere insteek. Het basisidee is intrigerend, maar de uitwerking is helaas vrij oppervlakkig.

#### **Apostasy (2017) \*\***

*Drama met Molly Wright, Sacha Parkinson, Siobhan Finneran*

*Regie: Daniel Kokotajlo*

Zusjes Alex [Molly Wright] en Luisa [Sacha Parkinson] groeien op in een Jehovagemeenschap. De verlegen Alex leunt erg op haar meer assertieve zus, tot die wordt verstoten door moeder Ivanna [Siobhan Finneran]. Het verlies van haar zus komt hard aan en doet Alex twijfelen aan wat haar roeping zou moeten zijn en aan haar relatie met haar moeder. Een aardig basisgegeven, maar Kokotajlo zet de Jehova's te nadrukkelijk neer als gevoelloze

religieuze fanatici en vergeet daarmee het verhaal voort te stuwten. Het resultaat is een traag, teleurstellende psychologisch drama waarin alleen Parkinson wat leven in de brouwerij brengt als de verstoten zus.

**Apostle, The (2012) \*\*\*\***

**Alt. titel: O Apóstolo**

*Animatiefilm met de stemmen van Carlos Blanco, Xosé Manuel Oliveira Pico, Paul Naschy*

*Regie: Fernando Cortizo*

Schitterend gemaakte stop-motion over de uit de gevangenis ontsnapte Ramon [Carlos Blanco] die op weg is naar de plaats waar hij een hoop diamanten heeft begraven en daartoe de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela volgt. Door een list wordt hij van het pad geleid en komt hij terecht in een dorpje waar de plaatselijke geestelijke Don Cesáreo [Xosé Manuel Oliveira Pico] meerdere pelgrims vasthoudt voor een duister religieus ritueel. De karakters hebben weinig diepgang, maar het originele basisgegeven, de sfeervolle vormgeving en de muziek (o.a. van Philip Glass) maken dit een klein feestje voor de zintuigen.

**Apóstolo, O (2012)**

*zie: Apostle, The*

**App (2013) \*\*\*½ ♣**

*Thriller met Hannah Hoekstra, Isis Cabolet, Liza Sips*

*Regie: Bobby Boermans*

Psychologiestudente Anna [Hannah Hoekstra] vindt aan een wild studentenfeestje de zonderlinge, maar aanvankelijk onschuldig ogende (en niet verwijderbare) App genaamd "Iris" op haar telefoon. Wanneer haar beste vriendin Sophie [Isis Cabolet] Anna verwijt dat zij een filmpje op sociale media heeft verspreid waarop Sophie seks heeft met een docent, begrijp Anna er helemaal niets van. Het is de eerste van een aaneenschakeling van bizarre gebeurtenissen waarvan Anna zich geleidelijk realiseert dat "Iris" de veroorzaker is. Dan volgt een race tegen de klok om te achterhalen hoe de App op haar telefoon is gekomen zodat het buiten werking kan worden gesteld. Hoekstra is uitstekend in de hoofdrol en het basisgegeven is intrigerend en leidt tot een aantal spannende gebeurtenissen. Maar de ontknoping en de bijbehorende onthulling die scenarist Robert A. Jansen heeft gedacht is matig en de eindscène rondt slap.

**Apparition, L' (2018)**

*zie: Apparition, The*

**Apparition, The (2018) \*\***

**Alt. titel: L'Apparition**

*Drama met Vincent Lindon, Galatée Bellugi, Patrick d'Assunção*

*Regie: Xavier Giannoli*

Jacques Mayano [Vincent Lindon] is een oorlogsverslaggever die sinds de tragische dood van zijn vaste fotograaf tijdelijk arbeidsongeschikt is verklaard. Hij staat te popelen om weer te beginnen, dus wanneer het Vaticaan zijn hulp inroept besluit hij daar gehoor aan te geven. Jacques neemt zitting in een commissie die moet vaststellen of de 18-jarige Anna [Galatée Bellugi] en een relikwie heilig verklaart dienen te worden. Wanneer Jacques de enigmatische Anna ontmoet is hij onder de indruk, maar dat weerhoudt hem er niet van diep in Anna's verleden te duiken. De inleiding van het basisverhaal is intrigerend, evenals de introductie van Anna. Wanneer het scenario zich richt op het journalistieke graafwerk begeeft het zich op bekende en beduidend minder interessante paden. Daardoor is het tweede kwart vrij saai. Pas wanneer Jacques een ontdekking doet die hem persoonlijk raakt, komt het weer tot leven. Helaas is dat slechts van korte duur en is de ontknoping teleurstellend.

**Apples (2020) \*\*\*\***

**Alt. titel: Mila**

*Tragikomedie met Aris Servetis, Sofia Georgovassili, Anna Kalaitzidou*

*Regie: Christos Nikou*

De wereld is in de grip van een pandemie waardoor mensen hun geheugen verliezen. Aris [Aris Servetis] valt hieraan ten prooi tijdens een busreis en zoekt hulp bij een herstelprogramma waarmee twee begeleiders [Anna Kalaitzidou, Argyris Bakirtzis] hem helpen zijn leven op de rails te krijgen. Aris' is dol op appels, maar wanneer een fruitverkoper terloops vermeldt dat appels goed zouden zijn voor het geheugen verandert dat. Is Aris werkelijk zijn geheugen kwijt of veinst hij geheugenverlies om een

nieuwe start in het leven te maken? Servetis schittert in een vrijwel zwijgende rol die prangende vragen stelt over de waarde van het leven, het belang van geheugen en de manier waarop we contact met elkaar maken en onderhouden. Indringend en regelmatig zeer grappig.

**Apprentice, The (2024) \***

*Biografisch drama met Sebastian Stan, Jeremy Strong, Maria Bakalova*

*Regie: Ali Abbasi*

Opportunistisch biografisch drama over de vormende jaren van Donald Trump verscheen enkele weken voor de Amerikaanse Presidentsverkiezingen. Een slimme marketingtruc voor een opmerkelijk saaie reconstructie van de relatie die Donald Trump [Sebastian Stan] in de jaren 70 opbouwde met de gehaaide, beruchte advocaat Roy Cohn [Jeremy Strong]. Cohn gebruikt zijn smerige trukendoos om ervoor te zorgen dat Trump vrijstelling krijgt van miljoenen aan belasting voor zijn aangekondigde projecten in New York. Donalds moeizame relatie met zijn vader [Martin Donovan] en moeder [Catherine McNally] wordt aangestipt, evenals Donalds tragische broer Freddy [Charlie Carrick] en zijn huwelijk met fotomodel Ivana Trump [Maria Bakalova]. In het begin is Trump opvallend sympathiek, maar zodra hij Cohns lessen heeft geleerd groeit hij uit tot een manipulatieve, egocentrische, meedogenloze zakenman. Het scenario van Gabriel Sherman had er beter aan gedaan om zich volledig te richten op de relatie tussen mentor Cohn en pupil Trump, ook al blijft het moeilijk om sympathie te hebben voor twee zulke verwerpelijke personages.

**Après La Pluie (2024)**

*zie: After The Rain*

**April, May En June (2019) \*\*\*\* ♣**

*Drama met Linda de Mol, Tjitske Reidinga, Elise Schaap*

*Regie: Will Koopman*

Het basisverhaal, rondom drie dochters die de aanstaande dood van hun moeder aan longkanker moeten verwerken, getuigt niet van een hoge mate van originaliteit. Het lukt Bas Hoefflaak bovendien niet om zijn complexe teksten overtuigend uit te spreken in zijn rol als Jan, de autistische jongere broer van April [Linda de Mol], June [Tjitske Reidinga] en May [Elise Schaap]. Het verhaal eindigt precies zoals je van een formulematig familiedrama zou verwachten, maar toch is Koopman erin geslaagd een film te maken die juist tijdens die laatste akte zorgt voor een lach en een traan. Olga Zuiderhoek zwaait in alle opzichten de scepter als de moeder die het einde van haar leven op haar manier wil laten verlopen. Vooral de scènes met Elise Schaap zorgen voor een flinke brok in de keel. Haar rol als jongste dochter is op papier interessanter dan die van De Mol en Reidinga en Schaap verzilvert dat met uitmuntend spel. Patrick Duffy en Gijs Scholten van Asschat komen ook nog even opdraven tegen het onvermijdelijke einde dat, ondanks de wat geforceerd aanvoelende tranentrek-soundtrack, zijn effect niet zal missen. Dus houdt de zakdoeken maar bij de hand!

**April's Daughter (2017) \*\*\***

**Alt. titel: Las Hijas De Abril**

*Drama met Emma Suárez, Enrique Arrizon, Ana Valeria Becerril*

*Regie: Michel Franco*

De 17-jarige Valeria [Ana Valeria Becerril] kan haar zwangerschap niet langer verborgen houden voor haar 58-jarige moeder Abril [Emma Suárez] die zelf op haar 17<sup>e</sup> beviel van Clara [Joanna Larequi]. Nadat Valeria's is bevallen van een dochter concludeert Abril al snel dat Valeria niet in staat om voor haar kind te zorgen. Abril betreft de eveneens 17-jarige vader Mateo [Enrique Arrizon] in een twijfelachtig plan waarmee ze Valeria dwingt om afstand te nemen van haar dochtertje. Goed geacteerd familiedrama geeft onvoldoende inzicht in Abril's motieven voor haar op zijn zachtst gezegd dubieuze gedrag.

**Aquaman (2018) \*\*\***

*SF-actie met Jason Momoa, Amber Heard, Willem Dafoe*

*Regie: James Wan*

Het verhaal is volstrekt formulematig en het subplot rondom Black Mantis (dat vooral aanwezig lijkt om het diversiteitsquotum wat op te krikken) is zwak uitgewerkt. Dat *Aquaman* ondanks de overdadige speelduur toch uit te zitten is, komt vooral door het vaak oogstrelende en inventieve ontwerp van de

onderwaterwereld en de wezens die die wereld bevolken, met name in het onvermijdelijke epische slotgevecht. Qua special effects is dit de moeite waard, maar wie hoopt op inhoudelijke originaliteit komt er bekaaid van af in deze voorspelbare DC-verfilming. Vervolg: *Aquaman And The Lost Kingdom*.

**Aquaman And The Lost Kingdom (2023)** ½

SF-actie met Jason Momoa, Patrick Wilson, Yahya Abdul-Mateen II

Regie: James Wan

De ultieme nachtmerrie voor iedere bioscoop liefhebber: een lawaaiig CGI-spektakel met een slap verhaal en acteurs die zo uit de AI-hel lijken te zijn gestapt. Arthur Curry AKA Aquaman [Jason Momoa] moet de handen ineenslaan met zijn broer Orm [Patrick Wilson] om het op te nemen tegen Black Manta [Yahya Abdul-Mateen II] die wraak wil nemen voor de dood van zijn vader. Waarschijnlijk ging de aandacht vooral uit naar de golvende haren van de acteurs in de onderwaterscènes. Hobbelt van gevecht naar gevecht en zit vol infantiele grappen. Er is geen enkele chemie tussen Momoa en Wilson. Begint met Arthurs worsteling als kersverse vader, een scène die bepalend is voor het bedenkelijke niveau van de hele film.

**Aquarela (2018)** \*\*

Documentaire

Regie: Victor Kossakovsky

Fraaie plaatjes maken nog geen fraaie film. Het begin van deze documentaire is veruit het sterkst: we zien hoe een groep reddingswerkers probeert een auto te bergen die door het ijs van het tegen de grens van Mongolië gelegen Russische Baikalmeer is gezakt. Kossakovsky overspeelt echter meteen zijn hand door hier te lang te blijven hangen en het op te volgen met minder verrassende beelden van instortende ijsbergen. Waarom hij überhaupt gebruik maakte van een weinig indrukwekkende Metal soundtrack is mij een raadsel. De tweede helft is een matige imitatie van *Koyaanisqatsi*. Veel van hetzelfde, met als doel de gevolgen van klimaatverandering te tonen. Die boodschap is snel duidelijk, maar hoeft er niet zo nadrukkelijk in geramd te worden. Een concept voor 15 minuten uitgerekt tot speelfilmlengte.

**Aquarius (2016)** \*\*½

Drama met Sonia Braga, Ana Paula, Irandhir Santos

Regie: Kleber Mendonça Filho

Een mooie rol voor Braga als de 65-jarige Clara, een halsstarrige vrouw die om zeer persoonlijke redenen weigert haar woning in een appartementencomplex te verlaten. Een bedrijf heeft alle andere bewoners met een riant voorstel over weten te halen en vertegenwoordigers zetten Clara op steeds minder aangename manieren onder druk om ook in te gaan op het aanbod. Braga maakt indruk in een complexe rol en regisseur/scenarist Kleber Mendonça Filho geeft Clara's relaties met familie en vrienden levendigheid en authenticiteit. Maar de film lijdt ernstig onder de overdadige speelduur.

**Arbitrage (2012)** \*\*\*½

Thriller met Richard Gere, Tim Roth, Nate Parker

Regie: Nicholas Jarecki

Voor zakenman Robert Miller [Richard Gere] komt alles op het spel te staan wanneer hij een aanrijding krijgt waarbij zijn minnares [Laetitia Casta] om het leven komt. Hij staat op het punt om zijn familiebedrijf te verkopen en kan zich geen negatieve publiciteit permitteren voor zijn boekhouding (inclusief enkele illegale creatieve sommetjes) is doorgelicht een goedgekeurd. In de hoop zijn fortuin en zijn familie niet te beschadigen probeert hij alle sporen uit te wissen, maar detective Michael Bryer [Tim Roth] ruikt meteen onraad en grijpt elk middel aan om Robert voor het gerecht te krijgen. Susan Sarandon speelt de vrij ondankbare rol van de bedrogen echtgenote. Gere is erg goed als de zakenman die steeds meer een kat in het nauw wordt, ook Nate Parker (als kroongetuige) is uitstekend.

**Arcadian (2024)** ½

SF-horror met Nicolas Cage, Jaeden Martell, Maxwell Jenkins

Regie: Benjamin Brewer

15 jaar geleden redde Paul [Nicolas Cage] twee baby's van een apocalyptische gebeurtenis waarbij bijna de gehele bevolking om is gekomen. Paul woont nu met Joseph [Jaeden Martell] en Thomas [Maxwell Jenkins] in een boerderij waar ze constant op hun hoede zijn voor gevaar van buitenaf. Ze hebben alleen contact

met de burens en vooral met tiener Charlotte [Sadie Soverall]. Joseph en Thomas geloven dat de mensheid ten prooi is gevallen aan een mist die mensen in weerwolven verandert, Charlotte spreekt over een dodelijk virus. Niemand weet zeker wat er is gebeurd, maar daar komen ze achter in deze matig geschreven SF-horror. Neemt de tijd te om de personages en hun onderlinge relaties neer te zetten, maar blijft teleurstellend oppervlakkig. Na een uur ontpopt dit zich nogal abrupt als een horrorfilm met dubieuze special effects en vooral een hoop herrie.

**Architecton (2024)** \*\*

Documentaire met Michele De Lucchi

Regie: Victor Kossakovsky

Kossakovsky's poging om een hoofdstuk toe te voegen aan Godfrey Reggio's gelauwerde *Qatsi*-trilogie is een saaie boel. Het bestaat voornamelijk uit beelden van oude ruïnes, nieuwe (oorlogs)ruïnes en steengroeven gefilmd door een zich uiterst traag voortbewegende drone. Er is ook een sequentie waarin we in slow motion en close-up gedwongen worden te kijken naar steen dat vermalen wordt tot grint. Als je al weet waar je naar kijkt, rijst al snel de vraag waarom je ernaar zit te kijken. En vooral waarom je daar ZO LANG naar moet kijken. Architect Michele De Lucchi laat een steencirkel aanleggen op zijn landgoed en legt een en ander verder uit in de epiloog. Da's maar goed ook, want er valt verder nauwelijks een touw aan vast te knopen, hoe mooi sommige plaatjes ook zijn.

**Arctic (2018)** \*\*

Drama met Mads Mikkelsen, Maria Thelma Smáradóttir, Tinrinai Thikhasuk

Regie: Joe Penna

Overlevingsdrama zonder verrassingen. Een man met de naam Overgård op zijn jas [Mads Mikkelsen] is neergestort op de Noordpool en probeert geduldig contact te leggen met de reddingsbrigade. Wanneer reddingshelikopter eindelijk arriveert stort het neer. Eén van de bemanningsleden [Maria Thelma Smáradóttir] overleeft het ongeluk maar is ernstig gewond geraakt. Gebruik makend van de landkaart die hij vindt in de helikopter besluit Overgård de vrouw te verzorgen en mee te nemen bij zijn wanhopige poging om te voet de weg naar de beschaving terug te vinden. Voorspelbaar overlevingsdrama mist de inventiviteit van *All Is Lost* en de diepgang en humor van *Cast Away*, hetgeen logisch is aangezien je op de Noordpool niet veel verschillende gevaren hebt: 1 het is er verrekte koud; 2 er lopen ijsberen rond; 3 je kunt niet zien wat er onder die laag sneeuw zit. Meer wisten Penna en coscenarist en Ryan Morrison ook niet te bedenken. En da's een beetje mager voor een film van bijna 100 minuten.

**Arctic Dogs (2019)**

zie: *Arctic Justice*

**Arctic Justice (2019)** \*\*\*

Alt. Titel: *Arctic Dogs; Pieter De Poolvos: Gerommel In De Gletsjers; Polar Squad*

Animatiefilm met de stemmen van Jeremy Renner, Heidi Klum, Alec Baldwin

Regie: Aaron Woodley

De jonge poolvos Swifty [Jeremy Renner] is aangeleerd om zowel letterlijk (in de sneeuw) als figuurlijk zo veel mogelijk onzichtbaar te blijven, maar hij droomt ervan in de voetsporen te treden van zijn grote helden, postledehonden Duke [Michael Madsen], Dakota [Laurie Holden] en Dusty [Donny Falsetti]. De baas van het postkantoor [Anjelica Huston] geeft hem zelfs een baantje, maar drie jaar later is Swifty nog geen stap verder gekomen. Daar komt verandering wanneer de gluiperige Otto Von Walrus [John Cleese] een duivels plan uitvoert en technisch wonderkind Jade [Heide Klum] ontvoert. Met een sterke stemmencast (met verder o.a. James Franco en Omar Sy) en een sympathieke centrale boodschap is dit ondanks de matige computeranimatie goed te verteren voor kinderen van zes jaar en ouder.

**Are We Lost Forever? (2020)** \*

Romantisch drama met Björn Elgerd, Jonathan Andersson, Micki Stolt

Regie: David Färdmar

Twee mannen kunnen maar niet besluiten of ze nu wél of niet bij elkaar willen blijven. Ze gaan in ieder geval regelmatig (maar uitsluitend met elkaar) van bil, al is het maar om dat vervelende

geleuter over hun wisselende emoties te onderbreken. Volstrekt oninteressant, ondanks een goede cast.

**Are We Officially Dating? (2014)**

zie: *That Awkward Moment*

**Are You There God? It's Me, Margaret (2023) \*\*\*\*½**

Komisch drama met Abby Ryder Fortson, Rachel McAdams, Elle Graham

Regie: Kelly Fremon Craig

Het is 1969. De 11-jarige Margaret [Abby Ryder Fortson] is geschokt wanneer haar vader [Benny Safdie] en moeder [Rachel McAdams] besluiten te verhuizen van New York naar New Jersey. Gelukkig raakt ze snel bevriend met buurmeisje en klasgenoot Nancy [Elle Graham], die haar zelfs uitnodigt om plaats te nemen in een geheime genootschap met Janie [Amari Alexis Price] en Gretchen [Katherine Mallen Kupferer]. Ze kletsen over jongens en wachten op de eerste tekenen van hun vrouwelijkheid: groeiende borsten en menstruatie. Wanneer Margaret het idee krijgt dat ze achterloopt op de rest, vraagt ze God om hulp. Hoewel religie wel een thema is, staat dat zeker niet centraal in deze heerlijke coming-of-age film met een overtuigende jonge cast, geleid door de fenomenale Fortson. Een luchtig, maar authentiek portret van meisjes op de drempel van puberteit, met een perfecte ontknoping en een aangename soundtrack vol 60s-klassiekers.

**Aretha Franklin: Soul Sister (2020) \*\***

Documentaire met Aretha Franklin, Daphne Brooks, Vera Cunningham

Regie: France Swimberge

Het verhaal van Aretha Franklin en haar betekenis voor de Amerikaanse cultuur biedt voldoende stof voor misschien wel zes uur. De titel van deze documentaire lijkt te suggereren dat het zich verdiept in haar betekenis voor de Amerikaanse burgerrechtenbeweging en de gelijke behandeling van vrouwen, ongeacht afkomst. Helaas besloot Swimberge toch het hele levensverhaal van dit icoon te vertellen in nog een uur en daarbij ook nog vele muzikale fragmenten te gebruiken. Het resultaat is teleurstellend oppervlakkig voor degenen die redelijk bekend zijn met Franklin. Voor wie haar alleen van naam kent kan dit echter geen kwaad.

**Argentina, 1985 (2022) \*\*\*½**

Biografisch drama met Ricardo Darín, Peter Lanzani, Alejandra Flecher

Regie: Santiago Mitre

In december 1983 is er na 7 jaar een einde gekomen aan de Argentijnse dictatuur onder leiding van Generaal Videla [Marcelo Pozzi]. De nieuwe regering van President Alfonsín besluit Videla en een aantal andere prominente figuren uit de dictatuur voor het gerecht te brengen en wijst Julio Strassera [Ricard Darin] aan als aanklager. Die ziet het aanvankelijk totaal niet zitten, ook al omdat hij meteen snapt dat de huidige regering zich niet geroepen voelt om hem alle steun te geven. Bovendien staat Julio's collega's bepaald niet te springen om hem te helpen. Maar dan verschijnt Luis Ocampo [Peter Lanzani], jong en relatief onervaren, maar met een jeugdige bevlogenheid waarmee hij een groep idealistische rechtenstudenten weet over te halen om de zaak voor te bereiden. Het proces wordt vergeleken met het Nürnbergproces en het acteerwerk is van hoog niveau, maar qua opzet en structuur is dit te conventioneel om te kunnen wedijveren met *Judgment at Nuremberg*. Genomineerd voor een Oscar voor Beste Film in een Vreemde Taal.

**Argo (2012) \*\*\*\*½**

Historisch drama met Ben Affleck, Bryan Cranston, Alan Arkin

Regie: Ben Affleck

Na de Iraanse revolutie in 1979 bezetten Iraanse aanhangers van de Ayatollah de Amerikaanse ambassade in Teheran en gijzelen ze het aanwezige personeel. Tony Mendez [Ben Affleck], een CIA-agent die gespecialiseerd is in 'exfiltratie', krijgt opdracht om zes Amerikanen die elders ondergedoken zitten terug naar huis te brengen. Bij het zien van *Planet of the Apes* komt hij op het idee om zich voor te doen als een Canadese filmcrew voor een SF-actiefilm die locaties komen scouten in Iran. Hij roept de hulp in van de Oscarwinnende make-up-expert John Chambers [John Goodman] en de eigenzinnige producer Lester Siegel [Alan Arkin]. Zoals leidinggevende Jack O'Donnell [Bryan Cranston] aangeeft: "Het is veruit het beste slechte plan" dat ze hebben. Affleck won

een welverdiende Oscar® voor beste film (die hij deelde met Grant Heslov en George Clooney). Datzelfde geldt voor scenarist Chris Terrio, die een aangename dosis humor toevoegt zonder dat het ten koste gaat van de spanning. William Goldenbergs Oscarwinnende montage is cruciaal in de spannende ontknoping en Afflecks ingetogen spel geeft vooral Alan Arkin de gelegenheid om de film te stelen.

**Argyle (2024) \*½**

Actiethriller met Bryce Dallas Howard, Sam Rockwell, Bryan Cranston

Regie: Matthew Vaughn

Schrijver van spionagethrillers Elly Conway [Bryce Dallas Howard] heeft haar succes mede te danken aan het feit dat ze de toekomst blijken te voorspellen. Toeval, want ze beroept zich uitsluitend op nauwkeurige research en een uitgebreide voorbereidingstijd. Maar tijdens een treinreis redt Aidan Wilde [Sam Rockwell] haar van een aantal agenten die haar uit de weg willen ruimen. Wat zich dan voltrekt, doet opvallend veel denken aan haar boek. Toeval? Rockwell is uitstekend en dat geldt ook voor Catharine O'Hara en Bryan Cranston. Howards komische kwaliteiten komen aanzienlijk minder goed uit de verf en Henry Cavill is zoals gebruikelijk volstrekt kleurloos als de fictieve superspion uit de titel. Het grootste probleem is het scenario. Dat begint redelijk, wordt snel dwaas en wordt steeds belachelijker door de overdaad aan plotwendingen en overdadige speellengte van ruim 130 minuten.

**Armadillo (2010) \*\*\*\*½**

Oorlogsdocumentaire met Kim Birknerød, Mads Mini, Daniel Olby

Regie: Janus Metz

Docudrama volgt een Deens peloton dat van januari tot augustus 2009 gestationeerd is in legerbasis Armadillo in de Afghaanse provincie Helmand. Een plaatselijke bewoner maakt direct duidelijk dat niemand bereid om met de Denen samen te werken. Zij komen met wapens, vertrekken over een tijdje en dan komt de Taliban verhaal halen. Door de guerrillatactiek van de Taliban is iedere burger een potentieel gevaar en door het (per ongeluk) doden van vee of van familieleden wordt de situatie meer een meer uitzichtloos. Een mix van authenticiteit en geënceneerd materiaal toont uit eerste hand de praktische, morele en psychologische problemen waar een militaire eenheid in "slechts" zes maanden mee te kampen krijgt en de impact die dat heeft op de moraal en de geestelijke gesteldheid van de soldaten.

**Armageddon Time (2022) \*\*\***

Drama met Banks Repeta, Jaylin Webb, Anthony Hopkins

Regie: James Gray

Het is 1980 en de Joodse Paul [Banks Repeta] moet wennen aan zijn nieuwe school. Hij sluit al snel vriendschap met Johnny [Jaylin Webb], een zwarte klasgenoot die als geen ander weet hoe het is om slachtoffer van discriminatie te zijn. Maar waar Paul zijn achtergrond kan verbergen doordat zijn vader [Jeremy Strong] de familienaam van Rabinowitz in Graff, blijkt dat voor Davis onmogelijk en dat zet Graff aan het denken over zijn identiteit, discriminatie en zijn verantwoordelijkheid om zich daartegen te verzetten, ook al gaat dat ten koste van zichzelf. Sfeervol tijdsbeeld, met dank aan een aangename 70s en 80s soundtrack, en sterk spel van Repeta en Webb in goed uitgewerkte rollen. Het scenario is echter weinig verrassend.

**Armand (2024) \*\*\*\***

Psychologisch drama met Renate Reinsve, Ellen Dorrit Petersen, Thea Lambrecht Vaulen

Regie: Halfdan Ullman Tøndel

Schoolleiders Jarle [Øystein Røger] en Ajsa [Vera Veljovic-Jovanovic] bereiden jonge docent Sunna [Thea Lambrechts Vaulen] voor op een oudergesprek naar aanleiding van een incident op school waarbij Armand en Jon betrokken waren. Uit alles blijkt dat het een moeilijk gesprek gaat worden en Sunna is dan ook bloednervuus. Wanneer Armands moeder Elisabeth [Renate Reinsve] en Jons ouders Sarah [Ellen Dorrit Peterson] en Anders [Endre Hellestveit] naast elkaar gaan zitten, is de spanning om te snijden. Na de officiële lezing van het incident in kwestie ontstaat een emotioneel gesprek dat geleidelijk de voorgeschiedenis van deze ouders onthult. Boeiend psychologisch drama met een meesterlijke Reinsve en een voortreffelijke ondersteunende cast. In het laatste half uur raakt Tøndel het

spoor bijster en de ontknoping is dan ook vaag en teleurstellend. Jammer, want de 90 minuten die daaraan vooraf gaan, zijn fantastisch. Tøndel is de kleinzoon van Ingmar Bergman en uitvoerend producent Liv Ullmann.

**Armed Response (2017) ½**

SF-horror met Dave Annable, Wesley Snipes, Anne Heche

Regie: John Stockwell

Uit budgettaire overwegingen zagen we in *Cat People* alleen maar de schaduwen van het monster en nam Bela Lugosi het in *Bride of the Monster* op tegen een rubberen octopus. In deze banale SF-thriller zijn ze een stap verder gegaan: het 'kwaad' is onzichtbaar! En dus roepen aanstaande slachtoffers luid om hun moeder en schieten ze in het niets voor ze, vaak buiten beeld, om het leven komen. Het is niet de moeite waard om de reden hierachter te ontdekken en vooral Snipes lijkt zich, net als de kijker, stierlijk te vervelen. Voor wie het wil weten: de ontknoping is ronduit banaal. Zoals het hoort in dit soort prutswerkjes.

**Armor (2024) \***

Misdadthriller met Jason Patric, Josh Wiggins, Sylvester Stallone

Regie: Justin Routt

Alcoholistische ex-politieagent James [Jason Patric] die zes maanden sober is en zijn zoon Casey [Josh Wiggins] die op het punt staat vader te worden, werken samen als chauffeurs van een waardetransport. Wanneer ze onder druk van hun baas Frank [Joel Cohen] een extra pakketje meenemen, gaat het mis. Een groep huurlingen onder leiding van 'Rook' [Sylvester Stallone] rijdt hun wagen klem op een afgesloten brug waar James en Casey zich verschuilen in de laadruimte. De twee hoofdpersonen zijn redelijk neergezet en het idee om een overval op een waardetransport te vertellen vanuit het perspectief van de chauffeurs getuigt van enige originaliteit, maar vanaf het moment dat Stallone verschijnt, is het gedaan met iedere schijn van realisme. Stallone hoeft zich bovendien noch fysieke noch qua acteerwerk bovenmatig in te spannen om zijn bankrekening weer een beetje te kunnen spekken.

**Armotonta Menoa – Hoivaryön Lauuluja (2022)**

zie: *Ruthless Times: Songs of Care*

**Arms and the Dudes (2016)**

zie: *War Dogs*

**Army of the Dead (2021) \*\***

SF-horror met Dave Bautista, Ella Purnell, Omari Hardwick

Regie: Zack Snyder

Scott Ward [Dave Bautista] heeft een slecht betaald baantje in een wegrestaurant, maar krijgt de kans om een fortuin te verdienen wanneer Bly Tanaka [Hiroyuki Sanada] hem benadert om de kluis leeg te roven in het Las Vegas Casino. De omstandigheden zijn perfect voor zo'n operatie, want er is geen mens in Las Vegas! Scott moet alleen even afrekenen met de duizenden bloeddorstige zombies die daar nu rondwaren en dus stelt hij een team samen bestaande uit de types die je gewend bent in dit soort stompzinnige actieprulletjes. Het is een Zack Snyder-film en dus is Scott een weduwe die het respect van zijn dochter [Ella Purnell] wil terugwinnen. Snyder zorgt voor wat visuele verrassingen en een spectaculaire finale, maar dit is alleen interessant voor de trouwste fans van Zack Snyder... en *Resident Evil* niet te vergeten.

**Arrietty (2010) \*\*\*\*\***

**Alt. titel: The Secret World of Arrietty; The Borrower Arrietty; Kari-gurashi no Arietti**

Animatiefilm met de stemmen van Saoirse Ronan, Tom Holland, Geraldine McEwan

Regie: Hiromasa Yonebayashi

In afwachting van een zware operatie verblijft Shawn [Tom Holland] een week in het ouderlijk huis van zijn moeder. Die heeft hem verteld dat er familie van piepkleine mensjes wonen, maar het is tientallen jaren geleden dat iemand ze heeft gezien. Op de eerste dag ziet Shawn de piepkleine, bijna 14-jarige Arrietty [Saoirse Ronan] door de tuin lopen. Hoewel Arrietty en haar ouders contact met de grote mensen altijd vermijden, probeert Shawn contact te leggen. Wanneer huishoudster Haru [Geraldine McEwan] hier lucht van krijgt, is ze vastbesloten van deze 'borrowers' af te komen, koste wat kost. Ongecompliceerde bewerking van het geliefde boek *The Borrowers* (1952) van Mary Norton dat in 1973 en in 1998 al eens was verfilmd. Yonebayashi

maakt van het huis en de directe omgeving een magische wereld zonder de aandacht af te leiden van het hartverwarmende, ontroerende en diep gelaagde verhaal. Een onderliggende ecologische boodschap ligt er misschien een beetje dik op, maar ik moest in de finale een flink aantal tranen wegpinken.

**Arrival (2016) \*\*\*½**

SF-drama met Amy Adams, Jeremy Renner, Forest Whitaker

Regie: Denis Villeneuve

De wereld is in paniek nadat twaalf ufo's verspreid over de wereld zijn geland. Wanneer blijkt dat enkele inzittenden proberen contact te leggen roept Colonel Weber [Forest Whitaker] de hulp in van taalexpert Louise Banks [Amy Adams]. Samen met theoretisch natuurkundige Ian Donnelly [Jeremy Renner] moet ze uitzoeken hoe ze kan communiceren met deze buitenaardse bezoekers. Vanwege haar expertise op het gebied van dode talen hoopt Weber dat Louise deze wezens vragen kan stellen en antwoorden kan krijgen. Dat is echter een tijdrovend proces en ergens anders in de wereld neemt de angst voor het onbekende dusdanige vormen aan dat men overweegt de status quo op gewelddadige wijze te doorbreken. Visueel indrukwekkend SF-drama met een mooie rol voor Adams, maar Villeneuve richt zich vaak op de ontwikkeling van de communicatie. Dat is wat droge kost waardoor het wat langdradig dreigt te worden. De slim bedoelde twist op het einde doet bovendien wat geforceerd aan, maar de originele invalshoek maakt veel goed.

**Arsenal (2017) \*½**

**Alt. titel: Southern Fury**

Misdadthriller met Adrian Grenier, Johnathon Schaech, Nicolas Cage

Regie: Steven C. Miller

Jamie [Adrian Grenier] moet zijn oudere broer Mikey [Johnathon Schaech] uit de brand helpen wanneer verbitterde gangster Eddie King [Nicolas Cage] een oude rekening komt vereffen en Mikey ontevold voor losgeld. Samen met zijn vriend Sal [John Cusack] verzint Jamie een plan dat ervoor moet zorgen dat hij, Mikey en hun gezinnen levend uit de problemen helpt. Goedkoop ogende actiethriller is hooguit een kijkje voor alweer zo'n flamboyante rol voor Cage. Cusack ziet eruit alsof hij zoveel mogelijk een stand-in wil gebruiken. Brood en spelen, dus een routinematig werkje. Met de nadruk op matig.

**Arsène Wenger: Invincible (2021) \*\*\*½**

Sportdocumentaire met Arsène Wenger, Sir Alex Ferguson, Thierry Henry

Regie: Gabriel Clarke, Christian Jeanpierre

In 1996 werd de Franse Arsène Wenger de eerste niet-Britse manager van een voetbalclub in de Britse Premier League. In zijn 12 jaar als manager had hij met AS Monaco de landstitel (1988) en de Franse beker (1991) gewonnen, maar supporters kenden hem niet. Bijgenaamd "Le Professeur" vanwege zijn academische achtergrond en die grote bril zorgde hij in zijn eentje voor een revolutie in het internationale voetbal. Spelers moesten een strikt dieet volgen en Wenger haalde topspelers uit het buitenland zoals Patrick Vieira, Dennis Bergkamp en Thierry Henry en maakte in het seizoen 2003-2004 een onmogelijke belofte waar door de titel te pakken zonder een competitiewedstrijd te verliezen. Wenger kijkt terug op zijn jeugd, zijn carrière als voetballer, maar vooral op zijn tijd als manager van Arsenal. Die is gemakkelijk te verdelen in twee hoofdstukken: "de hemel van Highbury" en "de hel van Emirates Stadium." Fans weten waarom. Het is een mooi verhaal, maar Wenger is nooit een charismatische mediapersoonlijkheid geweest en daardoor is dit minder meeslepend dan bijvoorbeeld de BBC-documentaireserie 'Sir Alex'.

**Art Of Self-Defense, The (2019) \*\*\*\*\***

Zwarte komedie met Jesse Eisenberg, Alessandro Nivola, Imogen Poots

Regie: Riley Stearns

Een scenario dat op het lijf geschreven is van Jesse Eisenberg en dat onder de briljante regie van Riley Stearns perfect op de scheidslijn tussen komedie en drama blijft balanceren. Eisenberg speelt de rol van Casey, die door zijn gebrekkige sociale vaardigheden, maar geen aansluiting vindt op zijn werk en als eenling door het leven gaat. Nadat hij op een avond door een groep motorrijders wordt mishandeld en beroofd, besluit hij ervoor te zorgen dat hij zich voortaan kan verdedigen. Hij neemt een optie

op een pistool en schrijft zich in voor karatelessen bij een Sensei [Alessandro Nivola], die er zijn eigen regels op nahoudt. De lessen geven Casey veel zelfvertrouwen, maar de ongebruikelijke benadering blijkt een duistere kant te hebben. Er is in ieder geval een onvergetelijk moment dat de film totaal onverwacht op zijn kop zet, zonder de geloofwaardigheid te verliezen. Stearns speelt met je verwachtingen en weet je keer op keer te verrassen, daarbij geholpen door de fenomenale Eisenberg en een foutloze ondersteunende cast. Stemmig camerawerk van Michael Ragen en de montage van Sarah Beth Shapiro verdienen eveneens lof.

**Artemis Fowl (2020) \*½**

*Fantasy met Ferdia Shaw, Lara McDonnell, Judi Dench*

*Regie: Kenneth Branagh*

Artemis Fowl [Ferdia Shaw] is de nieuwste telg in een familie van topcriminelen. Met zijn kennis van illegale zaken vindt hij onomstotelijk bewijs dat elfen bestaan en met behulp van software weet hij zelfs een boek met belangrijke elfenspreuken te vertalen. Ondertussen is elf Holly Short opgedragen om een voortvluchtige trol op te sporen. Uiteraard kruisen de verhaallijnen elkaar op den duur in deze 'Lord of the Rings' voor jongeren met een beperkte aandachtsspanne. Dench ziet er minstens zo belachelijk uit als in *Cats* in deze derderangs fantasyfilm met Robert Downey Jr. als Artemis Fowl Sr.

**Arthur (2011) \*\*\*½**

*Romantische komedie met Russell Brand, Greta Gerwig, Jennifer Garner*

*Regie: Jason Winer*

Vivienne Bach [Geraldine James] dreigt haar losbandige miljonairszoon Arthur [Russell Brand] te onterven als hij niet trouwt met zijn ex-vriendin Susan [Jennifer Garner]. Arthur gaat schoorvoetend akkoord, maar in de aanloop naar de huwelijksvoltrekking valt hij voor kinderboekschrijver Naomi [Greta Gerwig]. Remake van de gelijknamige film uit 1982 is een perfect vehikel voor Brand die hier is omringd door een uitstekende cast waaronder Helen Mirren als Hobson, de rol waarvoor John Gielgud een Oscar won.

**Arthur Christmas (2011) \*\*\*\***

*Animatiefilm met de stemmen van James McAvoy, Bill Nighy, Hugh Laurie*

*Regie: Sarah Smith*

De twee computergeanimeerde film van Aardman Studios (na *Flushed Away*) is een schot in de roos. Malcolm [Jim Broadbent] is al 70 jaar Kerstman, maar hij laat het operationele deel van de jaarlijkse bezorging van 2 miljard cadeautjes over aan zijn oudste zoon Steve [Hugh Laurie] terwijl zijn andere zoon Arthur [James McAvoy] de brieven van kinderen beantwoordt. Wanneer blijkt dat één cadeau niet is bezorgd, legt Malcolm zich op advies van Steve neer bij deze fout. Maar Arthur heeft in zijn antwoord op de brief van Gwen [Ramona Marquez] beloofd dat de Kerstman langs zal komen. Wanneer zijn opa [Bill Nighy] onthult dat hij de traditionele slee met rendieren stiekem heeft bewaard, besluit Arthur met zijn opa en elf Bryony [Ashley Jensen] een race tegen de klok aan te gaan om ook Gwen haar cadeau te bezorgen. Een heerlijke Kerstfilm voor het hele gezin vol vindingrijke visuele vondsten, onverwachte grappen en een heerlijke stemmencast met verder o.a. Imelda Staunton als Arthurs moeder, Michael Palin als de stokoude technicus Ernie Clicker en Laura Linney als de stem van de Noordpool-computer. Vrolijk Kerstfeest!

**Arthur The King (2024) \*\*\*\***

*Avonturenfilm met Mark Wahlberg, Ukai, Simu Liu*

*Regie: Simon Cellan Jones*

Verfilming van het non-fictieboek van de Zweedse atleet Mikael Lindnord, die tijdens een Adventure Race in Ecuador gezelschap kreeg van een zwerfhond die een mediasensatie werd. Lindnords alter ego is de Amerikaanse Michael Light [Mark Wahlberg] die in 2015 zijn carrière beëindigd zonder een wedstrijd te hebben gewonnen. In 2018 besluit hij het nog een keer te proberen in de Dominicaanse Republiek. Tijdens een race van meer dan 1000 kilometer, waarin de teams afwisselend lopen, fietsen, klimmen en kajakken, krijgt het team onverwacht gezelschap van een verwaarloosde hond [Ukai] die de mascotte van het team wordt. Hondenliefhebbers kunnen hun hart ophalen en Wahlberg, Liu, Nathalie Emmanuel en Ari Sulman overtuigen als ervaren

adventure racers en er is een duizelingwekkende sequentie waar je je nagels bij af zult bijten. Puik amusement.

**Arthur's Whisky (2024) \*\*½**

*Komisch drama met Patricia Hodge, Diane Keaton, Lulu*

*Regie: Stephen Cookson*

Na een eureka-moment voor amateuruitvinder Arthur [Ossian Perret] sterft hij als gevolg van een blikseminslag. Zijn weduwe Joan [Patricia Hodge] vraagt haar vriendinnen Linda [Diane Keaton] en Susan [Lulu] om haar te helpen Arthurs schuur op te ruimen en stuit op enkele flessen whisky. De dames denken dat Arthur de schuur gebruikt om illegale whisky te stoken en besluiten de drank te gebruiken voor een toast. De whisky smaakt naar meer, maar al snel blijkt het een bijwerking te hebben: de dames worden zo'n 50 jaar jonger. Tijdelijk. Dat besluiten ze te gebruiken om eens flink de bloemetjes buiten te zetten. Formulematig komisch drama laat zien wat nog erger is dan een neurotische Keaton: een middelmatige actrice [Genevieve Gaunt] die een imitatie van Keaton probeert te doen. Lulu is vermakelijk en Hodge verleent nog enige waardigheid aan de gebeurtenissen, vooral in een ontroerende ziekenhuiscène met Hayley Mills.

**Artist, The (2011) \*\*½**

*Romantische komedie met Jean Dujardin, Bérénice Bejo, John Goodman*

*Regie: Michel Hazanavicius*

Vermeend eerbetoon aan het tijdperk van de zwijgende film is helaas vooral schatplichtig aan middelmatige werkjes uit die periode. Hazanavicius is zo druk in de weer met filmhistorische verwijzingen dat het ten koste gaat van het verhaal. Als filmster George Valentin doet Dujardin een goede imitatie van Douglas Fairbanks in een rol die bovendien parallellen vertoont met de carrières van John Barrymore en John Gilbert. Wanneer Valentin de ambitieuze, onervaren Peppy Miller [Bérénice Bejo] ontmoet, besluit hij haar een klein rolletje te geven in wat zijn laatste grote kassucces blijkt te zijn. Geluid doet namelijk zijn intrede en producer Al Zimmer [John Goodman] wil alleen nog geluidsfilms maken. Valentin weigert, produceert zijn volgende (zwijgende) film zelf en raakt direct aan lager wal. Peppy is ook dankzij Valentin een megaster geworden en wil graag iets terugdoen voor haar mentor, maar de verbitterde Valentin sluit zich steeds meer af voor de buitenwereld. Uiteindelijk leunt hij alleen nog op zijn trouwe chauffeur [James Cromwell] en zijn hondje (en regelmatige co-ster) Uggie. Uggie steelt de show, vooral in de scène waarin Valentin de beweging van zijn hond imiteert. Hoewel ze zich vooral lijkt te baseren op een jonge Joan Crawford, is Bejo te vulgair om te overtuigen als een filmster in het begin van de jaren 30. Onverzorgde belichting toont bovendien de oneffenheden in de gezichten van beide sterren, iets wat een beetje cameraman in de betreffende periode nooit zou toestaan. Hazanavicius maakt wel op effectieve en originele wijze van geluid, al doet hij daar uiteindelijk weinig mee, en de kostuums en make-up zijn uitstekend. Voor liefhebbers van de klassieke Hollywoodmusicals is de slotscène echter een teleurstelling.

**As Above, So Below (2014) \*\*½**

*Horrorfilm met Perdita Weeks, Ben Feldman, Edwin Hodge*

*Regie: John Erick Dowdle*

Archeoloog, chemicus en symboloog Scarlett [Perdita Weeks] denkt in Parijs de legendarische Philosopher's Stone te kunnen vinden. Met hulp van George [Ben Feldman], een expert in het Aramees, ontdekt ze dat de steen zich waarschijnlijk bevindt in de catacomben van Parijs. Met Papillion [François Civil] als gids en Souxie [Marion Lambert] en Zed [Ali Marhyar] als begeleiders en Benji [Edwin Hodge] als cameraman begeeft ze zich in die catacomben waar naar verluidt nog veel onbegraven lichamen liggen. Found footage horrorfilm met twee aangename hoofdpersonen heeft tijd nodig om op gang te komen en weet in het laatste half uur dankzij een paar inventieve schrik-effecten toch nog voor wat huiveringen te zorgen.

**As Filhas do Fogo (2019)**

*zie: Daughters Of Fire*

**As I Am (2019) \*\*½**

**Alt. titel: Philophobia**

*Romantisch drama met Joshua Glenister, Charlie Frances, Jack Gouldbourne*

*Regie: Guy Davies*

Kai [Joshua Glenister] en zijn beste vrienden Sammy [Charlie Frances] en Craig [Jack Gouldbourne] zitten in hun examenjaar. Ondanks steun van docent mr. Jackson [Harry Looyd] twijfelt Kai aan zijn kansen op een carrière als schrijver, ook al omdat hij het plattelandsdorp waar hij woont niet graag achter wil laten. Sfeervol en goed geacteerd drama dat netjes alle tienerdilemma's afvinkt en daardoor inhoudelijk jammer genoeg nauwelijks origineel is.

**As They Made Us (2022) \***

*Drama met Dianna Agron, Candice Bergen, Dustin Hoffman*

*Regie: Mayim Bialik*

Abigail [Dianna Agron] heeft sinds haar scheiding van Peter [Charlie Weber] moeite om haar zoons [Wesley Holloway, Harrison Fox] een relatief ongestoord leven te laten leiden. Het helpt niet dat haar moeder Barbara [Candice Bergen] haar én haar ex-man bombardeert met telefoontjes en berichten over haar privéleven. Wanneer haar vader Eugene [Dustin Hoffman] fysiek zo achteruit gaat dat hij constant verzorging nodig heeft, moet Abigail wel bijspringen. Ze doet ook een poging om haar broer Nathan [Simon Helberg] zover te krijgen dat hij zich verzoent met hun ouders. In een flashback (met Anastasia Veronica Lee als Abigail en Oliver Patnode als Nathan) ontdekken we waardoor de familie zo verscheurd is. Bialik (*The Big Bang Theory*, *Call Me Kat*) baseerde haar speelfilmdebuut op haar eigen ervaringen, maar heeft duidelijk geen kaas gegeten van drama. Vooral Bergen en Hoffman maken zich schuldig aan overacten en doen je twifelen of je naar een komedie of een drama zit te kijken. Het gevolg is dat het op geen enkel front werkt en dus beschouwd moet worden als een verspilling van talent en tijd.

**Asab Keshi (2023)**

*zie: Numb*

**Asako I & II (2018) \*\*\*\***

***Alt. titel: Netemo Sametemo***

*Romantisch drama met Erika Karata, Masahiro Higashide*

*Regie: Ryūsuke Hamaguchi*

Asako [Erika Karata] denkt in Baku [Masahiro Higashide] de liefde van haar leven te hebben gevonden, totdat hij vertrekt om schoenen te gaan halen en spoorloos verdwijnt. Twee jaar later is Asako verhuisd van Osaka naar Tokio en ontmoet ze Ryōhei [Masahiro Higashide], die als twee druppels water op Baku lijkt, maar een hele andere persoonlijkheid heeft. Asako en Ryōhei bouwen een solide, ogenschijnlijk gelukkige relatie op. Totdat Baku uit het niets weer ten tonele verschijnt. Sfeervol, goed geregisseerd romantisch drama met een intrigerende hoofdpersoon, een overtuigende dubbelrol van Higashide en een mooie ontknoping.

**Ascension (2019)**

*zie: Hellhole*

**Ascent (2016) \***

*Documentaire met Hiroko Hasegawa*

*Regie: Fiona Tan*

Geen film, maar iets wat moet doorgaan voor beeldende kunst. Al lijkt het alsof maker Fiona Tan zich tot Google heeft gewend en veel foto's van Mount Fiji heeft gedownload, gegroepeerd en in een collage van 80 minuten heeft gezet. De voice-over bestaat uit een briefwisseling tussen een Westerse vrouw en een Japanner die dood schijnt te zijn. Fiona Tan gooit er zo nu en dan wat filosofisch geleuter tegenaan en gaat te ver wanneer ze een poging waagt ons ervan te overtuigen dat dit wel degelijk een film is. De vraag stellen is hem beantwoorden, zoveel is wel duidelijk. *Ascent* is vaak slaapverwekkend geneuzel, maar de episode over WOII met foto's van soldaten bij Fiji wekt de nodige interesse. Het is op dat moment dat het even in focus komt en Fiji in een boeiend sociaal historisch perspectief plaatst. O, en het antwoord op de vraag? Een hooghartig NEEN!

**Ascension (2021) \*\*\*\*\***

*Documentaire*

*Regie: Jessica Kingdon*

"I ascend and look far into my heart, only to find everywhere already razed", zo luidt de quote uit een Chinees gedicht uit 1912 van Zhang Ze, de overgrootvader van de Chinees-Amerikaanse Kingdon. In deze monumentale documentaire krijgen we een opvallend openhartig inzicht in de huidige Chinese cultuur die duidelijk maakt hoe eenvoudige Chinezen proberen zichzelf op te

werken, hoe allerlei instanties proberen de persoonlijke ambities aan te wakkeren en daarvan te profiteren. De opening toont hoe bedrijven gebruik maken van ouderwetse marktkoopmannen (met luide stem en lokkende oneliners) om potentiële werknemers te verleiden voor hun te komen werken. Zittend werk is een luxe, het dragen van een bedrijfsuniform vaak noodzaak. Later zien we hoe de door de staat gerunde bedrijven hun visie van discipline op de werkvloer erin rammen en hoe het er werkelijk aan toe gaat. Tenslotte krijgen we een kijkje in de keuken van persoonlijke trainingen op het gebied van (inter)nationale etiquette. Er is geen commentaar, maar de acties, opmerkingen en blikken van de betrokkenen spreken boekdelen. Soms schokkend, soms verbijsterend, soms hilarisch (de sequentie in een seksoppenfabriek is een absoluut hoogtepunt) en vaak visueel verbluffend.

**Ash (2025) \***

*SF-horrorfilm met Eiza González, Aaron Paul, Iko Uwais*

*Regie: Flying Lotus*

Jonni Remmler plundert het subgenre "ruimtemissie naar onverkende planeet loopt uit op een ramp" voor een SF-horrorfilm vol jumpscare's die feitelijk flarden van herinneringen zijn van Riya [Eiza González] die in haar eentje ontwaakt en zich natuurlijk afvraagt waar iedereen is gebleven. Wie (net als ik) hoop dat Iko Uwais (*The Raid*) aan boord was om de boel op te schudden, komt bedrogen uit: hij heeft maar een paar minuten schermtijd. Flitsende montages van "enge" beelden maken nog geen goede horrorfilm, daarvoor heb je een fatsoenlijk verhaal en spanningsofbouw nodig.

**Ash Is Purest White (2018) \***

***Alt. titel: Jiang Hu Er Nü***

*Romantisch drama met Tao Zhao, Fan Liao, Yi'nan Diao*

*Regie: Zhangke Jia*

Het eerste uur gebeurt er amper iets interessants, daarna valt er helemaal niets meer te beleven in dit werkelijk slaapverwekkende romantische drama zonder romantiek. Centraal staat de relatie tussen voormalige danseres Qiao en Bin, ook al valt er van enige vorm van liefde bijna niets te merken. Er hobbelen wat gangsters rond en de enige actiescène is helaas ook het enige moment waarop je uit je ruim twee uur durende schoonheidsslaapje wordt geschud.

**Ashton Brothers – Vrolijkheid Met Pijn (2017) \*\*\*½ P**

*Documentaire met Pim Muda, Joost Spijkers, Friso van Vemde Oudejans*

*Regie: Marcel de Vré*

Documentaire over een van de succesvolste Nederlandse theateracts van het moment heeft als ankerpunt het besluit van Pepijn Gunneweg om de groep te verlaten, blik terug op de periode mét Pepijn en kijkt vooruit naar de toekomst van *The Ashton Brothers* zonder hem. Vol fragmenten uit hun voorstellingen waarbij je inzicht krijgt in de complexe manier waarop de visuele grappen en de acrobatische toeren tot stand komen en worden uitgevoerd. De titel verraadt een van de belangrijkste conclusies over wat de show met de mannen heeft gedaan en nog altijd doet. Voor niet-ingewijden is dit een promotiefilm, voor de fans een overzicht van hoogtepunten uit het indrukwekkende oeuvre van The Ashton Brothers. Ook Karel de Rooij en Peter de Jong (Mini & Maxi), mentoren van The Ashton Brothers in diens beginjaren, dragen een steentje bij.

**Ask Dr. Ruth (2019) \*\*\*\***

*Documentaire met Ruth Westheimer*

*Regie: Ryan White*

In aanloop naar haar 90e verjaardag laat Dr Ruth Westheimer haar leven onder de loop leggen door White. De vrouw die in de jaren 80 uitgroeide tot een media-icoon met haar revolutionaire programma 'Sexually Speaking' op de New Yorkse radiozender WYNY, waarin ze onomwonden, maar met respect voor alle vragenstellers, bellers en luisteraars voorzag van advies op het gebied van relaties en seks, speelde een sleutelrol in het doorbreken van taboes rondom AIDS en abortus. Maar het verhaal van een Joodse vrouw die in 1928 in Duitsland werd geboren als Karola Ruth Siegel is om veel meer redenen inspirerend en intrigerend. Maar het is de nooit aflatende energie, levenslust en pure charme van deze 1,40 m lange vrouw die dit zo interessant maakt. De terugblik op Ruths eerste relatie, haar stukgelopen huwelijken en de gesprekken met haar kinderen maken dit

bovendien tot een persoonlijk portret dat gelijkenissen vertoont met *RBG*, maar dat mag je gerust beschouwen als een aanbeveling.

***Asphalt City* (2023) \*\*\*½**

**Alt. titel: *Black Flies***

*Psychologisch drama met Tye Sheridan, Sean Penn, Michael Pitt*  
Regie: Jean-Stéphane Sauvaire

Portret van een beginnende ambulancebroeder in New York is nóg grimmiger dan Scorcese's *Bringing Out The Dead*. Sheridan en Penn zijn uitstekend als de rookie en de oude rot in het vak, maar Michael Pitt steelt de film als de doortrapte Lafontaine. Mike Tyson daarentegen is een aanfluiting in dit dynamisch gefilmde, maar wel heel erg deprimerende psychologische drama dat zeker geen reclame is voor ambulancepersoneel. Of van New York. Zeker niet voor mensen met een zwakke maag.

***Assassin* (2023) \***

**Alt. titel: *Die Like Lovers***

*SF-thriller met Bruce Willis, Andy Allo, Dominic Purcell*  
Regie: Jesse Atlas

Valmora [Bruce Willis] leidt een nauwelijks uit te leggen (lees: buitengewoon vaag) militair wetenschappelijk element. Iets met technologie waardoor je geest in een ander lichaam (en een andere dimensie, of zoiets) belandt, waardoor speciaal getrainde huurmoordenaars hun doelwitten kunnen uitschakelen zonder enig spoor naar de opdrachtgever. Wanneer een van de deelnemers [Mustafa Shakir] in een coma belandt, ontdekt zijn echtgenote [Andy Allo], zelf werkzaam bij Black Ops, wat er is gebeurd. Ze besluit de plaats van haar man in te nemen en hem te wreken door zijn klus af te maken. Allo doet wat ze kan met dit materiaal en in zijn laatste film valt Willis behoorlijk mee, maar met een scenario dat zich slimmer voordoet dan het is (Atlas heeft *Looper* waarschijnlijk iets te vaak gezien) laat Atlas ze helaas behoorlijk in de steek.

***Assassin, The* (2015) \*\*\***

**Alt. titel: *Cike Nie Yin Niang; Nie Yin Niang***

*Actiethriller met Shu Qi, Chang Chen, Yun Zhou*  
Regie: Hsiao-Hsien Hou

Hsiao-Hsien Hou won de Gouden Palm voor de regie van dit oogstrelende historische drama dat zich afspeelt in China in de 9<sup>e</sup> eeuw. De Tang-dynastie is in verval en de ogen zijn gericht op Tien Ji'an [Chang Chen] die over het aanzien en de middelen beschikt om de macht over te nemen. Nie Yin Niang [Shu Qi], de dochter van een generaal die in het geheim is opgeleid tot een huurmoordenaar gespecialiseerd in martial arts, krijgt opdracht om Tien Ji'an te vermoorden. En dat is haar neef met wie ze voorbestemd was te trouwen! De cinematografie en de aandacht voor detail in kleding en make-up maken dit een lust voor het oog en ook de actiescènes zijn verbluffen. Een beetje minder conversatie, een beetje meer actie was wel prettig geweest.

***Assassin Club* (2023) ½**

*Actiethriller met Henry Golding, Noomi Rapace, Daniele Melchior*  
Regie: Camille Delamarre

Huurmoordenaar Morgan [Henry Golding] raakt via zijn opdrachtgever Caldwell [Sam Neill] betrokken bij een dodelijk spel waarin 8 huurmoordenaars het tegen elkaar opnemen. Elke liquidatie levert \$ 1 miljoen dollar op. Addertje onder het gras is dat zijn zelf de doelwitten zijn en dus zal maar een van de deelnemers dit overleven. Bijkomend probleem is dat er van een van de deelnemers weinig meer bekend is dan een naam. Rapace speelt een agent die probeert een en ander te ondermijnen. De proloog doet vermoeden dat het allemaal verband houdt met een liquidatie van zeven jaar geleden, maar die link doet er niet toe. Nerveuze camerabewegingen en hoofdpijnbezorgende montage resulteren in een brevet van onvermogen. Van Goldings charisma valt hier niets te merken. Neill en Rapace hadden beter moeten weten.

***Assassination Games* (2011) \*½**

**Alt. titel: *Weapon***

*Actiethriller met Scott Adkins, Jean-Claude van Damme, Ivan Kaye*

Regie: Ernie Barbarash

Om hun witwaspraktijken en illegale wapenhandel binnen Interpol definitief onder het tapijt te kunnen vegen moet huurmoordenaar Roland Flint [Scott Adkins], die een groot deel

van dat zwarte geld in handen heeft, uit de weg worden geruimd. Om Roland uit de tent te lokken stelt Interpol de beruchte crimineel Polo Yakur [Ivan Kaye] op vrije voeten en vragen ze Nalbandian [Andrew French] om een van zijn huurlingen in te zetten om Roland uit de weg te ruimen. Maar Vincent Brazil [Jean-Claude van Damme] blijkt een ongelukkige keuze: hij was namelijk verantwoordelijk voor de liquidatie van Polo's broer en heeft een goede band met Flint. Kiest Vincent voor het grote geld of is hij trouw aan zijn goede vriend? Een vergezocht plot in een afgezaagd scenario met een paar tenenkrommende momenten (waaronder die met een schildpad). Van Damme en Adkins doen hun ding. Van Dammes zoon Kris (als Schell) en dochter Bianca Bree (als Anna) hebben een bijrol.

***Assassins* (2020) \*\*\*\***

*Documentaire met Siti Aisyah, Hadi Azmi, Anna Fifield*  
Regie: Ryan White

Kim Jong-nam, de oudere halfbroer van de Noord-Koreaanse leider Kim Jong-un, kwam om het leven nadat twee jonge vrouwen op het vliegveld van Kuala Lumpur zijn gezicht hadden ingesmeerd met een dodelijk middel. Als u zich dat herinnert dan weet u misschien ook nog dat de daders snel waren gevonden en dat ze beweerden dat het ging om een 'prank video'. Voor deze documentaire sprak Ryan White met zowel de aanklager als de verdediging en toont hij aan dat die op het eerste gezicht idiote bewering op zijn minst plausibel was. Om die theorie kracht bij te zetten gebruikt White bewakingsbeelden, filmpjes en foto's die de twee dames eerder op Social Media hadden geplaatst. Een kijkje in de keuken van politieke broedermoord en een onthullende blik op de rol van diplomatie in het verdoezelen van de waarheid ten koste van twee naïeve jonge vrouwen. En ze waren niet de enige menselijke pionnen in dit bizarre, onthutsende relaas.

***Assassin's Creed* (2016) \***

*SF-avontuur met Michael Fassbender, Marion Cotillard, Jeremy Irons*

Regie: Justin Kurzel

Callum Lynch [Michael Fassbender] ontsnapt aan executie wegens moord omdat uit DNA-onderzoek blijkt dat hij een afstammeling is van Aguilar De Nerha [Michael Fassbender], een huurmoordenaar die het aan het eind van de vijftiende eeuw opnam tegen de Orde van de Tempeliers in de strijd om 'The Apple'. Wetenschapper Sophia Rikkin [Marion Cotillard] gebruikt Callum in een experiment waarmee hij door middel van regressie terugkeert in de tijd als zijn voorvader van weleer in de hoop de geschiedenis te herschrijven. Typisch zo'n vergezocht, vaag mythologisch verhaal dat verzonnen is al excuus voor een pc-game waarin je succes mede voornamelijk wordt bepaald door je bodycount. Het is opmerkelijk/onbegrijpelijk dat zo'n gedistingeerde cast zich zou lenen voor zo'n kansloze gameverfilming. Hooguit het bekijken waard voor een spectaculaire stunt van Damien Walters met een vrije val van een zeldzame hoogte van bijna 40 meter.

***Assault On Hill 400* (2023) ½**

*Oorlogsthiller met Collin Arend, William Baldwin, Eric Roberts*  
Regie: Christopher Ray

Een reconstructie van de strijd die Company D in november voerde om een strategisch belangrijke heuvel nabij Bergstein te veroveren. Met William Baldwin en Michael Madsen als de generalen die in hun legertentje bakkeleien over de juiste strategie en productiewaarden van nog een appel en een ei, kan het geen verrassing zijn dat de film niet beter is dan het scenario. Plukjes slechte acteurs doen alsof ze schieten en/of door neervallen in een amateuristische verzameling clichés. Altijd leuk: Eric Roberts, hier als een fotograaf van Life Magazine die de soldaten op de zenuwen werkt. En de Duitse accenten zijn in zekere zin ook amusant.

***Assessment, The* (2024) \*\***

*SF-drama met Alicia Vikander, Elizabeth Olsen, Himesh Patel*  
Regie: Fleur Fortune

In een dystopische toekomst moeten Mia [Elizabeth Olsen] en Aaryan [Elizabeth Olsen] een beoordelingstraject van 7 dagen doorlopen om een kind te mogen krijgen. De beoordelaar is Virginia [Alicia Vikander] en haar eindoordeel is doorslaggevend. Als het idee van Vikander die zich kleedt en gedraagt als een kleuter je aanspreekt, kun je je misschien over dat bespottelijke

idee heenzetten. Het heeft uiteindelijk allemaal natuurlijk een diepe betekenis, maar je kunt het jezelf gerust vergeven als je niet gaat zitten wachten tot die betekenis wordt onthuld.

**Assistant, The (2019) \***

*Drama met Julia Garner, Noah Robbins, Jon Orsini*

*Regie: Kitty Green*

Ietwat gekunsteld drama over één dag op het werk van een jonge vrouw [Julia Garner] die vijf eerder geleden is aangestelde als één van de assistenten van een nooit zichtbare filmproducer [Tony Torn]. Ze wordt afwisselend genegeerd en gekleineerd door haar mannelijke collega's, maar schikt zich (met gepaste tegenzin) in haar vernederende rol. Door een samenloop van omstandigheden bekruipt haar het vermoeden dat haar baas een ongepaste interesse toont in een nieuwe vrouwelijke collega. Zonder concreet bewijs besluit ze een klacht in te dienen. Hoewel het binnen een paar minuten al duidelijk is dat we te maken hebben met een omgeving waarin seksisme en discriminatie van vrouwen gemeengoed is, vindt regisseur en scenarist Kitty Green het nodig om die boodschap er in te hameren. De mannen zijn allemaal lompe, seksistische karikaturen, maar ook Garner is eendimensionaal als de jonge vrouw die een weg probeert te vinden in de giftige bedrijfscultuur. Ondanks een intrigerende opening loopt dit op niets uit.

**Asterix & Obelix: The Middle Kingdom (2023) \*\*½**

**Alt. titel: Asterix & Obelix In Het Middenrijk; Astérix & Obélix: L'Empire Du Milieu**

*Avonturenkomedie met Guillaume Canet, Gilles Lellouche, Julie Chen*

*Regie: Guillaume Canet*

De Chinese prinses Fu Yi [Julie Chen] ontsnapt aan haar moeder [Linh-Dan Pham], de keizerin van China, en een huwelijk met Deng Tsing Qin [Bun-hay Mean] voor een reis naar Gallië met haar lijfwacht [Leanna Chea]. Daar ontmoet ze Asterix [Guillaume Canet] en Obelix [Gilles Lellouche] die daardoor betrokken raken bij een machtsstrijd in China en onderweg ook nog afrekenen met piraten en uiteindelijk onvermijdelijk ook met het leger van Julius Caesar [Vincent Cassell]. Canet en Lellouche nemen probleemloos de rollen over die jarenlang werden gespeeld door Christian Clavier en Gérard Depardieu in deze rommelige actiekomedie met de oubollige grappen, flauwe woordspelingen en twijfelachtige stereotypen uit de stripserie van Goscinny en Uderzo. Er is een geinige bijrol van Zlatan Ibrahimovic, maar het is de hoogste tijd om deze filmreeks te beëindigen.

**Asterix & Obelix In Het Middenrijk (2023)**

*zie: Asterix & Obelix: The Middle Kingdom*

**Astérix & Obélix: L'Empire Du Milieu (2023)**

*zie: Asterix & Obelix: The Middle Kingdom*

**Astérix: Le Secret De La Potion Magique (2018)**

*zie: Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank*

**Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank (2018) \*\*\*\***

**Alt. titel: Astérix: Le Secret De La Potion Magique; Asterix: The Secret Of The Magic Potion**

*Animatiefilm met de stemmen van Christian Clavier, Guillaume Briat, Bernard Alane*

*Regie: Alexandre Astier, Louis Clichy*

De combinatie van slapstick en satire van de Asterix-reeks komt goed uit de verf in deze vlotte animatiefilm waarin de druïde Panoramix [Bernard Alane] na een onschuldig incident besluit dat het tijd is om zijn opvolger aan te wijzen. Dat betekent ook dat hij het geheime recept van de toverdrank, waarmee de Galliërs zich nog altijd standhouden tegen de Romeinen, zal overdragen. De jonge Pectine [Lévanah Solomon] zou een perfecte keuze zijn ... maar wordt afgewezen omdat ze een meisje is. En dus beginnen Panoramix, Astérix [Christian Clavier] en Obélix [Guillaume Briat] aan een uitgebreide zoektocht. Eén van de kandidaten is Sulfurix [Daniel Mesguich], een oude rivaal van Panoramix die er alles aan wil doen om het geheim van de toverdrank te ontdekken. Degelijk animatie, een hoog tempo en prima stemvertolkingen maken dit tot één van de beste films uit de vaak behoorlijk middelmatige Asterix-reeks.

**Asterix: The Secret Of The Magic Potion (2018)**

*zie: Asterix: Het Geheim Van De Toverdrank*

**Asteroid City (2023) \*½**

*Komedie met Bryan Cranston, Edward Norton, Jason Schwartzman*

*Regie: Wes Anderson*

Anno 1955 is het woestijndorpje Asteroid City (87 inwoners) alleen van historische waarde omdat er 5000 jaar geleden een asteroïde neerkwam. Allerlei volk strijkt daar neer en moet een week in quarantaine wanneer ze getuige zijn van het bliksembezoek van een ruimtewezen dat een relikwie steelt. Om de tijd te doden praten de mensen over onzinnige koetjes en kalfjes, uiteraard met dat gladgestreken gezicht dat typerend is voor een film van Wes Anderson, en trekt Anderson de aandacht continu naar zichzelf met zijn zinloze camerabewegingen. Zijn scenario doet denken aan een bij elkaar geraapt zootje aan losse, onvoldoende uitgewerkte ideeën en het raamwerk rondom met een MC [Bryan Cranston] die vertelt over hoe een toneelschrijver [Edward Norton] tot zijn nieuwe creatie kwam, riekt naar zelfverheerlijking. "You can't wake up, if you don't fall asleep", roept de cast tijdens de epiloog. "If this movie wasn't so dull, I wouldn't fall asleep", wilde ik ze bijna toeschreeuwen. Tom Hanks en Scarlett Johansson komen zijn de enigen die zorgen voor leven in de brouwerij. Schaamteloze zelfverheerlijking, maar devote fans zullen daar helaas niet om malen.

**Astolfo (2022) \*½**

*Romantische komedie met Gianni Di Gregorio, Stefania Sandrelli, Alberto Testone*

*Regie: Gianni Di Gregorio*

Wanneer zijn huurbaas onverwacht de huur opzegt, besluit pensionado Astolfo [Gianni Di Gregorio] zijn intrek te nemen in een monumentale woning waarvan de helft zijn eigendom is en waar hij 20 jaar lang niet is geweest. Aangekomen ontdekt hij dat zijn huis in feite is gekraakt door een paar aimabele klaplopers die Astolfo via via nog van vroeger kent. Astolfo raakt verstrikt in een vete met pastoor Prete [Andrea Cosentino], die het andere deel van het gebouw beheert en vindt de liefde wanneer hij via oude vrien Carlo [Alfonso Santagata] kennis maakt met Stefania [Stefania Sandrelli]. In gelijke mate luchtig, leeghoofd en voorspelbaar, deze vrij banale romantische komedie die het volledig moet hebben van het charisma van de hoofdrolspelers. Di Gregorio heeft een innemende glimlach, maar daar redt je het niet mee.

**At Eternity's Gate (2018) \*\*\*\***

*Biografisch drama met Willem Dafoe, Rupert Friend, Oscar Isaac*

*Regie: Julian Schnabel*

Alweer een film over de laatste jaren van Vincent van Gogh? Inderdaad, maar dit is de eerste keer dat filmmakers echt proberen (en er met vlag in wimpel in slagen) om in het verwarde hoofd van de even geniale als grillige kunstenaar te kruipen. Het is onbegrijpelijk dat Schnabel, cameraman Benoit Delhomme en componist Tatiana Lisovkaia over het hoofd zijn gezien door The Academy. Ze leveren fabelachtig werk af in een film die alle registers van de filmkunst opentrekt en ons trakteert op een visueel feestmaal. Dat alles zou gemakkelijk kunnen afleiden van de hoofdpersoon, maar Dafoe is fenomenaal en zet Van Gogh neer als een gevoelige, constant aan zichzelf twijfelende dwangmatige schilder wiens liefde voor de natuur ons leert anders naar die wereld te kijken.

**Atelier, L' (2017)**

*zie: Workshop, The*

**Athena (2022) \*\*\***

**Alt. titel: RG03**

*Thriller met Dali Benssalah, Sami Slimane, Ouassini Embarek*

*Regie: Romain Gavras*

Nadat zijn broer is gestorven terwijl hij in hechtenis leidt Karim [Sami Slimane] een massale opstand tegen de politie in de wijk Athena. Zijn oudere broer Abdel [Dali Benssalah], een oorlogsveteraan die nu bij de politie werkt, probeert zijn invloed aan te wenden om zijn broer te kalmeren en de gemoederen in de wijk te sussen. Moktar [Ouassini Embarek], de oudste broer, heeft zo zijn eigen dubbele motieven om de rust te doen terug te keren. Onervaren agent Jérôme [Anthony Bajon] geraakt tussen twee vuren in deze dynamische, voortreffelijk geregisseerde actiethriller dat de tekortkomingen van het (oppervlakkige) scenario niet kan verhullen.

**Atlantic. (2014) \*\***

*Drama met Fettah Lamara, Mohamed Majd, Wisal Hatimi*

*Regie: Jan-Willem van Ewijk*

Marokkaanse surfer [Fettah Lamara] legt steeds grotere afstanden langs de kust af en ervaart zowel het gevoel van vrijheid op de Atlantische Oceaan als verschillen in cultuur. Zou hij een beter leven tegemoet kunnen varen door via Gibraltar het Europese vasteland te bereiken? Episodische film bevat veel mooie plaatjes van de Atlantische Oceaan en een parade aan slow-motion beelden van spectaculaire stunts, afgewisseld met de stemmige overdenkingen over vrijheid, de schoonheid van de zee en de toekomst. Na een half uur is de stof in feite op en valt Van Ewijk meerdere keren in herhaling.

**Atlantics (2019)** \*<sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*Alt. titel: Atlantique*

*Drama van Mati Diop met Mame Bineta Sane, Amadou Mbo, Traore*

*Regie: Mati Diop*

Kapitalisme, corruptie, uitbuiting, immigratiepolitiek en feminisme verwerkt in een saai romantisch drama met een spookachtig laagje. Bouwvakkers in Dakar eisen dat ze na drie maanden werk aan een prestigeproject in de Senegalese hoofdstad eindelijk hun loon krijg uitbetaald, maar krijgen nul op rekest. Een aantal van hen besluit per bootje de levensgevaarlijke reis oversteek naar Spanje te maken in de hoop dat ze daar een beter leven kunnen opbouwen. Eén van hen is Suleiman die, zo dienen we in aan te nemen, dol is op Ada. Ze is echter voorbestemd om te trouwen met een man waar ze niets voor voelt. Een wirwar van half uitgewerkte ideeën volgt met als gevolg dat het verwarrend en soms ronduit saai is. De bedoelingen zijn ongetwijfeld goed, maar het amateuristische acteerwerk en de wat knullige effecten betekenen dat ook dit schip de haven niet bereikt.

**Atlantide (2021)**

*zie: Atlantis*

**Atlantique (2019)**

*zie: Atlantis*

**Atlantis (2021)** <sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*Drama met Daniele Barison, Maila Dabalà, Bianka Berényi*

*Regie: Yuri Ancarani*

Een ventje [Daniele Barison] kachelt heen en weer met zijn speedboot in de hoop dat hij ooit sneller zal gaan dan zijn vrienden. Hij zorgt dat zijn bootje kleurrijk verlicht is en dobbert vervolgens doelloos rond in Venetië. Nul verhaal, amper dialoog – en dat wat er wordt gezegd is volstrekt interessant – een soundtrack vol saaaie housemuziek en de meest afschuwelijke hiphop (want autotune). Bevat zonder meer wat mooie plaatjes, maar het gaat helemaal nergens over. Ancarani dacht waarschijnlijk dat zijn eindshot het resultaat was een briljante ingeving. Hij heeft *Spiegel Van Holland* (1950) van Bert Haanstra blijkbaar niet gezien. Dan wist hij namelijk dat mooie plaatjes alleen betekenis krijgen, als je die eraan geeft. Narcisme van het stuitendste soort.

**Atlas (2024)** \*\*\*<sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*SF-avontuur met Jennifer Lopez, Simu Liu en de stem van Gregory James Cohan*

*Regie: Brad Peyton*

28 jaar geleden doodde de levensgevaarlijke AI-bot Harlan [Simu Liu] zijn 'moeder' Val Shepherd [Lana Parilla] die hem ontwierp. Wanneer generaal Jake Boothe ontdekt op welke planeet Harlan zich schuilhoudt, stuurt hij een eenheid met Kolonel Elias Bank [Sterling K. Brown] en – na enige twijfel – analist en Vals dochter Atlas [Jennifer Lopez] om Harlan te vangen en terug te brengen. Daarvoor moet Atlas zeer tegen haar zin samen zien te werken met Smith [Gregory James Cohan], de AI-bot die Atlas en haar missie beschermt. De zonneklare verwijzingen naar *2001: A Space Odyssey* en *Alien* zijn ondoordacht, maar Lopez is erg goed en tussen de plichtmatige actiescènes door roepen scenaristen Leo Sardarian en Aron Eli Coleite op lichtvoetige wijze vragen over onze relatie met AI op die tot nadenken stemmen.

**Atomic Blonde (2017)** \*\*\*

*Actiethriller met Charlize Theron, James McAvoy, John Goodman*

*Regie: David Leitch*

Een ingewikkeld plot over een lijst die in het bezit is van een Stasi-agent met codenaam Spyglass [Eddie Marsan] die van plan is over te lopen vanuit Berlijn, vlak voor de val van De Muur. De platinablond spionne Lorraine Broughton [Charlize Theron]

krijgt opdracht contact te leggen met collega David Percival [James McAvoy] zodat ze samen Spyglass en zijn informatie veilig over kunnen brengen naar het westen. Actiethriller bevat een aantal overbodige karakters en een overdaad aan twists die meestal komen op het moment dat er toch al weinig chocola valt te maken van het verhaal. Maar niet te veel getreurd: het plot is vooral een excuus voor een serie knokpartijen. Een standaard knokwerkje zou je zeggen, maar in de tweede helft is er één scène waarin de film zichzelf ontstijgt. Het betreft een langdurig gevecht, beginnend op de trap van een appartementencomplex, tijdens een demonstratie op Alexanderplatz. De choreografie, het camerawerk en de montage zijn meesterlijk en deze fysiek uitputtende scène bevat stuntwerk van de allerhoogste orde, evenals een indrukwekkende tour de force van Charlize Theron, die haar eigen stunts deed. Verder is dit een behoorlijk formulematige film waarin karakteracteurs Toby Jones en John Goodman weinig te doen hebben.

**Atomic People (2024)** \*\*\*<sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*Documentaire met Chiyoko, Hiromu, Teruni*

*Regie: Megumi Inman, Benedict Sanderson*

In de eerste 10 jaar nadat het Amerikaanse leger Hiroshima en Nagasaki in as legde met atoombommen, spraken de overlevenden (zogenaamde "Hikabusha") niet over hun ervaringen. In 1956 besloot een aantal van hen zich te verenigen in een poging compensatie te krijgen voor het leed dat hen is aangedaan. In de eerste helft van deze documentaire spreken enkele van de levende peuters, kinderen en jongvolwassenen van toen over hun jeugd en de aanval zelf. Dat deel is al vaker aan bod geweest in documentaires en speelfilms. Het tweede deel gaat over hoe deze mensen het leven oppikten, de hun ervaring met het Amerikaanse leger en de "Atomic Bomb Casualty Commission" en is een stuk interessanter. Tenslotte zien we hoe een aantal Hikabusha zich nog steeds actief inzet voor bewustwording over de gevolgen van een kernoorlog.

**Attachement, L' (2024)**

*zie: Ties That Bind Us, The*

**Attack Of The Lederhosen Zombies (2016)** \*\*\*<sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*Komische horrorfilm met Laurie Calvert, Gabriela Marcinková, Margarete Tiesel*

*Regie: Dominik Hartl*

Beter goed gejat dan slecht verzonnen. Van originaliteit is geen sprake, maar Dominik Hartl en coscenarist Armin Prediger spelen gelukkig leentjebuur bij hoogstaande zombiefilms waaronder *Dead Snow* en *Braindead*. Geen verhaal, slechts een excuus: dubieuze wetenschappers verspreiden onbedoeld een virus in een Tiroler skioord waardoor de toeristen in zombies veranderen. Een paar niet besmette snowboarders gaan de zombies te lijf met de hulp van een doortastende barvrouw. Niet elke grap is raak en sommige goede grappen (het vakkundige gebruik van snowboards in de strijd tegen de zombies) worden wat te veel uitgemolken, maar er zijn voldoende rake momenten en flauwe woordspelingen om de liefhebber van melige, zichzelf totaal niet serieus nemende horrorfilms tevreden te stemmen.

**Attack The Block (2011)** \*\*\*<sup>1</sup>/<sub>2</sub>

*Actiekomedie met Jodie Whittaker, John Boyega, Alex Esmail*

*Regie: Joe Cornish*

Op het moment dat een groep jonge straatcriminelen onder leiding van Moses [John Boyega] buurtbewoner en verpleegkundige Sam [Jodie Whittaker] berooft, wordt de buurt aangevallen door buitenaardse wezens. Omdat niemand de jongens serieus neemt, besluiten ze hun buurt eigenhandig te verdedigen met de weinige middelen die ze hebben. Nick Frost heeft een amusante bijrol als de lokale wiethandelaar in deze SF-actiekomedie die op intelligente wijze vooroordelen op de hak neemt, het belang toont van het kennen van je burens en laat zien waartoe straatjongeren in staat zijn als je ze iets waardevols geeft om voor te strijden. Speelfilmdebuut van John Boyega die een paar jaar later de rol van Finn speelde in *Star Wars: Episode VII – The Force Awakens*.

**Au Bout Des Doigts (2018)**

*zie: In Your Hands*

**Au Fil Des Saisons (2024)**

*zie: Funny Birds*

**Au Revoir Là-Haut (2017)**

*zie: See You Up There*

#### **Auction (2024) \*½**

**Alt. titel: Le Tableau Volé**

*Drama met Alex Lutz, Léa Drucker, Louise Chevillotte*

*Regie: Pascal Bonitzer*

Dankzij een afbeelding in een tijdschrift ontdekt Martin [Arcadi Radeff] dat hij waarschijnlijk een kunstwerk van de Oostenrijkse expressionistische schilder Egon Schiele in zijn huis in Mulhouse heeft hangen. Via een kunstexpert [Nora Hamzawi] komt hij in contact met taxateur en veilingmeester André Masson [Alex Lutz] die het met zijn ex-vrouw en collega Bertina [Léa Drucker] komt bekijken. Aangezien er sinds 1939 geen verloren werken van Schiele zijn teruggevonden, zijn André en Bertina zeer verrast wanneer ze vaststellen dat het schilderij authentiek is. En dat begint het juridisch gekonkel over wie de rechtmatige eigenaar is, ver hoe en voor welke startprijs het werk verkocht moet worden en hoe de opbrengst daarvan moet worden verdeeld. Die juridische strijd had een interessante film kunnen opleveren, maar Pascal Bontzer en Iliana Lolic richten zich voornamelijk op de zelfingenomen André en diens aanstellerige stagiaire Aurore [Louis Chevillotte] die vooral bezig zijn met onderling gekibbel over nauwelijks ter zake doende dingen. Verder bestaat het vooral uit vergaderingen en gesprekken, vaak telefonisch. Veel saaier kun je een film niet maken!

#### **Augure (2023)**

*zie: Omen*

#### **August: Osage County (2013) \*\*\*½**

*Drama met Meryl Streep, Julia Roberts, Chris Cooper*

*Regie: John Wells*

Nadat een vader zelfmoord heeft gepleegd komen zijn volwassen dochters met hun partners voor het eerst in lange tijd samen bij hun moeder [Meryl Streep]. Daarbij komt een hoop oud zeer boven en dat leidt tot een acteerduel met een cast om je vingers bij af te likken, met Streep en Julia Roberts (als de oudste dochter) als uitblinkers. Een mooi ensemblestuk, al is het jammer dat het materiaal wat stoffig is.

#### **August Virgin, The (2019) \*½**

**Alt. titel: La Virgen De Agosto**

*Drama met Itsaso Arana, Vito Sanz, Isabelle Stoffel*

*Regie: Jonás Trueba*

Dertiger Eva [Itsaso Arano] is geboren en getogen in Madrid, maar mist richting in haar leven. Mede omdat ze net is verhuisd besluit ze tijdens de zomer in Madrid te blijven. In de eerste twee weken van augustus ontmoet ze verschillende mensen die, zo moeten we aannemen, haar leven een nieuwe richting geven. Gefilmd op locatie zonder professionele figuranten, wat het geheel een zekere authenticiteit geeft. Maar de film lijkt te bestaan uit een serie improvisaties op basis van een globale situatieschets. Het doel was ongetwijfeld om het nog authentiek te maken, maar het zorgt alleen maar voor een gebrek aan verhaal, samenhang en diepgang. De ontknoping is er dan ook eentje om onverschillig je schouders bij op te halen.

#### **Aurora (2010) \*½**

*Drama met Cristi Puiu, Catrinel Dumitrescu, Valeria Seciu*

*Regie: Cristi Piu*

Viorel [Cristi Puiu] hobbelt door Boekarest waar hij allerlei klusjes doet, buurt met de burens, ruzie maakt met winkelmeisjes en tussen neus en lippen een paar gasten afschiet. Puiu's vermoedelijke antwoord op het minstens zo slaapverwekkende *Jeanne Dielman* van Chantal Akerman is een goed excuus voor drie uur slapen. Wie weet pak je dan nog net de verklaring voor alle ongein mee, maar ik zou er de wekker niet voor zetten. Lekker blijven slapen!

#### **Aurora's Sunrise (2022) \*\*\*½**

*Documentaire met Anzhelika Hakobyan en de stem van Arpi Petrossian*

*Regie: Inna Sahakyan*

Arshalouys Martikian speelde in 1919 onder het pseudoniem Aurora Mardiganian de hoofdrol in het uiterst succesvolle Hollywoodspektakel *Auction of Souls*. Ze speelde zichzelf in deze reconstructie van haar ervaringen als Armeense tiener die vanaf voorjaar 1915 vrijwel haar volledige familie verloor als gevolg van de vervolging door de Turken. Tegen het einde van de oorlog kwam ze terecht in Amerika en werd ze het gezicht van wat vooral dankzij *Auction of Souls* en de serie nieuwsartikelen (later onder

de titel 'Ravished America' verkocht als boek) bekend en in veel landen erkend werd als de Armeense genocide. Sahakyan gebruikt beelden van een interview met Aurora en combineert dat met animaties en fragmenten uit de 18 minuten aan beeldmateriaal van *Auction of Souls* dat kort na Aurora's overlijden in 1994 opdook. Het verhaal is opmerkelijk, relevant en nog altijd controversieel omdat Turkije de Armeense genocide nog altijd weigert te erkennen. Maar het gebruik van de melodramatische beelden uit *Auction of Souls* en de monotone voice-over van Petrossian beperken de emotionele impact van dit verhaal.

#### **Aurore (2017)**

*zie: I Got Life*

#### **Aus Dem Nichts (2017)**

*zie: In The Fade*

#### **Author: The JT LeRoy Story (2016) \*\*½**

*Documentaire met Laura Albert. Bruce Benderson, Terrence Owens*

*Regie: Jeff Feuerzeig*

J.T. LeRoy was voor velen binnen en buiten de literaire wereld een vernieuwer en de stem van een generatie. 'Sarah' en 'The Heart Is Deceitful Above All Things' waren zeer succesvol. J.T. LeRoy volgde het voorbeeld van o.a. Thomas Pynchon en J.D. Salinger door zich volledig buiten de publiciteit te houden. Deels uit verlegenheid, maar vooral omdat het levensverhaal van tiener J.T. LeRoy de creatie was van de feitelijke schrijver Laura Albert, een mollige, onzekere dertigplusser. In deze documentaire vertelt ze hoe en waarom ze haar schoonzusje Savannah Knoop inzette om haar alter ego te zijn tijdens interviews en lezingen. Vergelijkingen met Milli Vanilli zijn onvermijdelijk, maar als we Laura Albert moeten geloven is haar relaas een stuk complexer. Noch Savannah Knoop, noch Laura Alberts echtgenoot Geoff komen aan het woord en Laura is niet de betrouwbaarste bron voor 'het ware verhaal' achter JT Leroy. "En daarom adviseren wij van WC-Eend: WC-Eend."

#### **Autobiografia Lui Nicolae Ceaușescu (2010)**

*zie: Autobiography Of Nicolae Ceaușescu, The*

#### **Autobiography Of Nicolae Ceaușescu, The (2010) \*\*\***

**Alt. titel: Autobiografia Lui Nicolae Ceaușescu**

*Documentaire met Nicolae Ceaușescu, Elena Ceaușescu, Stefan Andrei*

*Regie: Andre Ujica*

Op 25 december 1989 stonden het Roemeense staatshoofd Nicolae Ceaușescu en zijn echtgenote Elena terecht in een showtribunaal nadat het Roemeense leger zich tegen hen had gekeerd. Directe aanleiding voor de coup was Ceaușescu's bevel aan het leger om te schieten op demonstranten in Timișoara, maar Ceaușescu had veel meer op zijn kerfstok. Ujica stelde deze documentaire samen aan de hand van archiefmateriaal van de Roemeense staatstelevisie gedurende Ceaușescu regime functioneerde als propagandamiddel en verantwoordelijk was voor een sterk staaltje zelfverheerlijking. Wat we zien is niet alleen de Ceaușescu zoals hij zichzelf zag, maar ook hoe de Roemenen hem zagen. En, minstens zo belangrijk, de rol die ook Westerse landen als het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten speelden in het bevestigen van Ceaușescu's status als groot staatsman. Indrukwekkend, fascinerend, maar wel wat aan de lange kant.

#### **Autómata (2014) \*\*\*½**

*SF-thriller met Antonio Banderas, Melanie Griffith, Robert Forster*

*Regie: Gabe Ibáñez*

In 2044 is 99,7% van de menselijke bevolking gestorven aan de gevolgen klimaatverandering en een serie zonnestormen. Om de in een woestijn veranderde planeet weer leefbaar te maken voor de mensheid heeft ROC Corporation robots ontworpen die zich aan twee protocollen houden: ze mogen geen mensen pijn doen en ze mogen zichzelf of elkaar niet veranderen. ROC roept de hulp in van verzekeringsagent Jacq Vaucan [Antonio Banderas] nadat politieagent Sean Wallace [Dylan McDermott] meldt dat hij een robot moest vernietigen omdat die het tweede protocol had geschonden. De setting is weinig origineel en het verhaal komt wat langzaam op gang, maar Ibáñez (die het scenario schreef met Igor Legarreta en Javier Sánchez Donate) werpt enkele interessante vragen op. Griffith speelt een zogenaamde 'klokkenmaker' die robots programmeert en voorziet daarnaast robot Cleo van een stem. En het zijn de overtuigend functionerende robots die de film

stelen, vooral in de intrigerende finale. Javier Bardem is te horen als de blauwe robot.

**Autopsy of Jane Doe, the (2016) \*\*\*\***

*Horrorfilm met Brian Cox, Emile Hirsch, Olwen Kelly*

Regie: Andre Øvredal

Dit is een film van, zoals Gabber Piet zou zeggen, hakkuh en zaguh. De tot in gedetailleerde lijkschouwing op een onbekende jonge vrouw stelt lijkschouwers Tommy [Brian Cox] en Austin [Emile Hirsch] voor meerdere raadsels. Naarmate de bizarre vondsten zich opstapelen, gebeuren er meer vreemde dingen in het mortuarium. Wanneer Tommy en Austin door een storm en onverklaarbare storingen opgesloten komen te zitten, is er geen ontsnapping meer mogelijk. De vraag is alleen nog waar deze vader en zoon aan moeten ontsnappen. Met Brian Cox en Emile Hirsch heeft deze horrorfilm een bijzonder sterke cast. Øvredal gebruikt een sobere, effectieve cameravoering die vooral in de eerste helft regelmatig voor kippenvel zorgt. De tweede helft is wat conventioneeler en er zit in ieder geval een ongeloofwaardige twist in, maar het leidt uiteindelijk tot een intelligente en bevredigende finale. Niet voor mensen met zwakke magen, dat zal geen verrassing zijn, maar wie van onderhuidse spanning houdt, krijgt waar voor zijn geld.

**Autre Monde, Un (2021)**

zie: *Another World*

**Ava (2020) \*\***

*Actiethriller met Jessica Chastain, John Malkovich, Colin Farrell*

Regie: Tate Taylor

Laat je niet van wijs brengen door de indrukwekkende cast. Er valt wat plezier te beleven aan Farrell vs Malkovich en Chastain vs Farrell, maar het verhaal is oppervlakkig en voorspelbaar. Ava [Jessica Chastain] is een huurmoordenaar met een strafblad, mede het gevolg van haar overdadige gebruik van drank en drugs. Haar contactpersoon en vertrouweling is Duke [John Malkovich], die gewend is aan Ava's neuroses. Wanneer ze door die neuroses een liquidatie verpest, brengt Ava zichzelf, haar mentor en haar familie in gevaar. De knokpartijen zijn heel aardig, verder valt er bar weinig te genieten.

**Avatar 2 (2022)**

zie: *Avatar: The Way of Water*

**Avatar: The Way of Water (2022) \***

**Alt. titel: Avatar 2**

*SF-avontuur met Sam Worthington, Zoe Saldana, Stephen Lang*

Regie: James Cameron

Jake Sully [Sam Worthington] heeft sinds de gebeurtenissen in *Avatar* vier kinderen gekregen met Neytiri [Zoe Saldana], maar de vrede wordt verstoord wanneer Quaritch [Stephen Lang] terugkeert om wraak te nemen. En zijn militaire eenheid heeft zich nu het uiterlijk en de bijzondere krachten van de Avatars aangemeten in de hoop daarmee de strijd in hun voordeel te beslechten. Jake kan zijn volk het beste beschermen door zich te verschuilen bij het Watervolk, maar ook daar blijken ze niet veilig. Het is een raadsel waarom er vijf mensen nodig waren om een verhaal te bedenken dat volstrekt voorspelbaar en verschrikkelijk afgezaagd is. De finale heeft een paar aardige momenten, maar ook daar lijkt geen einde aan te komen! Behoeft aan een goede nachtrust is een pre, behoefte aan een goede film zeker niet. Wist toch een te winnen Oscar voor Visual Effects.

**Avec Amour Et Acharnement (2022)**

zie: *Both Sides of the Blade*

**Avengers, The (2012) \*\*\*\***

**Alt. titel: Avengers Assemble; Marvel's Avengers Assemble; Marvel's The Avengers**

*SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Mark Ruffalo*

Regie: Joss Whedon

"The Tesseract has awakened" op Aarde en de Chitauri volgen Loki [Tom Hiddleston] naar de Aarde om deze onbeperkte energiebron op te eisen. Loki hypnotiseert Hawkeye [Jeremy Renner] die daardoor een belangrijke sta-in-de-weg is voor The Avengers, die uiteraard willen voorkomen dat Loki kans ziet om de Tesseract voor kwade doeleinden in te zetten. Whedon slaagt er wonderwel in om de vele karakters voldoende ruimte te geven om meer dan een figurant te worden. Vooral de subplot met David Banner [Mark Ruffalo] en Natasha Romanoff [Scarlett Johansson] is interessant. Het is jammer dat de finale slechts een excuus is

om een stad op spectaculaire wijze (overigens wel met uitstekende special effects) volledig in puin te leggen. Vervolg: *Avengers: Age of Ultron*.

**Avengers: Age Of Ultron (2015) \*\*\***

**Alt. titel: Marvel Avenger's Age Of Ultron**

*SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Mark Ruffalo*

Regie: Joss Whedon

Jonathan Stark [Robert Downey Jr.] en David Banner [Mark Ruffalo] hebben het programma Ultron ontworpen om de wereld te beschermen. Hoewel deze vorm van AI bewaakt wordt door Jarvis [stem: Paul Bettany] weet Ultron zichzelf een fysieke vorm te geven (met de stem van James Spader). En Ultrons visie op de strijd tussen goed en kwaad vormt een bedreiging voor mensheid. The Avengers zijn op zoek naar Loki's scepter en een blik nieuwe superhelden (het gevolg van een experiment van HYDRA) mengt zich in de strijd waardoor het er niet overzichtelijker wordt. En het is uiteindelijk slechts een opzet naar het volgende deel: *Avengers: Infinity War*.

**Avengers Assemble (2012)**

zie: *Avengers, The*

**Avengers: Endgame (2019) \*\*\*\*½**

*SF-actie met Josh Brolin, Robert Downey Jr., Chris Evans*

Regie: Anthony Russo, Joe Russo

Thanos [Josh Brolin] heeft met behulp van de zes stenen die hij verzamelde in *Avengers: Infinity War* de menselijke bevolking op aarde gehalveerd. De overlevende Avengers rouwen om hun verloren vrienden, totdat de dood gewaande Scott Lang [Paul Rudd] op de stoep verschijnt bij Clint Barton [Jeremy Renner] en Natasha Romanoff [Scarlett Johansson]. Hier wordt het verhaal wat technisch, maar Scott heeft in ieder geval een idee hoe de resterende Avengers terug kunnen keren in de tijd en alsnog voorkomen dat Thanos die zes stenen in handen krijgt. Daarvoor hebben ze de hulp nodig van de briljante Jonathan Stark [Robert Downey Jr.], maar die heeft het geluk gehad dat zijn geliefde Pepper Potts [Gwyneth Paltrow] en hun kind nog leven en is bang ze alsnog kwijt te raken. Het slotakkoord in de *Avengers*-quadrilogy heeft een sombere, meditatieve toon, maar door te kiezen voor karakterisering en psychologische diepgang in plaats van bombastisch geweld wordt de getalenteerde cast niet overschreeuwd door lawaaiige explosies en special effects. Christopher Markus en Stephen McFeely ontwikkelden een complex plot waardoor de personages door middel van tijdreizen terugkeren naar momenten uit de eerdere *Avengers*-films. Dat levert alleen verwarring op wanneer dat de bedoeling is. Dat je eindeloos na kunt praten over de betekenis van een Marvelfilm onderstreept het feit dat dit één van de intelligentste films uit de reeks is.

**Avengers: Infinity War (2018) \*\*\*\*½**

*SF-actie met Robert Downey Jr., Chris Evans, Josh Brolin*

Regie: Anthony Russo, Joe Russo

De Avengers zijn opgesplitst in twee kampen: het kamp Iron Man [Robert Downey Jr.] en het kamp Captain America [Chris Evans]. Maar wanneer Thanos [Josh Brolin], de pleegvader van Gamora [Zoe Saldana] van The Guardians of the Galaxy, blijkt te jagen op zes mystieke ringen waarmee hij het heelal wil redden van overbevolking, moeten beide kampen, met de hulp van The Guardians of the Galaxy en hun nieuwe bondgenoot Black Panther [Chadwick Boseman], de stenen die ze in bewaring hebben met hand en tand verdedigen. Natuurlijk zit dit vol spectaculaire special effects inclusief de plichtmatige epische veldslag. Maar scenaristen Christopher Markus en Stephen McFeely zorgden voor een goede mix van actie, sentiment en humor in een franchise waarin die balans (ook door de grote hoeveelheid aan personages) haast onmogelijk valt te bereiken. Lang niet alle helden komen goed uit de verf, maar de special effects, vooral met betrekking tot Dr. Strange [Benedict Cumberbatch] en Wong [Benedict Wong], zijn formidabel. Het zijn echter de persoonlijke drama's die je het meest bijblijven. De confrontaties tussen Gamora en Thanos zijn indrukwekkend en zorgen voor emotionele diepgang. Brolin geeft op adembenemende wijze gestalte aan Thanos, die met zijn complexe motieven en multidimensionale karakter behoort tot de best geschreven filmschurken(?) aller tijden. Het einde is wat abrupt, maar er schijnt nog een scène na de credits te zijn. Die heb ik gemist, maar

dat doet hopelijk niet al te veel afbreuk aan wat er aan vooraf is gegaan.

**Avengers Of Justice: Farce Wars (2018) ½**

*Parodie met Stephen Rannazzisi, Amy Smart, Simon Rex*

*Regie: Jarret Tarnol*

We hebben Adam Kent/Superbat [Stephen Rannazzisi], Jean Wonder [Amy Smart], een belabberder imitatie van Heath Ledger en Cesar Romero in Dark Jokerster [Simon Rex] en Beaverine [Tony Cavalero]. Originaliteit is niet het sterkste punt van scenarist Richard Dane Scott, maar gelukkig is de regie en het acteerwerk net zo amateuristisch. Een schoolproject voor beginnende tieners die nog niets begrijpen van het filmvak of de filmkunst. Een lowbudget-versie van een film van Jason Friedberg en Aaron Seltzer. En ik dacht (en hoopte) dat we hier voorgoed van waren bevrijd!

**Avenir, L' (2016)**

*zie: Things to Come*

**Avonturen Van Kuifje: Het Geheim Van De Eenhoorn, De (2011)**

*zie: Adventures Of Tin Tin: The Secret Of The Unicorn*

**Ayka (2018)**

*zie: My Little One*

**Awakening, The (2011) \*\*½**

*Horrorfilm met Rebecca Hall, Dominic West, Imelda Staunton*

*Regie: Nick Murphy*

In de periode van 1914 tot 1919 stierven meer dan een miljoen Britten als gevolg van de oorlog of de griep-epidemie, waardoor het ook wel 'de tijd van de geesten' wordt genoemd. Florence Cathart [Rebecca Hall] onderzoekt vermeende geestverschijningen, op het eerste gezicht om charlatans te ontmaskeren, maar haar ware motieven zijn zeer persoonlijk. Robert Mallory [Dominic West] nodigt haar uit op een jongenskostschool waar de geest rondwaart van een leerling die daar is vermoord. Eenmaal daar krijgt Florence last van waanbeelden (of zijn het herinneringen?) die haar onderzoek aanzienlijk moeilijker maken. Een sterke cast maakt het meeste van een niet bijster origineel spookverhaal dat weliswaar enkele sfeervolle momenten heeft, maar de zaak verpest met een zwakke ontknoping.

**Ayeh Have Zamini (2023)**

*zie: Terrestrial Verses*

**Ayrton Senna: Beyond The Speed Of Sound (2010)**

*zie: Senna*

**Aznavour By Charles (2020) \*½**

**Alt. titel: Le Regard De Charles; Aznavour, Le Regard De Charles**

*Documentaire met de stemmen van Romain Duris, Marie Montoya, Michael Klochendler*

*Regie: Marc di Domenico, Charles Aznavour*

In 2017 onthulde Charles Aznavour een enorme collectie aan filmmateriaal dat hij gedurende zijn volwassen leven over de hele wereld had geschoten, maar nooit had teruggezien. Di Domenico kreeg toestemming om de filmpjes te bekijken en gebruikte het materiaal, met notities van Aznavour zelf als aanvulling, als basis voor een terugblik op het leven van de wereldberoemde liedjesschrijver, zanger en acteur die in 2018 op 94-jarige leeftijd overleed. Hoewel de intro suggereert dat alle beelden door Aznavour zijn geschoten, is hij vaak zelf in beeld, bovendien maakt Di Domenico regelmatig gebruik van opnames van concerten of televisiespecials. Aznavours leven had een prachtige documentaire op moeten leveren, maar zijn pretentieuze teksten (ingesproken door Romain Duris) lichten slechts een tipje van de sluier of. Zijn grote liefdes, zijn Armeense wortels en de vroegtijdige dood van zijn zoon worden aangestipt, maar het resultaat is niet meer dan een bloemlezing. Gelukkig komen klassieke liedjes als 'La Bohème', 'She' en 'Yesterday When I Was Young' ook aan bod en dat levert de beste momenten op. Maar daarvoor hoeft je niet naar de bioscoop.

**Aznavour, Le Regard De Charles (2020)**

*zie: Aznavour by Charles*

**Baantjer: Het Begin (2019) \*\*\*\* ⚡**

*Misdaadfilm met Waldemar Torenstra, Tygo Gernandt, Lisa Smit*

*Regie: Arne Toonen*

Ondanks enkele zeer matige Amsterdamse accenten is dit een goed geconstrueerde en sterk gecaste prequel die zich afspeelt in

de laatste dagen van april 1980. Jurre de Cock [Waldemar Torenstra] is een beginnend agent die op zoek is naar een uitdaging en meer krijgt dan hij had verwacht wanneer hij kennis maakt met zijn partner Tonnie Montijn [Tygo Gernandt] die de groezelige straten van Amsterdam kent en daar een uitgebreid, maar twijfelachtig netwerk aan contacten heeft opgebouwd. De politiechef [Willem Bolhuis] maakt meteen duidelijk dat de politie zich volledig moet richten op het beveiligen van de aanstaande abdicatie van Koningin Juliana, die verstoord dreigt te worden door leden van de kraakbeweging. Wanneer De Cock tijdens een klopjacht stuit op het lichaam van een drugshandelaar wil niemand daar zijn vingers aan branden, maar De Cock bijt zich vast in de zaak. Opzichtige poging om de Amerikaanse politiethrillers van de jaren 90 te imiteren, maar dat is geen bezwaar. Toonen maakt uitstekend gebruik van locaties in Schiedam, Leiden en Amsterdam, die voor de gelegenheid natuurlijk wel een kleine 40 jaar terug in de tijd moesten. Bekwaam gefilmd en strak gemonteerd waardoor de actiescènes vrij overtuigend zijn. Torenstra is een tikje aan de softe kant, maar Gernandt is volstrekt overtuigend. Fedja van Huet en Robert de Hoog leveren sterk acteerwerk af als respectievelijk een meedogenloze vastgoedhandelaar en de leider van een knokploeg die krakers overigens eerst 'vriendelijk' verzoeken het pand te verlaten. Het meest indrukwekkende werk komt echter van Lindsay Zwaan als Tessie, een radicale kraakster die wel tegen een stootje kan.

**Babadook, The (2014) \*\*\*\*\***

*Horrorfilm met Essie Davis, Noah Wiseman, Hayley McElhinney*

*Regie: Jennifer Kent*

Essie Davis en Noah Wiseman zijn indrukwekkend als respectievelijk alleenstaande moeder Amelia en diens zevenjarige zoon Samuel. De combinatie van een baan die haar geen voldoening geeft en Samuels ernstige gedragsproblemen van Samuel, die agressieve buien heeft en Amelia iedere nacht wakker houdt met zijn nachtmerries, zorgen ervoor dat ze er lichamelijk en geestelijk doorheen zit. Wanneer ze een bizar, luguber kinderboek vindt en dit aan Samuel voorleest, beginnen Samuels nachtmerries steeds ernstigere vormen aan te nemen. Psychologisch familiedrama, verpakt in een uiterst sinister horrorjasje, waarbij Kent (in haar eerste lange speelfilm) je vanaf de indrukwekkende opening meeslept in de geesten van moeder en zoon. De transformatie die *The Babadook* teweeg brengt in het gedrag van en de relatie tussen Amelia en Samuel is intelligent uitgewerkt in Kents eigen scenario en voortreffelijk gespeeld door beide hoofdpersonen. Er is een verrassende finale en een bevredigende epiloog als is de kers op de taart van deze meeslepende horrorfilm die je vanaf het begin bij de keel grijpt en niet meer loslaat.

**Babardeal Cu Bucluc (2021)**

*zie: Good Luck Banging Or Loony Porn*

**Babes (2024) \*\*\*\***

*Komedie met Ilana Glazer, Michelle Buteau, Hasan Minhaj*

*Regie: Pamela Adlon*

Kort nadat de alleenstaande Eden [Ilana Glazer] haar beste vriendin Dawn [Michelle Buteau] heeft bijgestaan bij de bevalling van haar tweede kind, raakt ze tijdens een treinreis in gesprek met Claude [Stephan James]. Er is een klik en de avond eindigt in onveilige seks (want Eden is ongesteld). Eden is stomverbaasd wanneer ze zwanger blijkt te zijn en leunt enorm op Dawn om haar te helpen de zwangerschap te volbrengen. Maar Dawn heeft het ontzettend druk met haar eigen gezin en verwijt Eden dat ze te naïef en onvoldoende zelfstandig is. Glazer schurkt zo nu en dan tegen een karikatuur aan, maar de vriendschap tussen Eden en Dawn voelt authentiek en de dialogen zijn hilarisch. John Carroll Lynch heeft een amusante bijrol als Edens gynaecoloog in een komedie die niet geheel ten onrechte is vergeleken met *Bridesmaids*.

**Babies (2010) \*\*\*\***

**Alt. titel: Bébé(s)**

*Documentaire met Bayar, Ponijao, Mari, Hattie*

*Regie: Thomas Balmès*

Thomas Balmès volgde de ontwikkeling van vier baby's uit verschillende delen van de wereld in het eerste levensjaar en dat leverde mooie, vermakelijke en veelzeggende beelden op. Mari en

Hattie wonen in respectievelijk San Francisco en Tokio, waar hun ouders naar speciale plaatsen gaan waar ze onder begeleiding met hun kleintje spelen. Bayar woont in een tent midden op de Mongolische toendra en zodra hij kan kruipen gaat hij zelfstandig op onderzoek uit. Dat geldt ook voor Ponijao die opgroeit in een afgelegen dorpje in Namibië. Let op de interactie met dieren, onder anderen met twee geiten en ergens anders met een haan en blijf bij de les wanneer een oudere broer of zus zich met een en ander gaat bemoeien. Er zijn meer wonderlijke, magische momenten en Balmès laat commentaar wijselijk achterwege. Het is aan de kijker om de pogingen tot communicatie te interpreteren en een mening te vormen over de overeenkomsten en verschillen tussen de omstandigheden waaronder ze hun eerste levensjaar meemaken.

**Baby (2024) \*½**

*Drama met João Pedro Mariano, Ricardo, Luis Bertazzo*

*Regie: Marcelo Caetano*

Na een tijd in jeugddetentie te hebben gezeten, moet de 18-jarige Wellington [João Pedro Mariano] het in zijn eentje redden in de buitenwereld. Hij ontmoet Ronaldo [Ricardo Teodoro] die hem leert overleven op straat onder anderen door geld te verdienen als prostituee en de verkoop van drugs. De relatie tussen Wellington en Ronaldo komt onder hoogspanning te staan wanneer drugs crimineel Torres [Luis Bertazzo] steeds meer invloed op Wellington begint te krijgen. Won flink wat prijzen, maar gezien het gebrek aan verhaal (en veel onnodige seksscènes) is het moeilijk te zien waarom.

**Baby, Box, Broker (2022)**

*zie: Broker*

**Baby Daddy, The (2022) \*\*\*½**

*Documentaire met Ari Nagel, Tyler Nager, Heshi Nagel*

*Regie: Yair Cyerman, Adi Rabinovici*

Ari Nagel groeide op in een strikt, maar het orthodox-joods gezin, werkt als docent wiskunde en heeft drie kinderen uit zijn huwelijk. Inmiddels staat hij internationaal bekend als 'The Sperminator' omdat hij tientallen vrouwen met zijn zaad heeft geholpen aan het krijgen van een gezin. Deze documentaire volgt Ari tijdens een reis met zijn oudste zoon Tyler die meegaat tijdens een trip waarbij Ari zijn 'klanten' bezoekt. De ethische vraagstukken komen aan bod, maar Cyerman en Rabinovici proberen vooral te achterhalen wat Ari's ware drijfveer is en wat de gevolgen van zijn 'hobby' zijn voor zijn gezin en (op termijn) voor de tientallen kinderen die dankzij hem zijn verwekt. Een even amusante als prikkelende tragikomische documentaire.

**Baby Driver (2017) \*\***

*Misdaadkomedie met Ansel Elgort, Lily James, Kevin Spacey*

*Regie: Edgar Wright*

Centraal staat een jongeman [Ansel Elgort] met een gehoorandoening waar hij geen last van heeft als hij muziek luistert. Zijn ouders zijn jong gestorven (och germ!) en 'Baby' woont bij een doofstomme en hulpbehoevende (och germ!) oude man, voor wie hij natuurlijk heel goed zorgt. Hij werkt als chauffeur voor topcrimineel Doc [Kevin Spacey], maar alleen om een schuld te vereffenen. Crimineel-tegen-wil-en-dank-en-met-een-hart-van-goud, zo wil regisseur en scenarist Edgar Wright ons doen geloven. Wanneer Baby Debora [Lily James] ontmoet in het restaurant waar hij dagelijks komt omdat zijn moeder daar werkte (och germ!) springt er een vonk over, maar Baby moet eerst nog even zijn criminele leventje achter zich laten zodat hij en Debora de ondergaande zon tegemoet kunnen rijden. Wright probeert je op allerlei manieren te laten geloven dat Baby onze sympathie verdient, maar door de zwakke uitwerking van het personage slaagt hij daar onvoldoende in. Baby vindt het prima om mee te helpen bij overvallen op banken en juweliers, zolang hij maar zijn centjes krijgt en van zijn schuld af komt. De romance is sowieso vrij belachelijk, het is ook niet meer dan een laagje chroom dat moet verhullen dat dit eigenlijk niets meer is dan een oppervlakkige heistfilm. De soundtrack is een rommelig allegaartje is waarbij alleen de keuze voor Young MCs 'Know How' een intelligente keuze lijkt. Elgort en James zijn acteurs om in de gaten te houden en Jamie Foxx en CJ Jones halen eveneens het maximale uit hun rol.

**Babygirl (2024) \*\*\***

*Psychologisch drama met Nicole Kidman, Harris Dickinson, Antonio Banderas*

*Regie: Halina Reijn*

Romy [Nicole Kidman] is de CEO van een door mannen gedomineerd technologisch bedrijf en heeft een liefhebbende echtgenoot [Antonio Banderas] en twee florerende dochter [Esther McGregor, Vaughan Reilly]. De kennismaking met stagiaire Samuel [Harris Dickinson] opent de deur naar seksuele fantasieën die Romy decennialang heeft onderdrukt. Begint als een soort 50+ Shades Of Grey met veel seksscènes en weinig verdieping van de personages. Reijn toont haar zelfverzekerdheid in haar uitgekende cameraregie en de seksscènes waarin Kidman zich opmerkelijk kwetsbaar opstelt. Het blijft allemaal wat braaf (om de conservatieve kijkers niet te veel voor het hoofd te stoten) en de ontknoping is afgezaagd, maar de boodschap over het belang van communicatie binnen seksuele relaties is waardevol en Kidman, Dickinson en Banderas leveren uitstekend werk af.

**Babylon (2022) \*½**

*Komedie met Brad Pitt, Margot Robbie, Diego Calva*

*Regie: Damien Chazelle*

In de proloog wordt een man ondergekakt door een olifant, een corpulente acteur heeft plassex in een feestzaal en een enthousiaste menigte geeft zich over aan een orgie van drank, drugs en sodomie. Tegen die veel te nadrukkelijk aanwezige achtergrond volgen we de rijzende ster van jongeling Nellie LaRoy [Margot Robbie], de val van Jack Conrad [Brad Pitt], en de pogingen van diens persoonlijke assistent Manny [Diego Calva] om het zelf te maken in Hollywood. Chazelle liet zich veel te nadrukkelijk inspireren door *Singin' In The Rain* (hij kopieert zelfs scènes uit dat meesterwerk) en slaat je dood met groteske, luidruchtige en al snel vermoeiende pogingen tot humor. Hysterisch acteerwerk voert de boventoon (met Robbie als aanvoerder) maar er zijn drie goede scènes: Nellies debuut in een geluidsfilm (tot het ontaardt in hysterie), Conrads confronterende gesprek met columniste Elinor St.-John [Jean Smart], en Manny's woede-uitbarsting wanneer Nellie hem om hulp vraagt. Da's onvoldoende voor ruim drie uur. Het subplot rondom trompettist Sidney Palmer [Jovan Adepo] lijkt er alleen te zijn om aan diversiteitsverplichtingen te voldoen. Ook Tobey Maguire's bijdrage had van mij zeker niet gehoeven.

**Babysitter, The (2017) \*\*\*\***

*Horrorkomedie met Judah Lewis, Samara Weaving, Robbie Amell*

*Regie: McG*

Samara Weaving is perfect gecast als aantrekkelijke en vriendelijke babysitter Bee die nog één keer moet passen op de twaalfjarige Cole [Judah Lewis]. Ze neemt het voor Cole op wanneer zijn plaaggeest Jeremy [een hilarische Miles J Harvey] opduikt en de twee vermaken zich prima. Cole ligt net in bed wanneer enkele van Bees vrienden onaangekondigd verschijnen en hij besluit ze te bespieden. Dat is maar goed ook, want hij ontdekt voortijdig dat Bee en haar 'vrienden' niet van plan zijn hem rustig te laten slapen. Begint als een onschuldige jeugdrama over de eerste verliefdheid van een beginnende puber en ontaardt in iets totaal anders in deze constant verrassende, bijzonder vermakelijke en regelmatig visueel inventieve horrorkomedie. Het samenspel van Weaving en Lewis is perfect en McG houdt het tempo hoog. De cast heeft duidelijk veel plezier en dat werkt aanstekelijk. Maar vermijd de abominabele sequel *Babysitter: Killer Queen!*

**Babysitter: Killer Queen, The (2020) \***

*Horrorkomedie met Judah Lewis, Emily Aly Lind, Robbie Amell*

*Regie: McG*

Hoewel Weaving op het einde nog even komt opduiken, wordt ze none gestit in deze vermeende sequel die in feite gewoon een remake is van *The Babysitter*. Cole [Judah Lewis] heeft deze keer te kampen met zijn buurmeisje Melanie [Emily Alyn Lind], maar dat is zo'n beetje het enige verschil met het origineel. In alle opzichten inferieur. Wie het origineel heeft gezien ziet de grappen en plotwendingen al ruim vooraf aankomen, wie het heeft gemist begrijpt niets van de vele verwijzingen naar dat origineel.

**Babysitter Massacre (2013) ½**

*Horrorfilm met Erin R. Ryan, Marylee Osborne, Joni Durian*

*Regie: Henrique Couto*

Een gemaskerde moordenaar maakt in de aanloop naar Halloween korte metten met de meisjes die behoren tot de 'Babysitter Club' in Ray Falls, Ohio. Zou er een verband kunnen zijn de met verdwijning van een inmiddels dood verklaarde vriendin, exact zeven jaar geleden? Als je na de openingsscène nog niet hebt kunnen achterhalen wie de moordenaar is, bestaat de kans dat je dit meer kunt waarderen. Maar dat zou wel bijzonder triest zijn. Amateuristisch in alle opzichten.

**Babyteeth (2019) \*\*½**

*Komisch drama met Eliza Scanlen, Toby Wallace, Ben Mendelsohn*  
*Regie: Shannon Murphy*

Alleen de introductietitels van elke episode doen vermoeden dat er iets komisch is aan deze ongebruikelijke benadering van de 'ziekte-van-de-week'-film. Scholiere Milla [Eliza Scanlen] staat op een treinstation te wachten wanneer ze opzij wordt gebeukt door de dakloze junk Moses [Toby Wallace] die voor de trein lijkt te willen springen. Volstrekt logisch dat Milla zich aangetrokken voelt tot de onverzorgde, stinkende Moses en dat ze binnen de kortste keren beste maatjes zijn. Milla's ouders zijn ook rare snuiters: vader Henry [Ben Mendelsohn] is een psycholoog die een oogje heeft op de hoogzwangere overbuurvrouw [Emily Barclay] en Milla's moeder Anna [Essie Davis] zoveel pillen voert dat ze niet normaal kan functioneren. Henry en Anna zitten niet op een junkie te wachten en dat zorgt voor een toenemende spanning in het gezin dat bovendien moet proberen in het reine te komen met het feit dat Milla opnieuw een langdurig gevecht tegen kanker aan moet gaan. Het valt niet mee om mee te voelen met deze weinig sympathieke personages tijdens hun lange weg naar het onvermijdelijke einde. De ongebruikelijke karakterisering leverde weliswaar verrassende momenten op, maar ook dat is in de meeste gevallen geen aanbeveling. Op het acteerwerk van de vier hoofdrolspelers valt niets aan te merken en Davis is zelfs indrukwekkend als de emotioneel verscheurde moeder.

**Bacalaureat (2016)**

*zie: Graduation*

**Bachelorette (2012) \*\*\*½**

*Komedie met Kirsten Dunst, Isla Fisher, Lizzy Caplan*

*Regie: Lesley Headland*

Vrijgezellen Regan [Kirsten Dunst], Katie [Isla Fisher] en Gena [Lizzy Caplan] worden gevraagd als bruidsmisjes voor Becky [Rebel Wilson], de schoolvriendin die ze vroeger achter haar rug belachelijk maakten. In de 24 uur die voorafgaan aan de bruiloft ontmoeten ze elk een man die hen een spiegel voorhoudt en tot nieuwe inzichten brengt. Fijn om Wilson eens in de serieuze rol te zien in deze vermakelijke variant op *Bridesmaids* die de valkuil van de karikatuur netjes omzeilt.

**Bachelors, The (2017) \*\*\***

*Drama met J.K. Simmons, Josh Wiggins, Odeya Rush*

*Regie: Kurt Voelker*

Nadat zijn echtgenote [Kimberley Crandall] na een lang ziektebed is overleden, besluit Bill [J.K. Simmons] halsoverkop te verhuizen en zijn carrière als wiskundedocent elders voort te zetten. Overmand door verdriet heeft hij geen oog voor het verdriet dat tienerzoon Wes [Josh Wiggins] met zich meedraagt vanwege de dood van zijn moeder en de plotselinge verhuizing. Bills collega Carine [Julie Delpy] brengt verandering in de situatie. Enerzijds door toenadering te zoeken tot Bill, anderzijds door wes (die Frans van haar krijgt) samen te laten werken met Lacy [Odeya Rush] die eveneens een groot verdriet met zich meedraagt, maar daar op een hele andere wijze mee omgaat als Wes. Voorspelbaar, grotendeels formulematig familiedrama blijft overeind dankzij het sterke spel van de hoofdrolspelers. De confrontatiescène met Simmons en Wiggins is een sterk staaltje samenspel.

**Back In Action (2025) \*\***

*Actiekomedie met Cameron Diaz, Jamie Foxx, McKenna Roberts*

*Regie: Seth Gordon*

Vijftien jaar geleden namen Emily [Cameron Diaz] en Matt [Jamie Foxx] een nieuwe identiteit aan om hun spionnenleven te vervullen voor een onopvallend leven als ouders. Nu moeten ze hun oude vaardigheden gebruiken om hun 14-jarige dochter Alice [McKenna Roberts] en hun 12-jarige zoon Leo [Rylan Jackson] te beschermen wanneer hun oude vijanden van misdaadorganisatie Volka ze op weet te sporen. Dit alles heeft verband met een gevaarlijke device die Matt 15 jaar geleden had verstopt bij

Emily's moeder [Glenn Close]. Diaz' eerste film in elf jaar (ze verkoos tijdelijk het ouderschap boven acteren) laat zien dat ze nog steeds kont kan trappen, maar we hebben het allemaal al eens eerder (en beter) gezien.

**Back To Black (2024) ½**

*Biografisch drama met Marisa Abela, Jack O'Connell, Eddie Marsan*

*Regie: Sam Taylor-Johnson*

Geautoriseerde biografie van Amy Winehouse [Marisa Abela], wat tot gevolg heeft dat iedereen er zonder kleerscheuren afkomt. Fijn voor hen, maar het levert een buitengewoon saaie film zonder drama op. Abela zou niet misstaan in een playbackshow, maar ook zij is opgezaald met een oppervlakkig script. Amy verpest haar carrière door drank en drugs, mede door haar relatie met junkie Blake [Jack O'Connell], die er ook buitengewoon genadig van af komt. Dan maar de vinger halfhartig wijzen naar de media en vooral geen duidelijkheid geven over de omstandigheden rondom Amy's vroegtijdige dood. Een cash in, alleen voor haar diehard fans en voorzien van te veel liedjes en te weinig verhaal.

**Back To Burgundy (2017) \*\*\*½**

**Alt. titel: Ce Qui Nous Lie; Retour En Bourgogne**

*Komisch drama met Pio Marmaï, Ana Girardot, François Civil*

*Regie: Cédric Klapisch*

Wanneer zijn vader op sterven ligt, keert Jean terug naar het ouderlijk huis om zijn jongere broers en zus te helpen met het binnenhalen van de wijnoogst. Jean heeft een nieuw leven opgebouwd in Australië met zijn eigen boerderij waar hij met zijn vrouw en zijn zoontje woont en heeft jarenlang geen contact gehad met zijn familie. Zijn terugkeer betekent dan ook dat onuitgesproken frustraties naar boven komen, maar het dwingt Jean ook om in het reine te komen met een verleden dat hij probeerde te ontvluchten. Het verhaal is eenvoudig en de toon is eerder luchtig nostalgisch dan dramatisch. Hoewel er ontroerende momenten zijn, ligt de nadruk op hoe het binnenhalen van de oogst en de rituelen rondom het verbouwen van druiven en het produceren van de wijn de familie bij elkaar brengt. De chemie tussen de drie hoofdrolspelers is belangrijk en daarmee zit het goed! Klapisch houdt de regie sober, maar de liefde voor de streek is voelbaar en vaak zichtbaar. Een vermakelijke, pretentieloze film, in het bijzonder aan te raden voor liefhebbers van Franse wijn en/of de Bourgogne.

**Backtrace (2018) ½**

*Misdaadthriller met Matthew Modine, Sylvester Stallone, Colin Egglesfield*

*Regie: Brian A. Miller*

Zeven jaar geleden was Macdonald [Matthew Modine] betrokken bij een schietpartij na geruzie over de buit van een bankroof. Daarbij raakte hij ernstig gewond aan het hoofd en is zijn geheugen ernstig aangetast. Vervelend, want hij is de enige nog levende persoon die zou kunnen weten waar de buit verstopt is. Een gevangenisdokter ontvoert Macdonald uit de gevangenis en dwingt hem een experimenteel serum te nemen dat hem moet helpen zijn geheugen te hervinden. Modine doet weinig meer dan rondstrampelen als een boer met hoofdpijn en Stallone is de wel erg laconieke detective die hier en daar wat commando's spuwt en op het laatst komt opdagen om de boel te redden. Stallone zien we vaker in dit soort flauwekul, maar wat bezielde Modine om zijn naam aan dit flutproject te verbinden?

**Bacurau (2019) \*\*\*\*½**

*Thriller met Bárbara Colen, Thomas Aquino, Udo Kier*

*Regie: Juliano Dornelles, Iêder Mendonça Filho*

Fantastische thriller met sociale en politieke ondertonen over de bewoners van Bacurau, een klein dorpje in het noordoosten van Brazilië dat door een niet nader verklaarde gebeurtenis geïsoleerd is geraakt van de rest van het land. De dood van de 94-jarige Carmelita brengt een groot deel van haar enorme familie dat zich in de afgelopen decennia over alle continenten heeft verspreid, bij elkaar. Carmelita's uitvaart valt samen met enkele mysterieuze gebeurtenissen die erop wijzen dat machten van buitenaf van plan zijn om Bacurau (letterlijk en figuurlijk) van de kaart te vegen. Het verhaal weerspiegelt de geschiedenis van Brazilië en mede daardoor was dit een enorm succes in eigen land. Maar ook een Europees publiek zal niet ontgaan dat het hier gaat om de strijd van eenvoudige burgers tegen autoriteiten die geen enkel middel

schuwen om hun zin te krijgen. Dit is een moderne Zuid-Amerikaanse western waarin de scheidslijn tussen goed en slecht eerst duidelijk is getrokken (hint: Udo Kier behoort niet tot de dorpsbewoners), maar in de loop van de film verrassende en vaak schokkende grijstinten vertoont. De gewelddadige, zenuwslopende climax maakt dit niet geschikt voor mensen met een zwakke maag, maar wie houdt van westerns of thrillers met een dosis zwartgallige humor mag dit Braziliaanse juweeltje niet laten schieten.

**Bad Batch, The (2016) \*½**

*Drama met Suki Waterhouse, Jason Momoa, Jayda Fink*

*Regie: Ana Lily Amirpour*

Visueel indrukwekkend drama met veel sfeer, een soundtrack vol popliedjes, en een opvallende bijrol voor Jim Carrey. Wat ontbreekt is karakterisering, een verhaal en een rechtvaardiging voor de enorme speelduur. Hoofdpersoon Arlen [Suki Waterhouse] blijft een enigman van begin tot eind en wanneer enkele van haar ledematen worden afgezaagd en gebakken onder de klanken van 'All That She Wants' van Ace of Base wordt duidelijk dat we hier met een stijloefening te maken hebben. Amirpour heeft ongetwijfeld talent als regisseur, maar ze had haar scenario drastisch moeten laten redigeren. Of herschrijven.

**Bad Boas (2025) \*½ □**

*Alt. titel: Almost Cops*

*Misdaadkomedie met Jandino Asporaat, Werner Kolf, Florence Vos Weeda*

*Regie: Gonzalo Fernandez Carmona*

Nadat politieagent Jack [Werner Kolf] een operatie verpest waarbij zijn partner Kevin [Yannick Jozefzoon] om het leven komt, besluit zijn baas [Romana Vrede] hem een lesje te leren door hem te degraderen tot BOA. Jack wordt gekoppeld aan Ramon [Jandino Asporaat] zonder te weten dat zijn nieuwe partner Kevins halfbroer is. Wanneer het tweetal bij toeval stuit op een spoor naar de criminele organisatie waar Jack en Kevin zich mee bezighielden, krijgen de BOA's kans om zich te onderscheiden. Asporaat presenteert zich als de zwakke broeder van Martin Lawrence en Kevin Hart met een samenraapsel van gestolen ideeën waaronder de proloog, een droomsequentie waarin Ramon op heldhaftige wijze een overvaller [Raymond Thiry] op het rechte pad krijgt. De ster is voornamelijk vanwege de afwezigheid van Judeska en Asporaats wijze besluit om het eens bij één rol te houden. Kolf doet een beetje denken aan Idris Elba.

**Bad Boys 3 (2020) \*\*\***

*It. titel: Bad Boys For Life*

*Actiekomedie met Will Smith, Martin Lawrence, Kate del Castillo*

*Regie: Adil El Arbi, Bilall Fallah*

Net als in de vorige *Bad Boys*-films is de actie net zo leeghoofdig als het basisplot. Isabel Aretas [Kate Del Castillo] weet met hulp van haar zoon Armando [Jacob Scipio] op gewelddadige wijze te ontsnappen uit de gevangenis en eist dat Armando iedereen die verantwoordelijk was voor haar arrestatie en opsluiting uit de weg ruimt. De laatste persoon op dat lijstje blijkt Mike [Will Smith] te zijn. Het nieuws van Isabels ontsnapping is Mike en zijn collega's van de politie blijkbaar volledig ontgaan, want zes maanden na een serie liquidaties, inclusief een aanslag op Mike, hebben ze nog steeds geen idee wie daarvoor verantwoordelijk zou kunnen zijn. Veel leuker is het contrast tussen de nog altijd energieke Mike en zijn collega Marcus [Martin Lawrence], die opa is geworden en besluit met pensioen te gaan zodat hij zijn dochter kan zien opgroeien. In één van de betere momenten wordt het contrast tussen Mike en Marcus op grappige wijze weergegeven in een scherpe montage. Er is sowieso meer karakterisering en verdieping van de relatie tussen Marcus en Mike dan voorheen en die dramatische elementen verheffen deze sequel boven haar voorgangers.

**Bad Boys 4 \*½**

*Alt. titel: Bad Boys: Ride Or Die*

*Misdaadthriller met Will Smith, Martin Lawrence, Jacob Scipio*

*Regie: Adil El Arbi, Bilall Fallah*

Op de dag waarop Mike [Will Smith] trouwt met Christine [Melanie Liburd] overleeft zijn beste vriend en getuige Marcus [Martin Lawrence] ternauwernood een hartaanval, waardoor hij denkt dat hij onkwetsbaar is. Het duo komt in actie wanneer hun voormalige baas Captain Howard [Joe Pantoliano] aan een

beschuldiging van moord dood wordt aangetroffen. Ze ontvangen postuum een videoboodschap van Howard die duidelijk maakt dat hij grootschalige corruptie op het spoor was. In een van de vele toevalligheden blijkt Mikes zoon Armando [Jacob Scipio], die levenslang vast zit, de enige te zijn die de schuldige kan identificeren. Het script is een puinhoop, het flitsende camerawerk zorgt alleen maar voor meer verwarring in de toch al chaotische actiescènes, waardoor je regelmatig niet weet naar wie je nu zit te kijken. Zo nu en dan valt er wat te lachen en de actiescène in een vliegtuig kan er zeker mee door, maar er valt amper een touw aan vast te knopen.

**Bad Boys For Life (2020)**

*zie: Bad Boys 3*

**Bad Boys: Ride Or Die (2024)**

*zie: Bad Boys 4*

**Bad Candy (2020) ½**

*Horrorfilm met Corey Taylor, Zach Galligan, Derek Russo*

*Regie: Scott B. Hansen, Desiree Connell*

Twee radio-dj's vertellen tijdens Halloween allerlei enge verhalen met aardig wat bloedvergieten, maar zonder sfeer of spanningsopbouw. Bovendien zijn ze eerder bizar dan spannend of eng. Tijdens elk verhaal duikt een gast met een duivelsmasker op. Als dat je idee van een nachtmerrie is, dan zit je hier goed. Doorgewinterde horrorfans weten wel beter. Hoe deze film überhaupt nominaties in de wacht heeft gesleept is een raadsel, dat het er tientallen (!) wist te verzilveren zegt vooral iets over de treurige staat van het horrorgenre in de VS.

**Bad Education (2019) \*\*\***

*Drama met Hugh Jackman, Geraldine Viswanathan, Allison Janney*

*Regie: Corey Finley*

Jackman levert één van zijn beste acteerprestaties af als Frank Tassone, de manager van een aantal scholen die veel respect geniet vanwege zijn omgang met personeel, ouders en leerlingen en ervoor heeft gezorgd dat 'zijn' scholen een goede reputatie genieten. Wanneer stafid Pam Gluckin [Allison Janney] door een blunder betrappt wordt op het verduisteren van grote hoeveelheden geld, heeft Frank al zijn ervaring nodig om er op toe te zien dat de zaak in de doofpot wordt gestopt. Hij heeft echter niet gerekend op Rachel Bargava [Geraldine Viswanathan], die voor de eigen schoolkrant een artikel schrijft over een aanstaande verbouwing en zich verdiept in de schoolfinanciën. Zij ontdekt dat er iets niet in de haak is en met hulp van haar vader [Hari Dhillon] begint ze haar eigen onderzoek. Finley weet niet goed hoe hij de hoofdrolspelers in dit verduisteringsschandaal moet neerzetten en is meer bezig met het reconstrueren van de feiten dan met het creëren van interessante personages of een beklemmende sfeer rondom Rachels zoektocht naar antwoorden. Het verhaal is interessant en ook Janney heeft sterke momenten, maar het resultaat is weinig indringend.

**Bad Education Movie, The (2015) ½**

*Komedie met Jack Whitehall, Charlie Wernham, Nikki Runeckles*

*Regie: Elliot Hegarty*

Afschuwelijke komedie vol infantiele humor (de geslachtsdelen van hoofdpersoon Alfie Wickers [Jack Whitehall] zijn een terugkerend fenomeen) en zonder komisch talent geacteerd. Er zijn ongetwijfeld scenaristen die geslaagde grappen kunnen maken rondom het Anne Frankhuis. Whitehall en medeplichtige Freddy Syborn behoren zeker niet tot die categorie. Alfie Wickers neemt Class K mee op de laatste schoolreis voor ze de school verlaten. Las Vegas blijkt geen optie en dus hobbelt het clubje naar Cornwall, met ouder Susan Poulter [Joanna Scanlan, veel te goed voor dit soort ongein] als luis in de pels. Werkelijk niet om aan te zien.

**Bad Genius (2024) \*\*\*\***

*Satire met Callina Liang, Jabari Banks, Taylor Hickson*

*Regie: J.C. Lee*

Lynn [Callina Liang] is een intelligente, hardwerkende en voorbeeldige student die droomt van een opleiding tot pianist aan het prestigieuze Juilliard. Haar vader [Benedict Wong] werkt zich een slag in de rondte om Lynns droom in vervulling te gaan, maar Lynn beseft dat hij nooit genoeg geld bij elkaar kan verdienen om alle kosten te dekken. Dan wordt Lynn benaderd door Grace [Taylor Hickson] en miljonairszoon Samuel [Pat Stone] die hun

geld inzetten om hun gebrek aan academisch vermogen (en inzet) te compenseren door Lynn een enorme som geld te bieden als ze hen helpt te frauderen bij hun wiskunde-examens. Als thriller vermomde satire maakt korte metten met een toetssysteem dat is ingericht ten gunste van jongeren uit rijke families en ten koste van arme jongeren en schetst op pijnlijke wijze het institutionele racisme van prestigieuze scholen die studenten met een migratieachtergrond gebruiken voor marketingdoeleinden om hun straatje schoon te vegen. Geslaagd als thriller, geslaagd als satire, vooral vanwege de ironische ontknoping.

**Bad Guys, De (2022)**

zie *Bad Guys, The*

**Bad Guys, The (2022) \*\*\***

**Alt. titel: De Bad Guys**

Animatiefilm met de stemmen van Sam Rockwell, Marc Maron, Zazie Beetz

Regie: Pierre Perifel

Komisch misdaadverhaal gebaseerd op de boeken van Aaron Blabey bestaat uit een verzameling genreclichés met een knipoog en is behoorlijk voorspelbaar. De levendige stemvertolkingen houden dit drijvende. Het betreft een vijftal stereotiepe criminelen die zo getergd worden door de nieuwe burgemeester [Zazie Beetz] dat ze besluiten de uitreiking van een prestigieuze, waardevolle ereprijs aangrijpen om te bewijzen dat ze nog steeds iedereen te slim af kunnen zijn. Ondanks het gebrek aan originaliteit is dit best te pruimen voor volwassenen. Kinderen zullen dit meer waarderen.

**Bad Guys 2, The (2025)**

zie: *Bad Guys 2, The*

**Bad Guys 2, The (2025) ½**

Animatiefilm met de stemmen van Sam Rockwell, Zazie Beetz, Awkwafina

Regie: Pierre Perifel, JP Sans

De "bad guys" uit *The Bad Guys* gaan nu door het leven als "good guys". Tot een nieuwe bende schurken onder leiding van Kitty Kat [Danielle Brooks] hen dwingt om mee te helpen bij wat de spreekwoordelijke (en weinig originele) laatste klus moet worden. Opvallende gewelddadige, luidruchtige en dodelijk vermoeiende actiekomedie met een verhaal waar nauwelijks een touw aan vast te knopen en een verspilling aan stemacteurs die veelal veroordeeld zijn tot flauwe woordgrapjes en het maken van zoveel mogelijk herrie. Mijden als de pest dus.

**Bad Hair (2020) \*\*\*½**

Komische horrorfilm meet Elle Lorraine, Vanessa Williams, Lena Waithe

Regie: Justin Simien

Hoewel regisseur en scenarist Simien er niet altijd in slaagt om de balans tussen komedie en horror te handhaven, heeft deze satirische horrorfilm voldoende geslaagde momenten om horrorliefhebbers tevreden te houden. In haar eerste hoofdrol maakt Elle Lorraine een uitstekende indruk als Anna, een jonge, ambitieuze vrouw die anno 1989 alles wil doen om te werken bij een fictieve variant van MTV. Wanneer haar leidinggevende [Vanessa Williams] haar sommeert iets aan haar uiterlijk te doen (want "de sterren verwachten dat"), besluit Anna een dure en pijnlijke behandeling te ondergaan waardoor ze haar kroeshaar kan vervangen door lang, golvend haar. Al gauw ontdekt ze dat er iets mis is met haar nieuwe kapsel. Satirisch zonder prekerig te zijn en met amusante rolletjes van R&B-sterren Kelly Rowland en Usher, die geloofwaardigheid verlenen aan de door uiterlijk geobsedeerde showbizwereld waarin het verhaal zich afspeelt. Van der Beek mag weer eens de blanke gluipeerd uithangen en er is goed ondersteunend werk van Williams.

**Bad Living (2023) ½**

**Alt. titel: Mal Viver**

Psychologisch drama met Madalena Almeida, Anabela Moreira, Rita Blanco

Regie: João Canijo

Bad Movie! Vijf vrouwen worden gedwongen samen te werken in een verlopen hotel dat ze hebben geërfd. Junior Salomé [Madalena Almeida] verlangt sinds de dood van haar vader naar de liefde van haar moeder Piedade [Anabela Moreira], maar die is emotioneel beschadigd door de moeizame relatie met haar moeder Sara [Rita Blanco], de de facto baas van het hotel. Een hoop navelstaanderij,

eindeloze zinloze, maar betekenisvol bedoelde stiltes in dit verschrikkelijk trage familiedrama waarin alles binnen 10 minuten gezegd had kunnen zijn. Canijo's cameraregie is pretentieuze en/of incompetent (is er een verschil?): personages lopen in en uit de statische shots, waarbij ze vaak maar half in beeld te zien zijn. De eerste zwembadscene is één van de langdradigste/meest zinloze scènes uit de recente filmgeschiedenis. Dat dit in thuisland Portugal overladen werd met nominaties zegt iets over de staat van de Portugese cinema. Alweer een geval van hopeloos overschatte anti-cinema.

**Bad Moms (2016) \***

Komedie met Mila Kunis, Kathryn Hahn, Kristen Bell

Regie: Jon Lucas, Scott Moore

De in 2013 door FHM tot "meest sexy vrouw ter wereld" gekozen Kunis speelt een moeder die getrouwd is met een loser, in haar leven slechts één sekspartner heeft gehad en snel de interesse van mannen verliest door de knullige dingen die ze zegt. Kunis is miscast als de 'bad mom' en dat doet deze komedie geen goed. Blijkbaar is iemand in Hollywood op het geniale idee gekomen om de al even bedenkelijke *Grown-Ups*-franchise nieuw leven in te blazen, maar dan met vrouwen. Uiteraard kan zoiets werken, maar niet met een oppervlakkig, voorspelbaar en vooral onleuk scenario. De kinderen zijn irritant, de dialogen tussen Kunis en David Walton, die haar echtgenoot speelt, volstrekt belachelijk en wie had gedacht dat Kelly Bundy de dictatoriale voorzitter van een ouderraad zou kunnen worden? Een aaneenschakeling van videoclipjes waarin moeders eens flink uit de panty gaan en pogingen tot grappen. En ja, er is een erg geforceerd en moraliserend happy end. Dat wordt nog eens onderstreept in de overigens amusante epiloog, waarin de hoofdrolspeelsters met hun echter moeders openhartig praten over hun relatie. Hadden ze dáár 90 minuten mee gevuld dan was dit ongetwijfeld een aanzienlijk betere film geworden.

**Bad Moms 2 (2017) \***

**Alt. titel: Bad Moms Christmas, A**

Komedie met Mila Kunis, Kristen Bell, Kathryn Hahn

Regie: Jon Lucas, Scott Moore

Susan Sarandon is de enige die ongeschonden uit de strijd komt in deze mislukte komedie, die blijkbaar denkt dat de onderbroekenlol die begin jaren 80 al geforceerd en belegen was (*Porky*-alert!) opeens weer hip is vanwege de geslachtsverwisseling. De dames uit het al bepaald niet hoogstaande *Bad Moms* krijgen te maken met hun moeders. Het is een raadsel waarom Amy [Mila Kunis] en Kiki [Kristen Bell] hun karikaturale 'moms from hell' [Christine Baranski, Cheryl Hines] niet meteen enkele reis richting de eeuwige jachtvelden sturen, maar ons te lang dwingen de ene na de andere tenenkrommende vernedering te aanschouwen. Scenaristen Jon Lucas en Scott Moore leveren een scenario af van 'lach-of-ik-schiet' en Lucas en Moore laten hun cast er vrolijk op los schmieren. Werkt het best wanneer het zich richt op de grootmoeders en wie volhardt kan in ieder geval nog rekenen op een ontknoping tijdens een Kerstnachtdienst die totaal geforceerd is, maar het enige lichtpuntje blijkt te zijn in deze Kerstnachtmerrie.

**Bad Mom's Christmas, A (2017)**

zie: *Bad Moms 2*

**Bad Neighbours (2014) \*\*\*½**

**Alt. titel: Neighbors**

Komedie met Seth Rogen, Rose Byrne, Zac Efron

Regie: Nicholas Stoller

Subtiel en/of smaakvol is dit niet, maar liefhebbers van vulgaire, vrolijke humor kunnen hun hart ophalen bij deze komedie waarin kersverse ouders Mac [Seth Rogen] en Kelly [Rose Byrne] in het begin content zijn met hun rol als ouders van baby Stella (Elise/Zoey Vargas) en de verhuizing naar wat een rustige buurt lijkt te zijn. Ze moeten sowieso wennen aan de veranderingen in hun leven, maar hadden er niet op gerekend dat het huis naast dat van hun de basis wordt van studentenclub Delta Psi. Eerst proberen Mac en Kelly te bewijzen dat ze mee kunnen doen met de door voorzitter Teddy Sanders [Zac Efron] geleide feestende jongeren, maar dat leidt al snel tot fricties en onvermijdelijk tot een conflict. Fans van Rogen weten wat ze kunnen verwachten en de enthousiaste cast brengt dat met liefde en plezier.

**Bad Neighbours 2 (2016) \*\*\*\***

**Alt. titel: Neighbors 2: Sorority Rising**

Komedie met Seth Rogen, Rose Byrne, Zac Efron

Regie: Nicholas Stoller

Met de komst van een tweede kind in het vooruitzicht verkopen Mac [Seth Rogen] en Kelly Radner [Rose Byrne] hun huis en denken ze met een gerust hart een woning in een rustige buitenwijk te kunnen betrekken. Maar de mensen die hun huis hebben overgenomen maken onverwacht gebruik van een regeling dat ze het recht geeft om binnen 30 dagen af te zien van de overeenkomst als het huis of de omgeving niet bevalt. Mac en Kelly schrikken zich rot wanneer ze horen dat Shelby [Chloë Grace Moretz] met vriendinnen Beth [Kiersey Clemons] en Nora [Beanie Feldstein] het voormalige sociëteitshuis ernaast hebben gehuurd met als doel er flink te gaan feesten. Teddy Sanders [Zac Efron] keert bovendien terug wanneer zijn inmiddels afgestudeerde vrienden besluiten elkaar te trouwen en hem vragen om te verkassen. In veel opzichten is dit een herhaling van zetten (de opening is vrijwel identiek), maar dit rekent af met het idee dat alleen jongens wild kunnen feesten en laat zien dat meiden de studentenwereld ook kunnen regeren zonder zichzelf al te serieus te nemen. Het is moeilijk om je lachen in te houden als een groep meiden enthousiast staat te feesten op "We Want Some Pussy" van 2 Live Crew. Tijden veranderen!

**Bad Penny, The (2011)**

zie: Knockdown

**Bad Samaritan (2018) \*\*\*\***

Thriller met David Tennant, Robert Sheehan, Kerry Condon

Regie: Dean Devlin

David Tennant geniet zichtbaar van zijn rol als de intelligente, manipulerende kidnapper en moordenaar die het leven zuur maakt van Sean Falco [Robert Sheehan], een ambitieuze fotograaf die wat bijverdient met inbraken en bij toeval ontdekt dat Cale Erendreich [Tennant] een jonge vrouw martelt en opgesloten heeft in zijn villa. Wat halfslachtig licht Sean de politie in, uit angst zelf te worden opgepakt wegens inbraak, maar dat heeft alleen tot resultaat dat Erendreich vastbesloten is te achterhalen wie hem erin wilde luizen en de persoon in kwestie 'te corrigeren'. Het scenario maakt slim gebruik van de mogelijkheden van smartphones (Erendreich kan met zijn telefoon camera's, de verlichting en de apparatuur bedienen) en zit vol met slimme twists die je mag verwachten van een goede psycho-thriller. Jammer genoeg is de finale, ondanks een onverwacht humoristisch moment, vrij conventioneel.

**Bad Spies (2018)**

zie: Spy Who Dumped Me, The

**Bad Teacher (2011) \*\*\*\*½**

Romantische komedie met Cameron Diaz, Lucy Punc, Justin Timberlake

Regie: Jake Kasdan

Elizabeth Halsey [Cameron Diaz] is het type docent dat de tijd doodt met het vertonen van films als *Stand And Deliver* en *Dangerous Minds* en buiten het klaslokaal haar pijlen richt op knappe, rijke mannen. Nadat Mark [Nat Faxon] haar dumpst, begint ze op een middelbare school onder leiding van Wally Snur [John Michael Higgins] waar ze in de Scott [Justin Timberlake] denkt haar nieuwe 'ideale man' te hebben gevonden. Maar ze krijgt concurrentie van collega Amy [Lucy Punch], die alles vertegenwoordigt wat Elizabeth verafschuwt. Schoolkomedie leunt op karikaturen, maar neemt zichzelf nooit serieus en zal daarom zelfs de meest verstokte onderwijzer hier en daar flink doen gniffelen. Verwacht geen diepgravende humor of scherpe maatschappijkritische satire, maar wel aangenaam leeghoofdig vermaak.

**Bad Times At The El Royale (2018) \*\*\*\*\***

Misdaadthriller met Jeff Bridges, Cynthia Erivo, Jon Hamm

Regie: Drew Goddard

Hoewel de opzet en het veelvuldige gebruik van Motown-muziek aanvankelijk doen vermoeden dat we te maken hebben met alweer een poging om 'cool' te zijn op een Tarantino-achtige wijze, levert schrijver en regisseur Goddard een unieke film af die in alle opzichten uitblinkt. Tien jaar nadat iemand een tas met een waardevolle inhoud onder de vloer van een motelkamer heeft verstopt en vlak voor hij werd doodgeschoten, bezoekt een aantal mensen op dezelfde dag de El Royale, een motel dat letterlijk op

de grens van Nevada en Californië is gebouwd en lange tijd populair was bij hoogwaardigheidsbekleders. Nu is het eind jaren 60 en wordt het gerund door Miles Miller [Lewis Pullman]. Op een dag ontvangt hij een verkoper van stofzuigers [John Hamm], een verstrooide priester [Jeff Bridges], een sessiezangeres [Cynthia Erivo] en een hippie [Dakota Johnson]. Langzaam maar zeker ontdekken we de persoonlijke geheimen en demonen waar de afzonderlijke personages mee worstelen in een film waarin Goddard je de ene na de andere verrassing voorschotelt en de spanning constant vasthoudt en tot ongekende hoogten weet te brengen. Ook de flashbacks zijn effectief en stijlvol in beeld gebracht. Chris Hemsworth geniet van zijn geestige schurkenrol die het midden houdt tussen Jim Morrison en Charles Manson. De hele cast, inclusief de slim gecaste Dakota Johnson, is perfect, maar het is Jeff Bridges die een klein stukje boven de rest uitsteekt in een monumentale vertolking die de kwaliteit van dit meesterwerk onderstreept.

**Bad Words (2013) \*\*\*\***

Komedie met Jason Bateman, Rohan Chand, Katryn Hahn

Regie: Jason Bateman

Verdienstelijk regiedebuut van Jason Bateman die bovendien de hoofdrol op zich neemt als de grofgebekte, onverschillige Guy Trilby, een 40-jarige man die erachter is gekomen dat hij ondanks zijn leeftijd mee mag doen aan de National Spelling Bee. Met journaliste Jenny [Katryn Hahn] als sponsor kan de organisatie hem daar formeel niet van weerhouden. Guy gebruikt elke smerige truc die hij kan bedenken om zijn jonge tegenstanders uit het veld te slaan, maar vindt zijn gelijke in Chaitanya [Rohan Chand] die ondanks Guys lompe gedrag beste maatjes wil worden en niet uit het veld is te slaan. Allison Janney scoort als het hoofd van de jury dat er alles aan doet om Guy zo snel mogelijk te laten afvallen en ook Steve Witting heeft een aantal goede momenten als de persoon die de te spellen woorden moet voorlezen. De chemie tussen Bateman en Chand zorgt ervoor dat Chand zich gemakkelijk staande houdt naast zijn ervaren tegenspeler, maar ook de andere kinderen komen goed uit de verf. Bateman weet zelfs te voorkomen dat de ontknoping, waarin Guys motieven voor zijn deelname naar boven komen drijven, vervalt in sentiment.

**Badges of Fury (2013) \*\*\*½**

**Alt. titel: Bu Er Shen Tan; The One Detective**

Actiekomedie met Jet Li, Zhang Wen, Shi Shi Liu

Regie: Tsz Ming Wong

De slachtoffers van drie zogenaamde 'glimlachmoorden' hebben één ding gemeen: ze waren ex-vriendjes van Liu Jinshui [Shi Shi Lui]. De jonge detective Wang Bu'er [Zhang Wen] en zijn ervaren collega Huang Feihong [Jet Li] gebruiken dat als leidraad voor een onderzoek waarbij de verdenking al snel lijkt te verschuiven naar Liu Jinshui's zus Dai Yiyi [Yan Liu]. Vaak erg grappig (favoriete moment: een persiflage van een sleutelscène uit *Men in Black*), zeker wanneer Sgt Angela [Michelle Chen] zich met de zaken bemoeit. Er is een aantal mooie actiescènes, maar die ontaarden jammer genoeg regelmatig in circusacts. Een iets serieuzere benadering was prettig geweest want nu is het vaak lach-of-ik-schiet.

**Bag Man, The (2014) \*\***

Misdaadthriller met John Cusack, Rebecca Da Costa, Robert De Niro

Regie: David Grovic

Gangsterbaas Dragna [Robert De Niro] biedt huurmoordenaar Jack [John Cusack] een flinke som geld voor een ogenschijnlijk eenvoudige klus: hij moet een tas ophalen en afleveren in kamer 13 van een motel. Belangrijke voorwaarde: hij mag absoluut niet zien wat er in de tas zit. Jack snapt uiteraard dat het niet zo gemakkelijk zal zijn als het lijkt, ook al omdat Dragna nooit iets aan het toeval overlaat. En hij maakt het zichzelf extra lastig door te vallen door een prostituee [Rebecca Da Costa] in nood. Het verhaal is helemaal niet verkeerd en de cast al helemaal niet. De onnavolgbare Crispin Glover heeft bovendien een vermakelijk rolletje als de moteleigenaar. Maar Grovic overspeelt zijn hand met een overdaad aan sadisme, seksisme en ander onaangenaam gedoe.

**Bag Of Marbles, A (2017) \*\*\*\*½**

Alt. titel: Un Sac De Billes

Oorlogsdrama met *Dorian Le Clech, Batyste Fleurial, Patrick Bruel*

Regie: *Christian Duguay*

Het waargebeurde verhaal van de Joodse broers Joseph [Darian Le Clech] en Maurice [Batyste Fleurial], eerder verfilmd in 1975, die tijdens de Duitse bezetting van hun vader opdracht krijgen om op de vlucht te slaan en koste wat kost hun Joodse identiteit te ontkennen. Een zak met knikkers is het enige wat ze meenemen en dat helpt de jongens onthouden wie ze zijn en waarom ze doen wat ze moeten doen. Weinig beklemmend oorlogsdrama profiteert van het overtuigende spel van de 12-jarige Le Clech en de diep ironische ondertoon. De echter Joseph en Maurice verschijnen kort in beeld bij aanvang van de aftiteling.

**Baghdad Messi (2023) \*\*\***

Drama met *Ahmed Mohammed Abdullah, Atheer Adel, Zahraa Ghandour*

Regie: *Sahim Omar Kalifa*

Speelfilmversie van Kalifa's gelijknamige en veelvuldig bekroonde korte film uit 2012 over de 10-jarige Hamoud [Ahmed Mohammed Abdullah], die zijn linkerbeen heeft verloren door een aanslag in Baghdad. Wat hem overeind houdt, is de liefde voor voetbal (en voor Messi in het bijzonder), dus wanneer de krakkemikkige televisie het begeeft in de week van de finale van de Champions League, waarin Barcelona (met Messi) en Manchester United (met Ronaldo) het tegen elkaar opnemen, moet hij geld bijeen zien te sprokkelen om de wedstrijd met zijn vrienden te kunnen zien. Interessant verhaal heeft een werkelijk zenuwslopende scène, maar lijdt onder het zwakke spel van de kinderen.

**Baghead (2023) \***

Horrorfilm met *Freya Allan, Jeremy Irvine, Ruby Barker*

Regie: *Alberto Corredor*

Absurde horrorfilm over een heks [Anne Müller] die honderden jaren geleden is ingemetseld in een kelder omdat ze zich kan transformeren tot mensen die dood zijn. Owen Lark [Peter Mullan] beheerde de pub in Berlijn waar deze heks zich bevindt en gebruikte haar gave om mensen tegen betaling de kans te geven nog een keer te spreken met een geliefde. Wanneer hij omkomt bij een brand, draagt hij de pub over aan zijn in Londen woonachtige dochter Iris [Freya Allan]. Die weet van niets, totdat een wanhopige klant [Jeremy Irvine] bij haar aanklopt. Afgezaagde schrik-effecten in een horror die vooral vreemd is, niet angstaanjagend.

**Bai Ri Yan Huo (2014)**

zie: *Black Coal, Thin Ice*

**Baile de Los 41, El (2020)**

zie: *Dance Of The 41, The*

**Bait (2014) \*\*\*\*½**

Thriller met *Victoria Smurfit, Joanne Mitchell, Jonathan Slinger*

Regie: *Paul Roundell*

Buitengewoon gewelddadig, maar nooit uit op simpel effectbejag, deze stijlvolle en bij vlagen gruwelijke horrorthriller met fantastisch spel van Smurfit en Slinger. Smurfit is de meest assertieve van twee vriendinnen die nog een paar duizend pond nodig hebben om hun droom, een café op een toplocatie, te verwezenlijken. Ze is dan ook degene die het voornaamste doelwit is van de meedogenloze woekeraar gespeeld door Slinger. De meest angstaanjagende schurken zijn degenen die eruit zien als je vriendelijke buurman en Slinger, in een uiterst beheerste, imposante vertolking, is daar de verpersoonlijking van. Dit is er eentje voor mensen met sterke magen, want de finale is heerlijk schokkend.

**Bait (2019) ½**

Drama met *Edward Rowe, Giles King, Chloe Endean*

Regie: *Mark Jenkin*

De winnaar van een BAFTA voor beste Britse debuutfilm is een pretentieuze, amateuristisch prutsworkje. Terwijl gepassioneerde film liefhebbers vaak vele jaren bezig zijn om beschadigde, deels versleten negatieven digitaal te restaureren, vond regisseur en scenarist Mark Jenkin het een goed idee om dit vissersdrama te presenteren met 'beschadigingen' en flikkerende beelden. De enige rechtvaardiging voor die stijl zou kunnen zijn dat het de indruk moet wekken dat we naar een verhaal uit de eerste helft van de vorige eeuw zitten te kijken. En hoewel het verhaal gaat over de strijd tussen traditie en modernisering in een vissersstadje, is er

qua uiterlijk verder geen moeite gedaan om dat verhaal in een historisch tijdperk te plaatsen. Het acteerwerk is meestal net zo amateuristisch als het soms erbarmelijke camerawerk. De montage roept absoluut herinneringen op aan de allereerste jaren van de cinema, maar vooral door amateurisme en gebrek aan creativiteit.

**Bakemono No Ko (2021)**

zie: *Boy and the Beast, The*

**Bakolo Music International (2020) \*\*\*½**

Muzikale documentaire met *Papa Bikunda Nzofu, Bulantulu Ndangi, Paul Mayena "Mayplau"*

Regie: *Tom Vantorre, Benjamin Viré*

In 2008 stierf muzikant Antoine Wendo Kolosoy. Hij wordt gezien als de vader van de Congolese rumba en maakte vanaf 1948 wereldwijd furore met "The Music Masters". Tien jaar na Kolosoys dood besluiten de nog levende leden van zijn band met hulp van een nieuwe generatie muzikanten een comeback te maken. Het verhaal van die reünie levert nauwelijks dramatische momenten op, maar het enthousiasme van de muzikanten en hun vakmanschap maken het lastig om stil te blijven zitten. Als je de ruimte hebt: schuif tafels en stoelen aan de kant en dans mee met de heerlijke klanken van Congolese rumba!

**Balconettes, The (2024) ½**

**Alt. titel: Les Femmes Au Balcon**

Zwarte komedie met *Sanda Codreanu, Souheila Yacoub, Noémie Merlant*

Regie: *Noémie Merlant*

Merlant faalt als schrijver, regisseur en één van de hoofdrolspelers in deze stuurloze zwartkomische farce over drie karikaturale vrouwen die een appartement delen en in de problemen raken door de dood van een buurman [François Cottrelle] en van de sexy overbuurman [Lucas Bravo]. Nicole [Sanda Codreanu] is de muzige auteur die seksuele fantasieën heeft over die hunky overbuurman, Ruby [Souheila Yacoub] een vrijgevochten camgirl (inclusief kleurrijk haar en dito make-up) en Elise [Noémie Merlant] een fotomodel die net een punt gezet heeft achter de relatie met Paul [Christopher Montenez]. Een hoop slecht uitgewerkte losse ideeën, seks, gekrijts, overdreven acteerwerk, onzinnige verwijzingen naar Hitchcock en Fellini en een mislukte poging tot een feministisch vlugschrift.

**Ballad For A White Cow (2020)**

zie: *Ballad of a White Cow*

**Ballad Of A White Cow (2020) \*\*\*½**

**Alt. titel: Ghasideyeh Gave Sefid; Ballad For A White Cow**

Drama met *Maryam Moghadam, Alireza Sani Far, Avin Poor Raoufi*

Regie: *Maryam Moghadam, Behtash Sanaeieha*

Mina [Maryam Moghadam] is de weduwe van een man die ten onrechte is geëxecuteerd. Ze krijgt 'bloedgeld', maar als alleenstaande moeder is ze maatschappelijk gezien een paria. Ze heeft dochter Bitā [Avin Poor Raoufi] vertelt dat haar vader op reis is omdat ze het niet over haar hart kan verkrijgen de waarheid te vertellen. Mina krijgt onverwacht hulp van Reza [Alireza Sani Far], die zorgt dat ze onderdak heeft en een goede vriend wordt. Wat Mina niet weet (maar wij wel) is dat Reza hiermee een ereschuld wil inlossen. Goed geacteerd Iraans sociaal drama toont de stuitende manier waarop vrouwen de prijs betalen voor onrecht dat hun is aangedaan door een patriarchale maatschappij. De ontknoping heeft helaas niet de dramatische impact die je verwacht.

**Ballad Of Audrey Earnshaw, The (2020)**

zie: *Curse Of Audrey Earnshaw, The*

**Ballad Of Buster Scruggs, The (2018) \*\*\*½**

Westernkomedie met *Tim Blake Nelson, James Franco, Liam Neeson*

Regie: *Ethan Coen, Joel Coen*

Prachtig gefilmd eerbetoon aan de klassieke western bestaat uit zes verhalen. Het eerste verhaal is een aangename mix van komedie en actie, met nadrukkelijke verwijzingen naar *Destry Rides Again* en de films van Gene Autrey en een glansrol voor Tim Blake Nelson. James Franco luidt de overgang naar het tweede verhaal in als een revolverheld die duidelijke gelijkenissen vertoont met Henry Fonda in *Once Upon A Time In The West* en verwijst ook uitdrukkelijk naar die westernklassieker. De

sequentie met Liam Neeson als impresario van een verhalenverteller zonder ledematen [Harry Melling] is wat langdradig, maar heeft een mooi einde. Tom Waits speelt een goudzoeker in een meditatieve episode met een dubbele slottwist die alleen de gebroeders Coen hadden kunnen bedenken. De laatste twee verhalen bevatten wat meer actie, maar kunnen het niveau van de opening niet evenaren. De liefde voor het westerngenre spat van elk frame dus voor liefhebbers van het genre valt hier veel te genieten.

**Ballad Of Lefty Brown, The (2017) \*\*\*\***

*Western met Bill Pullman, Stephen Alan Seder, Kathy Baker*

*Regie: Jared Moshe*

Revisionistische western waarin de traditionele held Edward Johnson [Peter Fonda] aan het begin wordt doodgeschoten en zijn trouwe sidekick Lefty Brown [Bill Pullman] besluit wraak te nemen op de dader en diens opdrachtgever, niet wetend dat weduwe Laura Johnson [Kathy Baker] is verteld dat Lefty zelf verantwoordelijk is voor de dood van haar echtgenote! Moshes scenario zet de conventies van de western deels op zijn kop door zich te richten op de sidekick. Lefty Jones lijkt een samenvoeging van acteurs Andy Devine, meestal de terughoudende goedgezakte, en 3-voudig Oscar®winnaar Walter Brennan, die vaak de doortastende, ouwe rot met een scherpe tong speelde, maar Pullman gebruikt die inspiratie voor een unieke antiheld. David McFarland brengt alles prachtig in beeld en Moshe blijkt uitstekend uit de voeten te kunnen met de actiescènes.

**Ballerina (2025) \*\***

**Alt. titel: From The World Of John Wick: Ballerina**

*Actiethriller met Ana de Armas, Gabriel Byrne, Cataline Sandino Moreno*

*Regie: Len Wiseman*

Spin-off van de *John Wick*-franchise waarin de actie net iets minder snel en spectaculair is, met een onnodig(e) lange proloog en te veel uitleg. Ana de Armas het stokje (min of meer) over van Keanu Reeves als een meisje dat op jonge leeftijd haar ouders en haar zus verliest en onder hoede van The Director [Anjelica Huston] opgroeit als lid van de Ruska-Roma die mensen juist beschermt tegen huurlingen. Ze krijgt kans om zich te wreken op The Chancellor [Gabriel Byrne] in een soort Alpendorpie als ze opdracht krijgt een meisje [Ava Joyce McCarthy] te beschermen. Afgezien van een gevecht in een café (met mogelijk een knipoog naar Marlène Dietrich en Una Merkel in *Destry Rides Again*) en een duel met vlammenwerpers is dit meer van hetzelfde, maar van net iets minder niveau. Dat Reeves zelf ook nog even op komt draven, bevestigt dat gevoel alleen maar.

**Ballerina Boys (2021) \*\*\*\***

*Documentaire met Tory Debrin, Philip Martin-Nielson, Boysie Dikobe*

*Regie: Martie Baryllick, Chana Gazit*

The Stonewall Inn in New York was in de jaren 60 een van de bakermatten van homoactivisme en was daarom vaak het doelwit van invallen. Volgens een van de geïnterviewden in deze documentaire over Les Ballets Trockadero de Monte Carlo, verzetten enkele gasten zich tijdens de roemruchte Stonewall Rellen van 18 juni 1969 door gearmd een Cancan te dansen en zo de politie van zich af te trappen. Dat incident zou de inspiratie zijn voor de oprichting van een balletgezelschap dat volledig bestaat uit mannen... en in een mum van tijd een wereldwijd fenomeen werd! Baryllick en Gazit spreken zowel met dansers van het eerste uur als met de nieuwste generatie over de betekenis van dit gezelschap voor de homogemeenschap, maar vooral voor de deelnemende mannen zelf. Beelden van optredens tonen dat deze mannen voor ballet zijn wat de Harlem Globetrotters zijn voor basketbal: hardwerkende professionals die hun vakgebied wereldwijd populair maken door er op liefde volle (en zeer vakkundige) wijze de draak mee te steken. Boeiend en vaak bijzonder grappig.

**Baltic Tribes (2018) \***

**Alt. titel: Baltu Ciltis**

*Documentaire met Kaspars Anins, Kristaps Bedritis, Lauma Balode*

*Regie: Lauris Abele, Raitis Abele*

Aan het eind van de 12e eeuw probeerde de Katholieke kerk zijn invloed uit te breiden tijdens de Noordelijke kruistochten waarmee de heidense volkeren in de huidige Baltische staten bekeerd moesten worden tot het Christendom. Een interessant onderwerp en deze documentaire begint met een visueel indrukwekkend beeld van een veldslag, maar verliest alle geloofwaardigheid en door gebruik te maken van uiterst irritant, mechanisch commentaar dat rechtstreeks uit een voorleesprogramma lijkt te komen.

**Baltu Ciltis (2018)**

*zie: Baltic Tribes*

**Band Called Death, A (2012) \*\*\*\*½**

*Muzikale documentaire met Bobby Hackney, Dannis Hackney, David Hackney*

*Regie: Mark Covino, Jeff Howlett*

Hoewel The Ramones terecht gezien worden als de grondleggers van de Amerikaanse punkrock, was er een band in Detroit die een jaar eerder was opgericht en twee jaar voor het debuutalbum van The Ramones probeerden hun demotape met snoeiharde, agressieve en snelle rock (de naam punkrock bestond nog niet) te slijten aan platenmaatschappijen. Het waren de broers Bobby, Dannis en David Hackney, drie zwarte jongeren uit een achterstandswijk die een uitlaatklep vonden voor hun frustratie en agressie door samen te spelen in één van de slaapkamers in hun ouderlijk huis. Veel platenmaatschappijen waren onder de indruk van de muziek, maar stelden één eis: de jongens moesten hun bandnaam "Death" laten varen. Voor David had "Death" een diep persoonlijke en spirituele betekenis en dus weigerde hij halstarrig de bandnaam te veranderen. Na een paar jaar besloten Bobby en Dannis een andere muzikale richting in te gaan en decennialang bekommerde niemand zich meer om "Death". Deze documentaire vertelt het verhaal achter de geschiedenis van de band, hoe het de broers is vergaan en wat de hernieuwde interesse in hun muziek voor hun betekent. De oorspronkelijke opnames verschenen in 2009 onder de titel "...For the Whole World to See" en iedere muziekliefhebber doet er goed aan om dat album te beluisteren. Voor de documentaire was het interessanter geweest als er meer interessants te vertellen was over de periode tussen de opheffing van de band en de herontdekking. De muziek van "Death" is zeer hoogstaand, de bijdrages van onder andere Henry Rollins, Alice Cooper en Kid Rock onderstrepen de geloofwaardigheid van deze band en er is een ontroerende finale.

**Bande De Filles (2014)**

*zie: Girlhood*

**Bandit (2022) \*\*\***

*Misdaadkomedie met Josh Duhamel, Elisha Cuthbert, Mel Gibson*

*Regie: Allan Ungar*

Luchtige, biografische misdaadfilm reconstrueert de 58 gewapende overvallen die "The Flying Bandit" Gilbert Galvan in de jaren 80 in Canada wist te plegen. Galvan [Josh Duhamel] ontvluchtte de VS in 1985 en vervolgde zijn carrière als bankovervaller onder het pseudoniem Robert Whiteman. Tussendoor ontmoette hij Andrea [Elisha Cuthbert], met wie hij een gezin stichtte en haalde hij in Vancouver de banden aan met de plaatselijke misdaadkoning Tommy Kay [Mel Gibson]. Nestor Carbonall en Swen Temmell spelen de agenten die alleen door samen te werken een kans zien om Gilbert op heterdaad te betrappen en zeker te zijn van een veroordeling. Gebaseerd op ware feiten, maar toch bevat het scenario onvoldoende verrassingen om de genrekenners te behagen. Duhamel en Carbonall zijn gelukkig goed gecast en leveren prima werk af.

**Banel E Adama (2023) \*\*\*\*½**

*Psychologisch drama met Khady Mane, Mamadou Diallo, Binta Racine Sy*

*Regie: Ramata-Toulaye Sy*

Hoewel hun huwelijk het resultaat is van een dorpstraditie, lijken Banel [Khady Mane] en Adama [Mamadou Diallo] zeer gelukkig met elkaar. Ze zijn vastberaden om te breken met de tradities. Wanneer Adama te kennen geeft dat hij weigert zijn overleden vader op te volgen als stamhoofd, waarschuwt zijn moeder [Binta Racine Sy] voor de mogelijke gevolgen. Zij voorspelt rampspoed, waaronder droogte en hongersnood. Bovendien vreest ze voor een vloek die heerst op het terrein waar Banel en Adama willen gaan wonen. Primitief bijgeloof? Dat valt nog te bezien in dit traag op

gang komende psychologische drama met een aantal fraaie visuele effecten, een sterke ontknoping en sterk acteerwerk van Mane.

**Bang Gang (2015)**

zie: *Bang Gang – A Modern Love Story*

**Bang Gang – A Modern Love Story (2015) \*\***

**Alt. titel: Bang Gang; Bang Gang (Une Histoire d'Amour Moderne)**

Romantisch drama met Finnegan Oldfield, Marilyn Lima, Lorenzo Lefebvre

Regie: Eva Husson

Waarschuwend verhaal over de seksuele avonturen van vriendinnen George [Marilyn Lima] en Laetitia [Daisy Broom] met rokenjager Alex [Finnegan Oldfield] die vrienden bij hem uitnodigt om te feesten terwijl zijn rijke ouders op vakantie zijn. Van het een komt het ander. De ironische titel verklaart deels de naïviteit van deze tieners met betrekking tot groepsseks. Gebaseerd op ware gebeurtenissen waarvan Husson niet wist of ze er een melodrama of een farce van moet maken. Het resultaat houdt zwalkend het midden tussen deze twee uitersten.

**Bang Gang (Une Histoire d'Amour Moderne) (2015)**

zie: *Bang Gang – A Modern Love Story*

**Bangkok Bound (2011)**

zie: *Knockdowns*

**Bank Of Dave (2023) \*\*\*\***

Biografisch drama met Joel Fry, Rory Kinnear, Phoebe Dynevor

Regie: Chris Fogg

Bewerking van het waargebeurde verhaal van Dave Fishwick [Rory Kinnear], een verkoper van bestelwagens uit Burnley die enkele vrienden en kennissen financieel uit de brand heeft geholpen door hun geld goed voor hen te investeren. Een onschuldige opmerking inspireert Dave tot het oprichten van zijn eigen bank. "Bank of Dave" leent geld aan de mensen die het écht nodig hebben, en besteedt de winsten aan plaatselijke goede doelen. Dat is de droom, maar daarvoor moet het voldoen aan een aantal voorwaarden die zijn ingesteld om de huidige, grote banken te beschermen. En dat is in de laatste 150 jaar niemand gelukt. Hugh [Joel Fry] is de Londense jurist die Dave moet bijstaan en ontdekt dat Burnley niet zo deprimerend is als hij had verwacht. Conventionele underdog story ontstijgt de dreigende middelmaat door goed uitgewerkte hoofdpersonages en perfect gekozen hoofdrolspelers. Kinnear is buitengewoon innemend als Dave en voor liefhebbers van classic rock is er een gastoptreden van een van de absolute reuzen uit het genre. Een hint: de band komt uit Burnley!

**Banker, The (2020) \*\*\*½**

Historisch drama met Anthony Mackie, Samuel L. Jackson, Nicholas Hoult

Regie: George Nolfi

De overdaad aan vakjargon maakt het moeilijk om precies te begrijpen hoe de ambitieuze, maar onervaren bankierszoon Bernard Garrett [Anthony Mackie] en doorgewinterde zakenman Joe Morris [Samuel L. Jackson] er in de jaren 50 in slagen eigenaren te worden van een bank, ondanks hun zwarte huidskleur. Ze maken gebruik van stroman Matt Steiner [Nicholas Hoult], die de ballen verstand heeft van onroerend goed en bankieren maar beschikt over een feilloos geheugen. Nolfi weigert de hoofdrolspelers in dit boeiende verhaal neer te zetten als volkshelden. Mackie speelt de rol van Garrett met een soms haast kille, vastberaden zakelijkheid en Jackson is perfect als de sluwe zakenman die kans ziet de blanke elite dwars te zitten en daar zelf flink aan te verdienen. De scènes waarin Steiner de kneepjes van het vak leert zijn uiterst vermakelijk. Wanneer de autoriteiten proberen het drietal een hak te zetten vervalt het in een kat-en-muisspel dat vol zit met technische details waar vooral mensen met een gedetailleerde kennis van het bankwezen een touw aan vast kunnen knopen.

**Bankier Van Het Verzet (2018) \*\*\*½**

Historisch drama met Barry Atsma, Jacob Derwig, Raymond Thiry

Regie: Joram Lürsen

Het valt niet mee om een interessante film over bankieren te maken. Dit historische drama over de bankiers die een combinatie van connecties, administratieve inventiviteit en lef gebruikten om vanaf 1942 het verzet volledig te financieren, is helaas geen

uitzondering op die regel. Het eerste deel, waarin Walraven van Hal [Barry Atsma] samen met zijn behoedzame broer Gijs [Jacob Derwig] en de geheimzinnige Van den Berg [Raymond Thiry] de plannen in elkaar smeedt, bestaat uit veel (bankiers)gepraat waardoor de film langzaam op gang komt. Zodra alles in werking wordt gezet en de Duitsers een kloppacht beginnen op het brein achter de operatie, wordt het een stuk beter. Sterk geacteerd (vooral Pierre Bokma maakt indruk als Rost van Tonningen) en goed gemaakt, maar dat neemt niet weg dat je even moet doorbijten in een niet al te interessant eerste uur.

**Bannebroek's Got Talent (2014) \*\*\*\***

Komedie met Arjan Ederveen, Rory Mijnen, Lars Henckens

Regie: Pieter Kramer

Het is alsof de duvel ermee speelt: deze hernieuwde samenwerking tussen Kramer en Ederveen, de makers van *30 Minuten* en de met een Gouden Kalf bekroonde televisiefilm *Geboren in een Verkeerd Lichaam*, is ongeveer 30 minuten lang ronduit briljant. Ederveen is verbluffend als Jo, kapper en voormalig Prins Carnaval in het dorpje Bannebroek, die al jaren organisator is van de lokale talentenjacht oor kinderen, 'Bannebroek's Got Talent'. Het eerste half uur doet denken aan *Waiting For Guffman* en richt zich op de juryleden, drie lokale ondernemers die zich willen profileren, en een wethouder die nauwelijks verstand van zaken heeft. Dan zijn er nog de ouders van de jonge deelnemers die alles over hebben voor het succes van hun kind. Het is jammer dat Kramer de vorm van de nepdocumentaire vrij abrupt verruult voor een conventioneel drama over het gekibbel tussen twee vriendjes die samen een goochel act hebben. Het helpt niet dat Mijnen en Henckens niet al te best acteren, al is hun slotact fraai uitgevoerd. De volwassen cast is uitstekend, met uitzondering van de schmierende Plien van Bennekom als moeder die alles doet om de jury te beïnvloeden. Maar waar blijft Lieke-Lieke-Lieke-Lieke van Lexmond?

**Banshees Of Inisherin, The (2022) \*\*\*\***

Zwarte komedie met Colin Farrell, Brendan Gleeson, Kerry Condon

Regie: Martin McDonagh

In een echte Ierse eilandgemeenschap beëindigt Colm [Brendan Gleeson] abrupt zijn vriendschap (en de bijbehorende bezoeken aan de plaatselijke pub) met Pádraic [Colin Farrell] om hij tot de conclusie is gekomen dat Pádraic, maar "saai" is. Pádraic laat zich echter niet zomaar opzij zetten, ook niet wanneer Colm, een begenadigde muzikant, dreigt een van zijn vingers af te snijden wanneer Pádraic hem zelfs maar durft aan te spreken. Gefilmd op prachtige locaties die sfeer voorzien van authenticiteit en goed geacteerd. Farrell was nog nooit zo goed (Gleeson wel), maar het Condon die het meest indruk maakt als Pádraics zus die de koppigheid van de twee gewezen vrienden niet kan uitstaan. Goed gemaakt, maar behoorlijk bizar.

**Barb And Star Go To Vista Del Mar (2021) \***

Komedie met Kristen Wiig, Annie Mumolo, Jamie Dornan

Regie: Josh Greenbaum

Het zou me niet verbazen als Kristen Wiig en Annie Mumolo op wat voor manier dan ook volledig van de wap waren toen ze zich vastlegden om de hoofdrol te spelen in deze flauwe en nooit leuke komedie, temeer daar ze hiervoor zelf het scenario moesten schrijven. Barb [Annie Mumolo] en Star [Kristen Wiig] zijn

**Barney's Version (2010) \*\*\*½**

Komisch drama met Paul Giamatti, Rosamund Pike, Dustin Hoffman

Regie: Richard J. Lewis

Detective Sean O'Hearne [Mark Haddy] beschuldigt filmmaker Barney Parnofsky [Paul Giamatti] van moord. In flashbacks ontvouwt zich het levensverhaal van Barney, de zoon van een politiemann [Dust in Hofmann] die op de receptie van zijn tweede bruiloft de ware liefde van zijn leven [Rosamund Pike] ontdekt en alles op alles zet om haar te veroveren. Zelfs de sympathieke Giamatti slaagt er niet in om veel sympathie op te wekken voor deze zelfingenomen Barney en het scenario slingert allerlei kanten op, maar Pike is voortreffelijk en Dustin Hoffman speelt één van zijn beste komische rollen.

stereotype waar ze zelf blijkbaar ontzettend om hebben moeten lachen) die na hun ontslag bij de plaatselijke meubelzaak en hun uitsluiting bij de plaatselijke vrouwenpraatgroep besluiten na

jaren eens op vakantie te gaan. Hun bestemming: Vista del Mar in Florida, een kitscherige resort waar ze flirten (en meer) met hunk Edgar [Jamie Dornan, nog net zo kleurloos als in de *Fifty Shades*-films]. Er is ook nog een vrouw met een pigmentstoornis [Rose Abdo] die wraak wil nemen op Vista del Mar met behulp van een muskietenplaag. Waarschijnlijk zijn er mensen die enorm moeten lachen om Barb en Star, maar als je dat in de eerste vijf minuten niet is gelukt: zet af!

**Barbarian (2022) \*\***

*Horrorfilm met Georgine Campbell, Bill Skarsgård, Justin Long*  
*Regie: Zach Cregger*

Tess [Georgina Campbell] wacht een onaangename verrassing wanneer ze op een regenachtige avond ontdekt dat de woning in Brightmoor die ze via Airbnb heeft geboekt al bezet is door Keith [Bill Skarsgård]. Noodgedwongen brengen ze de nacht onder hetzelfde nacht door en daarbij ontdekken ze dat het spookt in het huis. Alweer zo'n horrorfilm die het moet hebben van sinistere muziekjes en een rondwanderende camera en waarin bijna niets gebeurt. Net wanneer het op gang lijkt te komen springt het verhaal naar AJ [Justin Long], de eigenaar van de woning in kwestie, die noodgedwongen het huis te koop moet zetten en begint de ellende weer opnieuw. Heeft een niet onaardige ontknopning, maar verder weinig om over naar huis te schrijven.

**Barbe, La (2023)**

*zie: Rosalie*

**Barbershop: A Fresh Cut (2016) \*\*\*\***

***Alt. titel: Barbershop: The Next Cut***

*Komedie met Ice Cube, Cedric The Entertainer, Regina Hall*  
*Regie: Malcolm D. Lee*

Tien jaar zijn verstreken sinds *Barbershop: Back In Business* en Calvin [Ice Cube] is in zee gegaan met dameskapper Angie [Regina Hall] waardoor de kapperszaak in de South Side van Chicago nu definitief een plaats is waar mannen en vrouwen in gelijke mate welkom zijn. Maar het straatgeweld in de buurt is zorgwekkend. Calvin maakt zich zorgen dat zijn zoon Jaden [Michael Rainey jr.] negatief wordt beïnvloed door Kenny [Diallo Thompson], de zoon van Calvins goede vriend Rashad [Common]. Onderlinge verhoudingen komen op scherp te staan, maar de kapper blijkt nog altijd een plaats waar verschillende meningen en soms zelfs aartsvijanden bij elkaar kunnen komen om de buurt te verbeteren. Scenaristen Kenya Barris en Tracy Oliver laten elk personage goed uit de verf komen. Lee zorgt voor de perfecte mix tussen komedie, sociaal drama, retoriek en misdaaddrama en Ice Cube is ideaal als het morele kompas van de gemeenschap.

**Barbershop: The Next Cut (2016)**

*zie: Barbershop: A Fresh Cut*

**Barbie (2023) \*\*\***

*Satire met Margot Robbie, Ariana Greenblatt, Ryan Gosling*  
*Regie: Greta Gerwig*

In Mattels antwoord op *The Lego Movie*, wordt het onbezorgde sprookjesleven van "stereotypische" Barbie [Margot Robbie] in Barbieland verstoord door een enkele existentiële gedachte. Barbie zoekt hulp bij Weird Barbie [Kate McKinnon]. Die concludeert dat die gedachte te maken heeft met haar gebruiker en raadt Barbie aan om naar 'The Real World' te reizen en haar eigenaar [Ariana Greenblatt] op te zoeken. Onderweg blijkt "stereotypische" Ken [Ryan Gosling] zich in Barbies auto te hebben verstopt. Wat Barbie en Ken aantreffen in 'de echte wereld' is niet wat ze hadden verwacht. Robbie speelt de titelrol met een uitgekookte mix van menselijkheid en ironie, waardoor ze even goed amuseert als ontroert. Gosling doet wat hij kan, maar met zijn soms wat gemanierde spel en gebrekkige komische timing schiet hij tekort. Het scenario is een mix van geslaagde en minder geslaagde ideeën en het zijn er te veel, waardoor het verhaal rommelig is en de film meerdere keren dreigt te ontsporen. Amusant, maar alleen de oneliner van de onvoldoende benutte Michael Cera over NSYNC deed mij hardop lachen. Billie Eilish en Finneas O'Connell kregen een Oscar voor het lied 'What Was I Made For'.

**Bardo (2022) \*½**

***Alt. titel: Bardo, Falsa Crónica De Unas Cuantas Verdades***

*Drama met Daniel Giménez Cacho, Griselda Siciliani, Ximena Lamadrid*

*Regie: Alejandro G. Iñárritu*

Een lange menselijke schaduw in een woestijn springt zeer hoog en ver. Een dokter concludeert dat een pasgeboren baby helemaal niet geboren wilde worden en stop het terug in de buik van de moeder. Vader en moeder lopen door het ziekenhuis en beseffen zich dat navelstreng niet is doorgesneden, waarop vader de navelstreng ergens halverwege doorknipt. Als je na die proloog geïntrigeerd bent dan is deze film je op het lijf geschreven, maar de kans is groot dat je je hart vasthoudt voor wat je verder nog over je heen krijgt. Ik behoor nadrukkelijk tot de laatste categorie en zag mijn vermoeden bevestigd in deze volstrekt absurde, vermoeide bespiegeling op het leven en alles wat daarmee te maken heeft. Geloof ik. Het is een aaneenschakeling van visuele huzarenstukjes waarin cameraman Darius Khondji, production designer Eugenio Caballero, arts director Carlos Y. Jacques en kostuumontwerper Anna Terrazas alle ruimte hebben gekregen om hun aanzienlijke vakmanschap te tonen. Maar omdat het allemaal nergens op slaat, is het vooral buitengewoon vermoeiend. Een oogverblindende hoop gebakken lucht dus.

**Bardo, Falsa Crónica De Unas Cuantas Verdades (2022)**

*zie: Bardo*

**Bardo: False Chronicle Of A Handful Of Truths (2022)**

*zie: Bardo*

**Barefoot Emperor, The (2019) \*\*\*\***

*Satire met Peter van den Begin, Udo Kier, Geraldine Chaplin*  
*Regie: Peter Brosens, Jessica Woodworth*

Nicholaas III, [Peter van den Begin] de koning der Belgen, is nog steeds onderweg naar zijn thuisland om de afspitsing van Wallonië tegen te houden en belandt in Sarajevo. Daar raakt hij licht gewond bij een incident (hint: het is 28 juni) waardoor hij belandt in een kuuroord op een afgelegen eiland waar hij met hulp van dr. Otto Kroll [Udo Kier] herstelt onder het pseudoniem Leonid Brezhnev. Op een dag kondigt Kroll aan dat Europa uiteen is gevallen en dat ze op dit eiland een nieuwe Europese Staat stichtten. Eén van de aanwezigen zal worden uitgeroepen tot de nieuwe Keizer, maar wie? Brosens en Woodworth weten de droogkomische, soms absurdistische satirische toon van *King of the Belgians* probleemloos vast te houden. Grotendeels gefilmd op een van de Brijuni eilanden bij Kroatië, waar de Joegoslavische heerser Tito hoogwaardigheidsbekleders ontving. Van den Begin is opnieuw voortreffelijk als de naïeve, zwijgzame koning en Kier en Geraldine Chaplin verlenen gewicht aan deze scherpe, maar luchtige veroordeling van Europees nationalisme en fascisme. Let ook op de plaats die Nederland *niet* mag innemen in de line-up van de lidstaten. De surrealistische finale, met hulp van Ravels 'Bolero', is uitstekend en blijf nog even zitten tijdens de aftiteling.

**Barely Lethal (2015) \*\*\*\***

*Actiekomedie met Hailee Steinfeld, Dove Cameron, Roger Marcus*  
*Regie: Kyle Newman*

Hardman [Samuel L. Jackson] leidt meisjes vanaf hun kleutertijd op tot moordmachines. Van de nieuwe lichting is Megan [Hailee Steinfeld] de eerste pupil die wordt geactiveerd, maar tijdens haar eerste operatie besluit ze te ontsnappen om te ervaren hoe het is om een 'normaal' leven te leiden. Megan krijgt onderdak bij de familie Larson en gaat samen met dochter des huizes [Dove Cameron] naar de High School. Een middelbare schoolkomedie met een originele invalshoek en een kijk op het scholierenleven dat veel genuanceerder is (en niet vasthoudt aan de traditionele hokjesgeest) dan veel voorgangers. Steinfeld is uitstekend in deze vlotte, maar weinig diepgravende actiekomedie met Jessica Alba amusant als de schurk.

**Based On A True Story (2017) \*\*\***

***Alt. titel: D'après Une Histoire Vraie***

*Psychologische thriller met Emmanuelle Seigner, Eva Green, Vincent Perez*

*Regie: Roman Polanski*

Auteur Delphine Dayrieux [Emmanuelle Seigner] is met haar agent Karina [Josée Dayan] bezig haar nieuwste boek te promoten, maar kampt ondertussen met een writer's block. Dan ontmoet ze Elle [Eva Green], een fan die benadrukt dat ze veel met Delphine gemeen heeft. De twee raken bevriend, maar al snel rijst de vraag of deze nieuwe vriendschap een zegen of een gevaar is voor Delphines carrière en geestelijke gezondheid. Green geeft haar personage de juiste mix van charme en mysterie in deze redelijke paranoïathriller, maar gezien Polanski's staat van dienst

(*Repulsion*, *Rosemary's Baby*, *The Tenant*) in dit subgenre is dit voor zijn fans een tegenvaller.

**Basic Instinct: Seks, Spanning En Stone (2020) \*\*\*\***

*Documentaire met Sharon Stone, Michael Douglas, Paul Verhoeven*

*Regie: Jacinto Carvalho*

De grootste filmhit van 1992 profiteerde van controverserige en maakte een ster van Sharon Stone. Het feit dat ze meewerkte aan en de feitelijke spil is van deze documentaire geeft dit een meerwaarde vergeleken met eerdere films over *Basic Instinct*. Ook regisseur Paul Verhoeven, co-ster Michael Douglas en scenarist Joe Eszterhas vertellen openlijk over de enorme spanningen voor en tijdens de opnames en Stone maakt een einde aan de jarenlange speculaties over haar gedachten over de beroemdste scène uit deze seksthiller. Bourgeois-Tacquet geeft Stone bovendien de ruimte om duidelijk te maken hoe ze omging met de enorme (deels zelfopgelegde) prestatiedruk en wat haar rol zowel in positief als in negatief opzicht betekende. Bevat vrij veel fragmenten uit *Basic Instinct*, dus als je de film nog niet gezien hebt, denk ik dat je na het zien van deze documentaire die verleiding moeilijk kunt weerstaan. Enig minpunt is de afwezigheid van Jeanne Tripplehorn, die een belangrijke bijrol speelde en wiens ervaringen een interessant contrast hadden kunnen vormen met die van Stone.

**Bastard, The (2023)**

*zie: Promised Land, The*

**Bastarden (2023)**

*zie: Promised Land, The*

**Baster, The (2010)**

*zie: Switch, The*

**Bastille Day (2016) \*\*\*\***

**Alt. titel: The Take**

*Misdadthriller met Idris Elba, Richard Madden, Charlotte Le Bon*

*Regie: James Watkins*

Zoe [Charlotte Le Bon] krijgt opdracht een in een teddybeer verstopte tijdbom te plaatsen in het hoofdkwartier van de Franse Nationalisten, maar twijfelt op het allerlaatste moment. In haar onoplettendheid wordt de tas met de bom gestolen door zakkenroller Michael Mason [Richard Madden] die de explosie van de bom ternauwernood overleeft en ook nog eens de politie en de geheime diensten achter zich aan krijgt. Sean Briar [Idris Elba] is de eigenwijze CIA-agent die Michael opspoort en met hem op zoek gaat naar Zoe in de hoop de ware motieven achter de mislukte aanslag te achterhalen en verdere terreurdaden te voorkomen. Vlotte, pretentieloze thriller met een sterke cast, een hoog tempo en scherp gemonteerde actiescènes.

**Bathtubs Over Broadway (2018) \*\*\*½**

*Documentaire met Steve Young, Melody Rogers, Hank Beebe*

*Regie: Dava Whisenant*

Steve Young werkte 25 jaar als grappenschrijver voor David Letterman en diens *Late Show* en stuitte in zijn zoektocht naar excentrieke onderwerpen op een bijna vergeten fenomeen: de industriële musicals. Vanaf de jaren 50 produceerden grote Amerikaanse bedrijven met regelmaat musicals voor personeelsdagen of conventies waarin ze hun bedrijf of hun producten in een positief daglicht stelden. De aanwezigen kregen later vaak een opname van de show als souvenir. De combinatie van de schitterende arrangementen en bizarre teksten, die in feite verkooppraatjes zijn, spreekt Young zo aan dat hij besluit een boek te schrijven over deze vergeten shows. Daarvoor zoekt hij beroemdheden op als Martin Short en Florence Henderson, maar ook vergeten vakmensen van wie hij een grote fan is geworden. Liefde voor musicals of voor muziek is absoluut een pre, mede omdat Young geen al te charismatische verschijning is. Maar de fragmenten van de musicals die we krijgen te horen en/of te zien zijn sowieso vermakelijk en Youngs oprechte bewondering en respect voor de vakmensen die hij ontmoet is amusant en ontroerend tegelijk. Niet alleen documentaire over een excentrieke hobby, maar ook over hoe een nieuwe wereld voor je open kan gaan als je je passie volgt.

**Batiment 5 (2023)**

*zie: Indésirables, Les*

**Batman, The (2022) ½**

*Actiethriller met Robert Pattinson, Zoe Kravitz, Paul Dano*

*Regie: Matt Reeves*

In de vrolijke serie uit de jaren 60 als in *Batman Forever* was The Riddler een aangename verschijning, met zijn kleurrijke kostuums, tomeloze energie, sardonische gevoel voor humor en zijn melige raadseltjes. Reeves blijkt echter net zo'n deprimerende benadering te hebben van deze franchise als Christopher Nolan en dat alleen maakt deze reboot (of wat het ook wezen mag) nutteloos. Bruce Wayne [Robert Pattinson] ziet eruit als een aan heroïne verslaafde emo-rocker en kijkt alsof de wereld vergaat. Christopher Nolan en Zack Snyder hebben Batman al volledig uitgemolken en het is dan ook onbegrijpelijk dat Reeves op dezelfde voet denkt door te kunnen gaan. Denkt, want hij beschikt duidelijk over minder talent en komt niet verder dan een fletse imitatie. Goed, Batman hoeft van mij niet in het zonnetje met zijn Bat-a-rang en Bat-rope de gevels van de wolkenkrabbers te beklimmen, maar zo saai als dit zou het nooit meer mogen worden.

**Batman 66 (2016)**

*zie: Batman: Return Of The Caped Crusaders*

**Batman: Return Of The Caped Crusaders (2016) \*\*\*½**

**Alt. titel: Batman 66**

*Animatiefilm met de stemmen van Adam West, Burt Ward en Julie Newmar*

*Regie: Rick Morales*

"Quick, Robin! To the crosswalk!" 50 jaar na de eerste Batmanfilm kruipen de oorspronkelijke Caped Crusaders Adam West en Burt Ward probleemloos terug in de huid van Batman en Robin in deze liefdevolle hommage aan de populaire serie uit 1966 waar *Batman The Movie* een spin-off van was. Ook Julie Newmar, een van de drie actrices die Catwoman speelde in de serie, keert terug. Deze animatiefilm mist de energie van de oorspronkelijke serie en de vervangers van Burgess Meredith, Frank Gorshin en Cesar Romero zijn fletse imitaties. Er is bovendien weinig moeite gedaan om de kleurrijke sets, die zo belangrijk waren voor de campy sfeer van de serie, nieuw leven in te blazen. Maar het scenario is foutloos en bevat alle elementen van een klassieke Batman-episode. Verwacht dus flink wat raadsels met vergezochte antwoorden, waanzinnige gadgets (er is zelfs een Utility Belt-duel!) een muurbeklimming en vergeet niet dat voor Batman en Robin veiligheid altijd boven alles gaat. Verre van purr-fect maar bevat meer dan voldoende egg-cellente momenten. Uiteraard een must voor fans van de serie.

**Batman: The Doom That Came To Gotham (2023) \*\*\*½**

*Animatiefilm David Giuntoli, Tati Gabrielle, Navid Negahban*

*Regie: Christopher Berkeley, Sam Liu*

Een bijzondere, sinistere ontdekking in het Poolgebied doet Bruce Wayne [David Giuntoli] besluiten om voor het eerst in 20 jaar terug te keren naar Gotham City. De moord op havenmeester Lucius Fox [Tim Russ] bevestigt dat de stad in groot gevaar is. Het heeft allemaal van doen met het Testament van Ghul, waarmee een duistere kracht tot leven kan worden geroepen. En ja, ook de dood van Bruces ouders komt nog maar eens een keer langs. In het kader van diversiteit zijn Kai Li [Tati Gabrielle] en Sanjay [Karan Brar] toegevoegd aan Batmans entourage en er komt een kleurrijke hoeveelheid schurken en monsters voorbij. Een prima aanvulling op de reeks avondvullende animatiefilms waar DC nog wel wat jaren vooruit moet kunnen.

**Batman: The Long Halloween (2021) \*\*\*½**

*Animatiefilm met de stemmen van Jensen Ackles, Josh Duhamel,*

*Naya Rivera*

*Regie: Chris Palmer*

Oorspronkelijke uitgebracht in twee delen die direct op elkaar aansluiten, dit mysterie waarin Batman [Jensen Ackles] commissaris Gordon [Billy Burke] helpt te achterhalen wie verantwoordelijk is voor een serie moorden die vanaf Halloween op de landelijke feestdagen worden gepleegd. Een excuus om een flink blik aan Batman-schurken hun ding te laten doen, waarbij gezegd moet worden dat Troy Baker op verdienstelijke wijze in de voetsporen van Mark Hamill treedt als The Joker. Houdt vast aan de visuele stijl uit de populaire DC Comic. Het heeft wat tijd nodig om op gang te komen, maar belooft je geduld met een vermakelijke finale.

**Batman V Superman: Dawn Of Justice (2016) \***

*SF-actie met Ben Affleck, Henry Cavill, Jesse Eisenberg*

*Regie: Zack Snyder*

Alleen Jesse Eisenberg blazen Gal Gadot blazen wat leven in deze saaie voorloper op *Justice League* die vol melodramatisch geneuzel en overdreven CGI-effecten zit. Lex Luthor [Jesse Eisenberg] ontwikkelt een wapen waarmee hij Superman [Harry Cavill] kan uitschakelen en schuwt geen enkel middel om de publieke opinie zo te beïnvloeden dat zelfs Batman [Ben Affleck] vreest dat Superman een gevaar is voor de mensheid. Een overdaad aan overbodige personages en onverschillig spel van Affleck en de kleurloze Cavill verklaren het gebrekkige vertrouwen in de sequel *Justice League*.

**Battle Drone (2018) ½**

**Alt. titel: Battle Of The Drones**

*SF-actie met Louis Mandylor, Michael Paré, Steve Pound*

*Regie: Mitch Gould*

Een groep huurling met een militaire achtergrond onder leiding van Vincent Reikker [Louis Mandylor] krijgt opdracht om af te reizen naar Tsjernobyl om een wapentransport te bewaken. Daar komt het team oog in oog te staan met haast onverwoestbare gevechtsrobots (vandaar de titel) en realiseert Reikker zich al snel dat zijn team slechts proefkonijn is in een levensgevaarlijk experiment. Met afgezaagde montage trucs probeert Gould nog iets te maken van de actiescènes in deze slecht geschreven, dwaze sciencefictionthriller vol minstens zo afgezaagde personages en dialogen. Volstrekt waardeloos dus.

**Battle Los Angeles (2011) \*\*\*\***

**Alt. titel: World Invasion: Battle Los Angeles**

*SF-actie met Aaron Eckhart, Michelle Rodriguez, Ramon Rodriguez*

*Regie: Jonathan Liebesman*

Een dag nadat vaak gedecoreerde sergeant Michael Nantz [Aaron Eckhart] heeft besloten zich alleen nog maar bezig te houden met het trainen van nieuwe rekruten, trekt het leger zijn verzoek in wanneer duidelijk wordt dat meteoren op acht verschillende plaatsen in de VS in zullen slaan. Wat een reddingsoperatie had moeten zijn, ontgaat in een veldslag wanneer de meteoren vijandige buitenaardse wezens met zich mee blijken te dragen. De altijd charismatische Eckhart is perfect gecast als de veteraan die al zijn intuïtie en ervaring gebruikt om een volstrekt onvoorspelbare vijand te verslaan en Rodriguez bewijst waarom ze tot de beste vrouwelijke actiehelden van haar generatie behoort. Het verhaal is simpel maar een hoog tempo en dynamisch gefilmde en gemonteerde actiescènes zorgen voor een aangename, verhoogde dosis adrenaline.

**Battle Of Haarlem (2014) ½**

*zie: Kenau*

**Battle Of The Drones (2018)**

*zie: Battle Drone*

**Battle Of The Sexes (2017) \*\*\*\*½**

*Historisch drama met Emma Stone, Steve Carell, Andrea Riseborough*

*Regie: Jonathan Dayton, Valerie Faris*

Reconstructie van de aanloop naar een publiciteitsstunt opgezet door de 54-jarige gokverslaafde voormalige toptennisser Bobby Briggs [Steve Carell] onder de naam 'Battle of the Sexes', een wedstrijd tegen Billie Jean King [Emma Stone], toen de beste vrouwelijke tennisster ter wereld. Een interessant en nog altijd actueel onderwerp dat aandacht verdient, maar het scenario van Simon Beaufoy wil te veel vertellen in de daarvoor beschikbare tijd. De aandacht gaat vooral uit naar King, die een conflict met tennispromotor Jack Kramer [Bill Pullman] beslecht door haar eigen tennisbond op te zetten en samen met enkele collega's haar eigen circuit begint waarbij de dames een eerlijk(er) salaris krijgen. Bovendien ontdekt ze gevoelens te hebben voor kapster Marilyn Barnett [Andrea Riseborough] waardoor haar huwelijk met haar echtgenoot Larry [Austin Stowell], die veel weg heeft van een jonge Robert Redford] in gevaar komt. Carell is charismatisch als Briggs, lijkt er sprekend op en de montage waarin hij in idiote outfits demonstratiewedstrijden doet zijn hilarisch, maar zijn kant van het verhaal komt amper uit de verf. Met het spel van Stone en Carell is helemaal niets mis, maar gezien het onderwerp en de kleurrijke, boeiende karakters had het zeker een half uur langer mogen duren zodat het echt recht had gedaan aan de hoofdpersonen en het stukje geschiedenis dat ze samen schreven.

**Battleship (2013) ½**

*SF-actie met Taylor Kitsch, Alexander Skarsgård, Brooklyn Decker*

*Regie: Peter Berg*

Een jaar na de ontdekking van een planeet met een klimaat dat gelijk is aan dat van de Aarde zendt NASA de eerste signalen naar die planeet. Dan is 't een kwestie van tijd voor de plaatselijke bevolking reageert door grote steden te verwoesten. Taylor Kitsch speelt de loser die het ondanks zijn gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel met hulp van zijn broer [Alexander Skarsgård] weet te schoppen tot luitenant van de U.S.S. Missouri en na de dood van een aantal officieren zelf de touwtjes in handen krijgt. Volstrekt absurde SF-actie ter meerdere eer en glorie van de Amerikaanse marine met Brooklyn Decker als oogappeltje, Rihanna om tieners naar de bioscoop te lokken en Liam Neeson die opdraaft om hier en daar wat bevelen uit te delen. Stompzinnig popcornvermaak, te lawaaiig om bij in slaap te kunnen vallen.

**Bayang Ina Mo (2017)**

*zie: Motherland*

**Baymax (2014)**

*zie: Big Hero 6*

**Baywatch (2017) \*\*\***

*Actiekomedie met Dwayne Johnson, Zac Efron, Alexandra Daddario*

*Regie: Seth Gordon*

Dwayne Johnson heeft zich ontwikkeld tot een charismatische verschijning met een goede komische timing. Zac Efron doet te hard zijn best om leuk over te komen en slaat de plank meestal mis. Met die insteek kan het niet anders dan dat dit een geval is van hit-and-miss, waarbij ook nog eens veel afhangt van het scenario. Grappen over geslachtsdelen kunnen me nooit bekoren, noch smakeloze grappen waaronder die over likenet die in de trailer zit. Dat zou een kwestie van een generatiekloof kunnen zijn (volgens de beschermheilige van *Freddy Got Fingered*), maar *Baywatch* kan zich zeker niet meten met *21 Jump Street* dat grotendeels dezelfde formule volgt. Gelukkig is Johnson op zijn best en bevat dit voldoende goede actiescènes en leuke bijrollen om de middelmaat te ontstijgen.

**Baz Luhrmann's Elvis (2022)**

*zie: Elvis*

**Be My Voice (2021) \*\*\***

**Alt. titel: Hör Min Röst: Slöjans Revolution**

*Documentaire met Masih Alinejad, Kambiz Foroohar, Nahid Persson*

*Regie: Nahid Persson*

Masih Alinejad is een Iraanse journalist die haar land moest verlaten vanwege haar kritische houding tegenover de regering. Ze daagt een minister zelfs uit door tijdens een gefilmd interview te zingen, hoewel de minister net had onderstreept dat het voor vrouwen verboden is om te zingen. Nu woont ze met echtgenoot Kambiz in Brooklyn, uit ze via sociale media kritiek op de discriminatie van vrouwen in haar geboorteland. Daarmee hoopt ze vrouwen in Iran te inspireren. En dat lukt, getuige de vele steunbetuigingen en filmpjes van vrouwen én meisjes in Iran die zichzelf filmen terwijl ze in het openbaar zonder sluijer of hijab over straat lopen. De Iraanse regering schuwt (bijna) geen enkel middel om haar de mond te snoeren en dat weegt duidelijk zwaar op Alinejad. Dat verklaart mede waarom ze optimaal en uitbundig geniet van de zonnige momenten in haar leven. Persson verbleef een paar weken bij Alinejad, een energieke vrouw met een overdadig gevoel voor dramatiek, wat haar soms wat vermoeiend maakt. Alinejad neemt zelf al snel de regie in handen, waardoor je jammer genoeg niet veel meer te weten komt over de persoon achter het media-personage.

**Be Water (2020) \*\*\*\*½**

*Documentaire met Linda Lee Cadwell, Shannon Lee, Kareem Abdul-Jabbar*

*Regie: Bao Nguyen*

Ondanks zijn onmiskenbare charisma, vakmanschap en acteerervaring kreeg Bruce Lee nauwelijks voet aan de grond in Hollywood en weigerden televisiestations Lee de hoofdrol te geven in de door hemzelf ontwikkelde serie *Kung Fu*. De aandacht voor het activisme van Amerikanen van Aziatische achtergrond biedt een interessant nieuw perspectief op het leven en de carrière van de martial arts-legende en ook de afwezigheid van pratende

hoofden is een pluspunt. Er zijn interessante bijdragen van Lees weduwe, zijn dochter en van acteur Nancy Kwan en Lees pupil Kareem Abdul-Jabbar, de boomlange basketballegende die een rol speelde in *Game of Death*. Jammer genoeg valt Nguyen regelmatig terug op vaak verkend terrein.

**Beach Bum, The (2019)** ½

*Komedie met Matthew McConaughey, Snoop Dogg, Isla Fisher*  
*Regie: Harmony Korine*

Waardeloze bagger zoals alleen Harmony Korine dat weet te produceren. Cinema variété op zijn allerslechtst, vol met nutteloze en irritante jump cuts en nog meer drugs, alcohol, (vrouwelijk) naakt en aanverwante seksuele perikelen. Een sneue poging tot het maken van een controversiële film, maar het is hedonistische navelstaarderij met walgelijke karakters en tenenkrommende pogingen tot humor. McConaughey leidt de dans qua slechte vertolkingen totdat Zac Efron ten tonele verschijnt. Het belachelijke excuus voor een verhaal gaat 90 minuten lang helemaal nergens over en het is ronduit stuitend dat Korine daarmee weg denkt te komen door een slap antikapitalistisch statement te maken in de slotscène. Een volledige verspilling van tijd en talent, al valt er van dat laatste nauwelijks iets te merken.

**Beach House, The (2019)** \*

*Horrorfilm met Liana Liberato, Noah Le Gros, Jake Weber*  
*Regie: Jeffrey A. Brown*

Emily [Liana Liberato] en Randall [Noah Le Gros] besluiten hun relatie nieuw leven in te blazen door hun intrek te nemen in het strandhuis van Randalls ouders. Tot hun verbazing blijken twee oude kennissen ook gebruik te maken van dat huisje. Het viertal besluit er het beste van te maken met wat feestelijke versnaperingen, maar niemand realiseert zich dat er iets mis is met het water. Neemt een eeuwigheid de tijd om de karakters te introduceren en vervalt vervolgens in oninteressante hallucinaties en dergelijke. Het totale gebrek aan chemie tussen Liberato en Le Gros helpt ook niet mee.

**Beanpole (2019)** \*½

**Alt. titel: Dylda**

*Psychologisch drama met Viktoria Miroshnichenko, Vasilisa Perelygina, Andrey Bykov*

*Regie: Kantemir Balagov*

Twee jonge Russische vrouwen zijn diep getraumatiseerd teruggekeerd van het Russische front en proberen eind 1945 in het verwoeste Leningrad iets van hun waardigheid te hervinden in de hoop op een betere toekomst. Iya [Viktoria Miroshnichenko] lijdt aan catatonische episodes waarbij ze lange tijd volstrekt roerloos blijft staan en vriendin Masha [Vasilisa Perelygina] is onvruchtbaar geworden. Is er hoop voor deze vrouwen, wiens innerlijke littekens veel diepere sporen hebben achtergelaten dan die op hun lichaam? Een hoop tranen, uitgerekte stiltes en slaapverwekkende scènes later is er niet meer dan een sprankje hoop en daar heb je dan 135 minuten op moeten wachten. Gezien de aard van de trauma's is er uiteraard geen sprake van een werkelijk hoopvol slot, maar precies waarom regisseur en coscenarist Kantemir Balagov de kijker zo lang onderdompelt in treurnis blijft een mysterie. Knap geacteerd, dat wel, maar van subtiliteit is geen enkele sprake. Slaapverwekkend pretentius en het liet me helaas bijna net zo koud als de Russische winter.

**Bear And the Bow, The (2012)**

*zie: Brave*

**Bears' Famous Invasion Of Sicily (2019)**

*zie: Beroemde Bereninvasie Van Sicilië, De*

**Bears (2014)** \*\*\*

**Alt. titel: Disneynature's Bears**

*Documentaire met commentaar van John C. Reilly*

*Regie: Keith Scholey, Alastair Fothergill*

Disney heeft er een gewoonte van gemaakt natuurdocumentaires te verkinderdagverblijviseren. En dus krijgen de beren in deze film menselijke trekjes aangesmeerd en hebben ze allemaal een naam. We volgen Mama Bear Skye en haar kinderen Amber en Scout die overigens net zo goed Paddington en Pooh hadden kunnen heten, zo schattig zijn ze. Uiteraard ontdekken we dat ze denken zoals mensen dat doen en dat ze zich vaak precies zo gedragen als wij! Dergelijke nonsens moet je helaas slikken totdat de werkelijke overlevingsstrijd begint en deze documentaire eindelijk de realiteit van het berenleven onder ogen ziet. En het

berenleven is lang niet altijd beregoed. Hoewel de makers volop gebruik maken van montagetechnieken om een verhaal te suggereren (tijdens de aftiteling zien we de crew aan het werk) zijn er veel indrukwekkende momenten. Er zijn confrontaties met onvriendelijke concurrenten die elkaar te lijf (willen) gaan, maar het zijn de schitterende beelden van de forelvangst die het meest indruk maken. Niet bijzonder leerzaam maar aangenaam kijkvoer voor de familie, al zijn sommige momenten wat eng voor de allerkleinsten.

**Beast (2017)** \*\*\*\*

**Alt. titel: Jersey Affair**

*Thriller met Jessie Buckley, Johnny Flynn, Geraldine James*

*Regie: Michael Pearce*

Getraumatiseerde jonge vrouw Moll [Jessie Buckley] heeft last van waanbeelden en kampt met een dominante moeder als hoofd van een familie die ze nauwelijks kan uitstaan. Molls troosteloze bestaan op het eiland Jersey krijgt wat glans nadat Pascal [Johnny Flynn] haar redt van een aanranding. Tussen de twee bloeit een romance, maar al snel blijkt dat Pascal duistere geheimen heeft. De relatie komt vooral onder druk te staan wanneer Moll ontdekt dat Pascal een van de verdachten is in het onderzoek naar de verdwijning van drie meisjes. Intrigerende psychologische thriller is sterk geregisseerd en profiteert van een emotioneel complexe, voortreffelijk gespeelde hoofdrol. Pearce probeert je soms iets te nadrukkelijk op een dwaalspoor te zetten en het verhaal is wel erg deprimerend, maar het is sfeervol gefilmd en blijft boeien tot het lugubere einde.

**Beast (2022)** \*½

*Horrorfilm met Idris Elba, Leah Feffries, Iyana Halley*

*Regie: Baltasar Kormákur*

Dr. Nate Samuels [Idris Elba] reis met zijn dochter Norah [Leah Jeffries] en Meredith [Iyana Halley] naar het dorpje in Zuid-Afrika waar hij hun pas overleden moeder leerde kennen in de hoop dat het bij het rouwproces. Een rondleiding door het wildreservaat met Nates oude vriend Martin [Sharlot Copley] neemt een gruwelijke wending wanneer blijkt dat een woest beest een deel van de bewoners van het reservaat heeft afgeslacht. Uiteraard komen Nate en zijn dochters oog in oog te staan met het beest in een dodelijk spel van kat en muis. Goed geacteerd, maar Spielberg leerde ons met *Jaws* dat als je monster er niet overtuigend uit ziet je hem beter zo weinig mogelijk kunt laten zien. CGI overtuigt hier helaas niet en het scenario loopt ook niet over van originele ideeën. De ontknoping is bovendien behoorlijk absurd.

**Beast (2022)**

*zie: War Pony*

**Beast, The (2019)** \*\*\*½

**Alt. titel: Biseuteo**

*Misdadthriller met Lee Sung-min, Yo Jae-myung, Daniel Choi*

*Regie: Jung-Ho Lee*

De zoektocht van twee rechercheurs, veteraan Jeong Han Soo [Lee Sung-min] en zijn jonge partner Jong Chan [Daniel Choi] naar de moordenaar van de 17-jarige Yoo Mi-jin, loopt al snel uit de hand door Han Soo's agressie. Die probeert de gevolgen van zijn agressie geheim te houden voor de buitenwereld, maar komt daardoor in de problemen met drugshandelaars en met collega en concurrent Han Min-tae, die door heeft dat er niets niet in de haak is. Losse remake van het Franse *36, Quai Des Orfèvres* heeft te veel verhaallijnen waardoor het soms wat verwarrend is, maar de intense vertolkingen en enkele indrukwekkende actiescènes (waaronder een gevecht in een flatgebouw) maken veel goed.

**Beast, The (2023)** \*½

**Alt. titel: La Bête**

*SF-drama met Léa Seydoux, George MacKay, Guslagie Malanda*

*Regie: Bertrand Bonelli*

In 2044 heeft AI de mens zodanig in zijn grip gekregen dat bepaalde menselijke emoties als overbodig worden beschouwd. Gabrielle Monnier [Léa Seydoux] heeft een psychosomatische angst en ondergaat een zuivering, waarbij ze verschillende momenten uit haar verleden(s) opnieuw onder ogen komt. Ze vraagt Louis Lewanski [George MacKay] om haar te vergezellen tijdens een reis die de grenzen van tijd en plaats overschrijdt. Episodisch en pretentius, maar het grootste probleem is dat deze pseudo-Lynchiaanse nonsens geen enkele reden geeft om sympathie te hebben voor Gabrielle, ook al omdat we niets over

haar te weten komen. Seydoux gooit moedig haar niet geringe talent in de strijd om haar personage van vlees en bloed te voorzien, maar er valt amper een touw aan vast te knopen.

**Beast In The Jungle, The (2019) ½**

*Drama met Sarah Reynolds, Dane Hurst, Claire Johnston*

*Regie: Clara van Gool*

Het enige experimentele aan deze zogenaamde dansfilm (waarin verdacht weinig dans te zien is) is dat het heeft geëxperimenteerd met het label 'experimentele film' om zo te zien of de makers weggelaten met wat in feite een nietszeggende, pretentieuze prent is geworden. Om niet nader verklaarde (en niet te verklaren) redenen begint dit in de aanloop naar WO II en eindigt het in het heden. Sarah Reynolds en Dane Hurst kunnen hun lichaam flink naar achter buigen zonder de balans te verliezen, hebben ook het Vogue-dansen enigszins onder de knie en blinken vooral uit in The Twist. Van Gool verpest elke andere poging tot expressie met haar ondoordachte, videoclipachtige benadering en wie denkt dat de zogeheten 'Beast in the Jungle' zich op spectaculaire wijze zal openbaren, komt bedrogen uit. Reynolds en Hurst strooien met losse oneliners vol platitudes en zich herhalende retorische vragen, maar het lijkt alsof men een soort advertentie van quotes uit het gelijknamige boek van Henry James op de grote hoop heeft gegooid en dat het scenario het resultaat is van een grabbeltonbenadering. Alleen zo valt deze vervelende nonsens te verklaren. Denk er vooral niet te veel over na, sla dit gewoon over.

**Beastly (2011) ½**

*Romantisch drama met Alex Pettyfer, Vanessa Hudgens, Mary-Kate Johnson*

*Regie: Daniel Barnz*

Kendra [Mary-Kate Olsen als Goth] besluit Arrogante mooiboy Kyle [Alex Pettyfer] een lesje te leren door hem te vervloeken met littekens, piercings en tatoeages. Zijn afgetrainde lichaam mag hij houden. Uiteraard leert hij een paar wijze levenslessen en is er een meisje [Vanessa Hudgens] dat hem "ziet voor wie hij werkelijk is." Hypocriete tiener-kletsboek is alleen te verteren voor uiterst naïeve tieners. Dakota Johnson heeft een klein rolletje als Kyles beoogde oorspronkelijke love interest.

**Beasts, The (2022) \*\*\*½**

*Alt. titel: As Bestas; Las Bestias*

*Thriller met Marina Fois, Denis Ménochet, Luis Zahera*

*Regie: Rodrigo Sorogoyen*

De Franse oud-docent Antoine Denis [Denis Ménochet] en echtgenote Olga [Marina Fois] zijn twee jaar geleden verhuisd naar een afgelegen Spaans boerendorpje en liggen flink in de clinch met broers Xan [Luis Zahera] en Loren [Diego Amido] omdat hij stemde tegen de bouw van windmolens, een project waarmee de hardwerkende boeren een flinke smak geld hoopten te verdienen. Antoine verdenkt zijn burens er nu van zijn agrarische plannen te saboteren en probeert zijn gelijk te halen, met tragische gevolgen. Sorogoyen bouwt subtiel, maar zelfverzekerd de spanning op in wat lange tijd een behoorlijke nagelbijter is. Van die spanning blijft weinig over vanaf het moment dat dochter Marie [Marie Colom] ten tonele verschijnt, ondanks sterk spel van Marina Fois.

**Beasts Of No Nation (2015) \*\*\*\***

*Oorlogsdrama met Abraham Attah, Idris Elba, Emmanuel Nii Adom Quay*

*Regie: Cary Joji Fukunaga*

Een niet bij naam genoemd land in West-Afrika is verscheurd door een burgeroorlog. Vanwege een dreigende aanval door rebellen worden alle vrouwen in een dorp in veiligheid gebracht. Tijdens de aanval ziet Agu hij hoe de rebellen zijn vader [Kobina Amissah-Sam] en zijn grote broer [Francis Weddey] doden. Agu weet op het nippertje te ontsnappen, maar komt in handen van de NDF, een militaire eenheid die bestaat uit kindsoldaten en geleid wordt door de charismatische Commandant [Edris Elba], die Agu laat geloven dat de NDF zijn nieuwe familie heeft. Maar om tot die familie te behoren, moet Agu dingen doen die hij niet voor mogelijk had gehouden. Indringend oorlogsdrama maakt op treffende manier duidelijk hoe en waarom kinderen in korte tijd kunnen veranderen in goed geoliede oorlogsmachines. Attah en Elba zijn voortreffelijk, maar dat geldt ook voor de rest van de jeugdige cast.

**Beasts Of The Southern Wild (2012) \*\*\*½**

*Drama met Quvenzhané Wallis, Dwight Henry, Jean Battiste*

*Regie: Benh Zeitlin*

Hushpuppy [Quvenzhané Wallis] groeit op in 'The Bathtub', een commune op een eilandje dat elk moment onder water gezet kan worden door mensen "van de andere kant." Vader Wink [Dwight Henry] heeft haar grootgebracht met fantastische verhalen die Hushpuppy moeten helpen om op eigen benen te staan wanneer het moment daar is. Zeitlin creëerde zelf kunstwerken die onderdeel uitmaken van de omgeving en een weerspiegeling zijn van Hushpuppy's kijk op de wereld in dit fantasierijke volwassenwordingsdrama dat tegen het einde wel wat melodramatisch wordt. Het bibberende camerawerk is vaak storend, maar Wallis is een openbaring in de veeleisende hoofdrol. Een eerbetoon aan de kracht van gemeenschapszin, want hoewel Wink het soms anders doet voorstellen, is Hushpuppy nooit alleen.

**Beating Hearts (2024) \*½**

*Alt. titel: L'Amour Ouf*

*Adèle Exarchopoulos, François Civil, Malloray Wanecque*

*Regie: Gilles Lellouche*

De 15-jarige rebel Jackie [Malloray Wanecque] valt voor Clotaire [Malike Frikah], een 17-jarige pestkop die opgroeit voor galg en rad. Wat ze in elkaar zien is een raadsel, dat het een rampzalig verloop zal krijgen, spreekt voor zich en dat ze elkaar als volwassenen (gespeeld door Exarchopoulos en Civil) weer ontmoeten, even voorspelbaar als bespottelijk. Het was fijn geweest als Lellouche ook maar één reden had gegeven om mee te voelen met deze personages. Helaas laaft hij zich in extreem geweld dat ons alleen maar vervreemd van Clotaire. En met een speelduur van ruim 160 minuten is dit verschrikkelijk lang. Stijlvol gefilmd gebakken lucht, maar een energieke dans op 'A Forest' van The Cure kan ik niet onbeloofd laten.

**Beatles And India, The (2021) \*\*\***

*Documentaire met Kabir Bedi, Mark Lewishon, Maalavia Manoj*

*Regie: Ajoy Bose, Peter Compton*

Onder aanvoering van George Harrison lieten The Beatles zich in de 1966 voor het eerst onderdompelen in de Indiase cultuur. Ze bezochten de ashram van Shankara Angadi, een begenadigde bescpeler van de sitar die hun spirituele mentor werd. Deze documentaire kijkt terug op de keren dat The Beatles in India waren met ooggetuigen. Dat levert aardige verhalen op, maar niet al te veel nieuwe inzichten voor wie iets meer over John, Paul, George en Ringo weet dan de gemiddelde kijker. Bovendien is er – afgezien van een documentaire over Shankara Angadi – weinig beeldmateriaal beschikbaar met betrekking tot de betreffende periode.

**Beatles: Eight Days a Week – The Touring Years, The (2016) \*\*\***

*Alt. titel: Eight Days a Week*

*Muzikale documentaire met The Beatles*

*Regie: Ron Howard*

Met Ron Howard op de regisseursstoel weet je wat je krijgt: een verzorgde, goed gemaakte productie, vooral gevuld met gebakken lucht. En *Eight Days A Week* past precies in die beschrijving: het is vooral een lofzang op The Beatles, strak gemonteerd en vol aardige anekdotes en amusante fragmenten uit persconferenties en concerten die ze tijdens The Touring Years gaven. Paul, Ringo en de families van John en George gaven hun goedkeuring en dus blijft het allemaal vrij kritiekloos. Het is wel bijzonder om te horen hoe hecht The Beatles waren tijdens deze periode, want dat verklaart voor een groot deel waardoor de band uiteindelijk op weinig amicale wijze werd opgeheven. Het is jammer dat de vriendschappelijke concurrentiestrijd tussen The Beatles en The Beach Boys volledig wordt genegeerd: zij stuwden elkaar tot creatieve hoogten en zonder 'Pet Sounds' was er geen 'Sgt Pepper' geweest. Het coda, bestaande uit een 30 minuten durende registratie van het krankzinnige concert van The Beatles in het New York Shea Stadium (een concert waarvan de bandleden toegaven dat de PA ongeschikt was en dat ze elkaar nauwelijks konden horen spelen) is misschien historisch interessant, maar omdat het geen geweldig optreden was, de beelden onvolledig en daardoor regelmatig slecht gemonteerd zijn en de arrangementen bijna identiek zijn aan de albumversies, is dat alleen interessant voor Beatles-diehard. Een prima inleiding voor wie The Beatles nog niet goed kent, maar niet diepgaand genoeg voor muzikelliefhebbers.